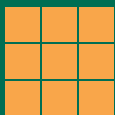

BAHÁ'U'LLÁHŮV

SVĚTOVÝ

ŘÁD

SHOGHI EFFENDI

BAHÁ'U'LLÁHŮV SVĚTOVÝ ŘÁD
VYBRANÉ DOPISY

SHOGHI EFFENDI

BAHÁ'U'LLÁHŮV SVĚTOVÝ ŘÁD
VYBRANÉ DOPISY

SHOGHI EFFENDI

Bahá'í nakladatelství, spol. s r. o.

2008

Od téhož autora:

God Passes By
The Advent of Divine Justice
The Promised Day Is Come

Sborníky dopisů a poselství:

Messages to the Bahá'í World
Citadel of Faith
Bahá'í Administration

Překlady do angličtiny:

The Dawn-Breakers
The Kitáb-i-Íqán
Epistle to the Son of the Wolf
Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh
Prayers and Meditations by Bahá'u'lláh
The Hidden Words

© The National Spiritual Assembly of the Bahá'ís
of the United States, 1938, 1955, 1974, 1991

© Bahá'í nakladatelství, spol. s r. o. 2008

ISBN 978-80-85478-24-2

OBSAH:

1. ÚVOD K VYDÁNÍ Z ROKU 1938	7
2. PŘEDMLUVA K VYDÁNÍ Z ROKU 1955.....	11
3. BAHÁ'U'LLÁHŮV SVĚTOVÝ ŘÁD.....	
(27. 2. 1929).....	17
4. BAHÁ'U'LLÁHŮV SVĚTOVÝ ŘÁD:	
DALŠÍ ÚVAHY (21. 3. 1930)	31
5. CÍL NOVÉHO SVĚTOVÉHO ŘÁDU.....	
(28. 11. 1931).....	47
6. ZLATÝ VĚK BAHÁ'U'LLÁHOVY VĚCI	
(21. 3. 1932).....	73
7. AMERIKA a NEJVĚTŠÍ MÍR	
(21. 4. 1933).....	97
8. BAHÁ'U'LLÁHOVO ZŘÍZENÍ	
(8. 2. 1934)	
BAHÁ'U'LLÁH	127
BÁB	153
'ABDU'L-BAHÁ	160
SPRÁVNÍ ŘÁD	171
9. ROZVINUTÍ SVĚTOVÉ CIVILIZACE	
(11. 3. 1936).....	191
REJSTŘÍK	249

„Rovnováha světa byla narušena pulzujícím vlivem tohoto největšího, tohoto nového Světového řádu.“

Bahá'u'lláh

1. Úvod

k vydání z roku 1938

Povšechná poselství, která napsal Strážce Víry v letech 1922 až 1929 americkému Bahá'í společenství, objasňovala a podněcovala rozvoj správních institucí, které vytvořil Bahá'u'lláh a veřejně vyhlásil 'Abdu'l-Bahá ve Své Poslední vůli. Tyto dopisy vyšly v knize pojmenované „Bahá'í správa“, jež je zdrojem informací o institucích místních a národních duchovních rad, každoročním konventu a povaze oněch vztahů, které organicky sjednocují Bahá'í věřící v jejich duchovních a společenských aktivitách.

Tyto sebrané dopisy, které nyní vyšly pod názvem „Bahá'u'lláhův Světový řád“, mají odlišný cíl a pokrývají daleko rozsáhlejší oblast. Tato poselství z nedávné doby rozvíjejí jasnou vizi vztahu mezi Bahá'í společenstvím a celým procesem evoluce společnosti v období „Bahá'u'lláhova Světového řádu“. Zásadní rozdíl mezi Bahá'í společenstvím a sektami a kongregacemi předešlých náboženství byl již osvětlen, ale tento sborník podává obraz o Bahá'í Správním řádu jako jádru a modelu světové civilizace, která se za boží inspirace postupně objevuje v tomto středobodu lidských dějin. Ač tedy tento sborník navazuje na Strážcův mimořádný úkol poskytovat Bahá'í věřícím osvětu a vedení při rozvoji rychle dospívající Víry, odhaluje též plný rozsah dopadu Bahá'u'lláhova Poselství na lidský svět, a nikoli jen na současné Bahá'í věřící. Název a podnázvy nebyly původně součástí textu, ale pro čtenářovu snadnější orientaci byly se souhlasem Shoghi Effendiho později přidány.

V „Bahá'u'lláhově Světovém řádu“ máme možnost si uvědomit význam nové dimenze, kterou dal Bahá'u'lláh v tomto věku náboženství. Tato dimenze znamená, že Boží Zákon má v civilizaci nadřazenost, čímž se naplňuje ona nad-

řazenost, kterou náboženství v předchozích Zřízeních uplatňovalo nad dušemi jednotlivců. Výklad Učení podaný Shoghi Effendim, jeho jedinečné chápání konečného cíle a záměru Bahá'u'lláhova Zjevení, nejsou strnulým komentářem posvátného textu, ale samotnou podstatou světového státnického umění vyjevenou v hodině nejkrajnější nouze lidstva. Bahá'í věřící už napříště nutně nepotřebují 'Abdu'l-Baháovu psanou Závěť jako důkaz existence Strážcovství – po sobě jdoucí poselství Shoghi Effendiho, zvláště pak ta, která se věnují tématu Světového řádu, jsou sama o sobě největší ukázkou toho, že Bahá'u'lláhův Duch i nadále žehná Jeho Věci a zajišťuje její vítězství při usmiřování národů Země a jejich sjednocování v „jedné Věře a jednom Řádu“.

Pro ty, kteří se kloní věřit tomu, že i uskutečnění ohromného snu o „Kristově návratu“ by neznamenal nic více než potvrzení osobní duchovnosti a individuální spravedlnosti, je myšlenka, že by náboženství dávalo zákon státu, tím nejpreveratnějším pojetím, které kdy mohlo přijít člověku na mysl.

„Měli bychom bez váhání uznat, že Bahá'u'lláh pouze nenaplnil lidstvo novým a oživujícím Duchem. Nevyslovil jen jisté obecné principy, ani nepředložil konkrétní filosofii, jakkoliv přesvědčivou, důkladnou a univerzální. Na rozdíl od Zřízení minulosti k nim, stejně jako později 'Abdu'l-Bahá, přidal přesně a jasně formulované zákony, založil jednoznačné instituce a stanovil základy Božského společenského uspořádání. Mají být vzorem pro budoucí společnost, vrcholným nástrojem pro ustanovení Největšího míru, jedinou silou pro sjednocení světa a vyhlášením vlády spravedlnosti a práva na zemi.“ ... „Copak si samotné působení svět sjednocujících sil, které pracují v tomto věku, nevyžaduje, aby Ten, kdo je Nositelem Poselství Božího v tomto dni, znovu nepotvrdil tentýž vznešený standard chování vštepovaný Proroky, kteří Mu předcházeli, a neztělesnil ve Svě

ÚVOD

výzvě všem vládám a národům základy sociálního kodexu, onoho Božího společenského uspořádání, které musí vést sladěné úsilí lidstva při zakládání všeobjímající federace, která má značit příchod Království Božího na tuto zemi?“

Právě taková slova, nabitá silou Víry, která není pouhým souborem pravidel a principů napsaných v knize, ale velice dynamickým Duchem přetvářejícím život celého světa, činí z „Bahá'u'lláhova Světového řádu“ dílo svrchované důležitosti pro každého upřímného hledajícího, a nikoli jen pro Bahá'í věřící. Ve světle soudobého mezinárodního chaosu odhalují nejvýznačnější Pravdu tohoto věku, totiž že staré pojetí náboženství, které oddělovalo duchovnost od základních funkcí civilizace a nutilo lidi řídit se protichůdnými zásadami víry, politiky a ekonomie, bylo navždy zničeno. Příkaz „Odevzdejte Bohu, co je Boží, a císaři, co je císařovo,“ byl zrušen zákonem jednoty lidstva, jenž zjevil Bahá'u'lláh.

„Náboženští vůdcové, zastánci politických teorií a správci lidských institucí, kteří jsou v současnosti plni zmatku a zděšení svědky úpadku svých idejí a rozkladu svého díla, udělají dobře, když obrátí svůj zrak k Bahá'u'lláhovu Zjevení a budou uvažovat o Světovém řádu, který, schraňovaný v Jeho učení, pomalu a nepostřehnutelně povstává ze zmatku a chaosu současné civilizace.“

Horace Holley

2. Předmluva

k vydání z roku 1955

Od publikování prvního vydání Bahá'u'lláhova Světového řádu uplynulo už sedmnáct osudových let. Pohromy druhé světové války, ani hrozby poválečného období nemohou zpochybnit přesvědčení Shoghi Effendiho, ani zrušit platnost jeho teze, ani popřít jeho jednoznačné naděje vyjádřené v těchto dopisech, které napsal v rozmezí let 1929 až 1936. Jeho představení světového poslání Bahá'í Víry naopak ještě více získává na síle kvůli naprostému selhání lidské filosofie a státnického umění zajistit bezpečnost lidstva. Čtenáři se na těchto stránkách dostává do rukou veřejný dokument určený lidem duchovní víry, kteří pocházejí ze všech ras, národů a věrovyznání. Uznání a přijetí výroků Shoghi Effendiho však volá po aktu víry, neboť tyto základní pravdy dosud nemají takovou podporu, která by se mohla ve svém vlivu na veřejnost srovnávat s obrovskými předsudky, jež stále vzbuzují loajalitu zastánců různých frakcí.

Základní tezi rozvinutou v této práci šířeji rozebírají další dvě práce Strážce Víry.

V textu z 25. prosince 1938 nazvaném „Příchod Boží spravedlnosti“ (*The Advent of Divine Justice*) rozvíjí Shoghi Effendi velkolepé téma a nadšeně zdraví konečné vítězství světové jednoty, které nastane poté, až národy stihnou a očistí nesmírně mučivé zkoušky. Strážce uznává, že Bahá'í věřící ustanovili svůj správní řád, a tak pozvedá do výše zástavu velkých kampaní učení Víry, které se mají za pomoci tohoto řádu uskutečnit. Text se úzce váže k Bahá'í společenství, protože toto společenství se ztotožňuje s cílem, jenž představuje nejlepší zájmy celého lidstva.

Druhá práce „Přislíbený den nadešel“ (*The Promised Day Is Come*) z 28. března 1941 uvádí do souvislosti

dějiny devatenáctého století a počátku dvacátého století s Bábem, Bahá'u'lláhem a 'Abdu'l-Baháem, kteří svým příkladem ztělesňovali vyjádření Boží Vůle. Osud každého věku je určován skutečností, zda přijme své Proroky. Člověk se ocitá v opozici proti Slovu Božímu, staví-li se mu na odpor, popírá-li ho a vyvíjí-li úsilí zničit jeho sílu. Důsledkem této opozice jsou války a revoluce, které se stávají nástroji, jimiž si nevěřící generace na sebe uvaluje strašlivý trest.

„Přislíbený den nadešel“ se vyznačuje dramatickým vyvrcholením Strážcovy rozpravy o Bahá'u'lláhově Věře a o světě, v němž se odhaluje její veliké tajemství.

Kniha Shoghi Effendiho „Bůh kráčí kolem“ (*God Passes By*) nabízí čtenáři, který usiluje o porozumění historickým okolnostem, za nichž Bahá'í Věra vznikala a naplňovala svůj osud, a o získání více informací o ustanovení Bahá'í institucí na Východě a Západě, autentický záznam událostí a zároveň objasňuje jejich význam. Tato práce se v náboženských análech ve skutečnosti řadí k jedinečným spisům, poněvadž je historií působení Proroka napsanou krátce po Jeho skonu Hlavou Jeho společenství s umožněním přístupu ke všem dokumentům a materiálům a s úplným pochopením jeho povahy a cíle.

Přemýšlení o Bahá'u'lláhově Světovém řádu tedy otevírá dveře k nejučinnějšímu vyjádření duchovního státnického umění, kterého se dnešnímu světu dostává.

Horace Holley

3

**BAHÁ'U'LLÁHŮV
SVĚTOVÝ ŘÁD**

BAHÁ'U'LLÁHŮV SVĚTOVÝ ŘÁD

*Členům Národní duchovní rady Bahá'í Spojených států
a Kanady*

Draze milovaní spolupracovníci,

při čtení vašich posledních sdělení jsem se seznámil s povahou pochyb, které byly veřejně vyjádřeny člověkem, který je zcela mylně informován o skutečných nařízeních Věci, co se týká platnosti institucí nerozlučně spjatých s Bahá'u'lláhovou Vírou. Nikoli proto, že bych jen na chvíli pohlížel na takové bezpředmětné pochybnosti jako na otevřený protest proti struktuře, která ztělesňuje Víru, ani proto, že bych v nejmenším zpochybňoval nezdolnou pevnost víry amerických věřících, si dovolím obsáhnout se zabývat něčím, co považuji v současném stádiu vývoje naší milované Věci za hodné pozornosti. Vskutku vítám tyto vyjádřené obavy, protože mi dávají příležitost seznámit zvolené představitele věřících s původem a povahou institucí, které stojí v samotných základech Světového řádu, jenž Bahá'u'lláh zvěstoval. Měli bychom být skutečně vděční za takové marné pokusy o vážné narušení naší milované Víry – pokusy, které čas od času vystrčí svou škaredou tvář a vypadá to, že jsou schopny na chvíli způsobit roztržku v řadách věrných, ale které nakonec upadnou do temnoty zapomnění a nikomu už nevytanou na mysl. Takové případy bychom měli považovat za zákroky Prozřetelnosti, které mají posílit naši víru, vyjasnit naši vizi a prohloubit naše porozumění základům Jeho Božího Zjevení.

Zdroje Bahá'í Světového řádu

V souvislosti s 'Abdu'l-Baháovou Poslední vůlí, která spolu s Kitáb-i-Aqdas tvoří pokladnici, kde jsou uschovány neocenitelné základy Boží Civilizace, jejíž založení je prvotním posláním Bahá'í Víry, je však užitečné a poučné mít na paměti jisté základní principy. Studium nařízení těchto posvátných dokumentů odhalí blízký vztah, který mezi nimi existuje, i totožnost cíle a metody, které hlásají. Jejich konkrétní nařízení nelze vůbec považovat za neslučitelná a v duchu si odporující, a každý nezaujatý tazatel ochotně připustí, že se nejen doplňují, ale že se vzájemně potvrzují a tvoří neoddělitelné části jedné kompletní jednotky. Srovnání jejich obsahů s ostatními Bahá'í svatými Spisy obdobně prokáže shodu všeho, co obsahují, s duchem i literou hodnověrných spisů a proslavů Bahá'u'lláha a 'Abdu'l-Baháa. Ten, kdo čte Aqdas pozorně a pečlivě, ve skutečnosti snadno objeví, že sama Nejsvětější kniha v řadě pasáží předjímá instituce, které 'Abdu'l-Bahá ustanovuje ve Svě Vůli. Tím, že Bahá'u'lláh ve Svě Knize zákonů některé záležitosti nepřesnil a neupravil, uvážlivě ponechal ve všeobecném schématu Bahá'í Zřízení mezeru, kterou vyplnila jednoznačná nařízení Mistrovy Vůle. Pokusit se jednu od druhé odloučit, nebo naznačit, že Bahá'u'lláhovo Učení nebylo ve své celistvosti a naprosté neporušenosti potvrzeno tím, co 'Abdu'l-Bahá zjevil ve Svě Vůli, je neprominutelnou urážkou neochvějně věrnosti, která charakterizovala život a práci našeho milovaného Mistra.

Ani v nejmenším nehodlám dokazovat pravost 'Abdu'l-Baháovy Poslední vůle, protože by to samo o sobě prozradilo mé obavy ohledně jednomyslného přesvědčení věřících o nefalšovanosti posledních napsaných přání našeho zesnulého Mistra. Omezím svou pozornost na ty

záležitosti, které pomohou věřícím ocenit základní jednotu, jež představuje základ pro duchovní, humanitární a správné principy vyhlášené Autorem a Vykladačem Bahá'í Věry.

Nemohu si vysvětlit to podivné smýšlení, které se přiklání k tomu, aby se za výhradní kritérium pravdy Bahá'í Učení považovalo to, co je nesporně pouze nejasným a neautentickým překladem 'Abdu'l-Baháova ústního prohlášení, co protirečí a naprosto přehlíží dostupný text všech Jeho všeobecně uznávaných spisů. Hluboce lituji nešťastného překroucení, které v minulosti pocházelo z neschopnosti tlumočnicka porozumět 'Abdu'l-Baháovým slovům a z jeho neschopnosti přiměřeně vyjádřit takové pravdy, které mu byly Mistrovými prohlášeními vyjeveny. Mnoho zmatku, který zatemnil chápání věřících, by mělo být připsáno této dvojí chybě plynoucí z nepřesného přeložení pouze částečně pochopeného prohlášení. Velmi často tlumočnick dokonce ani nedokázal sdělit přesný význam určitých tazatelových otázek, a svým nedostatečným porozuměním a vyjadřováním při tlumočení 'Abdu'l-Baháovy odpovědi nese zodpovědnost za zápisy, jež jsou zcela neslučitelné s pravým duchem a účelem Věci. Zejména vzhledem k zavádějící povaze zpráv o neformálních rozhovorech 'Abdu'l-Baháa s poutníky jsem neustále naléhal na věřící ze Západu, aby taková prohlášení považovali pouze za osobní dojmy z promluv svého Mistra a aby citovali a za autentické považovali pouze ty překlady, které jsou založeny na ověřeném textu Jeho zapsaných prohlášení v původním jazyce.

Každý následovník Věci by měl mít na paměti, že systémem Bahá'í správy není novota svévolně uvalená na Bahá'í světa od Mistra úmrtí, ale že svou autoritu odvozuje z 'Abdu'l-Baháovy Poslední vůle, že je přesně stanoven v nespočetných Deskách a v některých podstatných rysech se opírá o výslovná nařízení Kitáb-i-Aqdas. Tím sjed-

nocuje a uvádí do vzájemného vztahu oddělené principy stanovené Bahá'u'lláhem a 'Abdu'l-Baháem a je nerozlučně spojen se základními pravdami Víry. Oddělit správné principy Věci od čistě duchovního a humanitárního učení by se rovnalo zmrzačení těla Věci, což je rozdělení, které nemůže než vyústit v rozpad jejích jednotlivých částí a zániknutí Víry samotné.

Místní a národní domy spravedlnosti

Mějte pečlivě na paměti, že místní i mezinárodní domy spravedlnosti byly výslovně nařizeny v Kitáb-i-Aqdas; že instituce národní duchovní rady, jako spojovacího orgánu, má výslovnou podporu 'Abdu'l-Baháa, který se o ní ve Své Vůli zmiňuje jako o „druhotném domu spravedlnosti“; a že metoda, kterou se mají volit mezinárodní a národní domy spravedlnosti, Jím byla vyložena v Jeho Vůli stejně jako v mnoha Jeho Deskách. Navíc instituce místních a národních fondů, které jsou nyní nezbytným doplňkem všech místních a národních duchovních rad, nebyly pouze 'Abdu'l-Baháem ustanoveny v Deskách, které zjevil Bahá'í věřícím Orientu, ale jejich důležitost a potřebnost opakovaně zdůrazňoval též ve Svých promluvách a spisech. Jak dokazují Jeho autentické a velmi rozšířené Desky, 'Abdu'l-Bahá věřícím vytrvale vštěpoval a vysvětloval témata jako je soustředění pravomocí do rukou volených představitelů věřících, nutnost podřízení každého stoupence Víry uvážlivému soudu Bahá'í duchovních rad a rozhodující povaha hlasu většiny, dával přednost jednomyslnému rozhodnutí a dokonce považoval za vhodné důkladně dohlížet na vydávání všech Bahá'í publikací. Bylo by očividně nelojální vůči tomu, čeho si 'Abdu'l-Bahá ve Svém životě nejvíce cenil, kdybychom na jedné straně přijali Jeho obecné a humanitární učení a na druhé straně odmítli a s nedbalou lhůstevností se vzdali Jeho náročnějších a významnějších nařízení.

'Abdu'l-Bahá Sám hojně potvrzuje, že dnešní duchovní rady budou časem nahrazeny domy spravedlnosti a že to jsou vlastně tytéž, a nikoli oddělené orgány. V Desce adresované členům první duchovní rady Chicaga, prvního zvoleného Bahá'í orgánu zřízeného ve Spojených státech, se na ně ve skutečnosti obracel jako na členy „domu spravedlnosti“ tohoto města, čímž Svým vlastním Perem nade vši pochybnost ustanovil totožnost současných Bahá'í duchovních rad s domy spravedlnosti, na které odkazuje Bahá'u'lláh. Ze zřejmých důvodů bylo rozumné zvolené představitel Bahá'í společenství po celém světě dočasně pojmenovat duchovní rada, čili termínem, který, jak budou postavení a cíle Bahá'í Víry lépe chápány a přijímány ve větším měřítku, postupně nahradí stálé a vhodnější označení dům spravedlnosti. Současné duchovní rady se v budoucnosti nebudou pouze jinak jmenovat, ale také jim bude umožněno přidat ke svým nynějším funkcím ty pravomoci, povinnosti a výsadní práva, které si vynucuje uznání Bahá'u'lláhovy Víry nejen jako jednoho z uznávaných náboženských systémů světa, ale jako státního náboženství nezávislé a Svrchované Mocnosti. S prostoupením Bahá'í Víry masami národů Východu a Západu a s přijetím její pravdy většinou národů určitého počtu suverénních států světa dosáhne Světový dům spravedlnosti plnosti své moci a jako nejvyšší orgán Bahá'í Společenství národů bude uplatňovat všechna práva, povinnosti a závazky náležející budoucímu světovému superstátu.

V této souvislosti se však musí poukázat na to, že na rozdíl od jistého sebevědomého tvrzení, ustanovení Nejvyššího domu spravedlnosti v žádném případě nezávisí na přijetí Bahá'í Víry většinou národů světa, ani nepředpokládá její přijetí většinou obyvatel jedné země. Sám 'Abdu'l-Bahá, v jedné ze Svých nejranějších Desek, ve skutečnosti zvažoval možnost vytvoření Světového domu spravedlnosti za Svého života a nebyť nepříznivých

okolností, které panovaly za tureckého režimu, učinil by se vši pravděpodobností předběžné kroky k jeho ustanovení. Je proto zřejmé, že nastanou-li příznivé okolnosti, které umožní Bahá'í věřícím z Persie a přilehlých zemí pod sovětskou vládou, aby si zvolili své národní představitele v souladu s řídícími principy stanovenými v 'Abdu'l-Baháových spisech, bude odstraněna zbývající jediná překážka na cestě ke konečnému vytvoření Mezinárodního domu spravedlnosti. V souladu s výslovnými nařízeními Poslední vůle totiž na národní domy spravedlnosti Východu a Západu připadá povinnost přímo zvolit členy Mezinárodního domu spravedlnosti. Dokud nebudou sami plně reprezentovat řadové věřící svých jednotlivých zemí, dokud nezískají vliv a zkušenosti, které jim umožní aktivně pracovat v organickém životě Věci, nemohou přistoupit ke své posvátné povinnosti a poskytnout duchovní základ pro vytvoření tak vznešeného orgánu Bahá'í světa.

Instituce Strážcovství

Každý věřící musí též jasně chápat, že instituce Strážcovství za žádných okolností neruší a ani v nejmenším neubírá z pravomocí, které Světovému domu spravedlnosti udělil v Kitáb-i-Aqdas Bahá'u'lláh a které opakovaně a slavnostně potvrdil ve Své Vůli 'Abdu'l-Bahá. Žádným způsobem nepopírá Bahá'u'lláhovu Vůli a Spisy, ani neruší žádné z Jím zjevených nařízení. Zvyšuje prestiž tohoto vznešeného shromáždění, upevňuje jeho svrchované postavení, chrání jeho jednotu a zajišťuje nepřetržitost jeho práce, aniž by si ani v nejmenším troufala porušit nedotknutelnost jeho jasně definované sféry jurisdikce. Nacházíme se příliš blízko tak velevýznamnému dokumentu, abychom si činili nárok, že jsme dokonale porozuměli všem jeho důsledkům nebo abychom se

domnívali, že chápeme četná tajemství, která nepochybně obsahuje. Pouze budoucí generace mohou pochopit důležitost a význam tohoto Božího Mistrovského díla, které ruka Stavitele světa sestrojila pro sjednocení a vítězství celosvětové Bahá'u'lláhovy Víry. Pouze ti, kteří přijdou po nás, budou v postavení, aby si uvědomili důležitost překvapivě vyhraněného důrazu, který se kladl na instituce Domu spravedlnosti a Strážcovství. Pouze oni ocení význam důrazného jazyka, který 'Abdu'l-Bahá používá, když odkazuje na skupinu narušitelů Smlouvy, kteří Mu v Jeho dnech odporovali. Pouze jim bude odhalena vhodnost institucí, které 'Abdu'l-Bahá zasvětil povaze budoucí společnosti, která má povstat z chaosu a zmatku současné doby. V této souvislosti jsem opravdu pobaven absurdní a neskutečnou představou, že Muḥammad-'Alí, hlavní iniciátor a ohnisko neústupného nepřátelství k osobě 'Abdu'l-Baháa, se měl otevřeně spolčovat se členy 'Abdu'l-Baháovy rodiny při padělání vůle, která slovy samotné pisatelky nebyla ničím jiným než „líčením pletich“, ve kterých se Muḥammad-'Alí po třicet let angažoval. Cítím, že takové beznadějně obětí zmatených představ mohu nejlépe odpovědět nelíčenými projevy lítosti a soucitu, smíšenými s nadějí na její vysvobození z tak hlubokého klamu. Kvůli výše uvedeným pozorováním jsem po svém nešťastném a nezamezitelném zpoždění způsobeném mou nemocí a nepřítomností ve Svaté zemi při Mistrově skonu váhal bez rozmyslu rozšiřovat Jeho Vůli. Plně jsem si uvědomoval, že byla především určena skutečným věřícím, a pouze nepřímo se týkala širšího okruhu přátel a sympatizantů Věci.

Podněcující cíl Bahá'í institucí

Patří se, abychom nyní uvažovali o podněcujícím cíli a základních funkcích těchto Bohem ustanovených insti-

tucí, jejichž posvátná povaha a všeobecná účinnost může být dokázána pouze duchem, který šíří, a prací, kterou skutečně vykonají. Nemusím se obsáhle zabývat tím, co jsem již opakovaně zdůraznil, totiž že správa Věci má být chápána jako nástroj, a ne jako náhražka Bahá'u'lláhovy Víry, že se má považovat za řečiště, skrze které proudí Jeho přislíbená požehnání, že má ochraňovat před takovou strnulostí, která by omezovala a spoutávala osvobozující síly uvolněné Jeho Zjevením. V tuto chvíli nemusím rozvádět to, co jsem již v minulosti vysvětlil; že příspěvky do místních a národních fondů jsou zcela dobrovolné; že ve Věci není přípustné donucování a vymáhání při přispívání do fondu; že jedinou formou, jak pokrýt finanční požadavky Víry, jsou všeobecné výzvy o příspěvky adresované společenstvím jako celku; že finanční podpora je poskytována pouze několika pracovníkům na poli učení a správy jako dočasná výpomoc; že současná omezení uvalená na publikování Bahá'í literatury budou samozřejmě zrušena; že projekt Jednota světa probíhá jako pokus, který má vyzkoušet účinnost nepřímé metody učení; že celý aparát duchovních rad, výborů a konventů se má pokládat za prostředek, nikoliv za účel sám o sobě; že tyto síly a padají podle své schopnosti podporovat zájmy, koordinovat činnost, aplikovat principy, ztělesňovat ideály a plnit účel Bahá'í Víry. Ptám se, kdo při pohledu na mezinárodní charakter Věci, její rozsáhlé větvení, stále rostoucí spletnost jejích záležitostí, různost jejích stoupců a stav zmatku, který napadá rozvíjející se Víru Boží z každé strany, může i jen na chvíli zpochybňovat potřebu jistého druhu správního aparátu, který uprostřed bouře a nepřízně bojující civilizace zajistí jednotu Víry, zachová její identitu a ochrání její zájmy? Odmítat právoplatnost rad zvolených zástupců Bahá'u'lláhovy Víry by znamenalo nepřijmout nesčetné Bahá'u'lláhovy a 'Abdu'l-Baháovy Desky, ve kterých velebili postavení „důvěrníků Milosrd-

ného“, vyjmenovali jejich výsady a povinnosti, zdůraznili velikost jejich mise, odhalili nezměrnost jejich úkolu a varovali je před útoky, které musí očekávat od pošetilosti svých přátel a od zloby svých nepřátel. Ti, do jejichž rukou bylo svěřeno tak drahocenné dědictví, musí zajisté zbožně bdít na tím, aby nástroj nenahradil Víru samotnou, aby přílišný zájem o maličkosti, plynoucí ze správy Věci, nezastřel vizi jejich podporovatelů, aby časem předpojatost, ctižádost a světskost nezatemnily zář, neposkvrnily čistotu a neoslabily působivost Bahá'u'lláhovy Víry.

Situace v Egyptě

Ve svých dřívějších poselstvích z 10. ledna 1926 a 12. února 1927 jsem se již zmínil o složité a velmi závažné situaci, která v Egyptě nastala po vynesení konečného rozsudku tamního muslimského náboženského soudu, který naše egyptské bratry veřejně odsoudil za heretiky, vyloučil je ze svého středu a odmítl, aby se řídili muslimským zákonem a jeho výhodami. Seznámil jsem vás též s obtížemi, kterým čelí a s plány, o kterých uvažují, aby získali od egyptských vládních úřadů uznání nezávislého statutu své Víry. Je nutné vysvětlit, že v muslimských zemích Blízkého a Středního Východu s výjimkou Turecka, které nedávno všechny náboženské soudy na svém území zrušilo, má každé uznané náboženské společenství pro osobní záležitosti jako je manželství, rozvod a dědictví své vlastní náboženské soudy, naprosto nezávislé na občanských a trestních soudech všech ostatních vyznání, protože pro tyto případy neexistuje žádný občanský zákoník vyhlášený vládou a zahrnující všechna rozličná náboženská společenství. Bahá'í v Egyptě, kteří jsou většinou muslimského původu, jsou dosud považováni za sektu islámu; nemohou se tak ve věcech manželství a rozvodu obrátit na uznané náboženské soudy jiných denominací, a proto se

nacházejí ve velmi delikátním a paradoxním postavení. Pochopitelně se rozhodli, že se se svým případem obrátí na egyptskou vládu a připravili za tímto účelem petici, která bude adresována předsedovi egyptského kabinetu. V tomto dokumentu vysvětlili motivy, které je donutily usilovat o uznání své Víry od svých vládců, trvali na své připravenosti a kvalifikaci pro výkon funkcí nezávislého Bahá'í soudu, ujistili vládu o své bezvýhradné poslušnosti a loajalitě státu a o svém zřeknutí se zasahovat do politických záležitostí země. Rozhodli se také k textu petice připojit kopii rozsudku soudu, výběr z Bahá'í spisů a dokument, který vysvětluje principy národních stanov, které jsou až na výjimky stejné jako Vyhlášení povinností a předpisů přijaté vaší duchovní radou.

Trval jsem na tom, aby se ustanovení jejich stanov ve všech podrobnostech řídila textem Vyhlášení povinností a předpisů, které jste přijali, a snažil jsem se tak zachovat jednotnost, která je, mám pocit, nezbytná ve všech Bahá'í národních stanovách. Rád bych vás v této souvislosti požádal o to, co jsem jim již dal na srozuměnou, abyste mi náležitě zaslali případné dodatky a změny v textu vašeho Vyhlášení práv a povinností, které se rozhodnete zavést, abych mohl učinit příslušné kroky a navrhnout podobné změny v textu všech dalších národních Bahá'í stanov.

Jistě ochotně uznáte, že kvůli zvláštním výsadám uděleným uznávaným náboženským společenstvím v islámských zemích Blízkého a Středního východu je žádost, kterou Národní duchovní rada Bahá'í Egypta předloží egyptské vládě, významnější a dalekosáhlejší než to, co federální úřady udělily vaší duchovní radě. Jejich petice totiž formálně žádá nejvyšší občanské úřady Egypta, aby uznaly Národní duchovní radu Egypta za uznávaný nezávislý Bahá'í soud, který může a je schopen ve všech osobních záležitostech uvádět v platnost a uplatňovat zákony a nařízení vyhlášené Bahá'u'lláhem v Kitáb-i-Aqdas.

BAHÁ'U'LLÁHŮV SVĚTOVÝ ŘÁD

Požádal jsem je, aby neformálně oslovili zainteresované úředníky a jako předběžný krok k formálnímu předložení své historické petice získali co nejvíce informací. Jakákoliv pomoc, kterou vaše duchovní rada po pečlivé úvaze nabídne hrdinným zastáncům Víry v Egyptě, bude hluboce oceněna a poslouží k upevnění solidarity, která charakterizuje Bahá'í společenství Východu a Západu. Ať už je výsledek této pozoruhodné záležitosti jakýkoli – a musíme si být vědomi nespočítatelných možností současné situace – můžeme si být jisti, že vedoucí Ruka, jež uvolnila tyto síly, bude ve Své nevyzpytatelné moudrosti a Svou všemohoucí silou nadále utvářet a řídit jejich postup pro slávu, konečné osvobození a bezpodmínečné uznání Jeho Víry.

Váš skutečný bratr

SHOGHI.

Haifa, Palestina
27. února 1929

4

**BAHÁ'U'LLÁHŮV
SVĚTOVÝ ŘÁD:
DALŠÍ ÚVAHY**

BAHÁ'U'LLÁHŮV SVĚTOVÝ ŘÁD: DALŠÍ ÚVAHY

Milovaným Pána a služebnicím Milosrdného na Západě.

Draze milovaní spolupracovníci,

mezi zprávami, jež nedávno dorazily do Svaté země a z nichž většina svědčí o vítězném postupu Věci, se objevilo několik, které prozrazují jisté obavy týkající se platnosti institucí nerozlučně spjatých s Bahá'u'lláhovou Vírou. Zdá se, že tyto vyslovené pochybnosti vyvolává našeptávání pocházející z míst buď zcela mylně informovaných o základech Bahá'í Zjevení, nebo z těch, která úmyslně kují pikle, aby zasela do srdcí věrných semínka rozkolu.

Štěstí v neštěstí

Z pohledu předchozích zkušeností je nevyhnutelným důsledkem těchto marných pokusů, jakkoliv vytrvalých a lstivých, přispět k tomu, aby věřící i nevěřící hlouběji poznali význačné rysy Víry vyhlášené Bahá'u'lláhem. Ať už jsou tyto problematické odsudky diktovány zlým úmyslem či nikoliv, nemohou než povzbudit duše horlivých podporovatelů Víry a sjednotit řady jejích věrných zastánců. Očistí Víru od škodlivých prvků, jejichž další spojování s věřícími směřuje k tomu, aby pohanilo dobré jméno Věci a poskvřnilo čistotu jejího ducha. Měli bychom proto nejen vítat otevřené útoky, jimiž ji její zapřisáhlí nepřátelé vytrvale zahrnují, ale také na každou bouři zlovůle spáchanou čas od času těmi, kteří odpadají od své víry nebo se prohlašují za její věrné zastánce, pohlížet jako na štěstí v neštěstí. Tyto výpady, jak zevnitř

tak zvenčí, Víru nepodkopávají, ale posilují její základy a zvyšují intenzitu jejích plamenů. Měly zastínit její zář, avšak celému světu ukazují vznešený charakter jejích nařízení, úplnost její jednoty, jedinečnost jejího postavení a pronikavost jejího vlivu.

Ani na okamžik si nemyslím, že by takový křik, povětšinou připisovaný bezmocnému vzteku z neustálého postupu Věci Boží, někdy mohl statečné bojovníky Víry odradit. Ať už bojují v nedobytné pevnosti Ameriky nebo se probíjejí v srdci Evropy anebo v zámoří až na australsijském světadílu, prokázali tyto hrdinné duše již mnohokrát pevnost své Víry a stálost svého přesvědčení.

Význačné rysy Bahá'í Světového řádu

Mám však pocit, že na základě odpovědnosti uložené úřadu Strážce Víry je mou povinností podrobněji se zmínit o základní povaze a význačných rysech onoho světového řádu, jak ho pojal a vyhlásil Bahá'u'lláh. Mám pocit, že jsem v současném stádiu vývoje Bahá'í Zjevení nucen otevřeně a bez jakýchkoli výhrad vysvětlit vše, co by podle mého názoru mohlo zajistit zachování neporušenosti vznikajících institucí Víry. Silně vnímám naléhání, abych objasnil jistá fakta, která by každému nezaujatému pozorovateli odhalila jedinečnost boží civilizace, jejíž základy položila neomylná ruka Bahá'u'lláha a zároveň její základní prvky, které odkryla 'Abdu'l-Baháova Poslední vůle. Pokládám za svou povinnost, abych upozornil každého nováčka ve Věře, že přislíbená sláva Svrchovanosti, kterou Bahá'í učení naznačuje, bude odhalena, teprve až se čas naplní, a že hlubší souvislosti Aqdas a 'Abdu'l-Baháovy Vůle, jakožto dvou klenotnic obsahujících stavební prvky této Svrchovanosti, jsou příliš dalekosáhlé, aby je tato generace pochopila a zcela docenila. Nemohu se vyhnout tomu, abych se neobrátil na ty, kteří se s Vírou ztotožňují, aby

si nevšimli převládajících představ a pomíjivých mód současnosti a aby si uvědomili jako nikdy předtím, že vyvrácené teorie a vrávorající instituce současné civilizace se musí ukázat v ostrém protikladu s těmi Bohem danými institucemi, které mají povstat na jejich troskách. Modlím se, aby si celým svým srdcem a celou svou duší uvědomili nevýslovnou slávu svého povolání, ohromující zodpovědnost své mise a úžasnou nezměrnost svého úkolu.

Nechť si každý svědomitý zastánce Bahá'u'lláhovy Věci uvědomí, že bouře, se kterými se tato probíjející se Víra Boží s pokračujícím procesem rozpadu společnosti musí nutně střetnout, budou nelítostnější než kterékoliv z těch, které ji již potkaly. Nechť si je vědom, že jakmile starobylé a mocné bašty ortodoxie, jejichž dobře uváženým záměrem je udržet si naprostou nadvládu nad myšlenkami a svědomím lidí, poznají plný rozsah nesmírného nároku Bahá'u'lláhovy Víry, bude tato teprve se rozvíjející Víra bojovat s nepřáteli mocnějšími a zákeřnějšími, než byli nejkrutější mučitelé a nejfanatičtější duchovní, kteří ji sužovali v minulosti. Kolik nepřátel ještě povstane v průběhu křečí, které postihnou umírající civilizaci, kteří přidají k pohaně, jež se na ni již navršila!

Útok všech národů a příbuzenstev

Stačí, abychom se obrátili na 'Abdu'l-Baháova varování, a uvědomíme si rozsah a povahu sil, které mají zápasit se svatou Vírou Boží. V nejtemnějších chvílích Svého života, za režimu 'Abdu'l-Ĥamída, kdy byl připraven na deportaci do nejnehostinnějších oblastí severní Afriky, v době, kdy nadějně světlo Bahá'í Zjevení teprve začínalo prosvítat na Západ, pronesl ve Svém vzkazu, kterým se loučil s Bábovým bratrancem, tato prorocká slova: *„Jak nezměrná, jak nevýslovně nezměrná je tato Věc!*

Jak velice nelítostný je útok všech národů a příbuzenstev země! Zakrátko se ze všech stran ponese křik zástupů po celé Africe a Americe, výkřiky Evropanů a Turků, sténání Indie a Číny. Všichni do jednoho povstanou a ze všech sil budou Jeho Věci vzdorovat. Poté rytíři Pána, za pomoci Jeho milosti z výšin a síly pochopení, posílají vírou a legiemi Smlouvy, povstanou a potvrdí pravdu verše: „Popatři na zmatky, které postihly kmeny poražených!“

Jeho slova předvídají nesmírný zápas a také dosvědčují naprosté vítězství, které je nakonec zastáncům Největšího Jména určeno dosáhnout. Lidé, národy a stoupeneci různých věr společně a jeden po druhém povstanou, aby otřáslí jednotou Víry, vysáli její sílu a ponížili její svaté jméno. Napadnou nejen ducha, kterého hlásá, ale i správu, která je řečištěm, nástrojem a ztělesněním tohoto ducha. Se stále patrnější pravomocí, kterou Bahá'u'lláh propůjčil budoucímu Bahá'í Společenství národů, se budou ze všech stran vršit stále nelítostnější zpochybňování pravd, které uchovává.

Rozdíl mezi Bahá'í Vírou a náboženskými organizacemi

Patří se, drazí přátelé, abychom se nejen snažili seznámit s podstatnými rysy tohoto vrcholného Bahá'u'lláhova Díla, ale také pochopit zásadní rozdíl, který existuje mezi tímto svět objímajícím, Bohem ustanoveným Řádem, a hlavními náboženskými organizacemi světa, ať se vztahují ke Kristově církvi, nebo k nařízením islámského Zřízení.

Ti, jejichž neocenitelnou výsadou je chránit a spravovat záležitosti těchto Bahá'í institucí a podporovat jejich zájmy, totiž dříve nebo později budou muset čelit této zkoumavé otázce: „V čem a jak se tento Bahá'u'lláhem ustavený Řád, který je na první pohled pouhou repli-

kou křesťanských a islámských institucí, od nich liší? Nejsou dvojí instituce Domu spravedlnosti a Strážcovství, instituce Rukou Věci Boží, národních a místních duchovních rad a *Mashriqu'l-Adhkaru* pouze jinými jmény pro instituce papežství a kalifátu se všemi jejich doprovodnými náboženskými řády, které zastávají a prosazují křesťané a muslimové? Jaká je to asi síla, která může ochránit tyto Bahá'í instituce, v některých rysech tak nápadně podobné institucím vybudovaným církevními otci a apoštoly Muḥammada, před tím, aby se nestaly svědky úpadku charakteru, rozkolu v jednotě a vyhasnutí vlivu, které postihly všechny organizované náboženské hierarchie? Proč by je nakonec neměl potkat stejný osud, jaký postihl instituce vybudované následovníky Krista a Muḥammada?“

Úspěch úsilí, které nyní věřící ve všech zemích světa vynakládají na vybudování Božího království na zemi, bude velkou měrou záležet na odpovědi na tyto závažné otázky. Pouze málokterí nejsou s to rozpoznat, že Duch, který Bahá'u'lláh vdechl světu a který se v různé míře intenzity projevuje v úsilí vědomě vynakládaném Jeho otevřenými stoupenci a nepřimo v některých humanitárních organizacích, nikdy nemůže prostoupit a trvale ovlivňovat lidstvo, dokud a pokud se nevtělí do viditelného Řádu, který ponese Jeho jméno, zcela se ztotožní s Jeho principy a bude pracovat v souladu s Jeho zákony. Nikdo, kdo četl *Aqdas* a 'Abdu'l-Baháovu Poslední vůli, nepopře, že Bahá'u'lláh ve Své *Knize Aqdas* a později 'Abdu'l-Bahá ve Své Poslední vůli – dokumentu, který potvrzuje, doplňuje a uvádí do vzájemného vztahu ustanovení *Aqdasu* – v úplnosti vysvětlili podstatné prvky pro vytvoření světového Bahá'í společenství národů. Bahá'u'lláhovo Zřízení – Archa lidského spasení – musí být utvářeno podle těchto Bohem nařízených správních principů. Na nich musí spočívat jeho nedotknutelná autorita a z nich musí plynout všechna budoucí požehnání.

Měli bychom bez váhání uznat, že Bahá'u'lláh pouze nenaplnil lidstvo novým a oživujícím Duchem. Nevyslovil jen jisté obecné principy, ani nepředložil konkrétní filosofii, jakkoliv přesvědčivou, důkladnou a univerzální. Na rozdíl od Zřízení minulosti k nim, stejně jako později 'Abdu'l-Bahá, přidal přesně a jasně formulované zákony, založil jednoznačné instituce a stanovil základy Božího společenského uspořádání. Mají být vzorem pro budoucí společnost, vrcholným nástrojem pro ustanovení Největšího míru, jedinou silou pro sjednocení světa a vyhlášením vlády spravedlnosti a práva na zemi. Oba nejenže zjevili všechna nařízení potřebná pro praktické uskutečnění ideálů, které Proroci Boží předvíдали a které od nepaměti vzněcovaly představivost věstců a básníků všech dob, nýbrž také jednoznačným a důrazným jazykem ustanovili dvojí instituci Domu spravedlnosti a Strážcovství za své vyvolené Nástupce, kteří mají uplatňovat principy, vyhlášovat zákony, chránit instituce, loajálně a uvážlivě přizpůsobovat Víru požadavkům rozvíjející se společnosti a dovršit neporušitelné dědictví, které Zakladatelé Víry odkázali světu.

Když se podíváme do minulosti, když budeme pátrat v evangeliu a Koránu, ihned poznáme, že křesťanské ani islámské Zřízení nepřináší obdobu ani systému Božího společenského uspořádání, který Bahá'u'lláh tak pečlivě založil, ani pojistkám, které Bahá'u'lláh poskytl pro jeho zachování a pokrok. Jsem hluboce přesvědčen, že v tom tkví odpověď na otázky, o kterých jsem se zmiňoval.

Mám pocit, že nikdo nebude zpochybňovat fakt, že zásadním důvodem, proč byla nenahraditelně roztříštěna jednota Kristovy církve a proč byl časem podkopán její vliv, bylo, že Stavba, kterou církevní otcové vybudovali po úmrtí Jeho prvního apoštola, byla Stavbou, která nijak nespočívala na výslovných nařízeních Samotného Krista. Pravomoci a rysy jejich správy byly zcela vyvozo- vány a nepřímou odvozovány, více či méně oprávněně,

z neurčitých a útržkovitých odkazů, které našli roztroušené mezi Jeho promluvami, tak jak jsou zaznamenány v evangeliu. Ani jedna z církevních svátostí; ani jeden obřad a ceremonie, které křesťanští otcové pečlivě vymysleli a okázale dodržovali; ani jeden z prvků přísné disciplíny, kterou nekompromisně uvalili na první křesťany; nic z toho nespočívalo na přímé autoritě Krista, ani nepramenilo z Jeho promluv. Nic z toho Kristus nevytvořil, ani nikomu neudělil dostatečnou pravomoc interpretovat Své Slovo, nebo přidat k tomu, co Sám výslovně nepřikázal.

Proto se v pozdějších generacích pozvedaly hlasy na protest proti samozvané Autoritě, jež si připisovala výsady a pravomoci, které nepramenily z jasného textu evangelia Ježíše Krista a které představovaly závažný odklon od ducha hlásaného evangeliem. Oprávněně a přesvědčivě dokazovaly, že církevní zásady přijaté koncily nebyly Bohem ustanovenými zákony, ale byly pouhými lidskými výtvoři, které ani nespočívaly na skutečných Ježíšových promluvách. Jejich tvrzení se soustředilo na fakt, že nejasná a neprůkazná slova adresovaná Kristem Petrovi, „Ty jsi Petr, a na té skále zbuduji svou církev,“ nemohou nikdy opravňovat k přijetí krajních opatření, důkladně promyšlených ceremonií a spoutávajících vyznání a dogmat, kterými Jeho následovníci postupně zatížili a zatemnili Jeho Víru. Kdyby církevní otcové, jejichž neoprávněná autorita tak byla z každé strany nelítostně napadána, mohli vyvrátit na ně uvalená nařčení citováním Kristových promluv, které by se týkaly budoucí správy Jeho církve nebo povahy pravomocí Jeho nástupců, zajisté by byli schopni uhasit plameny sporu a zachovat jednotu křesťanstva. Avšak evangelium, jediná klenotnice Kristových promluv, žádný takový úkryt těmto štvaným vůdcům církve, kteří bezmocně čelili nemilosrdnému útoku svých nepřátel a kteří se nakonec museli podrobit silám rozkolu, jenž vtrhl do jejich řad, neposkytlo.

Ačkoliv byla muslimská Víra ve srovnání s Kristovou Vírou v otázce správy Jeho Zřízení ve svých nařízeních úplnější a určitější, přesto v záležitosti nástupnictví neposkytla těm, jejichž úkolem bylo Jeho Věc šířit, žádné psané, závazné a nezvratné pokyny. Přestože nařízení týkající se modlitby, půstu, manželství, rozvodu, dědictví, pouti a podobně zůstávají i po uplynutí třinácti set let neporušená a platná, text Koránu neobsahuje žádné jednoznačné vedení stran Zákona o nástupnictví, který byl zdrojem všech rozbrojů, sporů a rozkolů, které rozložily islám a poškodily jeho pověst.

To však není případem Bahá'u'lláhova Zjevení. Na rozdíl od Kristova a Muḥammadova Zřízení a na rozdíl od všech Zřízení minulosti, mají Bahá'u'lláhovi apoštolové v každé zemi, ať pracují a lopotí se kdekoli, před sebou jasně, jednoznačně a důrazně formulované všechny zákony, předpisy, nařízení, principy, instituce a vedení, které potřebují pro vykonávání a dovršení svého úkolu. Jak v nařízeních o správě Bahá'í Zřízení, tak v záležitosti nástupnictví, jež ztělesňuje dvojí instituce Domu spravedlnosti a Strážcovství, si mohou Bahá'u'lláhovi stoupenci přizvat na pomoc nevyvratitelné důkazy Božího vedení, kterým nemůže nikdo odporovat a které nelze znevažovat či ignorovat. V tom tkví význačný rys Bahá'í Zjevení. V tom tkví síla jednoty Víry, síla oprávněnosti Zjevení, které si nečiní nárok zničit nebo zlehčovat předchozí Zjevení, ale spojit je, sjednotit a naplnit. Proto Bahá'u'lláh i 'Abdu'l-Bahá v souvislosti s Božím společenským uspořádáním, které nám, svým následovníkům, odkázali, zjevíli jisté podrobnosti a velmi na nich trvali. Proto ve své Poslední vůli tolik zdůrazňovali pravomoci a výsady služebníků své Víry.

Nic než výslovná nařízení jejich Knihy a překvapivě důrazný jazyk, do kterého oděli nařízení své Vůle, by rozhodně nemohlo ochránit Víru, pro kterou oba tak slavně

usilovně pracovali po celý život. Nic jiného ji nemůže chránit před kacířstvím a pomluvami, kterými se ji denominace, národy a vlády snažily napadat a kterými ji s rostoucím úsilím budou napadat v budoucnu.

Měli bychom také mít na paměti, že význačná povaha Bahá'í Zjevení nespočívá pouze v úplnosti a nezpochybnitelné platnosti Zřízení, které Bahá'u'lláhovo a 'Abdu'l-Baháovo učení ustanovilo. Jeho dokonalost spočívá také v tom, že ty prvky, které byly v minulých Zřízeních bez sebemenšího oprávnění od svých Zakladatelů pro Víru Boha zdrojem rozpadu a nevyčísitelných škod, jasný text Bahá'u'lláhových spisů nekompromisně vyloučil. Tyto neoprávněné praktiky související se svátostí křtu, svatého přijímání, zповědi z hříchů, askeze, kněžské moci, důkladně promyšlených ceremonií, svaté války a mnohoženství, byly všechny do jedné zrušeny Perem Bahá'u'lláha. Přísnost a tvrdost jiných duchovních předpisů, jako například půstu, které jsou pro zbožný život jednotlivce nezbytné, byla naopak značně zmírněna.

Živoucí organismus

Je třeba mít též na paměti, že aparát Věci byl vytvořen tak, že vše, co je nezbytné k tomu, aby ji udržovalo na čele všech progresivních hnutí, do ní může být podle Bahá'u'lláhových pokynů bez rizika včleněno. To dosvědčují Bahá'u'lláhova slova zapsaná v Osmém Listě vznešeného Ráje: *„Přikazuje se Správcům Domu spravedlnosti, aby se společně radili o těch věcech, které nebyly navenek zjeveny v Knize, a aby uvedli v platnost to, na čem se shodnou. Bůh jim vpravdě vnukne, cokoli si přeje, a On je, vpravdě, Poskytovatel, Vševědoucí.“* Domu spravedlnosti byla Bahá'u'lláhem udělena pravomoc vydávat jakékoli zákony, které nejsou výslovně a jasně zapsány v Jeho svatých Písmech; navíc mu 'Abdu'l-Baháova Po-

slední vůle propůjčila právo a moc zrušit, podle změn a požadavků doby, to, co uzákonil a uvedl v platnost předchozí Dům spravedlnosti. 'Abdu'l-Bahá ve Své Poslední vůli v této souvislosti zjevil následující: „A vzhledem k tomu, že tento Dům spravedlnosti má moc vydávat zákony, které nejsou výslovně zmíněny v Knize a vztahují se ke každodennímu životu, má rovněž právo tyto zákony rušit. Dnes tedy například Dům spravedlnosti přijme určitý zákon a uvede jej v platnost a za sto let, až se okolnosti pronikavě změní, bude jiný Dům spravedlnosti mít právo tento zákon upravit v souladu s naléhavými potřebami doby. Může tak učinit, jelikož onen zákon není součástí Výslovného Božského Textu. Dům spravedlnosti je tím, kdo nastoluje i ruší své vlastní zákony.“ Taková je neměnnost Jeho zjeveného Slova. Taková je přizpůsobivost, která charakterizuje práci Jeho jmenovaných služebníků. První zachovává totožnost Jeho Víry a chrání neporušenost Jeho zákonů. Druhá jí umožňuje, tak jako živoucímu organismu, rozšířit se a přizpůsobit se potřebám a požadavkům stále se měnící společnosti.

Drazí přátelé! Jakkoliv se naše Víra zdá nyní slabá v očích lidí, kteří ji buď odsuzují jako odnož islámu, nebo ji opovržlivě přehlížejí jako jednu z těch neznámých sekt, jež se hojně vyskytují na Západě, tento cenný draho-kam Božího Zjevení, stále ještě ve svém embryonickém stavu, se v lastuře Jeho zákonů rozvine a prorazí si cestu, jednotný a neporušený, dokud neobejme celé lidstvo. Pouze ti, kdož již rozpoznali Bahá'u'lláhovo vrcholné postavení, pouze ti, jejichž srdcí se dotkla Jeho láska a seznámili se s mocí Jeho ducha, pouze ti mohou dostatečně ocenit hodnotu tohoto Božího společenského uspořádání – Jeho neocenitelného daru lidstvu.

Náboženští vůdcové, zastánci politických teorií a správcí lidských institucí, kteří jsou v současnosti plni zmatku a zděšení svědky úpadku svých idejí a rozkladu svého dí-

la, udělají dobře, když obrátí svůj zrak k Bahá'u'lláhovu Zjevení a budou uvažovat o Světovém řádu, který, schraňovaný v Jeho učení, pomalu a nepostřehnutelně povstává ze zmatku a chaosu současné civilizace. Nemusí pochybovat nebo se znepokojovat ohledně povahy, původu či platnosti institucí, které přívrženci Víry budují po celém světě. Ty jsou totiž pevně usazeny v učení samotném, nezhodnoceném a nezastřeném nepovolenými domněnkami a neoprávněnými výklady Jeho Slova.

Jak posvátná a tíživá zodpovědnost nyní leží na těch, kteří se již seznámili s tímto učení! Jak slavný je úkol těchto povolovaných – obhájit jeho pravdu a dokázat nevěřícímu světu jeho potřebnost! Nic než neochvějné přesvědčení o božím původu učení a jeho jedinečnosti v análech náboženství, nic než nezviklatelný záměr uskutečňovat a uplatňovat učení ve správním aparátu Věci, nic jiného nepostačuje k tomu, aby mu dalo reálnou podobu a zajistilo jeho úspěch. Jak rozsáhlé je Bahá'u'lláhovo Zjevení! Kolik Jeho nesmírných požehnání se dnes dostává lidstvu! A přece, jak ubohé a nedostatečné je naše pochopení významu a slávy tohoto učení! Tato generace stojí příliš blízko tomuto ohromnému Zjevení, aby byla schopná v plné míře ocenit nekonečné možnosti Jeho Víry, bezpříkladnou povahu Jeho Věci a tajemná řízení Jeho Prozřetelnosti.

Aby zdůraznil mimořádný charakter nového Božího Dne, podtrhuje Bahá'u'lláh v Knize Íqán sílu Svého tvrzení odkazem na text pravdivé a schvalované tradice, která říká následující: *„Vědění tvoří dvacet sedm písmen. Všechno, co Proroci zjevili, jsou dvě písmena. Žádný člověk tak dosud nepoznal více než tato dvě písmena. Ale až povstane Qá'im, způsobí, že bude zjeveno zbývajících dvacet pět písmen.“* Ihned za tím následují tato ujišťující a zářící Bahá'u'lláhova slova: *„Považte: Prohlásil, že vědění má dvacet sedm písmen, a všechny Proroky, od*

Adama k Muḥammadovi, „pečeti“, považoval za vykladače pouze dvou písmen. Říká také, že Qá'im odhalí všech zbývajících dvacet pět písmen. Popatři z této promluvy, jak ohromné a vznešené je Jeho postavení! Jeho postavení převyšuje postavení všech proroků a Jeho zjevení překračuje chápání a porozumění všech jejich vyvolených. Zjevení, o němž proroci Boží, Jeho svatí a vyvolení buď nebyli informováni, nebo ho v souladu s Božím nevyzpytatelným nařízením neodhalili – takové Zjevení usilovali tito nízcí a hanební lidé poměřovat se svým vlastním nedostatečným myšlením, se svým vlastním nedokonalým učením a chápáním.“

V jiné části této Knihy Bahá'u'lláh v odkazu na změny, které každé Zjevení vyvolá ve způsobech, myšlenkách a chování lidí, zjevuje tato slova: *„Není snad cílem každého Zjevení způsobit změny v celé povaze lidstva, změny, jež se projeví navenek i uvnitř, jež ovlivní jeho vnitřní život i vnější podmínky? Pokud by se totiž nezměnila povaha lidstva, byla by marnost univerzálních Projevů Božích zřejmou.“*

Nepronesl snad Sám Kristus, když se obrátil na Svě apoštoly, tato slova: *„Ještě mnoho jiného bych vám měl povědět, ale nyní byste to neunesli. Jakmile však přijde On, Duch Pravdy, uvede vás do veškeré pravdy“?*

Z textu této uznávané tradice stejně jako z Kristových slov, jak to dosvědčuje evangelium, každý nestranný pozorovatel okamžitě pochopí velikost Víry, kterou zjevil Bahá'u'lláh, a pozná ohromující váhu nároku, který vyslovil. Není divu, že 'Abdu'l-Bahá vykreslil v tak zlověstných barvách nelítostné pobouření, které se má v nastávajících dnech soustředit kolem rodících se institucí Víry. Můžeme nyní pouze nezřetelně rozeznat začátek zmatku, který mají vzestup a převaha Věci Boží vyvolat ve světě.

Největší drama v duchovních dějinách světa

V divokém a záludném tažení represe a krutosti, s nímž vládcové Ruska vytáhli proti zastáncům Víry ve své zemi; v nesmiřitelném nepřátelství, s nímž islámští šiité pošlapávají posvátná práva stoupenců Věci v souvislosti s Bahá'u'lláhovým domem v Bagdádu; v bezmocném vzteku, který dohnal náboženské vůdce sunnitské sekty islámu, aby vypudili naše egyptské bratry ze svého středu – v tom všem můžeme vidět projevy vytrvalé nenávisti, kterou národy, náboženství a vlády chovají k tak čisté, nevinné a slavné Víře.

Je naší povinností zvážit tyto záležitosti v našich srdcích, usilovat o rozšíření naší vize, prohlubovat naše pochopení této Věci, odhodlaně a bezvýhradně povstat, abychom sehráli svou roli, jakkoliv malou, v tomto největším dramatu ve světových duchovních dějinách.

Váš bratr a spolupracovník

SHOGHI.

Haifa, Palestina
21. března 1930

5

**CÍL NOVÉHO
SVĚTOVÉHO ŘÁDU**

CÍL NOVÉHO SVĚTOVÉHO ŘÁDU

Spoluvěřící v Bahá'u'lláhově Víře!

Nezadržitelný postup nedávných událostí přivedl lidstvo velmi blízko k cíli předvídanému Bahá'u'lláhem a žádný uvážlivý následovník Jeho Víry, vidí-li na všech stranách bolestivé důkazy agónie světa, nemůže zůstat chladný při pomýšlení na jeho nadcházející vysvobození.

Je vhodné, abychom v době, kdy si po celém světě připomínáme deset let od 'Abdu'l-Baháova náhlého odchodu z našeho středu, přemítali ve světle učení, jež odkázal světu, o událostech, které urychlily postupné vynoření Světového řádu předpovězeného Bahá'u'lláhem.

V tento den před deseti lety probleskla na svět zpráva o odchodu Toho, který mu jako jediný, skrze povznášející vliv Svě lásky, síly a moudrosti, mohl být oporou a útěchou v mnoha souženích, která měl utrpět.

Jak dobře si my, malá skupina Jeho oddaných stoupenců, kteří vznášíme nárok, že jsme rozpoznali Světlo, které v Něm zářilo, stále pamatujeme na Jeho opakované zmínky, učiněné navečer Jeho pozemského života, o strastech a zmatku, které mají zatvrzelé lidstvo stále více sužovat. Jak naléhavě si někteří z nás vybavují Jeho výstižné poznámky, vyslovené za přítomnosti poutníků a návštěvníků, kteří se ve velkém množství sešli u Jeho dveří nazítří po radostných oslavách, které přivítaly ukončení světové války – války, která, hrůzami, jež vyvolala, ztrátami, které způsobila a složitostmi, které zplodila, byla předurčena k tomu, aby tak dalekosáhle ovlivnila osudy lidstva. Jak klidně, a přesto mocně, zdůrazňoval krutý podvod, který Smlouva, vítaná lidmi a národy jako ztělesnění vítězné spravedlnosti a neselhávající nástroj trvalého míru, přichystala pro nekající se lidstvo. Mír, mír, jak často jsme Ho slyšeli poznamenávat, rty po-

tentátů a národů neustále vyhlašují, zatímco oheň neuhášené nenávisti stále doutná v jejich srdcích. Jak často jsme Ho slyšeli pozvednout hlas, zatímco bouře vítězného nadšení byla stále na vrcholu a jak dlouho před tím, než se mohly vyjádřit nebo pocítit nejmenší pochybnosti, sebevědomě vyhlašoval, že tento dokument, vynášený jako Charta osvobozeného lidstva, v sobě obsahuje semena tak hořkého podvodu, jaký ještě zotročí svět. Jak hojně jsou nyní důkazy, které dávají za pravdu pronikavosti Jeho bezchybného soudu!

Deset let neustávajících zmatků, tak zatěžkaných mukami, tak naplněných nevyčíslitelnými následky pro budoucnost civilizace, přivedlo svět na okraj pohromy příliš strašné, aby ji bylo možno uvážit. Smutný je vpravdě kontrast mezi projevy sebevědomého nadšení, kterému se zmocněnci ve Versailles tak svobodně oddávali, a křikem neskrývaných nesnází, který vítězové i potlačení nyní spouštějí v hodině hořkého klamu.

Válkou unavený svět

Ani síla, kterou tvůrci a ručitelé mírových smluv nashromáždili, ani vznešené ideály, které původně podněcovaly autora Smlouvy Společnosti národů, neskýtaly dostatečnou záštitu proti silám vnitřního rozkladu, které neustále napadaly tak pracně vybudovanou strukturu. Ani ustanovení tak zvaného Vypořádání, která se vítězné mocnosti snažily vymáhat, ani aparát instituce, kterou koncipoval vynikající a prozíravý americký prezident, neprokázaly, ani v pojetí ani v praxi, že jsou přiměřenými nástroji k zajištění integrity Řádu, o jehož založení usilovaly. „*Nemoci, kterými svět nyní trpí,*“ psal 'Abdu'l-Bahá v lednu roku 1920, „*se znásobí, ponurost, která jej obklopuje, se prohloubí. Balkán zůstane nespokojený. Jeho neklid se zvýší. Poražené mocnosti se budou i nadále bouřit.*“

CÍL NOVÉHO SVĚTOVÉHO ŘÁDU

Uchýlí se ke všem opatřením, která by mohla znovu zažehnout plameny války. Hnutí, právě narozená a světově rozšířená, vynaloží veškeré úsilí pro pokrok svých záměrů. Hnutí levice získá na velkém významu. Jeho vliv se bude rozšiřovat.“

Zdá se, že od doby, kdy byla tato slova napsána, se hospodářské krize společně s politickými zmatky, finančními zvraty, náboženským neklidem a rasovou neshášenlivostí spikly k tomu, aby nezměrně přiložily k tíži břemen, pod kterými zbídačený a válkou unavený svět sténá. Takový byl kumulativní vliv těchto následných krizí, které přicházely jedna za druhou s tak ohromující rychlostí, že se samotné základy společnosti otřásají. Svět, ať se podíváme na kterýkoliv kontinent, ať zaměříme své pátrání na jakkoliv vzdálenou oblast, je všude napadán silami, které nemůže ani vysvětlit ani ovládat.

Evropa, dosud považovaná za kolébkou velice vychvalované civilizace, za světlohoše pochodně svobody a hnací sílu světového průmyslu a obchodu, stojí ohromena a paralyzována při pohledu na tak hrůzný převrat. Dlouho chované ideály v politické a hospodářské sféře lidské činnosti jsou ostře zkoušeny pod tlakem reakcionářských sil na straně jedné a zákeřným a vytrvalým radikalismem na straně druhé. Zlověstná a neodbytná vzdálená hřmění ze srdce Asie jsou předzvěstí stálého útoku názorového přesvědčení, které svou negací Boha, Jeho zákonů a zásad hrozí tím, že rozbije základy lidské společnosti. Křik rodícího se nacionalismu, spolu s opětovným vypuknutím skepticizmu a bezvěrectví, přichází jako další neštěstí na kontinent, který byl dosud považován za symbol odvěké stability a nerušené odevzdanosti v osud. Z nejtemnější Afriky jsou stále více rozlišitelné první pohyby vědomé a rozhodné vzpoury proti cílům a metodám politického a hospodářského imperialismu a svým dílem přidávají k rostoucím ranám osudu sužované doby.

Ani Amerika, která se donedávna pyšnila svou tradiční politikou izolacionismu a soběstačností svého hospodářství, nenapadnutelností svých institucí a důkazy rostoucího blahobytu a prestiže, nebyla schopná čelit hnacím silám, které ji smetly do víru hospodářského hurikánu, který nyní hrozí poškozením základů jejího vlastního průmyslového a hospodářského života. Dokonce i velmi vzdálená Austrálie, která by, díky své vzdálenosti od ohniště nepokoje v Evropě, měla být imunní vůči zkouškám a strastem churavějícího kontinentu, byla chycena v tomto víru vášní a svárů a je bezmocná se vymanit z jejich spoutávajícího vlivu.

Znaky hrozícího chaosu

Vskutku nikdy zde nebyly tak široce rozšířené a základní zvraty, ať už v sociální, hospodářské nebo politické sféře lidské činnosti, jako ty, které se nyní odehrávají v různých částech světa. Nikdy zde nebylo tolik a tak různých zdrojů nebezpečí jako ty, které nyní ohrožují strukturu společnosti. Následující slova Bahá'u'lláha jsou vpravdě význačná, jestliže se zastavíme a zamyslíme nad současným stavem podivně nemocného světa: „*Jak dlouho bude lidstvo setrvávat ve své svéhlavosti? Jak dlouho bude trvat nespravedlnost? Jak dlouho bude lidem vládnout chaos a zmatek? Jak dlouho budou neshody zmítat tvářmi společnosti? Běda, větry zoufalství vanou ze všech stran a sváry, které rozdělují a sužují lidský rod, se denně zvětšují. Znaky hrozících nepokojů a chaosu lze nyní rozeznat, protože panující řád se jeví žalostně nedokonalým.*“

Znepokojující vliv více než třiceti miliónů duší žijících v podmínkách menšiny na celém evropském kontinentě; ohromná a stále rostoucí armáda nezaměstnaných se svou zdrcující zátěží a demoralizujícím vlivem na vlády a národy; strašlivý závod ve zbrojení pohlcující stále se

zvyšující podíl majetku již zbídačených národů; naprotá demoralizace, kterou nyní stále více trpí mezinárodní finanční trhy; útok sekularismu napadající to, co bylo dosud považováno za nenapadnutelné pevnosti křesťanské a muslimské ortodoxie – toto jsou nejzávažnější symptomy, jež budoucí stabilitě struktury moderní civilizace nevěští nic dobrého. Není divu, že jeden z předních evropských myslitelů, ctěný pro svou moudrost a sebekázeň, byl nucen učinit tak smělé tvrzení: „Svět prochází nejvážnější krizí v dějinách civilizace.“ „Stojíme,“ píše další, „bud' před světovou katastrofou, nebo snad před úsvitem větší éry pravdy a moudrosti.“ „V takových dobách,“ dodává, „náboženství zanikají a jsou zrozena.“

Copak při podrobném prozkoumání politického obzoru již nerozeznáváme seskupení těch sil, které znovu rozdělují evropský kontinent do táborů potenciálních bojovníků, odhodlaných k boji, který, na rozdíl od poslední války, může znamenat konec jedné velmi dlouhé epochy v historii evoluce lidstva? Jsme snad my, privilegovaní ochránci drahocenné Víry, povoláni k tomu, abychom byli svědky kataklyzmatické změny, tak politicky zásadní a tak duchovně blahodárné, jako byla ta, která uspišila pád Římské říše na Západě? Nemůže se snad stát – může se každý bdělý stoupenec Bahá'u'lláhovy Víry snadno zamyslet – že mohou z tohoto světového výbuchu vytrysknout síly takové duchovní energie, které budou připomínat, ba zastíní nádheru oněch znamení a zázraků, které provázely založení Víry Ježíše Krista? Nemůže snad ze smrtelného utrpení otřeseného světa vyvstat náboženské probuzení v takové šíři a síle, které dokonce předčí moc těch svět řídících sil, kterými náboženství minulosti, v určených intervalech a podle nevyzpytatelné moudrosti, křísila osudy upadajících věků a národů? Nemůže úpadek této současné, holedbající se materialistické civilizace, sám o sobě odstranit dusící plevel, který nyní brání rozvinutí a budoucímu rozkvětu zápolící Boží Víry?

Nechť Bahá'u'lláh Sám osvětluje Svými slovy naši stezku, když řídíme svou plavbu mezi nástrahami a utrpením této rozbouřené doby. Před více než padesáti lety, ve světě velmi vzdáleném od nemoci a zkoušek, které ho nyní mučí, plynula z Jeho Pera tato prorocká slova: „*Svět je nyní v porodních bolestech a jeho zmítání narůstá den po dni. Jeho tvář se obrátila ke vzpurnosti a bezvěrectví. Jeho úděl bude tak vážný, že odhalit ho nyní by nebylo správné a přiměřené. Jeho zvrácenost dlouho potrvá. A když nastane ta stanovená hodina, náhle se objeví to, co způsobí, že se údy lidstva roztřesou. Tehdy a jen tehdy se rozvine Boží Korouhev a Slavík Ráje zatrylkuje svou melodii.*“

Neschopnost státnictví

Draze milovaní přátelé! Lidstvo, ať se na něj díváme ve světle lidského chování jednotlivce nebo ve světle existujících vztahů mezi organizovanými společenstvími a národy, bohužel sešlo ze správné cesty příliš daleko a prodělalo příliš velký pád na to, aby bylo vykoupeno samostatným úsilím nejlepších z jeho uznávaných vládců a státníků – jakkoliv nezaujaté jsou jejich motivy, jakkoliv sladěné jsou jejich akce, jakkoliv neúnavná je jejich horlivost a oddanost jeho věci. Žádný návrh, který by úvahy největšího státnického umění mohly ještě vymyslet; žádná doktrína, o které si nejvýznamnější zastánci ekonomické teorie mohou dělat naděje, že ji prosadí; žádný princip, který nejhorlivější moralisté usilují zavést, nemůže nakonec poskytnout přiměřené základy, na kterých by mohla být vystavěna budoucnost sužovaného světa. Žádná jakkoliv naléhavá a přesvědčivá výzva po vzájemné toleranci, kterou světa znalí mohou vznést, nemůže utišit jeho vášně či pomoci znovu obnovit jeho životaschopnost. Ani žádný všeobecný návrh pouhé organizované mezinárodní spolupráce, v jakékoliv sféře lidské činnosti, jakkoliv důmyslný

CÍL NOVÉHO SVĚTOVÉHO ŘÁDU

ve svém pojetí, nebo rozsáhlý svou šíří, nedokáže odstranit hlavní příčinu zla, které tak hrubě narušilo rovnováhu současné společnosti. Dovolím si tvrdit, že ani samotný akt navržení aparátu vyžadovaného pro politické a ekonomické sjednocení světa – čili zásada, která byla nedávno stále více obhajována – sám o sobě neposkytuje protilátku proti jedu, který neustále podkopává životaschopnost organizovaných států a národů. Co jiného, nemůžeme snad sebevědomě tvrdit, než bezvýhradně přijetí Božího Programu vyhlášeného Bahá'u'lláhem s takovou jednoduchostí a silou už před šedesáti lety, který ve svých základech ztělesňuje Bohem určený plán pro sjednocení lidstva v tomto věku, spolu s nezdočným přesvědčením o spolehlivé účinnosti úplně všech jeho ustanovení, je nakonec schopen odolat silám vnitřního rozkolu, které, pokud nebudou kontrolovány, musí nezbytně i nadále nahlodávat životně důležité orgány zoufalé společnosti. O tento cíl – cíl nového Světového řádu, Božího ve svém původu, všeobjímajícího ve své šíři, spravedlivého v zásadách, náročného ve svých rysech – musí usouzené lidstvo usilovat.

Tvrdit, že jsme pochopili všechny důsledky Bahá'u'lláhova úžasného plánu pro celosvětovou lidskou solidariitu, nebo že jsme prozkoumali hlubiny jeho významu, by bylo troufalé i ze strany vyhlášených přívrženců Jeho Víry. Pokusit se představit si ho ve všech jeho možnostech, odhadnout jeho budoucí dobrodiní, vykreslit si jeho slávu, by bylo předčasné i v tak pokročilém stádiu vývoje lidstva.

Řídící principy Světového řádu

Všechno, oč se můžeme rozumně pokusit, je usilovat o zahlédnutí prvních záblesků přislíbeného Úsvitu, který musí, až se naplní čas, odehnat temnotu, která obklopila lidstvo. Vše, co můžeme udělat, je v nejšířších obrysech ukázat na to, co se nám jeví jako řídící principy, které tvoří

základ Bahá'u'lláhova Světového řádu, jak o něm obšírně hovořil a jak ho vyhlásil 'Abdu'l-Bahá, Střed Jeho Smlouvy s celým lidstvem a jmenovaný Vykladač a Vysvětlovatel Jeho Slova.

Pouze zaujatá mysl může odmítnout připustit, že nepokoje a utrpení napadající velkou část lidstva jsou v nikoli malé míře přímými důsledky světové války a je možné je připsat nerozumnosti a krátkozrakosti autorů mírových smluv. Žádná nestranná mysl by nezpochybnila, že finanční závazky dohodnuté během války, stejně jako uvalení ohromného břemena reparací na poražené nesou ve velmi velké míře odpovědnost za špatnou distribuci a následný nedostatek světových monetárních zlatých rezerv, který posléze ve velkém rozsahu zdůraznil fenomenální pád cen, a tak vytrvale zvyšoval zatížení zbídačených zemí. Pro pozorovatele bez předsudků je stejně zjevné, že mezivládní dluhy uvalily na masy lidí v Evropě těžké nároky, narušily rovnováhu národních rozpočtů, ochromily národní průmyslová odvětví a vedly ke zvýšení počtu nezaměstnaných. Pravdou, kterou i ten nejpoprchnější pozorovatel ochotně uzná, je, že z války zrozený duch pomstychtivosti, podezřívání, strachu a rivality, kterého klauzule mírových smluv dále uchovávají a podporují, vedl k obrovskému zvýšení národních závodů ve zbrojení. Ty během posledního roku obnášejí celkové vydání ne méně než tisíce miliónu liber, což následně podtrhuje účinek světové deprese. Faktem, který si jen málo lidí dovolí zpochybnit, je, že úzkoprsý a brutální nacionalismus, který poválečná teorie sebeurčení pomáhala posílit, nese hlavní odpovědnost za politiku vysokých a prohibičních tarifů, tak škodlivých pro zdravý tok mezinárodního obchodu a mechanismus mezinárodních financí.

Bylo by však povrchní tvrdit, že válka, se všemi svými ztrátami, se všemi vášněmi, které vzbudila, a rozhořče-

ním, které za sebou zanechala, nese výlučnou zodpovědnost za bezpříkladný zmatek, ve kterém je téměř každá část civilizovaného světa v současnosti pohroužena. Není snad faktem – a to je ústřední myšlenka, kterou chci zdůraznit – že základní příčina těchto světových nepokojů by se ani tak neměla připisovat důsledkům toho, co se bude muset dříve či později považovat za přechodné vychýlení v záležitostech stále se měnícího světa, ale spíše selhání těch, do jejichž rukou byly svěřeny bezprostřední osudy lidí a národů, přizpůsobit své systémy hospodářských a politických institucí nevyhnutelným potřebám rychle se vyvíjejícího věku? Nejsou snad tyto vracející se krize, které otrásají současnou společností, způsobeny hlavně politováníhodnou neschopností uznávaných světových vůdců správně číst znamení doby, jednou provždy se zbavit předpojatých myšlenek a spoutávajících přesvědčení a přebudovat aparát svých daných vlád podle těch standardů, které jsou potencionálně obsaženy v Bahá'u'lláhově vrcholném prohlášení o jednotě lidstva – hlavním a význačným rysu Víry, kterou vyhlásil? Vždyť princip jednoty lidstva, základní kámen Bahá'u'lláhova svět objímajícího panství, neznamená nic jiného než uvést v platnost Jeho plán na sjednocení světa – plán, o kterém jsme se již zmínili. „*V každém Zřízení,*“ píše ‘Abdu’l-Bahá, „*se světlo Božího vedení zaměřuje na jedno ústřední téma... V tomto skvostném Zjevení, v tomto slavném století, je základem Víry Boží a význačným rysem Jeho Zákona vědomí jednoty lidstva.*“

Jak dojemné jsou vskutku snahy těch vůdců lidských institucí, kteří, v naprosté nevšímavosti k duchu doby, usilují přizpůsobit národní rozvoj, uzpůsobený pro dávné dny soběstačných národů, věku, který buď musí dosáhnout jednoty světa, jak to nastínil Bahá'u'lláh, nebo zahynout. V hodině tak důležité v historii civilizace se patří, aby vůdcové všech národů světa, malých i velkých, ať na Východě nebo na Západě, ať vítězných nebo poražených, věnova-

li pozornost jasnému volání Bahá'u'lláha a zcela naplnění smyslem pro světovou solidaritu, nepostradatelnou podmínkou loajality k Jeho Věci, odhodlaně povstali a v úplnosti uskutečnili jediný léčebný plán, který On, Boží Lékař, předepsal pro churavějící lidstvo. Nechtě odhodí jednou provždy každou předpojatou myšlenku, každý národní předsek a věnují pozornost ušlechtilé radě 'Abdu'l-Baháa, pověřeného Vykladače Jeho učení. Nejlépe posloužíte své zemi, odpověděl 'Abdu'l-Bahá vysokému úředníku ve službách federální vlády Spojených států amerických, který se Ho ptal na nejlepší způsob, jak podporovat zájmy své vlády a lidu, když se budete ve svém postavení občana světa snažit napomáhat konečné aplikaci principu federalismu, který je základem vlády vaší vlastní země, ve vztazích, jež nyní panují mezi lidmi a národy světa.

V knize *The Mysterious Forces of Civilization* (v pozdějším názvu známé jako *Tajemství Boží civilizace*), 'Abdu'l-Baháově význačném příspěvku pro budoucí reorganizaci světa, čteme následující:

„Skutečná civilizace rozvine svůj prapor v samotném srdci světa, až určitý počet význačných a šlechetných vládců – zářících příkladů oddanosti a odhodlanosti – povstane pro dobro a štěstí všeho lidstva, s pevným předsevzetím a jasnou vizí, aby ustanovili Věc všeobecného míru. Musí tuto Věc míru podrobit všeobecné konzultaci a usilovat všemi prostředky ve své moci o založení Unie národů světa. Musí uzavřít zavazující dohodu a přijmout smlouvu, jejíž ustanovení musí být přiměřená, neporušitelná a konečná. Musí ji vyhlásit do celého světa a získat pro ni souhlas celého lidského rodu. Tento vrcholný a vznešený závazek – skutečný zdroj míru a blahobytu celého světa – by se měl považovat za posvátný všemi, kdož žijí na zemi. Všechny síly lidstva se musí zmobilizovat pro zajištění stability a trvalosti této největší Smlouvy. V tomto všeobhajmájcím Paktu by měly být jasně určeny hranice každé-

CÍL NOVÉHO SVĚTOVÉHO ŘÁDU

ho státu, jednoznačně stanoveny principy, jež jsou základem vzájemných vztahů mezi vládami a zajištěny všechny mezinárodní smlouvy a závazky. Podobně by měla být přísně omezena velikost ozbrojení každé vlády, protože pokud by se dovolilo, aby se přípravy na válku a vojenské síly jakéhokoliv státu zvyšovaly, vyvolalo by to podezření ostatních. Základní princip tohoto závazného Paktu by měl být určen tak, aby v případě, že jakákoliv vláda později poruší jakékoliv z jeho ustanovení, měly by všechny vlády na zemi povstat a přinutit ji k naprostému podrobení, ba lidský rod jako celek by se měl odhodlat, aby s veškerou silou, kterou vládne, tuto vládu zničil. Pokud se tento největší ze všech léků podá nemocnému tělu světa, zajisté se vyléčí ze svých nemocí a zůstane pak navždy v bezpečí a klidu.“

„Několik lidí,“ dále dodává, „kteří si nejsou vědomi moci skrývající se v lidském snažení, považuje tuto záležitost za zcela neproveditelnou, dokonce za hranici lidského největšího úsilí. To však není pravda. Naopak, díky neustálé milosti Boha, díky milující laskavosti Jeho oblíbených, nesrovnatelného snažení moudrých a schopných duší a díky myšlenkám a nápadům jedinečných vůdců této doby, naprosto nic nelze považovat za nedosažitelné. Snaha, neutuchající snaha je vyžadována. Nic menšího než nezdolné odhodlání toho nemůže dosáhnout. Bylo mnoho věcí, které minulé věky považovaly za čistě vizionářské, a přesto se v dnešní době staly zcela jednoduché a uskutečnitelné. Proč by se tato největší a vznosná Věc – denice nebes skutečné civilizace a věc slávy, pokroku, blahobytu a úspěchu celého lidstva – měla považovat za nedosažitelnou? Zajisté přijde den, kdy její krásné světlo bude zářit na shromáždění člověka.“

Sedm svící jednoty

Když 'Abdu'l-Bahá v jedné ze Svých Desek blíže objasňoval Svůj ušlechtilý motiv, zjevil následující:

„V předchozích cyklech sice byla ustanovena harmonie, ale kvůli nedostatku prostředků nemohlo být dosaženo jednoty celého lidstva. Kontinenty zůstávaly odděleny, dokonce ani lidé jednoho kontinentu se nesdružovali a výměna myšlenek byla téměř nemožná. Stejně tak styky, porozumění a jednota mezi všemi národy a příbuzenstvy světa byly nedosažitelné. V tomto dni se však komunikační prostředky znásobily a pět kontinentů na Zemi se prakticky spojilo v jeden... Podobným způsobem se všichni členové lidské rodiny, ať národy nebo vlády, města nebo vesnice, staly rostoucí měrou na sobě vzájemně závislými. Soběstačnost není nadále pro nikoho možná, protože politické svazky sjednocují všechny lidi a národy a svazky obchodní a průmyslové, zemědělské a vzdělávací jsou posilovány každým dnem. Z tohoto důvodu může být v tomto dni dosaženo jednoty všeho lidstva. Vpravdě to není nic jiného než jeden ze zázraků tohoto skvělého věku, tohoto slavného století. O to byly minulé věky ochuzeny, protože toto století – století světla – bylo obdařeno jedinečnou a nebývalou slávou, mocí a osvětlením. Z tohoto důvodu dochází dennodenně k zázračnému odhalení nového divu. Nakonec bude vidět, jak zářivě budou jeho svíce hořet ve shromáždění člověka.

Popatři, jak teď jeho světlo ozařuje ztemnělý horizont světa. První svící je jednota v politické říši, jejíž první záblesky můžeme nyní rozpoznat. Druhou svící je jednota myšlení ve světových záležitostech, jejíž uskutečňování vbrzku budeme svědky. Třetí svící je jednota ve svobodě, která zajisté přijde. Čtvrtou svící je jednota v náboženství, která je základním kamenem samotných základů a která bude, mocí Boha, zjevena v celé své nádheře. Pátá sví-

CÍL NOVÉHO SVĚTOVÉHO ŘÁDU

ce je jednota národů – jednota, která se v tomto století určitě ustanoví a která způsobí, že se všechny národy světa budou považovat za občany jedné společné vlasti. Šestou svící je jednota ras, která ze všech, kdož dlí na zemi, utvoří národy a příbuzenstva jedné rasy. Sedmou svící je jednota jazyka, to znamená výběr univerzálního jazyka, kterému se budou učit a kterým budou hovořit všechny národy. Každá z těchto jednot nezbytně nastane, protože moc Království Božského pomůže a podpoří jejich uskutečňování.“

Světový superstát

Před více než šedesáti lety, ve Svě Desce královně Viktorii, Bahá'u'lláh oslovil „shromáždění vládců země“ a zjevil následující:

„Radte se spolu a necht' se váš zájem dotýká pouze toho, co lidstvu přinese užitek a zlepší jeho podmínky... Považujte svět za lidské tělo, které, ačkoliv bylo stvořeno celé a dokonalé, bylo z různých příčin napadeno těžkými chorobami a neduhy. Ani na jeden den se mu nedostává klidu, dokonce jej choroby zachvátily mnohem bolestivěji, když se dostalo do péče nezkušených lékařů, kteří pohánějí oře svých světských tužeb a politováníhodně pochybili. A i když se jednou, díky péči schopného lékaře, nějaký úd tohoto těla uzdravil, zbytek zůstal zasažen jako dříve. Tak vás zpravuje Vševědoucí, Nejmoudřejší... To, co Pán určil za spolehlivý lék a nejmocnější nástroj k vyléčení celého světa, je spojení všech jeho národů v jedné univerzální Věci, jedné společné Víře. Toho nemůže být v žádném případě dosaženo jinak než skrze moc schopného, všemohoucího a vnuknutím nadaného Lékaře. To je, vskutku, pravda a vše ostatní není nic než omyl.“

V dalším úryvku Bahá'u'lláh dodává tato slova: „Vidíme, že každý rok přidáváte ke svým výdajům a zatěžujete

tak lidí, kterým vládnete; to vpravdě není nic než žalostná nespravedlnost. Obávejte se vzdechů a slz tohoto Ukřivděného, a nezatěžujte své národy více, než kolik snesou... Smiřte se mezi sebou, aby vám už nebylo třeba zbraní než v míře nutné k ochraně svých území a panství. Buďte jednotni, ó shromáždění vládců světa, neboť pak bouře neshod mezi vámi utichne a vaše národy naleznou klid. Jestliže kterýkoliv z vás pozvedne zbraně proti jinému, povstaňte proti němu všichni, protože to není nic než zjevná spravedlnost.“

Co jiného mohou tato mocná slova znamenat, pokud neukazují na nezbytné zmenšení neomezené národní suverenity jako na nepostradatelnou přípravu pro vytvoření budoucího Společenství všech národů světa? Jistý druh světového superstátu se musí nutně vyvinout a v jeho prospěch všechny státy světa ochotně postoupí všechny nároky na válku, jistá práva na uvalení daní a všechna práva na držení zbraní, kromě těch chovaných pro účely udržení vnitřního pořádku v rámci svých daných území. Takový stát bude muset v sobě zahrnovat mezinárodní exekutivu postačitelnou k tomu, aby uplatňovala nejvyšší a nenaopadnutelnou autoritu nad každým vzpurným členem tohoto společenství národů; světový parlament, jehož členové budou voleni lidmi ve svých jednotlivých zemích a jejichž zvolení potvrdí příslušné vlády; a nejvyšší soud, jehož rozhodnutí budou mít závaznou účinnost i v těch případech, kde zúčastněné strany dobrovolně nesouhlasily s tím, aby postoupily svůj případ tomuto soudu k posouzení. Světové společenství, ve kterém budou všechny ekonomické bariéry trvale odstraněny a vzájemná závislost kapitálu a práce bude jednoznačně uznána; ve kterém ryk náboženského fanatismu a svárů navždy utichne; ve kterém plamen rasové nesnášenlivosti zcela uhasne; ve kterém jednotný kodex mezinárodního práva – výsledek uvážlivého posouzení světových federalizova-

CÍL NOVÉHO SVĚTOVÉHO ŘÁDU

ných představitelů – bude mít za své sankční opatření okamžitou a donucovací intervenci společných ozbrojených sil federalizovaných jednotek; a konečně světové společenství, ve kterém zuřivost vrtošivého a militantního nacionalismu bude přetvořena v trvalé vědomí světoobčanství – tak se vskutku jeví, ve svém nejširším náčrtu, Řád předpovězený Bahá'u'lláhem, Řád, který bude považován za nejlepší ovoce pomalu dospívajícího věku.

„Svatostánek jednoty,“ hlásá Bahá'u'lláh ve Svém poselství všemu lidstvu, „byl vystavěn, nepovažujte jeden druhého za cizince... Všichni jste plody jednoho stromu a listy jedné větve... Svět je jediným domovem a lidstvo jeho občany... Nechť se člověk nechlubí tím, že miluje svou zemi, spíše ať se chlubí tím, že miluje svůj lidský rod.“

Jednota v různosti

Nechť zde nejsou žádné pochybnosti o oživujícím cíli celosvětového Bahá'u'lláhova Zákona. Jeho cílem zdaleka není rozvrátit existující základy společnosti, usiluje o rozšíření jejích základů, přetvoření jejích institucí způsobem, který je v souladu s potřebami stále se měnícího světa. Nemůže být v rozporu s žádnou legitimní věrností, ani nemůže podkopávat základní loajalitu. Jeho cílem není zadusit plameny rozumného a zdravého patriotismu v lidských srdcích, ani zrušit systém národní autonomie, která je tak nezbytná, pokud se chceme vyhnout zlu přílišné centralizace. Neignoruje, ani se nepokouší potlačit různorodost etnického původu, podněbí, historie, jazyka a tradic, myšlení a zvyků, které odlišují lidi a národy světa. Volá po širší loajalitě, po větším úsilí než to, které oživuje lidský rod. Trvá na podřízení národních nutkání a zájmů závazným požadavkům sjednoceného světa. Odmítá přílišnou centralizaci na straně

jedné a zřiká se všech pokusů o uniformitu na straně druhé. Jeho heslem je jednota v různosti, jak to Sám 'Abdu'l-Bahá vysvětlil:

„Přemýšlejte o květinách v zahradě. Ačkoliv se liší svými druhy, barvami, formami a tvarem, přesto protože jsou osvěžovány vodami jednoho pramene, ovívány dechem jednoho větru, posilovány paprsky jednoho slunce, jejich různorodost zvyšuje jejich půvab a přidává k jejich kráse. Jak by to bylo oku nepřijemné, kdyby všechny květiny a rostliny, listy a květy, ovoce, větve a stromy této zahrady měly všechny stejný tvar a barvu! Různorodost v zabarvení, formě a tvaru obohacuje a zdobí zahradu a zvyšuje její účinek. Podobně, jsou-li rozmanité odstíny myšlení, temperamentu a charakteru mocí a vlivem jedné centrální síly přivedeny k sobě, bude krása a sláva lidské dokonalosti odhalena a projevena. Nic než nebeská moc Slova Božského, které vládne a překračuje skutečnosti všech věcí, není schopná sladit různorodé myšlenky, postoje, nápady a přesvědčení dětí lidí.“

Bahá'u'lláhovo volání je zejména namířeno proti všem formám provincialismu, všem nesnášenlivostem a předsudkům. Pokud dlouho pěstované myšlenky a starobylé a úctyhodné instituce, pokud určité sociální předpoklady a náboženské formule přestaly podporovat blahobyt převážné většiny lidstva, pokud již nadále nevyhovují potřebám stále se vyvíjecího lidstva, nechť jsou smeteny a vykázány do místa zapomnění zastaralých a zapomenutých doktrín. Proč by, ve světě podřízeném neměnnému zákonu změny a úpadku, měly být vyňaty ze zkázy, která nutně musí potkat každou lidskou instituci? Vždyť právní standardy, politické a ekonomické teorie jsou vytvářeny čistě proto, aby chránily zájmy lidstva jako celku, a ne aby bylo lidstvo ukřižováno pro zachování neporušenosti jakéhokoliv konkrétního zákona či doktríny.

Princip jednoty

Nechť však nedojde k žádnému omylu. Princip jednoty lidstva – osa, kolem které se točí veškeré Bahá’u’lláhovo učení – není pouhým výbuchem nevědomého emocionalismu nebo výrazem neurčitě a zbožné naděje. Jeho výzva nemá být pouze ztotožněna se znovu probuzením ducha bratrství a dobré vůle mezi lidmi, a ani nechce pouze podporovat harmonickou spolupráci mezi jednotlivými lidmi a národy. Jeho důsledky jsou hlubší, jeho nároky větší než ty, které bylo Prorokům minulosti dovoleno vznést. Jeho poselství se týká nejen jednotlivců, ale zabývá se v první řadě povahou těch základních vztahů, které musí svazovat všechny státy a národy jako členy jedné lidské rodiny. Nepředstavuje pouhé formulování ideálu, ale je nerozlučně spojen s institucí, která je způsobilá k tomu, aby ztělesňovala jeho pravdu, ukázala jeho oprávněnost a zachovala jeho vliv. Znamená organickou změnu ve struktuře současné společnosti, změnu, jakou svět ještě nezažil. Představuje výzvu, zároveň smělou i univerzální, zastaralým frázím národních názorových přesvědčení – přesvědčení, která kdysi mívala svou éru a která musí při obvyklém běhu událostí, jak je vytváří a řídí Prozřetelnost, ustoupit a dát prostor novému evangelium, fundamentálně odlišnému a nekonečně nadřazenému tomu, co si svět dosud dokázal představit. Nevolá po ničem menším než po rekonstrukci a demilitarizaci celého civilizovaného světa – světa organicky sjednoceného ve všech základních aspektech svého života, svého politického aparátu, svých duchovních aspirací, svého obchodu a financí, svého písma a jazyka, a přesto nekonečného v různosti národních charakteristik svých federalizovaných jednotek.

Představuje vrchol lidské evoluce – evoluce, která má své prvopočátky ve zrodu rodinného života, svůj následný rozvoj v dosažení kmenové spopolitosti, posléze vedoucí

k vytvoření městského státu a dále se rozvíjející v instituce nezávislých a suverénních národů.

Princip jednoty lidstva, jak jej prohlásil Bahá'u'lláh, s sebou nenese nic menšího či většího než slavnostní ujištění, že dosažení tohoto konečného stádia v této úžasné evoluci není pouze nezbytné, ale nevyhnutelné, že jeho uskutečnění se rychle blíží a že nic jiného než moc, která je zrozena z Boha, ho nemůže dokázat přivodit.

Tak úžasné pojetí shledává své nejranější projevy ve vědomě vynakládaném úsilí a své skromné počátky, které již uskutečnili vyhlášení stoupenci Bahá'u'lláhovy Víry, kteří, vědomi si mimořádnosti svého poslání a zasvěceni do povznášejících principů Jeho správy, si razí cestu vpřed, aby zakládali Jeho Království na této zemi. Má své nepřímé projevy v postupném rozšiřování ducha světové solidarity, který spon-tánně povstává ze zmatků rozkládající se společnosti.

Bylo by podněcující sledovat historii růstu a rozvoje tohoto vznešeného pojetí, které musí stále více přitahovat pozornost zodpovědných správců osudů lidí a národů. Státům a knížectvím, které se zrovna vynořily ze zmatku velkého napoleonského rozvratu, jejichž hlavním zaujetím bylo buď získat zpět svá práva na nezávislost nebo dosáhnout své národní jednoty, se pojetí světové solidarity zdálo nejen vzdálené, ale nepředstavitelné. Dokud se silám nacionalismu nepodařilo rozvrátit základy Svaté aliance, která usilovala o omezení jejich rostoucí moci, nebyla možnost světového řádu, který by ve svém rozsahu převyšoval politické instituce založené těmito národy, brána skutečně vážně. Teprve po světové válce začali tito zastánci arogantního nacionalismu považovat takový řád za předmět zhoubné doktríny, jež měla podemlít tu základní loajalitu, na které závisela trvalá existence jejich národního života. Se silou, která připomínala energii, s níž chtěli členové Svaté aliance udusit ducha rostoucího nacionalismu mezi národy, které se osvobodily z napoleonského jha, tito zastánci nespoutané národní suvere-

nity v této době usilovali a stále usilují o diskreditaci principů, na nichž musí jejich vlastní spása nakonec záviset.

Krajní opozice, která přivítala nezdařilý program Ženevského protokolu; zesměšnění, které se dostalo návrhu na Spojené státy evropské, jenž byl následně předložen; a neúspěch všeobecného plánu na ekonomickou unii v Evropě, mohou vypadat jako porážky v úsilí, jež hrstka prozíravých lidí horlivě vynakládá pro pokrok tohoto vznešeného ideálu. A přesto, nejsme snad oprávněni čerpat čerstvé povzbuzení, když sledujeme, že samotné uvážení takových návrhů je samo o sobě důkazem jejich stálého růstu v myslích a srdcích lidí? Nejsme snad svědky toho, že v organizovaných pokusech, které mají zdiskreditovat tak vznešené pojetí, se ve větším měřítku opakují ony strhující zápasy a nelítostné spory, které předcházely zrození a pomáhaly při obnově sjednocených národů Západu?

Federace lidstva

Vezměme si jen jeden příklad. Jak sebevědomá byla ujišťování ve dnech předcházejících sjednocení států severoamerického kontinentu, která se týkala nepřekonatelných zábran, které stály v cestě jejich konečné federace! Nebylo snad intenzivně a rozhodně prohlášováno, že protichůdné zájmy, vzájemná nedůvěra, rozdíly ve správě a způsobech, které rozdělovaly jednotlivé státy, jsou takové, že žádná síla, ať duchovní nebo světská, nemohla nikdy doufat v to, že by je dokázala harmonizovat nebo řídit? A přesto, jak odlišné byly podmínky převládající před sto padesáti lety od těch, které charakterizují současnou společnost! Rozhodně by nebylo přehnané říci, že neexistence těch možností, jež dal moderní vědecký pokrok do služeb lidstva v naší době, učinila z problému stmelení amerických států do jedné federace, jakkoli si byly

v jistých tradicích podobné, úkol nekonečně složitější než ten, kterému čelí rozdělené lidstvo ve svém úsilí o dosažení sjednocení všeho lidstva.

Kdo ví, zda proto, aby se toto vznešené pojetí mohlo uskutečnit, nebude muset lidstvo projít utrpením mnohem větším, než jaké kdy zažilo? Mohlo snad něco menšího než oheň občanské války se vším násilím a ranami osudu – války, která téměř rozštěpila velkou americkou republiku – stmelit státy nikoli do pouhé Unie nezávislých jednotek, ale do jednoho Národa, a to i přes všechny etnické rozdíly, které charakterizovaly její dílčí součásti? Že tak zásadní revoluce, zahrnující tak dalekosáhlé změny ve struktuře společnosti, může být dosaženo prostřednictvím běžných procesů diplomacie a vzdělávání, se zdá vysoce nepravděpodobné. Musíme jen obrátit svůj pohled na krví poskvrněnou historii lidstva, abychom si uvědomili, že nic než intenzivní mentální, jakož i fyzická muka nedokáže urychlit tyto epochální změny, které tvoří největší mezníky v historii lidské civilizace.

Zkouška ohněm

Ačkoliv byly tyto změny v minulosti obrovské a dalekosáhlé, nemohou, pohlíží-li se na ně ze správné perspektivy, vypadat jinak než jako pomocné úpravy, které předcházely transformaci nepřekonatelné velikosti a rozsahu, již musí lidstvo v tomto věku podstoupit. Je bohužel stále zjevnější, že jedině síly světové katastrofy mohou urychlit takovou novou fázi lidského myšlení. Nic než oheň hrozného utrpení, jež nemá ve své intenzitě srovnání, nemůže stmelit a spojit svárlivá uskupení představující prvky současné civilizace do integrálních součástí světového společenství národů budoucnosti. To je pravdou, kterou budoucí události rostoucí měrou potvrdí.

CÍL NOVÉHO SVĚTOVÉHO ŘÁDU

Prorocký hlas Bahá'u'lláha, který varuje v závěrečných pasážích Skrytých slov „*národy světa*“, že „*je stíhá ne-předvídaná pohroma a že na ně čeká bolestná odplata*“, vskutku zlověstně osvětluje bezprostřední osudy sužovaného lidstva. Nic než zkoušce ohněm, z níž lidstvo povstane potrestané a připravené, se nepodaří vštípit pocit odpovědnosti, kterou vládci nově zrozeného věku musí vzít na svá bedra.

Znovu bych obrátil vaši pozornost na ta zlověstná Bahá'u'lláhova slova, která jsem již citoval: „*A když nastane ta stanovená hodina, objeví se náhle to, co způsobí, že se údy lidstva roztřesou.*“

Neujistil snad 'Abdu'l-Bahá jednoznačně, že „*další válka, krutější než ta poslední, určitě propukne*“?

Na provedení tohoto ohromného, nevýslovně nádherného podniku – podniku, se kterým si nevěděla rady ani vynalézavost římského státnického umění a jehož nedokázalo dosáhnout ani Napoleonovo zoufalé snažení – bude záležet konečně uskutečnění toho milénia, o němž básníci všech věků pěli a věštci dlouho snili. Na něm bude záležet naplnění proctví vyslovených Proroky minulosti, kdy se meče překují na radlice a lev s beránkem budou ležet pospolu. Pouze on může započít Království Nebeského Otce, jak to předvídá Víra Ježíše Krista. Pouze on může položit základy nového Světového řádu, jak si ho představoval Bahá'u'lláh – Světového řádu, který bude na této pozemské planině zrcadlit, jakkoli matně, nepopsatelnou nádhuru Království Abhá.

Ještě jedno slovo závěrem. Vyhlášení jednoty lidstva – nejzákladnějšího kamene Bahá'u'lláhova všeobjímajícího panství – nelze za žádných okolností srovnávat s výrazy zbožných nadějí, které byly vysloveny v minulosti. Nepronasl jen pouhé volání, které pozvedl sám a bez pomoci, tváří v tvář neoblomné a spojené opozici dvou nejmocnějších potentátů Orientu Svě doby – zatímco On Sám byl vyhnancem a vězněm v jejich rukou. Zahrnuje v sobě

jak varování, tak slib – varování, že v této jednotě spočívají výlučné prostředky pro spásu rozsáhle trpícího světa, a slib, že její uskutečnění je na dosah ruky.

Toto vyhlášení jednoty lidstva bylo vysloveno v době, kdy se s jeho možností ještě nikde na světě vážně nepočítalo. Na základě nebeské moci, kterou mu vdechl Duch Bahá'u'lláha, se začalo stále rostoucím počtem uvážlivých lidí považovat nejen za blížící se možnost, ale za nezbytný výsledek sil, jež nyní ve světě fungují.

Mluví Boha

Svět se úžasným pokrokem, jehož bylo dosaženo v oblasti fyzikální vědy, a světovým rozmachem obchodu a průmyslu zajisté smrškl a přetvořil do jednoho vysoce komplexního organismu a prodírá se pod tlakem světových ekonomických sil mezi nástrahami materialistické civilizace. Tento svět má naléhavou potřebu, aby se přeformulovala Pravda, jež leží v základech všech Zjevení minulosti, a to jazykem, který bude přizpůsoben jeho základním požadavkům. A který jiný hlas než hlas Bahá'u'lláha – Mluvího Boha pro tento věk – může způsobit tak radikální transformaci společnosti, jak ji již dokázal uskutečnit v srdcích těch mužů a žen, tak rozmanitých a zdánlivě neslučitelných, kteří tvoří uskupení Jeho prohlášených následovníků po celém světě?

Jen málokdo může opravdu pochybovat o tom, že tak vznešené pojetí rychle pučí v myslích lidí, že se zvedají hlasy na jeho podporu, že jeho charakteristické rysy musí rychle vykrytalizovat v povědomí těch, již jsou u moci. Pouze ti, jejichž srdce jsou poskvrněna předsudky, si nedokázali povšimnout, že skromné počátky tohoto pojetí se již projevíly v celosvětové Správě, se kterou se ztotožňují stoupenci Bahá'u'lláhovy Víry.

CÍL NOVÉHO SVĚTOVÉHO ŘÁDU

Draze milovaní spolupracovníci, je naší prvořadou povinností s nezkalenou vizí a nezmenšeným nadšením pokračovat a napomáhat konečnému vybudování této Stavby, jejíž základy položil Bahá'u'lláh do našich srdcí, získávat další naději a sílu ze všeobecného směru vývoje nedávných událostí, jakkoliv temný se zdá jejich okamžitý účinek, a modlit se s neúnavnou vřelostí, aby On urychlil příchod uskutečnění té nádherné vize, která tvoří nejjasnější vyzařování Jeho Mysli a nejlepší ovoce nejlepší civilizace, jakou svět dosud viděl.

Nemohlo by sté výročí Vyhlášení Bahá'u'lláhovy Víry znamenat počátek tak nesmírné éry v lidských dějinách?

Váš skutečný bratr

SHOGHI.

Haifa, Palestina
28. listopadu 1931

6

**ZLATÝ VĚK
BAHÁ'U'LLÁHOVY VĚCI**

ZLATÝ VĚK BAHÁ'U'LLÁHOVY VĚCI

Milovaným Boha a služebnicím Milosrdného ve Spojených státech a Kanadě

Přátelé a spoluochránci Bahá'u'lláhovy Víry,

ať byly změny, které nedávno potkaly rychle se probouzející lidstvo v této přechodné fázi jeho pestré historie jakkoli význačné, přesto by se stálá konsolidace institucí, na jejichž vybudování v každé zemi usilovně pracují správci Bahá'u'lláhovy Víry, neměla pokládat za méně významnou ani těmi, kdo jsou zatím nedokonalé obeznámeni s překážkami, jež tito správci museli překonat nebo se skromnými zdroji, na které se mohli spolehnout.

Fakt, že Víra, která byla před deseti lety tvrdě otřesena náhlým odchodem nesrovnatelného Mistra, si i přes obrovské překážky zachovala svou jednotu, odolala zlomyslným útokům nepřejícníků, umlčela nactiutrháče, rozšířila základ své rozsáhlé správy a vystavěla na ní instituce, které symbolizují její ideály uctívání a služby, by měl být považován za dostatečný důkaz nepřekonatelné moci, kterou se jí Všemohoucí rozhodl od okamžiku jejího započetí udělit.

Že se Věc, spojená se jménem Bahá'u'lláha, živí z těch skrytých pramenů nebeské síly, kterou žádná síla lidské osobnosti, ať má jakékoliv kouzlo, nemůže nahradit; že její oporou je výhradně onen mystický Zdroj, se kterým nelze srovnávat žádnou světskou výhodu, ať již jde o bohatství, slávu nebo vzdělání; že se šíří způsoby tajemnými a naprosto se lišícími od měřítek přijatých většinou lidstva, se, pokud to již není zjevné, bude stále více projevovat,

jak si razí cestu vpřed k novým vítězstvím ve svém zápase o duchovní obnovu lidstva.

Vskutku, jak by mohla nepodporovaná, jako vždy, radami a zdroji moudrých, bohatých a vzdělaných v zemi svého zrodu, uspět a roztrhnout vedví okovy, jež ji zatěžovaly v hodině jejího narození a povstat neporušená z bouří, jež zmítaly jejími počátky, kdyby její oživující dech nebyl kříšen duchem, jenž je zrozen z Boha a na němž všechen úspěch, ať se o něj kdekoliv a jakkoliv usiluje, musí nakonec záležet?

Není nutné, abych znovu ani v nejhrubších obrysech připomínal srdcervoucí podrobnosti té ořesné tragédie, jež poznamenala porodní bolesti naší milované Víry, ustanovené v zemi nechvalně známé svým neomezovaným fanatismem, svou hrubou nevědomostí a svou bezuzdnou krutostí. Ani se nemusím šířit o neohroženosti a důstojné statečnosti, jež se postavily krutým mučitelům té rasy, nebo vyzdvihnout počet či zdůraznit čistotu životů těch, kdo ochotně zemřeli proto, aby jejich Věc mohla žít a prospívat. Není nutné se obšírně zabývat rozhořčením, jež takové ohavnosti vyvolaly, a pocity bezvýhradného obdivu, jenž vzplanul v srdcích nesčetných mužů a žen v oblastech daleko vzdálených od dějiště těchto nepopsatelných krutostí. Stačí říci, že těmto hrdinům Bahá'u'lláhovy rodné země byla udělena neocenitelná výsada zpečetit svou krví prvotní triumfy své milované Víry a vydlážit cestu pro její přicházející vítězství. V krvi nesčetných mučedníků Persie leží semeno Bohem ustanovené správy, které, třebaže bylo přesazeno ze své rodné půdy, nyní za vaší milující péče klíčí do nového řádu, jemuž je určeno, aby zastínil celé lidstvo.

Americký příspěvek Věci

I když jsou úspěchy a nezapomenutelné služby průkopníků hrdinského věku Věci v Persii ohromné, je příspěvek,

který jejich duchovní následovníci, američtí věřící, vítězní budovatelé organické struktury Věci, nyní přinášejí k naplnění Plánu, jenž musí být předzvěstí Zlatého věku Věci, v tomto namáhavém období její historie neméně záslužný. Dovoluji si tvrdit, že jen málokdo, jestli vůbec někdo, z těchto privilegovaných tvůrců a správců ustavení Bahá'u'lláhovy Víry si je alespoň mlhavě vědom převládající role, již je severoamerickému kontinentu dáno sehrát v budoucí orientaci své svět objímající Věci. Ani se nezdá, že by existoval patrný dostatek těch věřících, kteří by si byli dostatečně vědomi rozhodujícího vlivu, který již vykazují při řízení a správě jejich záležitostí.

„*Americký kontinent*,“ napsal 'Abdu'l-Bahá v únoru 1917, „*je v očích jediného pravého Boha zemí, kde bude odhalena nádhera Jeho světla, kde budou odkryta tajemství Jeho Víry, kde budou pobývat spravedliví a svobodní se budou shromažďovat.*“

To, že podporovatelé Bahá'u'lláhovy Věci po celých Spojených státech a Kanadě stále více ukazují pravdu tohoto závažného ujištění, je zřejmé i příležitostnému pozorovateli záznamů jejich četných služeb, ať jako jednotlivců nebo skrze jejich společné úsilí. Projevy spontánní loajality, jež poznamenaly jejich odezvu na výslovná přání zesnulého Mistra; štědrost, se kterou při více než jedné příležitosti povstali, aby nabídli pomocnou ruku potřebným a utiskovaným bratřím v Persii; síla, se kterou odporovali nestoudným útokům, jež proti nim se zvyšující se frekvencí rozpoutávali sveřepí nepřátelé zvenčí i zevnitř; příklad, který dal orgán jejich národních představitelů jejich sesterským duchovním radám při formování nástrojů nezbytných pro účinné vykonávání jejich kolektivních povinností; jejich úspěšná intervence za své perzekvované spolupracovníky v Rusku; morální podpora, již poskytli svým egyptským spoluúčedníkům v nejkritičtější fázi v jejich boji za osvobození z pout islámské ortodoxie;

historické služby vykonané těmi neohroženými průkopníky, kteří, věrní volání 'Abdu'l-Baháa, opustili své domovy, aby zasadili v nejbližších koutech zeměkoule zástavu Jeho Víry; a v neposlední řadě vznešenost jejich sebeobětování, jež vyvrcholilo dokončením nadstavby *Ma-shriqu'l-Adhkáru* – toto všechno jsou vynikající výmluvné důkazy nezdoelného charakteru víry, již Bahá'u'lláh zažehl v jejich srdcích.

Kdo, při zvažování tak mimořádného záznamu služby, může pochybovat, že tito věrní správci spásné milosti Boží uchránili v neporušeném a nerozděleném stavu drahocenné dědictví, jež jim bylo svěřeno do opatrování? Nepřiblížili se, lze právem zauvažovat, způsobem, který ukáží pouze budoucí historikové, vysokému standardu, jenž charakterizoval nesmrtelně proslulé skutky dosažené těmi, kteří jim předcházeli?

Ne podle materiálních zdrojů, které nyní členové tohoto teprve se rozvíjejícího společenství mohou nashromáždit na svou pomoc; ne podle početní síly současných podporovatelů tohoto společenství; ani podle přímých hmotných výhod, jež mohou zatím jeho zastánci prokázat potřebným a zoufalým z řad svých krajanů, by se měly posuzovat možnosti takového společenství nebo určovat jeho cena. Nikde jinde než v čistotě jeho nařízení, důstojnosti jeho norem, neporušenosti jeho zákonů, přiměřenosti jeho nároků, rozsáhlosti jeho působnosti, univerzálnosti jeho programu, flexibility jeho institucí, v životech jeho zakladatelů, v hrdinství jeho mučedníků a v přetvářející síle jeho vlivu by se neměl nezaujatý pozorovatel snažit získat pravá kritéria, jež mu umožní, aby pochopil jeho tajemství a odhadl jeho sílu.

Úpadek smrtelného panství

Jak nepřiměřený, jak bezvýznamný je pokus o jakékoliv srovnání mezi pomalou a postupnou konsolidací Víry

vyhlášené Bahá'u'lláhem a těmi člověkem vytvořenými hnutími, jež musí nevyhnutelně upadnout a zaniknout, protože mají svůj původ v lidských touhách a své naděje soustřeďují na smrtelné panství! Prýští z omezené mysli, zplodila je lidská představivost a často jsou výtvorem špatně vymyšlených plánů. Taková hnutí, díky své novosti, díky svému působení na nižší instinkty lidí a díky své závislosti na zdrojích nečestného světa dokázala na čas oslnit oči lidí jenom proto, aby se nakonec z výšin své meteorické kariéry ponořila do temnoty zapomnění a byla zrušena těmi samými silami, které napomáhaly při jejich vytváření.

Toto ale není případem Bahá'u'lláhova Zjevení. Zrozena v prostředí strašlivé zpustlosti, prýšticí z půdy prosycené odvěkou zkažeností, nenávisť a předsudky, hlásající principy neslučitelné s přijímanými měřítky té doby a od počátku čelící zvilému nepřátelství vlády, církve a lidí, tato vznikající Víra Boží díky nebeské moci, kterou byla obdařena, se za necelých devadesát let dokázala osvobodit z odírajících řetězů islámské nadvlády, prohlásit soběstačnost svých myšlenek a nezávislou neporušenost svých zákonů, zasadit svůj prapor v téměř čtyřiceti nejvyspělejších zemích světa, zřídit své výspy v zemích za nejvzdálenějšími moři, zasvětit své náboženské stavby v samotném srdci asijského a amerického kontinentu, přimět dvě z nejmocnějších vlád Západu, aby schválily nástroje nezbytné pro její správní činnosti, získat od královské rodiny náležité uctění dokonalosti svého učení a konečně podniknout představitel nejvyššího Tribunálu civilizovaného světa, aby věnovali pozornost jejím stížnostem a zajistit si od jeho členů písemná potvrzení, která se rovnají nevylovenému uznání jejího náboženského statutu a výslovnému prohlášení o oprávněnosti jejího případu.

Ačkoliv toto Zjevení může zatím ve svém potenciálu jako sociální síly vypadat omezeně a ač se současná

neúčinnost jeho svět objímajícího programu může zdát jakkoliv zřejmou, my, kteří se ztotožňujeme s jeho pozhnaným jménem, musíme žasnout nad množstvím jeho úspěchů, srovnáme-li je se skromnými úspěchy, jež poznamenaly vzestup Zřízení minulosti. Kde jinde než v Bahá'u'lláhově Zjevení může nestranný student komparativní religionistiky vypočítávat příklady nároku tak ohromujícího jako ten, jenž vznesl Autor této Víry, nepřátele tak zvilé jako ty, jimž On čelil, oddanost mimořádnější než tu, již On zapálil, život tak rušný a okouzující jako ten, který On vedl? Nabídlo křesťanství nebo islám, nebo jakékoli jiné Zřízení, jež jim předcházelo, příklady takových spojení odvahy a sebekázně, velkomyslnosti a moci, otevřenosti a loajality, jako ty, jež charakterizovaly chování hrdinů Bahá'u'lláhovy Víry? Kde jinde najdeme důkazy transformace tak rychlé, tak kompletní a tak náhlé jako byla ta, jež ovlivnila životy Bábových apoštolů? Vskutku, v jakýchkoli autentických análech náboženství minulosti je zapsáno jen málo příkladů sebezapření tak naprostého, pevnosti tak stálé, velkomyslnosti tak ušlechtilé, loajality tak jednoznačné jako jsou ty, jež dosvědčují charakter této nesmrtelné skupiny, jež se ztotožňuje s tímto Božím Zjevením – tímto posledním a nejpřesvědčivějším projevem lásky a všemohoucnosti Všemocného!

Rozdíl oproti náboženstvím minulosti

V záznamech o nejranějších začátcích jakéhokoli uznávaného náboženství minulosti můžeme jen marně pátrat po příhodách, jež jsou ve svých podrobnostech tak napínavé, nebo ve svých důsledcích tak dalekosáhlé jako ty, jež osvětlují stránky historie této Víry. Téměř neuvěřitelné okolnosti, ke kterým došlo při mučednické smrti toho mladého Prince Slávy; síly barbarské represe, jež ta-

to tragédie následně uvolnila; projevy nepřekonatelného hrdinství, jež podnítila; nabádání a varování, jež plynula z pera Božského Vězně v Jeho Epištolách představitelům církví, monarchům a vládcům světa; nezdolná loajalita, se kterou naši bratři bojují v muslimských zemích proti silám náboženské ortodoxie – tyto příklady lze počítat k nejvýznamnějším rysům toho, co svět teprve uzná za největší drama ve světových duchovních dějinách.

V této souvislosti nemusím připomínat ty nešťastné příhody, které nesporně a velkou měrou pokazily ranou historii jak judaismu, tak islámu. Není také nutné zdůrazňovat poškozující vliv výstřelků, soupeření a různic, fanatických výbuchů a nevděčných činů, které jsou spojeny s raným vývojem lidu Izraele a s vojenskou kariérou bezohledných průkopníků Víry Muḥammada.

Pro můj záměr by bylo dostatečné zaměřit pozornost na velký počet těch, kteří v prvních dvou stoletích křesťanské éry „nabyli nečestný život vydáním svatých Písem do rukou nevěřících“, na skandální chování oněch biskupů, kteří byli takto označeni za zrádce, na neshody africké církve, na postupné pronikání principů mithraického kultu, alexandrijské myšlenkové školy, předpisů zoroastrismu a řecké filosofie do křesťanské doktríny a na zavedení institucí provinciálních synodů církvemi Řecka a Asie na základě modelu, který si vypůjčily od zastupitelských rad svých příslušných zemí.

Jak velká byla zatvrzelost, se kterou židovští konvertité mezi ranými křesťany Inuli k ceremoniím svých předků, a jak vroucí bylo jejich nadšení vnútit je nežidovským pohanům! Nebylo snad všech prvních patnáct jeruzalémských biskupů obřezanými Židy a nespojila snad kongregace, které předsedali, Mojžíšovy zákony s Kristovou doktrínou? Není snad faktem, že se před tím, než konvertoval Konstantin, přihlásila pod Kristovu zástavu pouhá dvacetina poddaných Římské říše? Nepocitovali snad tak zvaní

Nazaréni, kteří po více než jedno století nepřestali praktikovat mojžíšský Zákon, bolestně zkázu Chrámu ve městě Jeruzalémě a veřejného náboženství Židů?

Jak nápadný je protiklad, když si ve světle výše zmíněných faktů připomeneme počet těch následovníků Bahá'u'lláha, kteří se v Persii a okolních zemích hlásili v době Jeho Odchodu k přesvědčeným následovníkům Jeho Víry! Jak povzbuzující je sledovat nezviklatelnou lojalitu, se kterou Jeho stateční následovníci střeží čistotu a neporušenost Jeho jasného a jednoznačného učení! Jak povznášející je podívání na ty, kteří bojují se silami pevně etablované ortodoxie ve svém zápase vymanit se z pout omšelého věrovyznání! Jak inspirující je chování těch muslimských následovníků Bahá'u'lláha, kteří posuzují, nikoli s lítostí či apatií, ale s pocitem neskrývaného uspokojení, zasloužený trest, který Všemohoucí uvalil na dvojí instituci sultanátu a kalifátu, ony hnací síly despotismu a zapřísáhlé nepřátele Věci Boží!

Základní princip náboženské pravdy

Nechť však nikdo nechápe špatně můj záměr. Zjevení, jehož zdrojem a středem je Bahá'u'lláh, neruší žádné z náboženství, jež mu předcházelo, ani se i v nejmenší míře nepokouší překroutit jejich rysy či zmenšit jejich hodnotu. Vzdává se jakéhokoliv záměru snižovat kteréhokoli z Proroků minulosti, nebo umenšovat věčnou pravdu jejich učení. V žádném případě nemůže být v rozporu s duchem, který oživuje jejich nároky, ani se nesnaží podkopat základy oddanosti kteréhokoli člověka k jejich věci. Jeho prohlašovaným a základním cílem je umožnit každému stoupenci těchto Věr dosáhnout hlubšího porozumění náboženství, se kterým se ztotožňuje a získat jasnější představu o jeho cíli. Není eklektické při představování svých pravd, ani není povýšené při ujišťování o svých nárocích.

Jeho učení se točí kolem základního principu, že náboženská pravda není absolutní, ale relativní, že Boží Zjevení je progresivní, nikoliv konečné. Jednoznačně a bez sebemenších výhrad prohlašuje, že všechna ustanovená náboženství jsou boží svým původem, totožná ve svých záměrech, vzájemně se doplňující ve svých funkcích, trvale na sebe navazující ve svém cíli a nepostradatelná ve svém významu pro lidstvo.

„*Všichni Proroci Boží*,“ ujišťuje Bahá'u'lláh v Kitáb-i-Íqán, „*přebývají ve stejném svatostánku, vznášejí se ve stejném nebi, jsou usazeni na stejném trůnu, promlouvají stejnou řeč a hlásají stejnou Víru.*“ Od „*počátku, který nemá počátek*“, tito Představitelé Jednoty Boží a Řečiště Jeho nepřetržitě promluvy šířili na lidstvo světlo neviditelné Kráasy a i nadále budou, do „*konce, který nemá konce*“, udělovat nová zjevení Jeho síly a další důkazy Jeho nepochopitelné slávy. Tvrdit, že kterékoli náboženství je konečné, že „*veškeré Zjevení skončilo, že se portály Božního milosrdenství uzavřely, že z úsvitů věčné svatosti nevyjde znovu žádné slunce, že oceán trvalé štědrosti navždy utichl a že se ze Svatostánku odvěké slávy přestanou projevovat Poslové Boží*“, by opravdu nebylo ničím jiným než pustým rouháním.

„*Liší se*,“ vysvětluje Bahá'u'lláh v té samé epištole, „*pouze intenzitou svého zjevení a poměrnou mocí svého světla.*“ A není tomu tak z důvodu jakékoli vrozené neschopnosti kteréhokoli z nich zjevit ve větší míře slávu Poselství, které Mu bylo svěřeno, ale spíše kvůli nedospělosti a nepřipravenosti věku, ve kterém žili, pochopit a vstřebat veškeré možnosti skryté v oné Věře.

„*S jistotou vězte*,“ vysvětluje Bahá'u'lláh, „*že v každém Zřízení je světlo Božního Zjevení udělováno lidem v přímé úměrnosti k jejich duchovním schopnostem. Uvažujte o slunci. Jak slabé jsou jeho paprsky v okamžiku, kdy se objeví nad obzorem. Jak se postupně zvětšuje jeho tep-*

lo a moc, když se blíží k nadhlavníku, a umožňuje mezitím všem stvořeným věcem, aby se přizpůsobily rostoucí intenzitě jeho světla. Jak trvale ustupuje, až dosáhne bodu západu. Kdyby náhle projevilo energii, která se v něm nachází, bezpochyby by uškodilo všem stvořeným věcem.... Podobně, pokud by Slunce Pravdy v nejranějších fázích svého projevu naráz zjevilo plnou míru moci, kterou mu udělila prozřetelnost Všemohoucího, zpusťovala by se země lidského chápání a byla by vyčerpána, protože lidská srdce by nevydržela intenzitu jeho zjevení, a ani by nebyla schopna zrcadlit záři jeho světla. Zděšena a zdolána by přestala existovat.“

Z tohoto důvodu a pouze z tohoto důvodu, ti, kteří rozeznali Světlo Boha v tomto věku, tvrdí, že Zjevení, se kterým se ztotožnili, není konečné, ani nepřipisují Víře, kterou přijali, moc a vlastnosti vnitřně nadřazené, nebo svou podstatou odlišné od těch, jež charakterizovaly jakékoli náboženské systémy, které jí předcházely.

Nezmiňuje se snad Sám Bahá'u'lláh o postupnosti Božího Zjevení a o omezeních, která se nevyzpytatelná Moudrost rozhodla na Něho uložit? Co jiného může tato pasáž Skrytých slov znamenat, pokud ne to, že se Ten, který jí zjevil, zřekl konečnosti Zjevení, jež Mu bylo Všemocným svěřeno? „Ó synu spravedlnosti! V období nocí se krása Nesmrtelného vrátila ze smaragdových výšin věrnosti do Sadratu'l-Muntahá, a zaplakala takovým pláčem, že zástupy na výsostech a obyvatelé nebeské říše zaúpěli nad jejím naříkáním. A proto byla tázána: Proč ten nářek a pláč? Odpověděla: Podle úmluvy jsem čekala na hoře věrnosti, ale nevdechla jsem od těch, kteří dlí na zemi, vůni věrnosti. Pak povolána zpět jsem přihlédla blíž a běda! Uzřela jsem několik holubic bolestně sevřených ve spárech pozemských psů. Nato přispěchala Nebeská panna, nezahalená a zářící, ze Svého mystického příbytku a zeptala se na jejich jména a všechna jí byla řečena kromě jednoho. Na její naléhání bylo proneseno první písme-

no jména, načež obyvatelé nebeských komnat přispěchali ze svých příbytků slávy. A zatímco bylo proneseno druhé písmeno, padli do jednoho do prachu na tvář. V tu chvíli se z nitra svatostánku ozval hlas: ‚Jen potud a ne dále‘. Vpravdě dosvědčujeme to, čeho se dopustili a ještě činí.“

„Zjevení, jehož jsem nositelem,“ výslovně prohlašuje Bahá'u'lláh, „je přizpůsobeno duchovní vnímavosti a schopnostem lidstva; jinak Světlo, které ve mně plane, nemůže ani růst ani se menšit. Cokoliv zjevím, není nic menšího ani nic většího než míra Boží slávy, kterou mi Bůh přikázal odhalit.“

Pokud Světlo, které nyní proudí na stále více vnímavé lidstvo se září, jež slibuje, že zastíní nádheru takových vítězství, jaké síly náboženství dosáhly v uplynulých dobách; pokud znamení a symboly, které prohlašovaly jeho příchod, byly v mnoha ohledech v análech minulých Zjevení jedinečné; pokud jeho stoupenci prokazovali rysy a vlastnosti, jež jsou v duchovní historii lidstva neobvyklé; nemělo by se to připisovat vyšší hodnotě, kterou může Bahá'u'lláhova Víra jakožto Zjevení oddělené a odlišné od všech dřívějších Zřízení požívat, ale mělo by se to spíše vnímat a vysvětlovat jako nevyhnutelný výsledek sil, které učinily z tohoto současného věku věk nekonečně pokročilejší, více přijímající a neústupněji trvající na tom, aby získal hojnější míru Božího Vedení, než jaké bylo dosud lidstvu uděleno.

Nezbytnost nového Zjevení

Draze milovaní přátelé! Kdo, bereme-li v úvahu bezmocnost, strach a bídu lidstva v tomto dni, může déle zpochybňovat nezbytnost nového Zjevení oživující síly Boží vykupitelské lásky a vedení? Kdo, je-li na jedné straně svědkem velkého pokroku dosaženého v říši lidských znalostí, síly, dovedností a tvořivosti, a spatřuje-

li na straně druhé bezpříkladný ráz utrpení, jež postihuje a nebezpečí, jež obklopuje současnou společnost, může být tak slepý, aby zpochybňoval, že konečně udeřila hodina pro příchod nového Zjevení, pro opětovné prohlášení Božího Záměru a pro následné obrození těch duchovních sil, které v určených intervalech napravovaly osudy lidské společnosti? Copak si samotné působení svět sjednocujících sil, které pracují v tomto věku, nevyžaduje, aby Ten, kdo je Nositelem Poselství Božího v tomto dni, znovu nepotvrdil tentýž vznešený standard chování vštěpovaný Proroky, kteří Mu předcházeli a neztělesnil ve Své výzvě všem vládám a národům základy sociálního kodexu, onoho Božího společenského uspořádání, které musí vést společné úsilí lidstva při zakládání všeobjímající federace, která má značit příchod Království Božího na tuto zemi?

Nemůžeme tedy, když rozpoznáváme nutnost takového Zjevení Boží vykupující síly, uvažovat o vrcholné vznešenosti Systému rozvinutého rukou Bahá'u'lláha v tomto dni? Nemůžeme se pozastavit, ačkoliv jsme tlačeni denní přepracovaností, jež stále se rozšiřující oblast správních činností Jeho Víry musí zahrnovat, abychom zauvažovali nad posvátností povinností, jejichž převzetí na svá bedra, je naším privilegiem?

Postavení Bába

Nejen v povaze Bahá'u'lláhova Zjevení, jakkoliv ohromující je Jeho nárok, spočívá velikost tohoto Zřízení. Protože mezi význačné rysy Jeho Víry se řadí jako další důkaz její jedinečnosti základní pravda, že v osobě jejího Předchůdce, Bába, každý následovník Bahá'u'lláha uznává nejen inspirovaného zvěstovatele, ale též přímý Projev Boha. Pevně věří, že zakladateli kteréhokoli náboženství minulosti nebylo prozřetelností Všemocného dovoleno, aby třímal takovou moc, jakou byl nadán Báb,

nehledě na krátkou délku trvání Jeho Zřízení a jakkoli nedlouhé období platnosti Jeho zákonů. To, že nebyl jenom předchůdcem Zjevení Bahá'u'lláha, že byl více než Bohem inspirovanou osobností, že měl postavení nezávislého, soběstačného Projevu Boha, On Sám hojně prokázal, je to potvrzeno neomylnými slovy Bahá'u'lláha a nakonec stvrzeno v Poslední vůli 'Abdu'l-Baháa.

Nikde jinde než v Kitáb-i-Íqán, který obsahuje Bahá'u'lláhův mistrovský výklad jedné sjednocující pravdy ležící v základech všech Zjevení minulosti, nemůžeme získat jasnější představu o moci těch sil, jež jsou vrozeny Přípravnému Projevu, s nímž je Jeho vlastní Víra tak nerozlučně spjata. Obšírně se rozvykládal o nezměrném významu znamení a symbolů, které doprovázely Zjevení prohlašované Bábem, přislíbeným Qá'imem, a připomíná tato prorocká slova: *„Vědění tvoří dvacet sedm písmen. Vše, co Proroci zjevili, jsou dvě písmena. Žádný člověk tak dosud nepoznal více než tato dvě písmena. Ale až povstane Qá'im, způsobí, že bude zjeveno zbývajících dvacet pět písmen.“* „Popatři,“ dodává Bahá'u'lláh, *„jak ohromné a vznešené je Jeho postavení!“* „O Jeho Zjevení,“ dále doplňuje, *„bud' nebyli Proroci Boží, Jeho svatí a vyvolení informováni, nebo ho v souladu s Božím nevyzpytatelným nařízením neodhalili.“*

A přece, ač je postavení Bába nezměřitelně vznešené a jakkoli úžasné byly události, které signalizovaly příchod Jeho Věci, přesto tak skvělé Zjevení nemůže než blednout před září onoho Slunce nepřekonatelné nádhery, jehož východ předpověděl a jehož nadřazenost bez váhání uznal. Musíme se jen obrátit ke spisům Bába Samotného, abychom ocenili význam oné Kvintesence Světla, jejíž byl, se vším majestátem Své moci, pouhým pokorným a vyvoleným Předchůdcem.

Znovu a znovu Báb uznává, zapáleným a jednoznačným jazykem, vynikající charakter Víry, již bylo určeno, aby byla po Něm zjevena a nahradila Jeho Věc. *„Zárodek,“* ujiš-

tuje v Perském Bayánu, hlavní a nejlépe zachované klenotnici Jeho zákonů, „*kteřý v sobě ukrývá možnosti Zjevení, které má přijít, je obdařen mocí vyšší než spojené síly všech, kteří mě následují.*“ „*Ze všech holdů,*“ Báb opakovaně prohlašuje ve Svých spisech, „*kteřé jsem složil Tomu, který má přijít po Mně, je největší tento, Mé písemné doznání, že žádná Má slova Ho nemohou přiléhavě popsat, a ani žádná zmínka o Něm v mé Knize, Bayánu, nevystihuje dostatečně Jeho Věc.*“ Siyyidu Yaḥyá-y-i-Darábímu, zvanému Vahíd, nejučenějšímu a nejvlivnějšímu mezi jeho následovníky, říká: „*Při spravedlnosti Toho, Jehož moc přiměje semeno vzklíčit a kdož vdechuje ducha života do všech věcí, kdybych byl ujistěn, že Ho v den Jeho Zjevení popřeš, neváhal bych tě zapřít a zahrnout tvou víru... Kdyby mi na druhou stranu bylo řečeno, že v Něho nějaký křesťan, který nechová k Mé Věře žádnou oddanost, uvěří, budu ho považovat za zřítelnicí Svého oka.*“

Proud Boží přízně

„*Pokud by všechny národy světa,*“ prohlašuje Samotný Bahá'u'lláh, „*byly obdařeny schopnostmi a vlastnostmi, jež jsou určeny Písmenům Živoucího, vyvoleným učedníkům Bába, jejichž postavení je deseti tisíckrát vznešenější než to, kterého dosáhli apoštolové minulosti, a pokud by všechny do jednoho, s rychlostí mrknutí oka, zaváhaly uznat Světlo mého Zjevení, jejich víra nebude ku prospěchu, a budou počítány mezi nevěrce.*“ „*Tak ohromný,*“ píše, „*je proud Boží přízně v tomto Zřízení, že pokud by smrtelné ruce mohly být dostatečně rychlé, aby ho zapsaly, během jediného dne a jediné noci by proudily verše v takovém počtu, který by se rovnal celému Perskému Bayánu.*“

Takové je, draze milovaní přátelé, rozlévání nebeské milosti, udělené Všemohoucím tomuto věku, tomuto nej-

osvícenějšímu století! Stojíme příliš blízko tak nesmírnému Zjevení na to, abychom očekávali, že v tomto prvním století jeho letopočtu dospějeme alespoň k odhadu jeho ohromné nádhery, jeho nekonečných možností, jeho nerosvratelné krásy. Jakkoliv malý může být náš současný počet, jakkoli omezené naše schopnosti, nebo ohraničený náš vliv, přesto bychom se měli my, do jejichž rukou bylo svěřeno tak čisté, tak něžné, tak skvostné dědictví, neustále s neutuchající bdělostí usilovat o to, abychom se zdržovali jakýchkoliv myšlenek, slov nebo skutků, které by mohly zastínit jeho třpyt, nebo poškodit jeho růst. Jak ohromná je naše zodpovědnost, jak citlivý a pracný je náš úkol!

Drazí přátelé! Jasná a důrazná jsou nařízení, která náš zesnulý Mistr opakoval v nesčetných Deskách, jež odkázal Svým následovníkům po celém světě, a některá, kvůli omezenému vlivu Věci na Západě, byla záměrně zamčena uskupení Jeho západních učedníků, kteří, ač v početní menšině, nyní uplatňují převažující vliv ve směřování a správě jejich záležitostí. Proto cítím jako svou povinnost vyzdvihnout nyní, když doba dozrává, důležitost nařízení, které by se, v současném stádiu vývoje naší Víry, mělo stále více zdůrazňovat, bez ohledu na jeho uplatňování na Východě nebo na Západě. A tímto principem není nic jiného než zásada, která se týká neúčasti přívrženců Bahá'u'lláhovy Víry, ať už jako jednotlivců nebo kolektivně jako místních či národních rad, na jakékoliv formě činnosti, která by mohla být interpretována, ať už přímo nebo nepřímou, jako zasahování do politických záležitostí kterékoliv jednotlivé vlády. Ať už v publikacích, které připravují a na které dohlížejí nebo ve svých oficiálních a veřejných úvahách nebo na místech, která zastávají a ve službách, které poskytují nebo ve sděleních, která adresují svým spoluúčedníkům či ve svých jednáních s věhlasnými a mocnými lidmi nebo při přičleňování se k podobným společnostem a organizacím, je, a o tom jsem pevně pře-

svědčen, jejich prvním a posvátným závazkem zdržovat se jakéhokoli slova či skutku, který by mohl být vykládán jako porušení tohoto naprosto zásadního principu. Je jejich povinností ukázat na straně jedné nepolitický charakter své Víry a na straně druhé prokazovat svou bezvýhradnou loajalitu a poslušnost všemu, co je uváženým názorem jejich jednotlivých vlád.

Boží obec

Nechť se zdržují ztotožňování se, slovy nebo skutky, s politickými činnostmi svých příslušných národů, s politikami svých vlád a s plány a programy stran a frakcí. V takových sporech by neměli nikoho vinit, neměli by nikomu stranit, neměli by podporovat žádný návrh a ani se ztotožňovat s žádným systémem škodícím nejlepšímu zájmu celosvětového Společenství, které mají za cíl strážit a podporovat. Nechť se vyvarují toho, aby dovolili, aby se stali nástroji bezohledných politiků, nebo byli polapeni zrádnými záměry pletichářů a věrolomníků z řad svých krajanů. Nechť si utváří své životy a přizpůsobují své chování tak, aby proti nim nemohlo být vzneseno žádné, byť neprávem podložené, obvinění z utajování, podvodu, úplatkářství nebo zastrasování. Nechť se povznesou nad veškeré partikularismy a stranickost, nad marné rozepře, malichernou vypočítavost, měnivě vášně, které zmitají tváří a upoutávají pozornost měnícího se světa. Je jejich povinností usilovat o to, aby odlišili, tak jasně jak jen mohou, a pokud to bude zapotřebí s pomocí svých volených představitelů, takové diplomatické nebo politické posty a funkce od těch, které jsou ve své podstatě čistě administrativní a které nejsou za žádných okolností ovlivněny změnami a nahodilostmi, které s sebou musí politická činnost a stranická vláda v každé zemi nezbytně nést. Nechť potvrdí své

rozhodné odhodlání stát, pevně a bezvýhradně, na cestě Bahá'u'lláha, aby se vyhnuli zápletkám a hašteřením, jež jsou neoddělitelné od snah politika, a stali se důstojnými činiteli oné Boží obce, která ztělesňuje Boží neměnný Záměr pro všechny lidi.

Mělo by být naprosto jasné, že takový postoj ani v nejmenším neobsahuje lhostejnost k záležitostem a zájmům jejich vlastní země, ani nezahrnuje neposlušnost z jejich strany k autoritě uznávaných a ustanovených vlád. Neznamená ani neuznání jejich svaté povinnosti podporovat nejúčinnějším způsobem nejlepší zájmy své vlády a národa. Ukazuje touhu, chovanou každým opravdovým a loajálním následovníkem Bahá'u'lláha, sloužit nesobecky, neokázale a vlastenecky nejvyšším zájmům země, ke které patří, a způsobem, který nevyžaduje odchýlit se od vysokých standardů bezúhonnosti a pravdomluvnosti spojených s učením jeho Víry.

Jak se bude počet Bahá'í společenství v různých částech světa zvětšovat a jejich potenciál jako sociální síly, bude stále zjevnější, nepochybně se budou stále více ocitat v situaci, kdy budou vystavována tlakům, které budou mocní a vlivní lidé v politické sféře vyvíjet v naději, že získají podporu, kterou požadují k prosazení svých záměrů. Tato společenství budou navíc cítit rostoucí potřebu dobré vůle a pomoci od svých příslušných vlád pro svou snahu rozšířit pole své působnosti a upevnit základy institucí svěřených pod jejich správu. Nechtě se vyvarují toho, aby ve svém nadšení podporovat zájmy své milované Věci nevědomky nesmlouvala se svou Vírou, nedělala ústupky jejím základním principům nebo neobětovala, na oplátku za jakýkoli materiální prospěch, který jejich instituce mohou získat, neporušenost svých duchovních ideálů. Nechtě prohlásí, že ať žijí v kterékoli zemi a jakkoliv vyvinuté jsou jejich instituce nebo hluboká jejich touha uvést v platnost zákony a aplikovat principy vyhlášené Bahá'u'lláhem, bez váhá-

ní podřídí platnost takových zákonů a aplikaci takových principů požadavkům a právním ustanovením svých příslušných vlád. Jejich záměrem není, aby ve snaze řídit a zdokonalovat administrativní záležitosti své Víry za jakýchkoliv okolností porušovali ustanovení ústavy své země, natož aby dovolili, aby aparát jejich správy nahradil vládu jejich příslušných zemí.

Měli bychom mít také na paměti, že samotné rozšíření činností, kterými se zabýváme a různorodost společenství, která namáhavě pracují pod rozmanitými formami vlády, podstatně se lišícími ve standardech, politice a metodách, žádá naprosto všechny, kteří jsou vyhlášenými členy jakéhokoli takového společenství, aby se vyhnuli jakékoliv akci, která by mohla, vzbuzením podezření nebo podnícením nepřátelství kterékoliv vlády, uvrhnout jejich bratry do nových perzekucí nebo zkomplikovat povahu jejich úkolu. Jak jinak, ptám se, může tak velmi rozšířená Víra, která přesahuje politické a sociální hranice, která ve svém rámci zahrnuje takovou různorodost ras a národů, která se bude muset, s tím jak si razí cestu vpřed, spoléhat stále více na dobrou vůli a podporu rozličných a svářících se vlád Země – jak jinak si může taková Víra úspěšně zachovat svou jednotu, ochránit své zájmy a zajišťovat stálý a pokojný rozvoj svých institucí?

Takový postoj však není diktován úvahami sobecké prospěšnosti, ale je veden, v první řadě, povšechným principem, že následovníci Bahá'u'lláha za žádných okolností nestrpí, aby byli zaplétáni, ať jako jednotlivci nebo ve svých kolektivních funkcích, do záležitostí, které by způsobily sebemenší odklon od fundamentálních pravd a ideálů jejich Víry. Ani obvinění, která neinformovaní a zlomyslní mohou proti nim vznášet, ani pokušení z poct a odměn, je nikdy nepřiměje vzdát se svého svěření nebo uhnout ze své stezky. Nechť jejich slova vyhláší a jejich chování dosvědčuje, že ti, kteří následují Bahá'u'lláha, ať žijí v kterékoliv zemi, nejsou vedeni sobecký-

mi ambicemi, že neprahnou po moci, nevdají jim žádná vlna nepopularity, nedůvěry nebo kritiky, již může vyvolávat přísné dodržování jejich měřítek.

Ačkoliv je náš úkol obtížný a citlivý, podporující moc Bahá'u'lláha a Jeho Božího vedení nám budou zajisté pomáhat, pokud budeme pevně následovat Jeho cestu a usilovat o udržování neporušenosti Jeho zákonů. Světlo Jeho spásné přízně, které nemůže zatemnit žádná pozemská moc, bude, pokud vytrváme, ozařovat naši stezku, když budeme řídit svou plavbu vyčleněným směrem mezi léčkami a pastmi rozbouřeného věku a umožní nám vykonávat naše povinnosti způsobem, který přispěje ke slávě a cti Jeho posvěceného Jména.

Náš milovaný Chrám

A na závěr, draze milovaní bratři, mi dovoluňte znovu zaměřit vaši pozornost na naléhavé požadavky Mashriqu'l-Adhkáru, našeho milovaného Chrámu. Nemusím vám snad připomínat, dokud je ještě čas, nevyhnutelnou nutnost dovedení této iniciativy do úspěšného konce, k níž jsme se před očima pozorujícího světa zavázali? Nemusím snad zdůrazňovat veliké škody, jež další zpoždění při provádění tohoto Bohem určeného úkolu, musí, i za těchto kritických a nepředvídatelných okolností, nutně zasadit prestiži naší milované Věci? Jsem si, ujišťuji vás, naprosto vědom svízelnosti okolností, kterým jste vystaveni, finančních překážek, za kterých pracujete, starostí, kterými jste zavaleni, tíživou naléhavostí požadavků, které jsou ustavičně vznášeny na vaše vyčerpané zdroje. Stále více si však plněji uvědomuji nevidaný charakter příležitosti, již je vaší výsadou uchopit a využít. Jsem si vědom nespočítatelných pozhěbnání, která nutně čekají na ukončení společného podniku, který si, rozsahem a kvalitou obětí, jenž vyžadoval, zaslouží, aby byl zařazen mezi nejvýznačnější příklady

Bahá'í solidarity od těch skutků nádherného hrdinství zvěčnělého památkou na hrdiny Nayrízu, Zanjánu a Ṭabarsí. Snažně vás tedy, přátelé a spoluučedníci Bahá'u'lláha, prosím o hojně sebeoběti, o vyšší standardy soustředěného úsilí, o stále přesvědčivější důkazy skutečnosti víry, která ve vás hoří.

A v této vroucné prosbě je můj hlas znovu posílen horlivou, a možná poslední, úpěnlivou prosbou Největšího Svátého Listu, jejíž duch, vznášející se nyní na pokračí Onoho světa, touží přinést při svém letu do Abhá Království a do přítomnosti Božího, všemohoucího Otce, ujištění o radostném dovršení podniku, jehož pokrok tak velice prozařuje závěrečné dny jejího pozemského života. Nikdo, kdo je dobře obeznámen s vitalitou víry amerických věřících, nemůže vůbec zpochybňovat, že tito odvážní průkopníci Bahá'u'lláhovy Víry jednomyslně zareagují s toutéž spontánní štědrostí, toutéž měrou sebeobětování, jež charakterizovala jejich odezvu na její výzvy v minulosti.

Dejž Bůh, aby na konci jara roku 1933 mohly zástupy přicházející ze vzdálených koutů zeměkoule, aby zaplnily prostory Veletrhu, jenž se uskuteční v blízkosti této uctívané svatyně, mít následkem vašeho trvalého ducha sebeoběti, výsadu uzříti vyzdobenou nádheru její kupole – kupole, která bude stát jako planoucí maják a symbol naděje v temnotě zoufajícího světa.

Váš skutečný bratr

SHOGHI.

Haifa, Palestina
21. března 1932

7

**AMERIKA
A NEJVĚTŠÍ MÍR**

AMERIKA A NEJVĚTŠÍ MÍR

Milovaným Pána a služebnicím Milosrdného ve Spojených státech a v Kanadě

Přátelé a spoluširitelé Víry Boží:

Na sklonku nadcházejícího léta uplyne čtyřicet let od doby, kdy bylo na americkém kontinentu poprvé zmíněno jméno Bahá'u'lláha. Vskutku zvláštní se musí každému pozorovateli, který zváží ve svém srdci význam tak velkého milníku v duchovních dějinách velké americké republiky, zdát okolnosti, které provázely tuto první veřejnou zmínku o Autorovi naší milované Víry. Ještě zvláštější se musí jevit asociace, které stručná slova vyřčená v této dějinné chvíli musela vyvolat v myslích těch, již je slyšeli.

Žádné okázalosti a obřadnosti, žádné projevy veřejných oslav nebo všeobecného potlesku, nic z toho neuvítalo tento první náznak¹ směrem k americkým občanům o existenci a účelu Zjevení prohlášeného Bahá'u'lláhem. Ani ten, kdo byl jeho vyvoleným nástrojem, se nepřihlásil k tomu, že věří ve vnitřní moc poselství, které předával, a ani netušil velikost a důležitost sil, které tak zběžná zmínka měla uvolnit.

Oznámeno ústy zjevného příznivce toho úzkoprsého církevnictví, pro něž samotná Víra představuje výzvu a jež se snaží vyhladit, charakterizováno ve chvíli svého zrodu jako neznámá odnož opovrženímhodného vyznání, se Poselství Největšího Jména, živeném proudy neutuchajících zkoušek a zahřivaném slunečním svitem 'Abdu'l-Baháovy něžné péče, podařilo zapustit kořeny hluboko do americké blahodárné půdy, za méně než půl století se jeho úponky

1 V příspěvku Dr. Henryho H. Jessupa na Parlamentu náboženství na Kolumbovské výstavě v Chicagu roku 1893. (Poznámka redakce)

a výhonky rozšířily i v nejbzdálenějších oblastech zeměkoule a nyní stojí, oděno v majestátnosti posvěcené Stavby, kterou vybudovalo v srdci tohoto světadílu, odhodláno vyhlásit své právo a obhájit svou schopnost vykoupit sklíčený lid. Nepodporováno žádnými výhodami, které mu mohou propůjčit talentovaní, vysoce postavení a bohatí, získalo společenství amerických věřících vzdor svému mladému věku, početní síle, nedostatečným zkušenostem, díky inspirované moudrosti, společné vůli, neúplatné loajalitě svých správců a učitelů skvělou pověst nesporného vůdce mezi svými sesterskými společenstvími Východu a Západu na cestě k urychlení příchodu Zlatého věku předpovídaného Bahá'u'lláhem.

A přesto jak vážné krize přestálo toto mladičké, toto požeňnané společenství v průběhu své pestré historie! Jak pomalý a bolestný byl proces, který je postupně dovedl z temna zatvrzelého opomíjení do denní záře veřejného uznání! Jak kruté otřesy utrpěly zástupy jeho oddaných přívrženců kvůli odpadnutí bázlivců, zlomyslnosti škůdců a proradnosti povýšenců a ctižádostivců! Jakým bouřím posměchu, urážek a pomluv museli čelit jeho představitelé ve své oddané podpoře neporušenosti a statečné obraně neposkvrněného jména Víry, kterou zastávali! S jak vytrvalými ranami osudu a znepokojivými neúspěchy museli její výsadní členové, jak mladí tak staří, samostatně i společně bojovat, ve svém heroickém úsilí ztéci výšek, k jejichž dosažení je vyzval milující Mistr!

Mnozí a mocní byli její nepřátelé, kteří, jakmile objevili důkazy rostoucí převahy jejích prohlášených příznivců, navzájem soupeřili o to, kdo vmete do její tváře nejhanebnější obvinění a nalije na Objekt její oddanosti misy svého nejnelitostnějšího hněvu. Jak často se posmívali skromnosti jejích zdrojů a zdánlivé strnulosti jejího života! Jak hořce zesměšňovali její původ a, nechápajíc správně její záměr, ji odmítli jako nepotřebný přívěšek za-

nikajícího vyznání! Což ve svých psaných útocích neocejovali hrdinnou osobu Předchůdce tak svatého Zjevení jako zbabělého odvolávače, zvráceného odpadlíka, a veřejně neodsoudili celý souhrn Jeho obsáhlých spisů jako plané tlachání bezmyšlenkovitého muže? Nerozhodli se snad připsat jejímu božímu Zakladateli nejhorší pohnutky, které si bezohledný spiklenec a uchvatitel může vymyslet, a nepovažovali Střed Jeho Smlouvy za ztělesnění nelítostné tyranie, podněcovatele zlovolnosti a nechvalně známého zastánce prospěchářství a podvodu? Její svět sjednocující zásady tito nemohoucí nepřátelé trvale rostoucí Víry znovu a znovu odmítali jako z podstaty vadné, prohlásili její všeobímající program za naprosto pošetilý a považovali její vizi budoucnosti za chimérickou a nesporně podvodnou. Základní pravdy, které tvoří její nauku, vydávali tito pošetilí nepřejícníci za zástěrku planého dogmatu, její správní soukolí odmítli oddělit od duše samotné Víry a tajemství, která ctí a zachovává, ztotožňovali s pouhou pověrou. Zásadu sjednocení, kterou hlásá a se kterou se ztotožňuje, nesprávně pochopili jako povrchní pokus o uniformitu, její opakovaná tvrzení o skutečnosti nadpřirozených sil zavrhli jako marnou víru v magii a nádheru jejího idealismu odmítli jakou pouhou utopií. Každý proces očišťování, kterým se nevyzpytatelná Moudrost čas od času rozhodla očistit uskupení Jeho vyvolených následovníků od poskvrnění hanebníků a nežádoucích živlů, tyto oběti neúprosné žárlivosti nadšeně zdravily jako symptom útočících sil rozkolu, které měly záhy vysát její sílu, narušit její životaschopnost a završit její zkázu.

Draze milovaní přátelé! Není na mně, a ani se nezdá, že by bylo v kompetenci kohokoliv ze současné generace, abych zapsal přesnou a úplnou historii vzestupu a postupné konsolidace této neviditelné paže, tohoto mocného orgánu stále postupující Věci. Bylo by předčasné se v tomto raném stadiu jejího vývoje snažit o vyčerpávající

analýzu nebo přijít i s pouhým odhadem hnacích sil, které ji pobízely, aby zaujala tak vznešené místo mezi různými nástroji, které Ruka Všemohoucnosti vytvořila a které nyní zdokonaluje pro provedení Jeho božího Záměru. Budoucí historikové tohoto mocného Zjevení, nadáni znamenitějšími literárními schopnostmi než ty, na něž si kdokoliv z jeho současných příznivců může činit nárok, nepochybně přednesou potomstvu mistrovský výklad o původu těch sil, které, pozoruhodným pohybem kyvadla, přiměly správně střed Víry, aby byl daleko od své kolébky neustále přitahován ke břehům amerického kontinentu a k jeho samotnému srdci – současné hnací síle a hlavní baště jejích rychle se vyvíjejících institucí. Jim připadne úkol zdokumentovat historii a odhadnout význam tak radikálního obratu v osudech pomalu dozrávající Víry. Oni budou mít příležitost velebit ctnosti a zvěčnit památku těch mužů a žen, kteří se podíleli na jejím úspěchu. Oni budou mít tu výsadu, aby zhodnotili podíl, který měl každý z těchto vítězných budovatelů Bahá'u'lláhova Světového řádu na započetí onoho zlatého Milénia, jehož příslib leží uchován v Jeho učení.

Což historie prvotního křesťanství a rozmachu islámu, každá svým způsobem, nenabízí ohromující paralelu tomuto zvláštnímu fenoménu, jehož počátků jsme nyní v tomto prvním století Bahá'í éry svědky? Nebyl snad Boží Podnět, který dal vzniknout každému z těchto velkých náboženských systémů, veden k tomu, aby prostřednictvím působení oněch sil, které uvolnil neodolatelný růst samotné Víry, hledal daleko od země svého zrodu a v příznivějších končinách připravené pole a přiměřenější prostředí pro vtělení svého ducha a šíření své věci? Nebyly snad asijské církve Jeruzaléma, Antiochie a Alexandrie, tvořené hlavně židovskými konvertity, jejichž povaha a temperament je přiměřely k sympatiím s tradičními obřady Mojžíšského Zřízení, přinuceny kvůli svému postupnému úpadku uznat rostoucí

převahu svých řeckých a římských bratří? Nebyly snad donuceny uznat větší odvahu a cvičenou zdatnost, která umožnila těmto vlajkonošům Věci Ježíše Krista vztyčit symboly Jeho světově rozšířeného panství na ruinách upadajícího císařství? Nebyl snad podněcující duch islámu přinucen, pod tlakem podobných okolností, opustit nehostinné pustiny svého arabského Domova, dějiště svých největších utrpení a hrdinských činů, aby vydal ve vzdálené zemi nejkrásnější plody své pomalu dozrávající civilizace?

„*Od počátku času až do současnosti,*“ prohlašuje Samotný ‘Abdu’l-Bahá, „*povstávalo světlo Božího Zjevení na Východě a rozlévalo svou záři na Západ. Osvícení takto šířené však získávalo na Západě mimořádný lesk a trpyt. Zvažte Víru prohlášenou Ježíšem. Ačkoliv se nejdříve objevila na Východě, dokud se její světlo nerozlilo nad Západem, nebyly plně projeveny její možnosti.*“ V jiné pasáži nás ujišťuje: „*Blíží se den, kdy budete svědky toho, jak Západ prostřednictvím nádhery Bahá’u’lláhovy Víry nastoupí na místo Východu a bude zářit světlem Božího Vedení.*“ „*V knihách Proroků,*“ znovu potvrzuje, „*jsou zapsány jisté radostné zvěsti, které jsou naprosto pravdivé a nepochybné. Východ byl vždy místem úsvitu Slunce Pravdy. Na Východě se objevili všichni Proroci Boží ... Osvícení přicházelo na Západ z Východu, ale v některých ohledech byl odraz světla větší na Západě. To platí zejména o křesťanství. Ježíš Kristus se objevil v Palestině a Jeho učení v této zemi vzniklo. Ačkoliv se brány Království nejdříve otevřely v oné zemi a dary Boha se rozšiřovaly z jejího středu, lidé Západu přijali a hlásali křesťanství více než lidé Východu.*“

Není divu, že ze stejného neomylného pera plynula po památné návštěvě ‘Abdu’l-Baháa na Západě tato často citovaná slova, jejichž význam nemohu nikdy dostatečně ocenit: „*Americký kontinent,*“ oznámil v Desce odhalující Jeho Boží Plán věřícím sídlícím v severovýchodních státech

americké republiky, „je v očích jediného pravého Boha země, kde bude odhalena nádhera Jeho světla, kde budou odkryta tajemství Jeho Víry, kde budou pobývat spravedliví a svobodní se budou shromažďovat.“ „Nechť je tato americká demokracie,“ byla Jeho poznámka, zaznamenaná za Jeho pobytu v Americe, „prvním národem, který vytvoří základ mezinárodní dohody. Nechť je prvním národem, který prohlásí jednotu lidstva. Nechť je prvním, kdo rozvine zástavu ‚Největšího míru‘... Američané si vskutku zaslouží být prvními, kdo vystaví svatostánek velikého míru a prohlásí jednotu lidstva... Kéž se Amerika stane šířitelem duchovního osvětlení a celý svět obdrží toto nebeské požehnání. Protože Amerika vyvinula možnosti a schopnosti větší a podivuhodnější než jiné národy... Nechť jsou obyvatelé této země jako andělé nebes s tvářemi neustále obrácenými k Bohu. Nechť se každý z nich stane služebníkem Všemohoucího. Nechť se pozvednou ze svých současných materiálních úspěchů do takových výšek, že nebeské osvětlení bude proudit z tohoto středu ke všem národům světa... Tento americký národ je vybaven a obdařen tak, aby dosáhl toho, co okrášlí stránky historie, co se stane předmětem zájmu světa a co mu přinese požehnání jak na Východě tak na Západě kvůli velikému vítězství jeho lidu... Americký kontinent přináší znamení a důkazy velmi velkého pokroku. Jeho budoucnost je ještě slibnější, protože jeho vliv a osvětlení jsou dalekosáhlé. Povede všechny národy duchovně.“

Zdálo by se snad, ve světle tak vznešeného prohlášení, přehnané očekávat, že by uprostřed tak záviděníhodné oblasti Země a z trápení a trosek bezpříkladné krize, vypuklo duchovní znovuzrození, které svým šířením prostřednictvím amerických věřících napraví osud dekadentního věku? Nejbližší společníci 'Abdu'l-Baháa dosvědčují, že to byl On, kdo při více než jedné příležitosti naznačil, že se ustanovení Víry Svého Otce na severoamerickém kontinentu řadí k nejvýznamnějšímu ze tří záměrů, kte-

ré, podle toho, jak to chápal, tvořily hlavní cíl Jeho působení. Byl to On, kdo v rozkvětu Svého života a téměř okamžitě po odchodu Svého Otce, pojal myšlenku zahájit Svou misi zařazením obyvatel tak slibné země pod Bahá'u'lláhovu zástavu. Byl to On, kdo se ve Své neomylné moudrosti a ze štědrého srdce rozhodl udělovat Svým oblíbeným učedníkům, až do posledního dne Svého života, znamení Své neutuchající starostlivosti a zaplavovat je znameními Své zvláštní přízně. Byl to On, kdo se na sklonku Svého života, jakmile se osvobodil z pout dlouhého a krutého věznění, rozhodl navštívit zemi, která zůstala po tolik let předmětem Jeho nekonečné péče a lásky. Byl to On, kdo mocí Své přítomnosti a kouzlem Své promluvy vštěpoval celému zástupu Svých následovníků názory a zásady, jež jedině jim mohly být oporou uprostřed zkoušek, které vlastní vykonávání jejich úkolu nevyhnutelně vyvolává. Což jim Sám, prostřednictvím několika služeb, které poskytl v době, kdy s nimi pobýval, ať již položením základního kamene jejich Domu uctívání či na slavnosti, kterou připravil a při které se je rozhodl Sám obsluhovat, nebo v důrazu, který při jedné slavnostnější příležitosti kladl na hlubší souvislosti Svého duchovního postavení – což jim všem Sám takto úmyslně neodkázal základy onoho duchovního dědictví, které, jak Sám věděl, budou dovedně chránit a svými skutky neustále obohacovat? A konečně, kdo může zpochybňovat, že jim v Božím Plánu, který na sklonku Svého života odhalil jejich očím, nepropůjčil to duchovní prvenství, na něž se mohou spolehnout při naplňování svého velkého osudu?

„Ó vy apoštolové Bahá'u'lláha!“ oslovuje je takto v jedné ze Svých Desek, *„Kéž je můj život pro vás obětován! ... Pohleďte na brány, které před vámi otevřel Bahá'u'lláh! Považte, jak vznešené a velebené je postavení, kterého máte dosáhnout; jak jedinečné jsou projevy přízně, kterými jste byli obdařeni.“* *„Mé myšlenky jsou obráceny k vám,“* říká

jim v jiné části, „a moje srdce ve mně poskočí při zmínce o vás. Kdybyste jen věděli, jak má duše plane vaší láskou, vaše srdce by zaplavilo tak velké štěstí, že by to způsobilo, abyste se do sebe navzájem zamilovali.“ „Celý rozsah vašeho úspěchu,“ prohlašuje v další Desce, „ještě není odhalen, jeho význam není dosud pochopen. Zakrátko na vlastní oči uvidíte, jak jasně bude každý z vás, jako zářící hvězda, zářit na obloze vaší země světlem Božího Vedení a propůjčí jejím lidem slávu věčného života.“ „Rozsah vašich budoucích úspěchů,“ znovu ujišťuje, „stále zůstává zahalen. Vroucně doufám, že se v blízké budoucnosti bude celá Země chvět a otřásat výsledky vašich velkých činů.“ „Všemohoucí,“ ujišťuje je, „vám bezpochyby poskytne pomoc Své milosti, obdaří vás znameními Své moci a udělí vašim duším posilující moc Svého svatého Ducha.“ „Neobávejte se,“ nabádá je, „že vás je málo, ani se netrapte zástupy nevěřícího světa... Přičiňte se; vaše poslání je nevýslovně slavné. Pokud okorunujete svou podnikavost úspěchem, Amerika se zajistě vyvine ve střed, ze kterého budou proudit vlny duchovní moci a trůn Království Božího bude, v plnosti své majestátnosti a slávy, pevně ustanoven.“

„Naděje, kterou pro vás ‘Abdu’l-Bahá chová,“ naléhá takto na ně, „je, aby stejný úspěch, který provázel vaše úsilí v Americe, korunoval vaše snahy v dalších koutech světa, aby se skrze vás mohla rozšířit sláva Věci Boží po celém Východě i Západě a aby příchod Království Pána Zástupů byl vyhlášen na pěti kontinentech planety... Dosud jste byli ve své práci neúnavní. Ať se vaše úsilí napříště zvýší tisícínásobně. Vyzvěte lidi těchto zemí, hlavních měst, ostrovů, shromáždění a církví, aby vstoupili do Království Abhá. Rozsah vašeho úsilí se musí rozšířit. Čím bude větší, tím pozoruhodnější budou důkazy Boží pomoci... Ó, kéž bych mohl, třebaš pěšky a v naprosté chudobě, cestovat do těchto oblastí a, zvoláním Yá Bahá’u’l-Abhá ve městech, vesnicích, horách, pouštích a oceánech, hlásat Boží uče-

ní! To však, běda, nemohu! Jak nesmírně toho lituji! Dejž Bůh, abyste toho dosáhli vy.“ A konečně, korunou všech Jeho předchozích promluv je toto slavnostní ujištění ztělesňující Jeho Vizi duchovního osudu Ameriky: „Ve chvíli, kdy američtí věřící přenesou toto Boží Poselství od břehů Ameriky a rozšíří ho v zemích Evropy, Asie, Afriky a Australasie a až na ostrovy Pacifiku, ocitne se toto společenství bezpečně usazeno na trůnu věčného panství. Potom všechny národy světa dosvědčí, že je toto společenství duchovně osvíceno a vedeno Bohem. Potom se celá Země rozezná chválou jeho majestátnosti a síly.“

Ve světle těchto výše citovaných slov ‘Abdu’l-Baháa by měl každý přemýšlivý a svědomitý zastánce Víry zvážit význam následující důležité promluvy Bahá’u’lláha: „*Na Východě se rozbřeslo světlo Jeho Zjevení, na Západě se objevila znamení Jeho vlády. Uvažte to ve svých srdcích, ó lidé, a nebuďte z těch, kdo nepopřávají sluchu varování Toho, kdo je Všemohoucí, nadevše Chválený... Pokud se pokusí uhasit jeho světlo na kontinentě, zajisté pozvedne svou hlavu v samotném srdci oceánu a, pozdvihujíc svůj hlas, vyhlásí: „Já jsem životodárcem světa!“*

Draze milovaní přátelé! Mohou být naše oči tak zastřené, že nedokáží poznat v úzkosti a nepokojích, které, více než kteroukoliv jinou zemi a způsobem doposud v jeho dějinách nepoznaným, nyní sužují americký národ, důkazy o počátku onoho duchovního znovuzrození, které tato výstižná ‘Abdu’l-Baháova slova tak jasně naznačují? Muka a prudké bolesti smrtelného zápasu, které duše národa v porodních bolestech nyní začíná zakoušet, jej hojně prohlašují. Srovnajte smutný stav národů Země a zejména této velké republiky na Západě s nadějným osudem té hrstky jejích občanů, jejichž poslání, mají-li být věrni svému svěření, je uzdravit její rány, obnovit její sebedůvěru a oživit její otřesené naděje. Srovnajte strašné nepokoje, bratrovražedné konflikty, malicherné neshody, zastaralé

spory, nekonečné revoluce, které otrásají masami s klidným novým světlem Míru a Pravdy, které zahaluje, vede a podepírá ony statečné dědice zákona a lásky Bahá'u'lláha. Srovnajte rozpadající se instituce, zdiskreditované státnické umění, vyvrácené teorie, strašlivé ponížení, pošetilosti a zběsilosti, úskoky, přetvářku a ústupky, které charakterizují současný věk, s postupnou a stálou konsolidací, svatou disciplínou, jednotou a soudržností, ujištěným přesvědčením, nekompromisní loajalitou, hrdinným sebeobětováním, které tvoří charakteristické rysy těchto věrných správců a zvěstovatelů zlatého věku Bahá'u'lláhovy Víry.

Není divu, že 'Abdu'l-Bahá zjevil následující prorocká slova: „*Východ,*“ ujistňuje nás, „*byl vskutku ozářen světlem Království. Zakrátko bude totéž světlo zalévat Západ ještě větším osvětlením. Potom budou srdce jeho lidí oživena mocí učení Boha a jejich duše zaplanou nehasnoucím ohněm Jeho lásky.*“ „*Věhlas Víry Boží,*“ tvrdí, „*se obrovsky rozšířil. Její velikost se nyní projevila. Blíží se den, kdy vyvolá v srdcích lidí ohromnou vřavu. Tudiž se radujte, ó obyvatelé Ameriky, radujte se převelikou radostí!*“

Nejdražší a nejmilovanější bratři! Podíváme-li se na čtyřicet let, které uplynuly od doby, kdy slibné paprsky Bahá'í Zjevení prvně ohrály a osvětlily americký kontinent, shledáme, že je můžeme oprávněně rozdělit do čtyř odlišných období, z nichž každé vyvrcholilo událostí takového významu, že tvoří milník na cestě vedoucí americké věřící k jejich přislíbenému vítězství. O prvním z těchto čtyř desetiletí (1893-1903), charakterizovaném procesem pomalého a stálého kvašení, lze říci, že vyvrcholilo historickými poutěmi, které vykonali 'Abdu'l-Baháovi američtí učedníci do Bahá'u'lláhovy svatyně. Šťastným vyvrcholením následujících deseti let (1903-1913), tolik naplněných zkouškami a trápením, které zmítaly, očišťovaly a oživovaly skupinu úplně prvních prů-

kopníků Víry v této zemi, byla 'Abdu'l-Baháova památ-
ná návštěva Ameriky. Nevyhnutelným výsledkem třetího
období (1913-1923), období klidné a nepřerušované kon-
solidace, bylo zrození oné božsky určené Správy, jejíž zá-
klady neomylně vytvořila Vůle zesnulého Mistra. Zbýva-
jící desetiletí (1923-1933), charakterizované dalším vnitř-
ním rozvojem a významným rozšířením mezinárodních
aktivit rostoucího společenství, bylo svědkem dokončení
nadstavby Mashriqu'l-Adhkáru – mocné záštity Správy,
symbolu její síly a znamení její budoucí slávy.

Zdá se, že každé z těchto po sobě jdoucích období při-
spělo odlišným dílem k obohacení duchovního života ono-
ho společenství a k přípravě jeho členů k vykonávání obrov-
ských povinností jejich jedinečného poslání. Poutě, které
se jeho nejpřednější představitelé rozhodli v tomto prvním
období jeho historie vykonat, zapálily duše jeho členů
láskou a zanícením, jež nemůže uhasit žádné protivenství.
Zkoušky a strasti, jež následně zažívalo, umožnily těm,
kteří je přežili, pochopit důsledky své víry, kterou žádná
opozice, byť by byla sebelépe odhodlaná a zorganizovaná,
nemohla nikdy oslabit. InSTITUTE, které jeho zkoušení a su-
žování přívrženci později ustanovili, poskytly jeho podporo-
vatelům onu vyrovnanost a stabilitu, kterou nárůst v po-
čtu jejich členů a ustavičné rozšiřování jejich aktivit nalé-
havě vyžadovaly. A konečně Chrám, k jehož vystavění se
nechali inspirovat zastánci nyní již pevně zakotvené Sprá-
vy, jim dal vizi, kterou nemohou nijak zastřít žádné bouře
vnitřního nepořádku ani vichřice mezinárodních nepokojů.

Trvalo by mi příliš dlouho, kdybych se pokusil i jen
o stručný popis prvních pohybů, které uvedení Bahá'í
Zjevení do Nového světa tak, jak bylo počato, zahájeno
a řízeno našim milovaným Mistrem, okamžitě způsobilo.
Ani nemám prostor, jenž by mi umožnil vyprávět o okol-
nostech epochální návštěvy prvních amerických poutníků
v Bahá'u'lláhově posvěcené svatyni, líčit skutky, které

signalizovaly návrat těchto nositelů nově zrozeného Evangelia do své rodné země, nebo ocenit okamžité důsledky jejich velkých činů. Žádné mé slovo by nedostačovalo k vyjádření, jak bezprostředně odhalení 'Abdu'l-Baháových nadějí, očekávání a záměru pro probuzený kontinent elektrizovalo mysl i srdce těch, kteří měli tu výsadu Ho slyšet, kteří byli učiněni příjemci Jeho neocenitelných požehnání a kteří byli vyvolenými klenotnicemi Jeho důvěry a naděje. Nikdy nemohu doufat, že přiměřeně vyložím pocity, které kypěly v těchto hrdinských srdcích, když se usadili u nohou svého Mistra, pod ochranou Jeho věžeňského domu, dychtíce vstřebat a odhodlání uchovat výlevy Jeho boží Moudrosti. Nikdy nemohu vzdát dostatečný hold onomu duchu nezdolného odhodlání, které vliv přitažlivé osobnosti a kouzlo mocné promluvy zažehly v celé družině těchto vracejících se poutníků, těchto posvěcených hlasatelů Smlouvy Boha, v tak rozhodující epoše jejich dějin. Vzpomínka na taková jména jako Lua, Chase, MacNutt, Dealy, Goodall, Dodge, Farmer a Brittingham – abych zmínil alespoň některá z nesmrtelné hvězdné soustavy shromážděné nyní ke slávě Bahá'u'lláha – zůstane navždy spojena s počátkem a ustanovením Jeho Víry na americkém kontinentě a bude i nadále zalévat jeho anály leskem, který čas nemůže nikdy zakalit.

Právě prostřednictvím těchto poutí, které následovaly jedna za druhou v letech bezprostředně následujících Bahá'u'lláhově odchodu, se nádhera Smlouvy, zastřená na čas domnělou převahou jejího Arcinarušítele, vítězně vynořila z ran osudu, které ji postihovaly. Právě prostřednictvím příjezdu těchto poutníků, a nikoho jiného, se tma, které halila sklíčené členy 'Abdu'l-Baháovy rodiny, konečně rozptýlila. Největší Svatý List, který sám se svým Bratrem musel mezi členy domácnosti svého Otce čelit vzpouře téměř celého seskupení svých příbuzných a společníků, našel působením těchto za sebou jdou-

cích návštěvníků útěchu, která jej tak mocně podpírala až do samotného konce jeho života. Silou, kterou byla schopna uvolnit tato skupinka vracejících se poutníků, se v srdci onoho světadílu rozezněl umíráček nad každým úkladem plánovaným rádoby zachránce Věci Boží.

Desky, které byly následně zjeveny neochabujícím perem ‘Abdu’l-Baháa, ztělesňující v zaníceném a nedvojznačném jazyce Jeho pokyny a rady, Jeho výzvy a poznámky, Jeho naděje a přání, Jeho obavy a varování, se brzy začaly překládat, vydávat a šířit po celém severoamerickém kontinentě a poskytovaly stále se rozšiřujícímu okruhu prvních věřících duchovní potravu, která jim jediná mohla umožnit přežít těžké zkoušky, jež měli brzy zakusit.

Hodina bezpříkladné krize se však nezadržitelně blížila. Důkazy o neshodách, podněcovaných pýchou a ambicemi, začaly zastírat zář a zpomalovat růst nově zrozeného společenství, které apoštolští učitelé onoho světadílu s namáhavým úsilím založili. Ten, kdo pomáhal zahájit tak nádhernou éru v historii Víry, komu Střed Bahá’u’lláhovy Smlouvy propůjčil tituly jako „Baháúv Petr“, „Pastýř Božích stád“, „Dobývateľ Ameriky“, kterému byla udělena jedinečná výsada pomoci ‘Abdu’l-Baháovi položit základní kámen Bábova Mausolea na hoře Karmel – takový člověk, zaslepen svým mimořádným úspěchem a toužící po neomezené nadvládě nad vírou a činnostmi svých spolučedníků, nestoudně pozvedl zástavu vzpoury. Odtrhl se od ‘Abdu’l-Baháa a spojil se s Úhlavním nepřitelem Víry Boha. Tento svedený odpadlík, překroucením učení a vedením kampaně neúprosného hanobení osoby ‘Abdu’l-Baháa, usiloval o podkopání víry těch věřících, které se během ne méně než osmi let tak usilovně namáhal obracet na víru. Za pomoci traktátů, které zveřejňoval, prostřednictvím aktivní kolaborace s posly svého hlavního Spojence a posílen úsilím, které začali vynakládat křesťanští církevní nepřátelé Bahá’í Zjevení, se mu podařilo uštědřit

rodící se Víře Boží ránu, ze které se jen pomalu a s těžkostmi vzpamatovávala.

Nemusím se příliš zabývat bezprostředními dopady tohoto vážného, i když přechodného, rozkolu v řadách amerických přívrženců Bahá'u'lláhovy Věci. Ani se nemusím rozepisovat o povaze pomlouvačných spisů, které se na ně řinuly. Není ani nutné vypočítávat opatření, k nimž se uchýlil vždy pozorný Mistr, aby utišil a následně rozptýlil jejich obavy. Je na budoucím historikovi, aby ocenil hodnotu mise každého ze čtyř vybraných poslů 'Abdu'l-Baháa, kteří Jím byli rychle po sobě vypraveni, aby uklidnili a znovu posilnili sužované společenství. Bude jeho úkolem, aby vypátral v práci, kterou byli tito zástupci 'Abdu'l-Baháa pověřeni vykonat, počátky oné rozsáhlé Správy, jejíž základní kámen měli přikázáno položit – Správy, jejíž symbolickou Stavbu měl později On Sám osobně založit a jejíž základnu a pole působnosti měly rozšířit ustanovení Jeho Poslední vůle.

Stačí říci, že v této fázi svého vývoje dosáhly aktivity nepřemožitelné Víry takových rozměrů, že na jedné straně přiměly její nepřátele vynalézt nové zbraně pro své plánované útoky a na straně druhé povzbudily jejího největšího Podporovatele, aby prostřednictvím schopných představitelů a učitelů poučil její následovníky o základech Správy, která by svým postupným rozvojem současně ztělesňovala, chránila a živila jejího ducha. Práce takových neústupných útočníků jako Vatralsky, Wilson, Jessup a Richardson soupeřily jedna s druhou v marných pokusech pošpinit její čistotu, zastavit její postup a vynutit si její kapitulaci. Na nařčení z nihilismu, kacírství, islámského gnosticizmu, nemravnosti, okultismu a komunismu, tak bezuzdně vznášená proti nim, neohroženým obětím takových urážlivých odsudků, pracujícím podle 'Abdu'l-Baháových pokynů, odvětili započítím řady činností, které měly být svou samotnou povahou předchůdci stálých,

oficiálně uznávaných správních institucí. Zahájení činnosti prvního Domu duchovnosti v Chicagu, který ‘Abdu’l-Bahá označil za „dům spravedlnosti“ tohoto města; založení Bahá’í nakladatelství (Bahá’í Publishing Society); založení sdružení Green Acre; vydávání Hvězdy Západu (Star of the West); uspořádání prvního Bahá’í Národního konventu, což se časově shodovalo s přesunem posvátných ostatků Bába na jejich konečné místo odpočinku na hoře Karmel; úřední registrace Sdružení pro Bahá’í chrám (Bahá’í Temple Unity) a vytvoření Výkonného výboru pro Mashriqu’l-Adhkár – jsou viditelně nejvýznamnějšími úspěchy amerických věřících, které nesmrtelně zvěčnily vzpomínku na nejrozbořenější období jejich historie. Vypuštěna právě těmito činy do bouřlivých moří nekonečných strastí, kormidlována mocnou rukou ‘Abdu’l-Baháa a obsluhována nebojácnou iniciativou a hojnou životní silou skupiny těžce zkoušených učedníků, se Archa Bahá’u’lláhovy Smlouvy od těch dnů vytrvale plaví svým směrem, pohrdajíc bouřemi trpkého neštěstí, které zuří a které ji musí i nadále napadat, jak zvyšuje rychlost k příslibenému přístavu nerušeného bezpečí a míru.

Nespokojeno s velkými činy, které korunovaly spojené úsilí jeho zvolených zástupců na americkém kontinentě a povzbuzeno počátečním úspěchem svých učitelů – průkopníků za svými hranicemi, ve Velké Británii, Francii a Německu, se společenství amerických věřících rozhodlo získat ve vzdálených končinách čerstvé posily pro postupující armádu Bahá’u’lláha. Tito cestující učitelé Bahá’u’lláhova Evangelia se vydali na cestu ze západního pobřeží své rodné země a poháněni nezkrotnou energií nově zrozené víry se odebrali na ostrovy Tichomoří, a dále až do Číny a Japonska, odhodláni založit za nejbudnějšími moři základny své milované Víry. Doma i v zahraničí do té doby toto společenství prokázalo svou schopnost rozšiřovat rozsah a upevňovat základy svého ohromného úsilí.

Rozzlobené hlasy pozvednuté na protest proti jeho vzestupu se utopily v nadšených provoláních, kterými Východ uvítal jeho nedávná vítězství. Tyto nepříliš pěkné rysy, které tak hrozivě vystávaly, postupně ustupovaly do pozadí, a poskytly těmto ušlechtilým bojovníkům ještě širší pole pro uplatnění jejich skrytých sil.

Bahá'u'lláhova Víra na americkém kontinentu byla vskutku vzkříšena. Jako Fénix vstala z mrtvých v celé své svěžesti, síle a kráse a skrze hlas svých vítězných zastánců nyní naléhavě volala 'Abdu'l-Baháa a úpěnlivě Ho prosila, aby se vydal na cestu k jejím břehům. První ovoce mise, která byla svěřena jejím zasloužilým podporovatelům, propůjčilo jejich volání takovou naléhavost, že 'Abdu'l-Bahá, který se zrovna vymanil z pout trýznivé tyranie, nemohl odolat. Jeho obrovská, Jeho nesrovnatelná láska ke Svým oblíbeným dětem Ho přiměla k odpovědi. Jejich vášnivá prosba byla navíc posílena mnohými pozváním, která Mu předali zástupci různých zainteresovaných organizací, ať už náboženských, vzdělávacích či humanitárních, kteří vyjadřovali svou dychtivost obdržet výklad učení Jeho Otce z Jeho vlastních úst.

Ačkoliv byl schýlen věkem, ačkoliv trpěl neduhy, jež byly výsledkem nahromaděných starostí padesáti let exilu a zajetí, se 'Abdu'l-Bahá vydal na Svou památnou cestu přes moře do země, kde mohl požehnat Svou přítomností a posvětit Svými skutky mocné činy, k jejichž vykonávání přiváděl Jeho učedníky Jeho duch. Okolnosti, které doprovázely Jeho vítězný postup velkými městy Spojených států a Kanady, nemůže mé pero v žádném případě popsat. Radost, kterou oznámení o Jeho příjezdu probouzelo, publicitu, kterou Jeho činnosti vytvořily, síly, které Jeho proslovy uvolnily, opozici, kterou důsledky Jeho učení podnítily, významné příhody, které Jeho slova a skutky nepřetržitě vyvolávaly – tyto prvky bezpochyby budoucí generace velmi přesně a patřičně zaznamenají. Budou pozorně za-

kreslovat jejich rysy, budou opatrovat a uchovávat jejich památku a předají svým potomkům nenarušený záznam jejich nejpřesnějších podrobností. Bylo by od nás skutečně troufalé se v současnosti pokoušet o náčrtek byť jen hrubého obrysu tak rozsáhlého a fascinujícího tématu. Když po uplynutí více než dvaceti let rozjímáme o tomto významném milníku amerických duchovních dějin, stále zjišťujeme, že jsme nuceni přiznat, že nedokážeme porozumět jeho významu či pochopit jeho tajemství. Nepřímo jsem na předcházejících stranách poukazoval k několika významnějším rysům této návštěvy, která nebude nikdy zapomenuta. Tyto události, když se na ně podíváme zpět, výmluvně vyhláší 'Abdu'l-Baháův konkrétní záměr udělit prostřednictvím těchto symbolických služeb prvorozenému společenství Západu ono duchovní prvenství, které mělo být rodným právem amerických věřících.

Semínka, která 'Abdu'l-Baháovy nikdy nekončící aktivity tak štědře rozesela, obdařila Spojené státy a Kanadu, ba celý kontinent, možnostmi, které nikdy před tím ve svých dějinách nepoznal. Malé skupině Svých vyškolených a milovaných učedníků a skrze ně i jejich potomkům, odkázal touto návštěvou nesmírně drahocenné dědictví – dědictví, které s sebou neslo posvátnou a prvotní povinnost povstat a pokračovat na onom úrodném poli v práci, kterou tak slavně započal. Jen mlhavě si dokážeme vykreslit přání, která musela pramenit z Jeho dychtivého srdce, když se loučil s touto slibnou zemí. Můžeme si dobře představit, jak Svým učedníkům v předvečer Svého odjezdu poznamenává, že si nevyzpytatelná Moudrost ve Své nekonečné velkomyslnosti vybrala vaši rodnou zemi k vykonání velkého záměru. Působením Bahá'u'lláhovy Smlouvy jsem byl, jako oráč, povolán, abych od počátku svého úřadu obracel a kypřil její půdu. Mocná ujištění, která vás v počátečních dnech vaší duchovní dráhy zalévala jako déšť, připravila a posílila její půdu. Soužení, kterými jste následně

prošli, vryla hluboké brázdy do pole, které připravily moje ruce. Semínka, která mi byla svěřena, jsem nyní rozesel před vámi do široka a daleka. Za vaší milující péče, skrze vaše nekonečné úsilí, musí každé z těchto semínek vzklíčit, každé musí přinést jemu určené ovoce. Zima nevidané krutosti vás brzy přepadne. Její bouřkové mraky se rychle shlukují na obzoru. Bouřlivé větry na vás zaútočí ze všech stran. Světlo Smlouvy bude mým odchodem zastřeno. Tyto silné poryvy, toto zimní pustošení však přejde. Spící semínko propukne do nové činnosti. Vyraší svá poupata a odhalí, v mocných institucích, své listy a květy. Jarní přeháňky, které na vás sešle něžné milosrdenství mého nebeského Otce, umožní této křehké rostlince roztahnout své větve do oblastí, které jsou daleko za hranicemi vaší rodné země. A konečně stále vystupující slunce Jeho Zjevení, svítící ve své polední nádheře, umožní tomuto mocnému Stromu Jeho Víry vydat na vaší půdě, až se čas naplní, své zlaté ovoce.

Důsledky takového vzkazu na rozloučenou nemohly dlouho zůstat 'Abdu'l-Baháovým zasvěceným učedníkům skryty. Jakmile skončil Svou dlouhou a svízelnou cestu napříč americkým a evropským kontinentem, začaly se projevat ohromné události, o kterých se náznakem zmiňoval. Konflikt, který předpověděl, na čas zpřetrhal všechny možnosti komunikace s těmi, kterým přišel udělit tak bezvýhradnou důvěru a od kterých očekával tolik na zpět. Zimní pustošení, s veškerou svou zkázou a krveprolitím, se během čtyř let ubíralo svou neúprosnou cestou, zatímco On se odebral do nerušené samoty Svého obydlí v těsné blízkosti Bahá'u'lláhovy uctívané svatyně a pokračoval v předávání Svých myšlenek a přání těm, které zanechal v jejich zemi a kterým propůjčil jedinečná znamení Své přízně. V nesmrtelných Deskách, které se jal zjevit v dlouhých hodinách, kdy se Svými draze milovanými přáteli vnitřně rozmlouval, rozvinul před jejich očima Své pojetí jejich

duchovního osudu, Svůj Plán pro misi, kterou si přál, aby podstoupili. Semínka zasetá Jeho rukama nyní zaléval se stejnou péčí, stejnou láskou a trpělivostí, která charakterizovala Jeho předchozí úsilí v době, kdy namáhavě pracoval v jejich středu.

Jasně volání, které 'Abdu'l-Bahá pozvedl, bylo signálem pro vzplanutí obnovené činnosti, kterou, jak pohnutkami, jež vyvolávala, tak silami, jež uváděla do pohybu, Amerika zřídka kdy zažila. Toto mocné hnutí, jež udává bezpříkladný popud práci, kterou započali podnikaví ambasadoři Bahá'u'lláhova Poselství ve vzdálených zemích, se nepřestává až do dnešního dne šířit, nabírá na hybné síle tím, jak rozšířilo své větvení po povrchu planety a bude i nadále zrychlovat svůj postup, dokud nebudou zcela splněna poslední přání jeho původního Šíritele.

Hrstka mužů a žen opustila své domovy, příbuzné, přátele a postavení, a rozpálena horlivým úsilím a pevným přesvědčením, které žádná lidská síla nemůže zažehnout, povstala, aby vykonala mandát, který 'Abdu'l-Bahá vydal. Těmto neohroženým hlasatelům Bahá'u'lláhovy Víry, již se plavili na sever až k Aljašce, razili si cestu do Západní Indie, pronikli na jihoamerický kontinent ke břehům Amazonky a napříč Andami do nejjihnějších částí Argentinské republiky, směrem na západ si pospíšili na ostrov Tahiti, dále na australský kontinent a ještě dále až na Nový Zéland a do Tasmánie, se podařilo právě svými skutky dát současné generaci svých spoluvěřících na Východě příklad, který mohou klidně následovat. Vedeni svou znamenitou představitelkou, která od doby, kdy 'Abdu'l-Bahá vyslovil svoji výzvu, objela dvakrát svět a stále, s úžasnou kuráží a odvahou, obohacuje svůj neporovnatelný seznam služeb, byli tito muži a ženy nástrojem k rozšíření nadvlády Bahá'u'lláhova všeobecného panství do míry dosud v Bahá'í historii nepřekonané. Tváří v tvář téměř nepřekonatelným překážkám se jim ve většině zemí, kterými pro-

šli či ve kterých pobývali, podařilo vyhlásit učení své Víry, rozšiřovat její literaturu, bránit její věc, položit základy jejích institucí a posílit počet jejích prohlášených podporovatelů. Bylo by pro mne nemožné rozvinout v tomto krátkém časovém rozpětí příběh těchto hrdinských činů. Ani žádný hold mnou vzdaný nemůže spravedlivě vystihnout ducha, který umožnil těmto vlajkonošům Náboženství Boha získat tyto vavříny a propůjčit takovou poctu generaci, ke které patří.

Bahá'u'lláhova Věc do té doby obletěla zeměkouli. Její světlo, zrozené v nejtemnější Persii, bylo postupně přenášeno na evropský, africký a americký kontinent a nyní proniká k srdci Austrálie, a obklopuje tak celou Zemi ozdobným korzetem zářící slávy. Podíl, který měli tito důstojní a smělí učedníci na projasnění posledních dnů 'Abdu'l-Baháova pozemského života, pouze On skutečně uznal a jen On ho může dostatečně ocenit. Jedinečný a věčný význam těchto úspěchů zajisté odhalí usilovná práce nastupující generace a její skutky budou patřičně uchovávat a velebit jejich památku. Jak hluboké uspokojení musel 'Abdu'l-Bahá cítit, vědom si blížící se hodiny Svého odchodu, když byl svědkem prvního ovoce mezinárodních služeb těchto hrdinů Víry Svého Otce! Do jejich péče svěřil skvělé a veliké dědictví. Za soumraku Svého pozemského života mohl zůstat uspokojen klidným ujištěním, že na takové schopné ruce je možné se spolehnout, že zachovají její neporušenost a zdůrazní její přednosti.

Odchod 'Abdu'l-Baháa, tak náhlý v okolnostech, které ho zapříčinily, tak dramatický ve svých důsledcích, nemohl zabránit působení tak dynamické síly ani zastínit její záměr. Vroucí prosby, ztělesněné v Poslední vůli zesnulého Mistra, nemohly než potvrdit její cíl, definovat její povahu a posílit příslib jejího konečného úspěchu.

Z bolestí a úzkostí, kterými trpěli Jeho truchlící pozůstalí následovníci, mezi žárem a prachem, které uspíšily

útoky nikdy nespícího nepřítele, byla zrozena Správa Bahá'u'lláhovy nepřemožitelné Víry. Mocné energie uvolněné odchodem Středu Jeho Smlouvy vykrytalizovaly do tohoto nejvyššího, tohoto neomylného Orgánu pro uskutečnění Božího Záměru. 'Abdu'l-Baháova Poslední vůle odhalila její povahu, znovu potvrdila její základy, doplnila její zásady, ujistila o její nepostradatelnosti a vyjmenovala její hlavní instituce. Se stejnou spontánností, která charakterizovala její odpověď na Poselství vyhlášené Bahá'u'lláhem, Amerika nyní povstala, aby se zastala věci Správy, kterou Poslední vůle Jeho Syna neomylně založila. Ona a jenom ona se měla v bouřlivých letech následujících po zjevení tak významného Dokumentu stát neohroženým bojovníkem oné Správy, středobodem jejich nově zrozených institucí a hlavním šířitelem jejího vlivu. Na amerických věřících, předchůdcích zlatého věku Víry, již jsou nyní důstojnými nástupci svých perských bratří, kteří v hrdinském věku Víry získali korunu mučedníků, je nyní řada, aby nesli palmovou ratolest těžce vydaného vítězství. Nepřerušovaný seznam jejich vynikajících činů ustanovil beze stínu pochybností jejich převažující podíl na utváření osudu své Víry. Ve světě svíjejícím se bolestí a upadajícím do chaosu se tomuto společenství – předvoji osvobozujících sil Bahá'u'lláha – podařilo v letech po 'Abdu'l-Baháově odchodu vysoko pozvednout nad institucemi založenými svými sesterskými společenstvími na Východě a Západě to, co může právem tvořit hlavní pilíř onoho budoucího Domu – Domu, který bude potomstvo považovat za poslední útočiště civilizace nacházející se před svým pádem.

Našeptávání zrádců ani prudké útoky jejich zjevných nepřátel je při vykonávání jejich úkolu nedovedly odklonit od jejich velikého záměru ani nepodryly jejich víru ve vznešenost svého poslání. Rozruch, který způsobil ten, kdo by ve své ustavičné a nečisté honbě za světským

bohatstvím, nebýt 'Abdu'l-Baháova varování, poskvnil dobré jméno jejich Víry, je zanechal více méně v klidu. Vyškoleni soužením a chráněni v pevnosti svých rychle se rozvíjejících institucí, opovrhovali jeho našeptáváním a svou neochvějnou loajalitou byli schopni otrást jeho nadějemi. Odmítli dovolit jakémukoliv ohledu na údajnou prestiž a minulé služby jeho otce a jeho společníků, aby oslabil jejich odhodlání zcela ignorovat osobu, kterou 'Abdu'l-Bahá tak důrazně zavrhl. Zastřeným útokům, kterými se hrstka ošálených horlivců následně snažila na stránkách svého časopisu zadržet růst a zmařit vyhlídky novorozené Správy, se také nepodařilo dosáhnout svého cíle. Postoj, který později zaujala jedna přihlouplá žena, její směšné výroky, její drzost, když výsměšně snižovala Vůli 'Abdu'l-Baháa a zpochybňovala její autenticitu, a její pokusy podrývat její zásady neměly opět žádnou moc způsobit sebemenší trhlinku v řadách jejích statečných podpůrců. Zrádné intriky, které zosnovala zlovolnost věrolomného a ještě novějšího nepřítele a jimiž se stále snaží hanobit vznešené 'Abdu'l-Baháovo dílo a znehodnocovat jeho správní zásady, jsou znovu úplně zmařeny. Těmito střídavými a nezdařenými pokusy ze strany jejích útočníků, které by přinutily nově vybudovanou pevnost Víry se vzdát, její obránci od samotného počátku výslovně pohrdali. Bez ohledu na to, jak nelítostné byly útoky nepřátel či jak úskočná byla jejich lest, odmítli se vzdát i jediného písmenka či jediné tečky svého s láskou opatrovaného přesvědčení. Jejich nařčení a křik vytrvale ignorovali. Motivy, které oživovaly jejich činy, metody, kterými se vytrvale řídili, nejisté výsady, kterým se patrně chvilkově těšili, tím vším mohli jen opovrhovat. Tito nechvalně známí představitelé zkaženosti a kacířství, kteří prostřednictvím plánů, které zosnovali jejich pletichářské myslí a za podpory pomíjivých výhod, jež může propůjčit věhlas, schopnosti či majetek, na čas dobře prospívali a na čas se jim podařilo vysunout své ohavné

postavy jenom proto, aby tak rychle, jak povstali, klesli do bažiny potupného konce.

Z těchto strádajících zkoušek, připomínajících v některých rysech prudkou bouři, která doprovázela zrod Víry v jejich rodné zemi, se američtí věřící znovu vítězně vynořili, aniž by se odchýlili od svého kurzu, poskvřnili svou pověst či poškodili své dědictví. Řady velkolepých úspěchů, jeden významnější než druhý, měly dodávat stále většího lesku jejich již tak znamenitému seznamu. V temných letech bezprostředně následujících 'Abdu'l-Baháově odchodu zářily jejich činy takovým jasnem, že se stali předmětem závidy a obdivu méně privilegovaných mezi svými bratry. Celé společenství, neomezované a vrcholně sebejisté, stoupalo k velké a slavné příležitosti. Síly, které podpořily jeho zrod, které mu pomohly v rozmachu, nyní zrychlovaly jeho růst, způsobem a takovou rychlostí, že ani prudké bolesti celosvětového smutku ani neustávající záchvaty zneklidněného věku nemohly paralyzovat jeho úsilí či zpomalit jeho postup.

Vnitřně se společenství angažovalo v mnoha iniciativách, které mu měly umožnit na straně jedné rozšířit ještě dále rozsah svého duchovního působení a na straně druhé dát tvar základním nástrojům pro vytvoření a upevnění institucí, které takové rozšíření nevyhnutelně vyžadovalo. Navenek byly jeho aktivity inspirovány dvojím cílem – pokračovat, s intenzitou větší než před tím, v obdivuhodné práci, kterou započali na každém z pěti světadílů jeho mezinárodní učitelé, a stále více se podílet na zvládnání a řešení citlivých a složitých problémů, kterým byla nově zrovnoprávněná Víra vystavena. Zrození Správy na tomto kontinentu signalizovalo tyto chvályhodné snahy. Její postupné upevňování mělo zajistit jejich trvání a zdůraznit jejich účinnost.

Vše, co nyní mohu udělat, je vyjmenovat pouze ty nejvýznamnější úspěchy, které v jejich vlastní zemi a za její-

mi hranicemi tak výrazně zvýšily prestiž amerických věřících a přispěly ke slávě a cti Největšího Jména, a ponechávám budoucím generacím úkol vysvětlit jejich význam a patřičně ohodnotit jejich cenu. Orgánu jejich zvolených představitelů musí být připisována čest být prvním mezi jeho sesesterskými Radami Východu a Západu při navrhování, vyhlásování a uzákonění základních nástrojů pro efektivní vykonávání jejich společných povinností – nástrojů, které každé řádně ustanovené Bahá'í společenství musí považovat za vzor hodný převzetí a napodobení. Jejich úsilí musí být také přičítán historický úspěch založení své národní nadace na stálých a neotřesitelných základech a vytvoření nezbytných prostředků při formování těchto pomocných orgánů, jejichž úkolem je spravovat jménem svých důvěrníků majetek, který mohou získat za hranicemi svého bezprostředního pole působnosti. Vahou své morální podpory, tak bohatě poskytnuté svým egyptským bratřím, byli schopni odstranit některé z nejhroznějších překážek, které musela Víra překonat ve svém úsilí osvobodit se z pout muslimské ortodoxie. Prostřednictvím efektivní a včasné intervence týchž zvolených představitelů byli s to odvrátit nesnáze a nebezpečí, která hrozila jejich perzekvovaným spolupracovníkům v sovětských republikách, a odrazili hněv, který hrozil okamžitým zničením jedné z nejvzácnějších a nejvznešenějších Bahá'í institucí. Nic jiného než pomoc z celého srdce, ať už morální nebo finanční, kterou se američtí věřící, individuálně nebo společně, rozhodli poskytnout při několika příležitostech svým potřebným a souženým bratřím v Persii, nemohlo zachránit tyto nešťastné oběti před následky pohrom, které je v letech po 'Abdu'l-Baháově odchodu postihovaly. Byla to publicita, kterou vybuodovalo úsilí jejich amerických bratří, protesty, které učinili, výzvy a petice, které podali, co zmírňovalo toto utrpení a omezovalo násilí nejhorších a nejukrut-

nějších odpůrců Víry v oné zemi. Kdo jiný, když ne jeden z jejich nejvýznamnějších představitelů, povstal, aby přiměl nejvyšší Tribunál, který svět kdy viděl, upřít pozornost na utrpení, které v rukách uchvatitele snášela Víra okradená o jeden ze svých nejsvětějších svatostánků? Kdo jiný dokázal prostřednictvím trpělivého a neustálého úsilí dosáhnout oněch psaných ujištění, která vyhláší oprávněnost pronásledované věci a mlčky uznávají její právo na nezávislý náboženský status? „Komise,“ z ní rezoluce přijatá Stálou mandátní komisí Společnosti národů, „doporučuje, aby Rada požádala britskou vládu, aby u irácké vlády protestovala za účelem okamžité nápravy v případě odepření spravedlnosti, kterým utrpěli stěžovatelé (Bahá’í duchovní rada Bagdádu).“ Což se někdo jiný kromě amerického věřícího odhodlal k tomu, aby dostal od příslušníka královské rodiny taková významná a opakovaná svědectví o obnovující moci Víry Boha, takové pozoruhodné zmínky o všeobecnosti jejího učení a vznešenosti její mise? Královnino psané svědectví říká: „Bahá’í učení přináší mír a pochopení. Je jako široké objetí, které k sobě přivádí ty, kteří dlouho pátrali po slovech naděje. Přijímá všechny velké Proroky, kteří přišli před ním, neničí žádné jiné vyznání a ponechává všechny dveře otevřené. Zarmoucena neustálými sváry mezi věřícími mnoha vyznání a unavena jejich vzájemnou netolerancí, nacházím v Bahá’í učení skutečného ducha Krista, tak často popíraného a nepochopeného: Jednotu namísto svárů, Naději namísto zavržení, Lásku namísto nenávisti a velký pocit uklidnění pro všechny lidi.“ Nebyli snad američtí přívrženci Bahá’u’lláhovy Víry, skrze odvahu prokázanou jednou z nejskvělejších členek svého společenství, nápomocni při vydláždění cesty pro odstranění těch bariér, které po téměř století překážely v růstu a ochromovaly síly jejich spoluvěřících v Persii? Není snad Amerika zemí, která, majíce vždy na pamě-

ti 'Abdu'l-Baháovu horoucí prosbu, vysílá do různých koutů Země stále rostoucí počet svých nejzasvěcenějších občanů – mužů i žen, jejichž jediným přáním v životě je upevnit základy Bahá'u'lláhova svět objímajícího panství? V nejsevernějších hlavních městech Evropy, ve většině států ležících v jejím středu, na celém Balkánském poloostrově, podél pobřeží afrického, asijského a jihoamerického kontinentu je možné v tuto chvíli najít skupinky žen – průkopnic, které bez pomoci a se skrovnými zdroji namáhavě usilují o příchod Dne, který předpověděl 'Abdu'l-Bahá. Nenesl snad postoj Největšího Svatého Listu, když se blížil ke sklonku svého života, výmluvné svědectví o nesrovnatelném podílu, který měli jeho neochvějní a sebeobětaví milovníci na tomto kontinentu na ulehčení břemene, které tak dlouho a tak těžce leželo na jeho srdci? A konečně, kdo může být tak troufalý, aby popíral, že dokončení nadstavby Mashriqu'l-Adhkáru – vrcholné slávy amerických minulých a současných úspěchů – vykovalo onen mystický řetěz, který má spojovat, pevněji než kdy předtím, srdce jeho hlavních stavitelů s Tím, kdo je Zdrojem a Středem jejich Víry a Předmětem jejich nejuprímnějšího uctívání?

Spoluvěřící na americkém kontinentě! Vpravdě velkolepé jsou vaše minulé a současné úspěchy! Nezměřitelně větší jsou zázraky, které pro vás chystá budoucnost! Stavbu, kterou vybudovaly vaše oběti, je ještě třeba odít. Dům, který potřebuje nutnou podporu nejvyšších správních institucí, které budují vaše ruce, je stále nedostavěn. Ustanovení hlavní Klenotnice oněch zákonů, které musí vést jeho fungování, jsou stále většinou neodhalena. Korouhev, která, pokud mají být 'Abdu'l-Baháova přání naplněna, musí být pozvednuta ve vaší zemi, musí být ještě rozvinuta. Jednota, jejímž symbolem má tato korouhev být, zatím zdaleka nebyla ustanovena. Aparát, který musí ztělesňovat a zachovávat tuto jednotu, ještě ani nebyl vytvořen. Bude

AMERIKA A NEJVĚTŠÍ MÍR

to Amerika, bude to jedna ze zemí Evropy, kdo povstane, aby převzala vedení, které je nezbytné pro utváření osudu tohoto obtížemi zmítaného věku? Dovolí Amerika kterémukoliv ze svých sesterských společenství Východu či Západu, aby dosáhlo takové převahy, která ji připraví o to duchovního prvenství, kterým byla obdařena a které dosud tak vznešeně uchovávala? Nepřispěje raději, dalším a dalším odhalováním sobě vrozených sil, které ji podněcují v životě, ke zvětšování drahocenného dědictví, které jí propůjčila láska a moudrost zesnulého Mistra?

Její minulost je svědectvím nevyčerpatelné životaschopnosti její víry. Nepotvrdí to snad i její budoucnost?

Váš skutečný bratr

SHOGHI.

Haifa, Palestina
21. dubna 1933.

8

BAHÁ'U'LLÁHOVO ZŘÍZENÍ

BAHÁ'U'LLÁHOVO ZŘÍZENÍ

BAHÁ'U'LLÁH

Milovaným Boha a služebnicím Milosrdného na Západě.

Spolupracovníci na Boží vinici!

23. května tohoto slibného roku oslaví Bahá'í svět 90. výročí založení Bahá'u'lláhovy Víry. My, kteří v tuto hodinu stojíme na prahu poslední dekády prvního století Bahá'í éry, se pozastavíme a zauvažujeme o tajemných řízeních tak vznešeného a významného Zjevení. Jak nesmírné, jak úchvatné je panorama, které uplynulých devadesát let našim očím odkrývá! Jeho ohromná majestátnost nás téměř přemáhá. Pouze rozjímat o této jedinečné podívané, představit si, jakkoliv matně, okolnosti provázající zrození a postupné rozvinutí této vrcholné Teofanie, znovu si vybavit i jen v nejhrubších obrysech žalostné boje, které prohlásily její vznik a urychlily její postup, dostatečně přesvědčí každého nezaujatého pozorovatele o těch věčných pravdách, které motivují její život a jež ji musí i nadále pohánět dopředu, dokud nedosáhne své určené převahy.

Nad celým rozsahem této fascinující podívané se pne a tyčí nesrovnatelná postava Bahá'u'lláha, neporovnatelná ve Své majestátnosti, vznešeně klidná, úctu vzbuzující, nesrovnatelně slavná. Spřízněna, ačkoliv podřízena v postavení, a nadána autoritou vládnout s Ním nad osudy tohoto nejvyššího Zřízení, září na tomto mentálním obraze mladistvá sláva Bába, nekonečného Svou něžností, neodolatelného Svým kouzlem, nepřekonaného Svým hrdinstvím, nesrovnatelného v dramatických okolnostech Svého krátkého, a přesto rušného života. A nakonec se ob-

jevuje, i když ve své vlastní úrovni a v kategorii zcela odlišné od té, kterou zastávají dvojí Postavy, které Mu předcházeli, energická, magnetická osobnost 'Abdu'l-Baháa, zrcadlící v míře, již se žádný člověk, ať je jeho postavení jakkoli vznešené, nemá naději rovnat, onu slávu a moc, kterými jsou obdařeni jen Ti, kteří jsou Projevy Boha.

Sodchodem 'Abdu'l-Baháa, a zejména s úmrtím Jeho draze milované a význačné sestry, Nejvznešenějšího Listu – posledního člověka, kdo přežil slavný a hrdinský věk – se uzavírá první a nejpohnutější kapitola Bahá'í historie, která označuje konec Prvotního, Apoštolského věku Bahá'u'lláhovy Víry. Byl to 'Abdu'l-Bahá, kdo díky nařízením Své mocné Poslední vůle ukul žijící spojení, které musí navždy spojovat věk, který právě uplynul, s věkem novým, ve kterém nyní žijeme – Přečhodným a Formativním obdobím Víry – stádiem, které, až se čas naplní, musí rozkvést a nést své ovoce v hrdinských činech a vítězstvích, která mají ohlásit Zlatý věk Bahá'u'lláhova Zjevení.

Draze milovaní přátelé! Hnací síly, které byly tak zázračně uvolněny působením dvou nezávislých a rychle po sobě jdoucích Projevů, jsou nyní přímo před našima očima a díky péči vyvolených správců rozsáhlé Víry postupně shromažďovány a usměrňovány. Pomalu krystalizují do institucí, které se budou považovat za znamení a slávu věku, který jsme povoláni založit a svými skutky zvětšit. Protože na našem současném úsilí, a zvláště na rozsahu, v jakém se usilujeme přetvořit naše životy podle vzoru ušlechtilého hrdinství spojeného s těmi, kteří přišli před námi, bude záležet účinnost nástrojů, které nyní vytváříme – nástrojů, které musí vystavět strukturu onoho blaženého Společenství národů, jež musí signalizovat Zlatý věk naší Víry.

Není mým záměrem, když pohlédnu zpět na ty události bohaté roky hrdinských skutků, abych se snažil alespoň stručně přehlédnout ty mocné události, které se přiho-

díly od roku 1844 do současnosti. Ani nemám v úmyslu zanalyzovat síly, které je urychlily, či hodnotit jejich vliv na národy a instituce na každém kontinentě planety. Autentický záznam o životech prvních věřících v prvotním období naší Víry spolu s neúnavným výzkumem, který v budoucnosti provedou kompetentní Bahá'í historikové, se dohromady spojí k tomu, aby přinesl příštím generacím tak mistrný výklad historie tohoto věku, jehož žádné mé úsilí nemůže nikdy dosáhnout. Mým hlavním zájmem v tuto podnětnou dobu Bahá'í historie je spíše upozornit ty, kteří mají být vítěznými budovateli Bahá'u'lláhova Správního řádu na jisté základní pravdy, jejichž objasnění jim musí nespírně napomoci v efektivním vykonávání jejich mocného úkolu.

Mezinárodní status, kterého dosud Náboženství Boha dosáhlo, navíc nezbytně požaduje, aby byly jeho základní principy definitivně vyjasněny. Nebývalý impuls, který význačné skutky amerických věřících udaly neustálému pokroku Víry; intenzivní zájem, který mezi rozličnými rasami a národy rychle vzbuzuje první Mashriqu'l-Adhkár Západu; růst a trvalá konsolidace Bahá'í institucí v ne méně než čtyřiceti nejrozvinutějších zemích světa; šíření Bahá'í literatury v ne méně než dvaceti pěti nejrozšířenějších jazycích; úspěch, kterého nedávno dosáhli perští věřící při celonárodním úsilí v předběžných krocích, které učinili pro založení třetího Mashriqu'l-Adhkáru Bahá'í světa na samém předměstí hlavního města své rodné země; opatření, která se podnikají pro okamžité zformování jejich první Národní duchovní rady, která bude představovat zájmy naprosté většiny Bahá'í stoupenců; plánované vztyčení dalšího pilíře Světového domu spravedlnosti, prvního svého druhu na jižní polokouli; prohlášení, ústní i písemná, která probíjející se Víra získala od členů královských rodin, od vládních institucí, mezinárodních tribunálů a církevních hodnostářů; publicita, jíž se jí dostalo díky

obviněním, která proti ní vznesli nesmiřitelní nepřátelé, jak noví, tak staří; formální osvobození části jejich následovníků z pout muslimské ortodoxie v zemi, kterou lze považovat za nejosvícenější mezi islámskými národy – toto vše poskytuje dostačující důkaz rostoucí síly, s kterou nepřemožitelné společenství Největšího Jména kráčí ke konečnému vítězství.

Draze milovaní přátelé! Domnívám se, že je mou povinností na základě závazků a úloh, které jsem jako Strážce Bahá'u'lláhovy Víry povolán plnit, abych zejména zdůraznil, v době, kdy je na nás zaměřeno světlo publicity stále více, některé pravdy, které jsou základem naší Víry a ochrana jejichž neporušenosti je naší první povinností. Tyto pravdy, pokud se statečně zachovávají a správně přijímají, budou, a o tom jsem přesvědčen, mocně posilovat vitalitu našeho duchovního života a velmi napomáhat při kladení odporu proti machinacím nesmiřitelného a bdělého nepřitele.

Úsilí o získání přiměřenějšího pochopení významu Bahá'u'lláhova nesmírného Zjevení musí, a to je mé neměnné přesvědčení, zůstat prvním závazkem a objektem stálého snažení každého jeho loajálního stoupence. Přesné a důkladné pochopení tak ohromného systému, tak výsostného zjevení, tak posvátného svěřenectví je ze zřejmých důvodů mimo dosah a obzor našich omezených myslí. Můžeme se však, a je to naše svatá povinnost, snažit o to, abychom čerpali čerstvou inspiraci a dodatečnou duchovní potravu v průběhu naší práce při šíření Jeho Víry tím, že budeme jasněji chápat pravdy, které uchovává a principy, na kterých je založena.

V poselství adresovaném americkým věřícím jsem v průběhu svého vysvětlení postavení Bába stručně poukázal na nesrovnatelnou velikost Zjevení, za jehož pokorného Předchůdce se On Sám považoval. Ten, jehož Bahá'u'lláh nadšeně vyhlásil v Kitáb-i-Íqán za onoho při-

slíbeného Qá'ima, který projevil ne méně než dvacet pět z dvaceti sedmi písmen, která měli zjevit všichni Proroci dohromady, dosvědčil, ačkoli byl Sám tak velkým Zjevitelem, výtečnost onoho vyššího Zjevení, které mělo brzy nahradit Jeho vlastní. „Zárodek,“ ujišťuje Báb v Perském Bayánu, „který v sobě skrývá možnosti Zjevení, které má přijít, je obdařen mocí nadřazenou spojeným silám všech, kteří následují mě.“ „Ze všech poct,“ znovu ujišťuje, „které jsem složil Tomu, který přijde po Mně, je tato největší, Mé písemné doznání, že žádná Moje slova Ho nemohou přiměřeně popsat a žádný odkaz na Něj v Mé Knize, Bayánu, plně nedoceňuje Jeho Věc.“ „Bayán,“ kategoricky prohlašuje ve stejné Knize, „a cokoliv je uvnitř něho, se točí kolem mluvy Toho, kterého Bůh projeví, stejně jako Alif (evangelium) a cokoliv je uvnitř něho, se točilo kolem mluvy Muḥammada, Apoštola Božího.“ „Tisíc přečtení Bayánu,“ poznamenává dále, „se nevyrovná přečtení jediného verše, který zjeví ,Ten, koho Bůh projeví‘ ... Dnes je Bayán ve stádiu semínka; na počátku projevu ,Toho, koho Bůh projeví‘ bude jeho konečná dokonalost zjevná... Bayán a ti, kteří v něho věří, po Něm touží horoucněji, než může jakýkoliv milenec toužit po své milované... Bayán odvozuje celou svou slávu od ,Toho, koho Bůh projeví‘. Všechna požehnaní nechť připadnou tomu, kdo v Něho věří, a běda tomu, kdo Jeho pravdu odmítá.“

Siyyida Yaḥyáy-i-Darábího, řečeného Vaḥíd, nejvzdělanějšího, nejvýřečnějšího a nejvlivnějšího mezi Svými následovníky, Báb takto varoval: „Při spravedlnosti Toho, jehož moc přiměje semeno vzklíčit a kdož vdechuje ducha života do všech věcí, kdybych byl ujištěn, že Ho v den Jeho Zjevení popřeš, neváhal bych tě zapřít a zavrhnout tvou víru... Kdyby mi na druhou stranu bylo řečeno, že v Něho nějaký křesťan, který nechová k Mé Víře žádnou oddanost, uvěří, budu ho považovat za zřítelnicí Svého Oka.“

V jedné ze Svých modliteb rozmlouvá s Bahá'u'lláhem takto: „*Vznešený jsi Ty, ó můj Pane, Všemohoucí! Jak nicotné a bídné se mé slovo a vše, co mi přináleží, jeví ve srovnání s Tvou velkou slávou. Dej, aby pomoci Tvé milosti bylo vše, co mi přináleží, přijatelné Tvému zraku.*“

V Qayyúmu'l-Asmá' – Bábově komentáři k Súře o Josefovi – charakterizované Autorem Íqánu jako „*první, největší a nejmocnější*“ z knih zjevených Bábem, čteme následující zmínky o Bahá'u'lláhovi: „*Z naprosté nicoty, jsi mě, ó veliký a všemohoucí Mistře, skrze nebeskou sílu Své moci, přivedl a pozvedl, abych vyhlásil toto Zjevení. Neučinil jsem nikoho jiného než Tebe svou důvěrou; nedržím se žádné než Tvoji vůle... Ó Ty Zústavší z Boha! Plně jsem se pro Tebe obětoval, přijímal jsem kletby kvůli Tobě a netoužil jsem po ničem jiném než po mučednictví na stezce Tvé lásky. Dostatečným svědkem je mi Bůh, Vznešený, Ochránce, Dávný z Dnů. A až udeří daná hodina,*“ znovu oslovuje ve stejném komentáři Bahá'u'lláha, „*se svolením Boha, Nejmoudřejšího, zjev z výšin Nejvznešenější a Mystické Hory slabý, maličký záblesk Svého neproniknutelného Tajemství, aby ti, kteří rozpoznali záření Sinajské Nádhery, mohli upadnout do mdlob a zemřít, když letmo zachytí světélkující pohled na prudké a karmínové Světlo, které obklopuje Tvé Zjevení.*“

Jako další svědectví velikosti Zjevení ztotožňovaného s Bahá'u'lláhem lze citovat následující výňatky z Desky, kterou 'Abdu'l-Bahá adresoval významnému zoroastrijskému následovníkovi Víry: „*Napsal jsi, že je v posvátných knihách následovníků Zoroastra psáno, že se v posledních dnech, ve třech oddělených Zřízeních, bude slunce muset zastavit. Je předpovězeno, že v prvním Zřízení, zůstane slunce bez pohnutí deset dní; ve druhém dvakrát déle; a ve třetím ne méně než jeden celý měsíc. Výklad tohoto proroctví je takový: první Zřízení, na které se odkazuje, je islámské Zřízení, během něhož bylo Slunce Pravdy zastaveno na deset*

dní. Každý den se počítá jako jedno století. Islámské Zřízení tak muselo trvat ne méně než jeden tisíc let, což je přesně doba, která uplynula od zapadnutí Hvězdy imamátu k příchodu Zřízení vyhlášeného Bábem. Druhé Zřízení, které se v tomto proroctví zmiňuje, je to, které započal Sám Báb, jež začalo v roce 1260 po Hidžře a bylo ukončeno roku 1280 po Hidžře. Co se týká třetího Zřízení – Zjevení vyhlášeného Bahá'u'lláhem – jelikož Slunce Pravdy, když dosáhne tohoto postavení, září v plnosti své polední nádhery, bylo jeho trvání ustanoveno na období jednoho celého měsíce, což je maximální čas, který slunce potřebuje, aby prošlo jedním znamením zvěrokruhu. Z toho si můžeš představit velikost Bahá'í cyklu – cyklu, který musí přetrvat období alespoň pěti set tisíc let.“

Z textu tohoto výslovného a autoritativního výkladu tak dávného proroctví je zřejmé, jak nezbytné je pro každého věrného následovníka Víry přijmout boží původ a podporovat nezávislé postavení islámského Zřízení. Ve stejné pasáži je navíc bezvýhradně uznána právoplatnost imamátu – Bohem určené instituce, jejímž potomkem v přímé linii a nejvýznačnějším členem byl Sám Báb a která v období alespoň dvě stě šedesáti let působila jako vyvolený příjemce vedení Všemohoucího a klenotnice jednoho ze dvou nejvzácnějších odkazů islámu.

Dále musíme rozpoznat, že právě toto proroctví potvrzuje nezávislou povahu Bábí Zřízení a nepřímě dosvědčuje pravdu, že v souladu s principem postupného zjevení musí každý Projev Boží udělit lidem Své doby hojnější míru božího vedení, než jakou mohl obdržet či ocenit předcházející a méně vnímavý věk. Z tohoto důvodu, a ne pro nějakou nadřazenější hodnotu, o níž lze říci, že je Bahá'í Víře vrozena, dosvědčuje toto proroctví nesrovnatelnou moc a slávu, již bylo Bahá'u'lláhovo Zřízení nadáno – Zřízení, jehož možnosti teprve začínáme chápat a jehož plný rozsah nejsme schopni nikdy vymezit.

Pokud si přejeme být věrní nedozírným důsledkům tohoto poselství, měla by se Bahá'u'lláhova Víra vskutku považovat za vyvrcholení cyklu, za konečnou fázi v řadě následných, předběžných a postupných zjevení. Ta, začínající Adamem a končící Bábem, vydláždila cestu a předjímalá se stále rostoucím důrazem příchod onoho Dne Dnů, ve kterém bude projeven Ten, který je Příslibem všech věků.

Tuto pravdu hojně dosvědčují Bahá'u'lláhovy promluvy. Pouhý odkaz na nároky, které On Sám důrazným jazykem a podmanivou silou opakovaně vznášel, nemůže než plně prokazovat povahu Zjevení, jehož byl vyvoleným nositelem. Slově, která plynula z Jeho pera – zřídla tak prudkého Zjevení – bychom tedy měli věnovat pozornost, pokud si přejeme dosáhnout jasnějšího pochopení jeho důležitosti a významu. Ať již při Svém prosazování nevidaného nároku, který uplatňoval, nebo ve Svých zmínkách o mystických silách, které uvolnil, ať již v pasážích, které velebí slávu Jeho dlouho očekávaného Dne, nebo ve velení postavení, kterého dosáhnou ti, kteří poznají jeho skryté přednosti, Bahá'u'lláh, a téměř stejnou měrou Báb a 'Abdu'l-Bahá, odkázali potomstvu doly s takovým neocenitelným bohatstvím, jaké nikdo z naší generace nemůže patřičně ohodnotit. Taková svědectví na toto téma jsou nasycena takovou mocí a odhalují takovou krásu, jakou si mohou činit nárok dostatečně ocenit pouze ti, kteří jsou zběhlí v jazycích, v nichž byla původně zjevena. Tato svědectví jsou tak početná, že by bylo potřeba popsat celý svazek, aby se sesbírala jen ta nejvýznačnější z nich. Jediné, oč se v současnosti mohu odvážit pokoušet, je podělit se s vámi pouze o ty úryvky, které jsem byl schopen sesbírat z Jeho obsáhlých spisů.

„*Dosvědčuji před Bohem,*“ prohlašuje Bahá'u'lláh, „*velikost, nepochopitelnou velikost tohoto Zjevení. Znovu a znovu jsme ve většině Našich Desek dosvědčovali tu-*

to pravdu, aby lidstvo povstalo ze své nedbalosti. „V tomto nejmocnějším Zjevení,“ jednoznačně vyhláší, „dosáhla všechna Zřízení minulosti svého nejvyššího, konečného naplnění.“ „To, co bylo projevováno v tomto výjimečném, nejvznešenějším Zjevení, nemá srovnání v análech minulosti, a ani budoucí věky nebudou svědkem něčeho podobného.“ „On je tím,“ odkazuje na Sebe a prohlašuje, „kdo ve Starém zákoně nesl jméno Jehova, kdo byl v evangeliu označován za Ducha Pravdy a v Koránu nadšeně povolán za Velké Označení.“ „Kdyby Jeho nebylo, žádný Boží Posel by nebyl oděn rouchem úřadu proroka a žádná svatá písmena by nebyla zjevena. To dosvědčují všechny stvořené věci.“ „Slovo, jež jeden pravý Bůh pronáší v tento den, i kdyby to bylo slovo nejběžnější a nejvšednější, je nadáno nejvyšším, jedinečným výsostným postavením.“ „Většina lidstva není stále dospělá. Kdyby lidstvo dosáhlo dostatečné schopnosti, udělili bychom mu takovou míru Našeho poznání, že by všichni, kteří dlí na zemi a na nebi, byli, díky milosti proudící z Našeho pera, naprosto nezávislí na všem vědění kromě poznání Boha a byli by bezpečně usazeni na trůnu trvalého pokoje.“ „Pero Svatosti, slavnostně potvrzují před Bohem, napsalo na Mé sněhobílé čelo a písmeny zářivé slávy tato plamenná, pižmem provoněná a svatá slova: ‚Popatřete, vy, kdož dlíte na zemi, a vy obyvatelé nebes, dosvědčujte, že On je v pravdě váš Draze Milovaný. On je Ten, jemuž podobného svět stvoření neviděl, Ten, jehož úchvatná krása potěšila oko Boha, Ustanovitele, Všemocného, Nesrovnatelného!‘“

„Následovníci evangelia,“ obrací se Bahá'u'lláh na celé křesťanstvo a povolává, „hle, brány nebes jsou dokonány otevřené. Ten, který na ně vystoupil, nyní přichází. Popřejte sluchu Jeho hlasu, zvučně volajícímu nad zemí a mořem, oznamujícímu celému lidstvu příchod tohoto Zjevení – Zjevení, skrze jehož působení Jazyk Vznešenosti nyní pronáší: ‚Hle, posvátný Slib byl naplněn, neboť On,

Přislíbený, přišel!“ „Hlas Syna Člověka zvučně volá ze svatého údolí: ‚Tady jsem, tady jsem, ó Bože, můj Bože!‘... zatímco Hořící keř vydává volání: ‚Hle, Touha světa se projevila ve Svě nesrovnatelné slávě!‘ Otec přišel. To, co vám bylo přislíbeno v Božím Království, je vyplněno. Toto je Slovo, které Syn zastřel, když řekl těm, kteří byli kolem Něho, že v onen čas by ho neunesli... Vpravdě, Duch Pravdy přišel, aby vás uvedl do vši pravdy... On je Ten, kdo velebil Syna a vynášel Jeho Věc...“ „Utěšitel, jehož příchod přislíbila všechna písmá, nyní přišel, aby vám zjevil veškeré vědění a moudrost. Hleďte Ho na celém povrchu zemském, snad Ho najdete.“

„Volej k Siónu, ó Karmel,“ píše Bahá'u'lláh, „a hlásej radostnou zvěst: ‚Ten, který byl skryt očím smrtelníků, přišel! Jeho vše si podrobující svrchovanost je projevena; Jeho vše obsahující nádhera je zjevena... Pospěšte si a zbožně obejděte Město Boha, které sestoupilo z nebes – nebeskou Kábu, kolem níž v obdivu krouží Bohem oblíbení, v srdci čistí a společnost nejvyšších andělů.“ „Já jsem Ten,“ ujišťuje v další souvislosti, „jehož velebil jazyk Izajáše, Ten, jehož jménem byly ozdobeny Tóra i evangelium.“ „Sláva Sinaje si pospíšila a krouží kolem Rozbřesku tohoto Zjevení, zatímco je z výšin Království slyšet hlas Syna Božího, který provolává: ‚Pozvedněte se, vy pyšní země, a pospěšte k Němu.‘ Karmel si pospíšila v tento den v toužícím zbožňování, aby dosáhla Jeho dvora, a ze srdce Siónu vychází volání: ‚Příslib všech věků je nyní naplněn. To, co bylo oznámeno ve svatém písmu Boha, Milovaného, Nejvyššího, se projevilo.“

„Hijáz se zachvěl vánkem oznamujícím zvěsti o radostném shledání. ‚Chvála Tobě,‘ slyšíme, jak provolává, ‚ó můj Pane, Nejvyšší. Byl jsem mrtvý kvůli odloučení od Tebe; vánek naplněný vůní Tvé přítomnosti mě oživil. Šťastný je ten, kdo se obrátí k Tobě, a běda chybujícím.“ „Při jednom pravém Bohu, Eliáš si pospíšil k Mému dvoru a dnem

i nocí zbožně obcházel Můj trůn slávy.“ „V tento den Šalamoun ve své plné majestátnosti okolo Mne zbožně krouží a pronáší toto nejvznešenější slovo: ‚Obrátil jsem tvář ke Tvé tváři, ó Ty všemocný Vládce světa! Jsem úplně odpoutaný ode všech věcí, co mi přináležejí, a toužím po tom, co vlastníš Ty.‘“ „Kdyby Muḥammad, Apoštol Boží, dospěl do tohoto Dne,“ píše Bahá'u'lláh v Desce zjevené v předevečer Svého vyhnanství do trestanecké kolonie v 'Akká, „zvolal by: ‚Skutečně jsem Tě poznal, ó Ty Touho Poslů Božích!‘ Kdyby k němu dospěl Abraham, i On by padnul tváří na zem, a v naprosté poníženosti před Pánem tvým Bohem, by zvolal: ‚Mé srdce je naplněno pokojem, ó Ty Pane všeho, co je v nebi i na zemi! Dosvědčuji, že jsi odhalil mým očím všechnu slávu Své moci a celou majestátnost Svého zákona!‘ ... Kdyby k němu dospěl Mojžíš, podobně by pozvedl Svůj hlas a pravil: ‚Budiž Ti všechna chvála, neboť jsi mne zalil světlem Své tváře a přijal mezi ty, kteří měli tu výsadu, aby viděli Tvou tvář!‘“ „Sever i Jih se chvějí voláním oznamujícím příchod našeho Zjevení. Slysíme hlas Mekky, jak nadšeně provolává: ‚Všechna chvála budiž Tobě, ó Pane, můj Bože, nadevše Slavný, za to, že jsi mne ovanul dechem naplněným vůní Tvé přítomnosti!‘ Jeruzalém podobně nahlas volá: ‚Velebený a blahořečený jsi Ty, ó Milovaný země i nebes, za to, že jsi změnil muka mého odloučení od Tebe v radost životodárného shledání!‘“

„Při spravedlivosti Boží,“ potvrzuje Bahá'u'lláh, když si přeje zjevit veškerou sílu Své nepřekonatelné moci, „kdyby někdo úplně osamocený povstal ve jménu Bahá a vyzbrojil se brněním Jeho lásky, Všemocný mu dá zvítězit, i kdyby se proti němu sešikovaly síly země a nebes.“ „Při Bohu, mimo něhož není jiného Boha! Povstane-li kdokoli za vítězství naší Věci, učiní ho Bůh vítězným, i kdyby se proti němu spojily desítky tisíc nepřátel. A pokud jeho láska ke Mně zesílí, Bůh ustanoví jeho nadvlá-

du nade všemi mocnostmi země a nebes. Tak jsme vdechli ducha moci do všech oblastí.“

„Toto je Král Dnů,“ takto velebí věk, který byl svědkem příchodu Jeho Zjevení, „Den, který viděl příchod Nejmilovanějšího, Toho, kdo byl po věčnost vyhlášován za Touhu světa.“ „Svět bytí v tento Den září oslnivostí tohoto Božtího Zjevení. Všechny stvořené věci velebí jeho spásnou milost a pějí jeho chválu. Vesmír je z radosti a nadšení u vytržení. Písma minulých Zřízení oslavují velkou slavnost, která musí nepochybně uvítat tento největší Den Boží. Dobře je tomu, kdo se dožil tohoto Dne a rozpoznal jeho postavení.“ „Kdyby lidstvo přiměřeným způsobem dbalo alespoň na jediné slovo takové chvály, bylo by naplněno takovým potěšením, které by ho přemohlo a přivedlo do úžasu. V uchvácení by potom oslnivě zářilo nad obzorem pravého porozumění.“

„Budte spravedlivé, vy národy světa,“ takto se obrací k lidstvu, „patří se a sluší, abyste pochybovali o pravomoci Toho, jehož přítomnosti toužil dosáhnout, Ten, kdo promlouval s Bohem‘ (Mojžíš), krásu jehož vzezření prahnul spatřit, Bohem draze Milovaný‘ (Muhammad), mocí jehož lásky, Duch Boží‘ (Ježíš) vystoupil do nebe, kvůli němuž, Prvotní Bod‘ (Báb) obětoval Svůj život?“ „Chopte se příležitosti,“ nabádá Své následovníky, „protože pomíjivý okamžik v tento Den převyšuje staletí uplynulého věku... Ani slunce ani měsíc nebyly dosud svědky takového dne... Je zřejmé, že každý věk, ve kterém žije Projev Boží, je určený Bohem a může být označen, v jistém smyslu, jako Den Bohem stanovený. Tento Den je však jedinečný a má se odlišovat od těch, které mu předcházely. Označení ‚Pečeť Proroků‘ plně odhaluje a ukazuje jeho vysoké postavení.“

Bahá'u'lláh se obšírně zabývá tématem sil ukrytých ve Svém Zjevení a zjevuje následující: „Pohybem Našeho Pera slávy jsme na rozkaz všemocného Ustanovitele vdechli nový život do každé lidské schránky a do každého slova jsme vtiskli čerstvou sílu. Všechny stvoře-

né věci ohlašují důkazy tohoto celosvětového obnovení. “ „Toto je,“ dodává, „největší, nejradostnější zvěst přinesená lidstvu perem tohoto Ukřivděného. “ „Jak velkolepá,“ volá v dalším úryvku, „je tato Věc! Jak ohromující je závažnost jejího poselství! Toto je Den, o kterém bylo řečeno: ,Ó můj synu! Vpravdě Bůh vynese všechno na světlo, i kdyby to mělo váhu hořčičného semínka a bylo ukryto ve skále, nebo v nebesích nebo na zemi; neboť Bůh je pronikavý, se vším obeznámený. “ „Při spravedlnosti jednoho pravého Boha! Kdyby se ztratil kousek drahokamu a byl zakopán pod horou kamení a byl ukrytý za sedmero moří, Ruka Všemohoucnosti ho v tento den zajisté vyzvedne, neposkvrněného a očištěného od špíny. “ „Ten, kdo ochutná vod Mého Zjevení, zakusí všechny nepomíjející radosti určené Bohem od začátku, který nemá začátku, do konce, který nemá konce. “ „Každícké písmeno vycházející z Našich úst je nadáno takovou obnovující silou, která umožní přivést k životu nové stvoření – stvoření, jehož velkolepost je nevyzpytatelná všem kromě Boha. On má vpravdě poznání o všech věcech. “ „Je v Naší moci, kdybychom si to přáli, abychom umožnili smítku poletujícího prachu, aby za méně než okamžik vytvořilo slunce nekonečné, nepředstavitelné nádhery, abychom způsobili, že se kapka rosy rozvine do širých a nesčetných oceánů, a abychom do každého písmene vlili takovou sílu, že mu dá moc odhalit veškeré vědění minulých a budoucích věků. “ „Jsme nadáni takovou mocí, která, vyšla-li by na světlo, přemění nejsmrtelnější z jedů do všeléku s neselhávajícím účinkem. “

Když oceňoval postavení pravého věřícího, poznamenal při tom: *„Při žalu, který trápí krásu nadevše Slavného! Takové je postavení určené pravému věřícímu, že kdyby byla jeho sláva odhalena lidstvu v míře menší, než je ouško jehly, každého pozorovatele by strávila touha ho dosáhnout. Z toho důvodu bylo stanoveno, že v tomto pozemském životě zůstane před zraky takového věřícího plná míra slávy*

jeho vlastního postavení skryta.“ „A kdyby se závoj odhrnul,“ podobně potvrzuje, „a byla projevena plná sláva postavení těch, kteří se zcela obrátili k Bohu a z lásky k Němu se zřekli světa, celé stvoření by bylo ohromeno.“

Když Bahá'u'lláh zdůrazňuje mimořádnou povahu Svého Zjevení ve srovnání s předcházejícími Zřízeními, potvrzuje následující: „Pokud by všechny národy světa byly obdařeny schopnostmi a vlastnostmi, jež jsou určeny Písmenům Živoucího, vyvoleným učedníkům Bába, jejichž postavení je deseti tisíckrát vznešenější než to, kterého dosáhli apoštolové minulosti, a pokud by všechny do jednoho, s rychlostí mrknutí oka, zaváhaly uznat Světlo mého Zjevení, jejich víra nebude ku prospěchu, a budou počítány mezi nevěrce.“ „Tak ohromný,“ píše, „je proud Boží přízně v tomto Zřízení, že pokud by smrtelné ruce mohly být dostatečně rychlé, aby ho zapsaly, během jediného dne a jediné noci by proudily verše v takovém počtu, který by se rovnal celému Perskému Bayánu.“

„Dej na mé varování, lide Persie,“ oslovuje takto Své krajany, „Pokud budu ve vašich rukách zabit, Bůh dá zajisté povstat někomu, kdo vyplní místo uvolněné mou smrtí; neboť takto Bůh působil v minulosti a nemůžete nalézt změnu ve způsobu Božího konání.“ „Kdyby se pokusili utajit Jeho světlo na pevnině, určitě vztyčí Svou hlavu v samotném srdci oceánu a pozvedne svůj hlas a bude provolávat: ‚Jsem životodárcem světa!‘ ... A kdyby Ho uvrhli do temné díry, najdou Ho usazeného na nejvznešenějších výšinách země, nahlas volajícího k celému lidstvu: ‚Hle, Touha světa přišla ve Svě vznešenosti, Svě svrchovanosti, Svém vše převyšujícím panství!‘ A kdyby ho pochovali do hlubin země, Jeho duch by se vznesl k vrcholu nebe a hřměl by voláním: ‚Pohledte na příchod Slávy; buďte svědky Království Boha, Nejsvětějšího, Milostivého, nadevše Mocného!‘“ „V hrdle tohoto Mladíka,“ je další z ohromujících prohlášení, „vězí nápev, který, pokud by byl zjeven lidstvu v míře menší než

ucho jehly, stačil by na to, aby se každá hora rozdrobila, listy stromů ztratily barvu a plody opadaly; donutil by každou hlavu, aby se v uctívání sklonila a každou tvář, aby se se zbožňováním obrátila k tomuto všemocnému Vládci, který se v rozličných dobách a rozmanitými způsoby objevuje jako pohlcující plamen, jako vlnící se oceán, jako zářící světlo, jako strom, který zakořeněný v půdě svatosti, pozvedá své větévky a šíří své větve až k trůnu nesmrtelné slávy a za něho.“

V předvídání Systému, který má neodolatelná moc Jeho Zákona v pozdějším věku rozvinout, píše: „*Rovnováha světa byla narušena pulzujícím vlivem tohoto největšího, tohoto nového Světového řádu. Uspořádaný život lidstva byl rozbouřen působením tohoto jedinečného a podivuhodného Systému – jemuž podobný smrtelné oči dosud nespatřily.“* „*Ruka Všemohoucnosti ustanovila Svě Zjevení na nezdotatelném, trvalém základě. Bouřky lidských svárů nemají moc podkopat jeho základ, a ani bizarní lidské teorie nedokáží zničit jeho stavbu.“*

V Súratu'l-Haykal, jednom z nejvyzývavějších Bahá'u'lláhových děl, byly zaznamenány následující verše, z nichž každý dosvědčuje neodolatelnou sílu vdechnutou Zjevení vyhlášeném jeho Autorem: „*V Mém chrámu není vidět nic než Chrám Boha a v Mé krásě nic než Jeho Krásu a v Mé bytosti nic než Jeho Bytost a v Mém já nic než Jeho Já a v Mém pohybu nic než Jeho Pohyb a v Mém podvolení nic než Jeho Podvolení a v Mém peru nic než Jeho Pero, Mocné, nadevše Chválené. V Mé duši není nic než Pravda a ve Mně nelze vidět nic než Boha.“* „*Samotný Duch Svätý byl stvořen jediným písmenem zjeveným tímto Největším Duchem, pokud jste z těch, kdož chápou.“*... „*V pokladnici Naší Moudrosti leží nezjevené poznání, jehož jediné slovo, pokud se rozhodneme ho lidstvu vyzradit, by způsobilo, že každá lidská bytost rozpozná Projev Boží a uzná Jeho vševědoucnost, umožnilo by každému objevit*

tajemství všech věd a dosáhnout tak vysokého postavení, že by se stal úplně nezávislým na veškeré učenosti minulosti a budoucnosti. Vlastníme i další poznání, z kterého nemůžeme odhalit ani jediné písmeno, a ani nevidíme, že by lidstvo bylo schopno vyslechnout i tu nejmenší zmínku o jeho významu. Tak jsme vás seznámili s poznáním Boha, Vševědoucího, Nejmoudřejšího.“

„Blíží se den, kdy Bůh působením Své Vůle dá povstat lidskému rodu, jehož povaha je nevyzpytatelná všem kromě Boha, Nejmocnějšího, Sobě Postačujícího.“ „On zanedlouho z Lúna Moci vyjme Ruce Nadvlády a Síly – Ruce, jež povstanou, aby tomuto Mladíkovi vydobýly vítězství a které lidstvo očistí od poskvrny vyvrženců a bezbožníků. Tyto Ruce opásají svá bedra úsilím, aby získaly pro Víru Boží vítězství, a v Mém jménu, sobě dostačující, mocný, si podrobí národy a kmeny země. Vstoupí do měst a naplní srdce všech jejich obyvatel strachem. Takové jsou důkazy moci Boží; jak strašlivá a jak prudká je Jeho moc!“

Draze milovaní přátelé, tak zní Bahá'ú'lláhovo vlastní písemné svědectví o povaze Svého Zjevení. Již dříve jsem odkazoval na tvrzení Bába, z nichž každé podporuje sílu a potvrzuje pravdu těchto pozoruhodných výroků. V této souvislosti mi zbývá zvážit tvrzení ve spisech 'Abdu'l-Baháa, který je jmenovaným Vysvětlovatelem týchž výroků. Tato tvrzení vrhají nové světlo a rozvádějí různé rysy tohoto okouzujícího tématu. Tón Jeho jazyka je skutečně stejně důrazný a hold, který vzdává, neméně vroucný než hold Bahá'ú'lláha nebo Bába.

„Staletí, ba věky musí uplynout,“ potvrzuje v jedné ze Svých nejranějších Desek, *„než se Denice Pravdy znovu zaskví v nádheře vrcholného léta nebo se znovu objeví v záři své jarní slávy... Jak vděční musíme být za to, že jsme se stali v tento Den příjemci tak velkolepé přízně! Kéž bychom měli deset tisíc životů, které bychom mohli položit*

jako poděkování za tak vzácnou výsadu, tak vysoké vyznamenání, tak neocenitelnou štědrost!“ „Už jen samotné rozjímání,“ dodává, „o Zřízení, které Požehnaná Krása započala, by dostačovalo k tomu, aby ohromilo světce dávných věků – světce, kteří toužili na jediný okamžik zakusit jeho nesmírnou slávu.“ „Svatí minulých věků a staletí všichni do jednoho prahli s očima zalitými slzami po tom, aby třeba jen na okamžik žili v tomto Dni Božím. Jejich touhy nebyly naplněny a oni se odebrali na Onen svět. Jak nesmírná je proto štědrost Krásy Abhá, která nám prostřednictvím Své milosti a milosrdenství v tomto božsky osvíceném století bez ohledu na naši naprostou nehodnost vdechla ducha života, shromáždila nás pod praporem Milovaného světa a rozhodla se nám prokázat štědrost, po které mocní věků minulých marně dychtili.“ „Duše oblíbených mezi shromážděním na výsostech,“ také potvrzuje, „posvátných obyvatel nejvznešenějšího Ráje v tento den naplňuje horoucí touha vrátit se na tento svět, aby mohli vykonat prahu Krásy Abhá takovou službu, která bude v jejich moci.“

„Zář Božího nádherného milosrdenství,“ vyhláší v úryvku naznačujícím růst a budoucí rozvoj Víry, „obklopila národy a kmeny země a celý svět se koupe v jeho zářící slávě... Brzy přijde den, kdy světlo Boží jednoty pronikne Východem a Západem tak, že si žádný člověk nedovolí, aby si ho dále nevšímal.“ „Ruka boží moci nyní ve světě bytí pevně položila základy této nejvyšší štědrosti a tohoto úžasného daru. Vše, co se skrývá v samotném nitru tohoto svatého cyklu, se postupně zjeví a projeví, protože nyní je pouhý začátek jeho růstu a úsvit zjevení jeho znamení. Před koncem tohoto století a tohoto věku bude zřejmé a jasné, jak úžasné bylo toto jaro a jak nebeský byl tento dar!“

‘Abdu’l-Bahá, aby potvrdil vznešené postavení pravého věřícího, o kterém se zmiňuje Bahá’u’lláh, zjevuje

následující: „*Postavení, kterého dosáhne ten, kdo opravdu rozpoznal toto Zjevení, je stejné jako postavení určené pro ty proroky z domu Izraele, kteří se nepovažují za Projevy ‚obdařené stálostí‘.*“

V souvislosti s Projevy, kteří mají následovat po Bahá'u'lláhovu Zjevení, činí 'Abdu'l-Bahá toto rozhodné a závažné prohlášení: „*Co se týká Projevů, kteří přijdou v budoucnosti na zem ‚ve stínu oblaků‘, vpravdě věz, že vzhledem k jejich vztahu ke zdroji jejich vnuknutí jsou ve stínu Odvěké Krávy. Avšak vzhledem k věku, ve kterém se objeví, každý do jednoho ‚činí, cokoliv si přeje.‘*“

„*Ó můj příteli!*“ tak oslovuje v jedné ze Svých Desek uznávaného a vysoko postaveného člověka. „*Neutuchající Oheň, který Pán království zažehnul uprostřed svatého Stromu, prudce plane v samotném srdci světa. Požár, který vyvolá, obklopí celou zemi. Jeho plápolající plameny ozáří její národy a kmeny. Všechna znamení byla odhalena; každá prorocká zmínka byla projevena. Cokoliv bylo uchovááno ve všech Písmech minulosti, se stalo zřejmým. Pochybovat nebo váhat není už více možné... Čas tlačí. Boží Oř je netrpklivý a již nemůže více otálet. Je naší povinností pospíšet si vpřed a, dokud není příliš pozdě, vydobýt vítězství.*“ A závěrem pohnutý úryvek, kterým v jedné z radostných chvil oslovil jednoho ze Svých nejdůvěryhodnějších a nejvýznamnějších následovníků z nejranějších dní Svého působení: „*Co více říci? Co ještě může mé pero vylíčit? Volání, které se ozývá z Království Abhá, je tak hlasité, že smrtelný sluch je téměř ohlušen jeho chvěním. Zdá se Mi, že je celé stvoření rozerváno a praská vedví prostřednictvím ničivého vlivu Božského svolávání vycházejícího z trůnu slávy. Více už napsat nemohu.*“

Draze milovaní přátelé! Bylo řečeno dost a citované úryvky ze spisů Bába, Bahá'u'lláha a 'Abdu'l-Baháa jsou dostatečně početné a rozmanité, aby svědomitého čtenáře přesvědčily o vznešenosti tohoto jedinečného cyklu ve světo-

vých náboženských dějinách. Bylo by naprosto nemožné, abychom nadhodnotili jeho význam či přecenili jeho vliv, kterým působí a kterým musí stále více působit s tím, jak se jeho velký systém odhaluje uprostřed zmatku rozpadající se civilizace.

Dříve, než budupokračovat s rozvíjením svého námětu, zdá se však být radno udělit každému, kdo může číst tyto stránky, slovo varování. Necht' se nikdo, kdo ve světle dříve citovaných úryvků medituje o povaze Bahá'u'lláhova Zjevení, nezmýlí v jeho charakteru ani si špatně nevykládá záměr jeho Autora. Božství, které je tak veliké Bytosti připisováno, a naprosté vtělení jmen a přívlastků Boha v tak vznešené Osobě by se nemělo za žádných okolností špatně chápat nebo vysvětlovat. Lidský chrám, který byl učiněn prostředkem tak podmaňujícího Zjevení, musí, pokud máme být věrni zásadám naší Víry, navždy zůstat zcela odlišen od onoho „nejvnitřnějšího Duchu Duchů“ a „věčné Podstaty Podstat“ – toho neviditelného, a přesto rozumového Boha, který, jakkoli velebíme božství Jeho Projevů na zemi, nemůže žádným způsobem vtělit Svou nekonečnou, Svou nepoznatelnou, Svou neporušitelnou a vše zahrnující Skutečnost do konkrétní a omezené schránky smrtelné bytosti. Vskutku, Bůh, který by mohl takto vtělit Svou vlastní skutečnost, by ve světle Bahá'u'lláhova učení okamžitě přestal být Bohem. Tak primitivní a fantastická teorie Božího vtělení je tak dalece vzdálená základům Bahá'í věrovyznání a je s ním tak neslučitelná, jako jsou neméně nepřipustná panteistická či antropomorfická pojetí Boha – jež jsou jedno jako druhé Bahá'u'lláhovými výroků důrazně zamítnuta a jejich nesprávnost odhalena.

Ten, kdo v nesčetných odstavcích tvrdil, že jsou Jeho výroků „*Hlasem Božství, Voláním samotného Boha*“, takto vážně v Kitáb-i-Íqán potvrzuje: „*Každému vnímavému a osvícenému srdci je zřejmé, že Bůh, ta nepoznatelná Podstata, Božská Bytost, je nesmírně povýšena nad všechny lidské*

přívlastky, jako tělesné bytí, vzestup či sestup, výstup či návrat... On je, a vždy byl, zahalen do pradávnné věčnosti Své Podstaty a zůstane ve Své Skutečnosti navždy skryt zraku lidí... Je povznesený nad veškeré odloučení nebo spojení, veškerou blízkost či vzdálenost... „Bůh byl sám; nebyl zde nikdo kromě Něj“, je jistým svědectvím této pravdy.“

„Od nepaměti,“ vysvětluje Bahá'u'lláh, když hovoří o Bohu, „byl On, Božská Bytost, skryt pod závojem nevýslovné svatosti Svého vznešeného Já a navždy bude zahalen neproniknutelným tajemstvím Své nepoznatelné Podstaty... Deset tisíc Proroků, každý jako Mojžíš, je zasaženo na Sinaji svého hledání Božím zakazujícím hlasem, „Nikdy Mne nespatriš!“; zatímco myriáda Poslů, každý tak významný jako Ježíš, stojí na svých nebeských trůnech v ohromení nad zákazem: „Mou Podstatu nikdy nepochopíš!““ „Jak matoucí je pro mne, tak bezvýznamného,“ potvrzuje Bahá'u'lláh v rozhovoru s Bohem, „pokus o prozkoumání posvátných hlubin Tvého poznání! Jak marné jsou mé snahy představit si obrovskou sílu neodmyslitelně spočívající ve Tvém díle – ve zjevení Tvé tvořivé síly!“ „Když uvážím, ó můj Bože, vztah, který mě k Tobě váže,“ dosvědčuje v další modlitbě zjevené v Jeho vlastním rukopise, „jsem pohnutý k tomu, abych oznámil všem stvořeným věcem ‚vpravdě, já jsem Bůh‘; a zvážím-li mé vlastní já, hle, zjišťuji, že je prostší než prach!“

„Jelikož jsou Dveře poznání Dávného z Dnů,“ uvádí Bahá'u'lláh v Kitáb-i-Íqán, „takto před tváří všech bytostí uzavřeny, On, Zdroj nekonečné milosti...způsobil, aby se tyto zářivé Drahotamy Svatosti objevily z říše ducha ve vznešené podobě lidského chrámu a projevíly se všem lidem, aby mohly svět seznámit se záhadami neměnné Bytosti a vyprávěly o křehkosti Její nepomíjející Podstaty... Všichni Proroci Boží, Jeho oblíbení, Jeho svatí a vyvolení Poslové jsou bez výjimky nositeli Jeho jmen a ztělesnění-

mi Jeho přídomků... Tyto Svatostánky Svatosti, tato prvotní Zrcadla, která odrážejí Světlo neutuchající slávy, jsou pouhými projevy Toho, kdo je Neviditelným z Neviditelných.“

Jednou z věroučných zásad naší Víry je, že by se Bahá'u'lláh měl, bez ohledu na nesmírnou sílu Svého Zjevení, považovat v podstatě za jednoho z těchto Projevů Božích, že by se neměl nikdy ztotožňovat s tou neviditelnou Skutečností, s Podstatou samotného Božství. Toto přesvědčení by se nemělo nikdy zastírat a nikdo z jejich následovníků by si neměl dovolit, aby narušil jeho nedotknutelnost.

Ačkoli si Bahá'í Zjevení nárokuje být vyvrcholením prorockého cyklu a naplněním příslibu všech věků, tak se ale za žádných okolností nepokouší zrušit platnost těch hlavních a věčných zásad, které oživují a tvoří základ náboženství, která mu předcházela. Uznává a ustanovuje jako svůj nejpevnější a definitivní základ Bohem danou autoritu, která byla každému z nich udělená. Nepohlíží na ně jinak než ve světle různých stádií ve věčných dějinách a neustálém vývoji jednoho náboženství, Božského a nerozdělitelného, jehož nedílnou součástí je i ono samo. Nesnaží se zastírat jejich Božský původ, ani snižovat uznávaný význam jejich kolosálních úspěchů. Nestrpí žádný pokus, který se snaží překroutit jejich rysy nebo zsměšnit pravdy, které vštěpují. Jeho učení se ani o vlásek neodchyluje od pravd, které uchovávají, a závažnost jeho poselství ani o písmenko nezmenšuje vliv, kterým působí, či věrnost, kterou vzbuzují. Ani zdaleka neusiluje o vyvrácení duchovních základů světových náboženských systémů. Jeho vyznávaným, jeho nezměnitelným účelem je rozšiřovat jejich základ, nově formulovat jejich základní rysy, uvádět do souladu jejich cíle, znovu posilovat jejich život, poukazovat na jejich jednotu, obnovovat neposkvřenou čistotu jejich učení, uvádět do souladu jejich funkce a napomáhat při uskutečňování jejich nejvyšších záměrů. Tato božsky

zjevená náboženství, jak to názorně uvedl jeden blízký pozorovatel, „nejsou odsouzená k zániku, ale ke znovuzrození... ,Copak se dítě nepromění v mladíka a mladík v muže; a přece ani dítě ani mladík nezahyne?““

„Ti, kdož jsou Světly Pravdy a Zrcadly odrážejícími světlo Boží Jednoty,“ vysvětluje Bahá'u'lláh v Kitáb-i-Íqán, „ať jsou ze svých neviditelných příbytků pradávne slávy sesílána na tento svět v jakémkoli věku a cyklu, aby vzdělávala duše lidí a obdařila milostí všechny stvořené věci, jsou obdařena vše podmaňující silou a nadána nepřemožitelnou svrchovaností... Tato posvěcená Zrcadla, tyto Úsvity pradávne slávy jsou všechny do jednoho pozemskými zástupci Toho, kdo je ústředním Sluncem vesmíru, jeho podstatou a konečným záměrem. Od Něho pochází jejich poznání a síla; od Něho odvozují svou svrchovanost. Krása jejich obličejů je pouhým odrazem Jeho obrazu a jejich zjevení je znamením Jeho nesmrtelné slávy... Jejich prostřednictvím se předává milost, která je nekonečná, a díky nim se zjevuje světlo, které nikdy nepohasne... Lidský jazyk nemůže nikdy přiměřeně vyzpívat jejich chválu a lidská řeč nemůže nikdy odhalit jejich tajemství.“ „Protože jsou všichni tito Ptáci nebeského Trůnu,“ dodává, „sesláni z nebes Boží Vůle, a jelikož všichni povstali, aby zvěstovali Jeho neodolatelnou Víru, jsou považováni za jednu duši a za stejnou osobu... Všichni přebývají ve stejném svatostánku, vznášejí se ve stejném nebi, jsou usazeni na stejném trůnu, promlouvají stejnou řeč a hlásají stejnou Víru... Liší se pouze intenzitou svého zjevení a poměrnou mocí svého světla... Z toho, že tyto Podstaty odpoutání navenek jistý přídomek Boží neprojevují, v žádném případě nevyplývá, že ti, kdo jsou Úsvity Božích přídomků a Pokladnicemi Jeho svatých jmen, jej ve skutečnosti nevlastní.“

Je třeba mít také na paměti, že jakkoliv velká je moc projevená tímto Zjevením a jakkoliv nesmírné je Zříze-

ní, které jeho Autor zahájil, popírá toto Zjevení důrazně nárok na to, aby se považovalo za konečné Zjevení Boží vůle a záměru pro lidstvo. Zastávat takovéto pojetí jeho povahy a funkcí by se rovnalo zradě jeho věci a popření jeho pravdy. Nevyhnutelně by muselo protirečit klíčové zásadě, která tvoří pevný základ Bahá'í věrovyznání, zásadě, že náboženská pravda není absolutní, ale relativní, že Boží Zjevení je uspořádané, návazné a postupné, a ne nárazové či konečné. Následovníci Bahá'u'lláhovy Víry skutečně natolik jasně a důrazně kategoricky odmítají nárok na konečnost, který by mohl vznést jakýkoliv náboženský systém zavedený Proroky minulosti, že sami zamítají nárok na tutéž konečnost pro Zjevení, se kterým se ztotožňují. „*Věřit, že veškeré zjevení skončilo, že se portály Božího milosrdenství uzavřely, že z úsvitů věčné svatosti nevyjde znovu žádné slunce, že oceán trvalé štědrosti navždy utichl a že se ze svatostánku odvěké slávy přestanou projevat Poslové Boží,*“ musí v očích každého následovníka Víry představovat závažný, neomluvitelný odklon od jedné z jejích nejdůležitějších a nejmilovanějších zásad.

Pohled na některé z již citovaných proslavů Bahá'u'lláha a 'Abdu'l-Baháa zajisté postačí, aby se nade všechny pochybnosti ustanovila pravda této kardinální zásady. Což by se následující úryvek ze Skrytých slov nemohl vyložit podobně jako alegorická zmínka o postupnosti Božího Zjevení a jako Autorovo připuštění, že Poselství, které Mu bylo svěřeno, není konečným a definitivním výrazem vůle a vedení Všemocného? „*Ó synu spravedlnosti! V období noci se krása Nesmrtelného vrátila ze smaragdových výšin věrnosti do Sadratu'l-Muntahá, a zaplakala takovým pláčem, že zástupy na výsostech a obyvatelé nebeské říše zaúpěli nad jejím nařikáním. A proto byla tázána: Proč ten nářek a pláč? Odpověděla: Podle úmluvy jsem čekala na hoře věrnosti, ale nevdechla jsem od těch, kteří*

dlí na zemi, vůni věrnosti. Pak povolána zpět jsem přihlédla blíž a běda! Uzřela jsem několik holubic bolestně sevřených ve spárech pozemských psů. Nato přispěchala Nebeská panna, nezahalená a zářící ze Svého mystického přibytku a zeptala se na jejich jména a všechna jí byla řečena kromě jednoho. Na její naléhání bylo proneseno první písmeno jména, načež obyvatelé nebeských komnat přispěchali ze svých přibytků slávy. A zatímco bylo proneseno druhé písmeno, padli do jednoho do prachu na tvář. V tu chvíli se z nitra svatostánku ozval hlas: „Jen potud a ne dále.‘ Vpravdě dosvědčujeme to, čeho se dopustili a ještě činí.“

Bahá'u'lláh tuto pravdu dosvědčuje přímějším jazykem v jedné ze Svých Desek zjevených v Adrianopoli: „Vpravdě věz, že závoj skrývající Náš obličej nebyl zcela odhnut. Svě Já jsme zjevíli v míře odpovídající schopnostem lidí Našeho věku. Kdyby byla Odvěká Krása odhalená v plnosti Svě slávy, smrtelný zrak by kvůli oslňující síle Jeho zjevení oslepl.“

V Súriy-i-Šabr, zjevené už v roce 1863 v úplně první den Jeho příchodu do zahrady Ridván, potvrzuje: „Bůh seslal Svě Posly, aby přicházeli po Mojžíšovi a Ježíšovi, a bude tak činit i nadále až do ‚konce, který nemá konce‘, aby tak mohla být z nebes Boží štědrosti lidstvu neustále udělována Jeho milost.“

„Neobávám se kvůli Sobě,“ vyhlašuje Bahá'u'lláh ještě jasněji, „strachuji se kvůli Tomu, který vám bude seslaný po Mně – Tomu, který bude nadán nesmírnou svrchovaností a mocnou vládou.“ A opět píše v Súratu'l-Haykal: „Těmi slovy, která jsem zjevil, jsem nezamýšlel Sebe, ale spíše Toho, kdo přijde po Mně. To dosvědčuje Bůh, Vševědoucí.“ „Nezacházejte s Ním,“ dodává, „tak, jak jste zacházeli se Mnou.“

Báb ve Svých spisech v podrobnějším úryvku podporuje stejnou pravdu. „Je zřejmé a jasné,“ píše v Perském

Bayánu, „že cílem všech předchozích Zřízení bylo vydláždít cestu pro příchod Muḥammada, Apoštola Božího. A tato, spolu s islámským Zřízením, měla zase za svůj cíl Zjevení veřejně oznámené Qá'imem. Účelem tohoto Zjevení stejně jako těch, která mu předcházela, bylo podobným způsobem oznámit příchod Víry Toho, koho Bůh projeví. A tato Víra – Víra Toho, koho Bůh projeví – spolu se všemi předchozími Zjeveními má následně za cíl Projev, který má následovat po ní. A toto zjevení, o nic méně než všechna předchozí Zjevení, připraví cestu pro Zjevení, které má následovat poté. Proces východu a západu Slunce Pravdy tak bude do nekonečna pokračovat – proces, který nemá začátek a nebude mít konce.“

„S jistotou vězte,“ vysvětluje v této souvislosti Bahá'u'lláh, „že v každém Zřízení je světlo Božího Zjevení udělováno lidem v přímé úměrnosti jejich duchovním schopnostem. Uvažujte o slunci. Jak slabé jsou jeho paprsky v okamžiku, kdy se objeví nad obzorem. Jak se postupně zvětšuje jeho teplo a moc, když se blíží k nadhlavníku, a umožňuje mezitím všem stvořeným věcem, aby se přizpůsobily rostoucí intenzitě jeho světla. Jak trvale ustupuje, až dosáhne bodu západu. Kdyby náhle projevilo energii, která se v něm nachází, bezpochyby by uškodilo všem stvořeným věcem.... Podobně, pokud by Slunce Pravdy v nejranejších fázích svého projevu naráz zjevilo plnou míru moci, kterou mu udělila prozřetelnost Všemohoucího, zpusťovala by se země lidského chápání a byla by vyčerpána, protože lidská srdce by nevydržela intenzitu jeho zjevení, a ani by nebyla schopna zrcadlit záři jeho světla. Zděšena a zdolána by přestala existovat.“

Ve světle těchto jasných a nezvratných prohlášení je naší jasnou povinností bezpochyby objasnit každému, kdo hledá pravdu, že „od začátku, který nemá začátek“ Proroci jednoho, nepoznatelného Boha, včetně Samotného Bahá'u'lláha, byli jako řečiště Boží milosti, jako zastánci Jeho jednoty,

jako zrcadla Jeho světla a zjevitelé Jeho záměru zplnomocnění odhalovat lidstvu stále rostoucí míru Jeho pravdy, Jeho nevyzpytatelné vůle a Božského vedení, a i nadále budou „do konce, který nemá konce“ udělovat stále plnější a mocnější zjevení Jeho neomezené moci a slávy.

Bylo by dobré, kdybychom v našich srdcích zapřemýšleli o následujících úryvcích z modlitby, kterou Bahá'u'lláh zjevil a která výslovně potvrzuje a dále dosvědčuje skutečnost veliké a základní pravdy, jež spočívá v samotném srdci Jeho Poselství lidstvu: *„Budiž pochválen, ó Pane můj Bože, za úžasná zjevení Tvého nevyzpytatelného příkazu a za různé strasti a zkoušky, které jsi pro Mne určil. Jednou jsi Mne uvrhl do rukou Nimrodových; jindy jsi dovolil, aby Mne pronásledovala faraónova hůl. Ty jediný můžeš Svým všezahrnujícím poznáním a působením Své Vůle odhadnout nevypočitatelná utrpení, která jsem v jejich rukou vystál. A opětovně jsi Mne uvrhl do věžeňské cely bezbožných, přičemž jediným důvodem toho bylo, že jsem se rozhodl šeptat do uší oblíbených obyvatel Tvého království náznaky vize, kterou jsi Mi díky Svému poznání vnuknul a odhalil Mi její význam silou Své moci. A znovu jsi přikázal, aby Mne stál meč bezbožníka. A znovu jsem byl ukřižován za to, že jsem lidským očím odhalil skryté drahokamy Tvé slavné jedinství, za to, že jsem jim zjevil úžasná znamení Tvé svrchované a nikdy nekončící moci. Jak hořké bylo ponížení, které na Mne navršili v následujícím věku na pláni Karbilské! Jak osamocen jsem se cítil mezi Tvým lidem; do jakého stavu bezmocnosti Mne v té zemi dohnali! Nespokojeni s takovými urážkami mě mí pronásledovatelé popravili a mou hlavu nesli ve výšce ze země do země, pochodovali s ní před zraky nevěřícího davu a položili ji na stolce zvrácených a nevěřících. V dalším věku jsem byl připoutaný a má hrud' byla cílem střel zlomyslné krutosti mých nepřátel. Mé údy byly provrtány kulkami a Mé*

tělo bylo rozerváno vedví. Nakonec se podívej, jak se v tento den mí zrádní nepřátelé proti mně spojili a jak neustále spřádají intriky, aby do duší Tvých služebníků vnesli jed nenávisti a zlovůle. Pletichaří, co jim jen síly stačí, aby dokončili svůj záměr... I přesto, že je Můj úděl žalostný, ó Bože, Můj draze Milovaný, vzdávám Ti díky a Můj duch je vděčný za vše, co Mne potkalo na stezce Tvé spokojenosti. Jsem spokojený s tím, co si pro Mne určil, a vítám jakkoliv zarmucující bolesti a smutek, který musím přestát.“

BÁB

Draze milovaní přátelé! Další základní pravdou, kterou Bahá'u'lláhovo Poselství naléhavě vyhláší a na které musí jeho následovníci neústupně trvat, je, že Báb, zahajovatel Bábí Zřízení, se naprosto oprávněně řadí k soběstačným Projevům Božím, že byl obdařen svrchovanou silou a pravomocemi a uplatňuje všechna práva a výsady úřadu nezávislého Proroka. To, že se Báb nemá považovat za pouhého inspirovaného Předchůdce Bahá'í Zjevení; že v Jeho osobě, jak to On Sám v Perském Bayánu dosvědčuje, byl naplněn záměr všech Proroků, kteří přišli před Ním, je pravda, kterou jsem, podle mého názoru, povinen vyložit a zdůraznit. Zajisté bychom neplnili naše povinnosti vůči Věře, ke které se hlásíme, a porušili bychom jednu z jejích základních a posvátných zásad, kdybychom v našich slovech nebo v našem chování zaváhali rozpoznat důsledky této podstatné zásady Bahá'í věrovyznání, nebo odmítli bezvýhradně udržovat její neporušenost a dokazovat její pravdu. Vskutku hlavním motivem, který mě podněcoval k tomu, abych se ujal úkolu sestavení a přeložení nesmrtelného Nabílova Vyprávění, bylo umožnit každému následovníku Víry na Západě, aby lépe poro-

zuměl a snadněji pochopil obrovské důsledky Jeho vznešeného postavení a aby Ho horlivěji obdivoval a miloval.

Nemůže být pochyb, že nárok na dvojí postavení určené Bábovi Všemohoucím, nárok, který On Sám tak neohroženě vyhlášoval, který Bahá'u'lláh opakovaně potvrdil a který 'Abdu'l-Baháova Poslední vůle nakonec svým svědectvím podpořila, tvoří nejvýraznější rys Bahá'í Zřízení. Je to další důkaz jeho jedinečnosti, obrovský příspěvek síle, tajemné moci a pravomoci, kterou byl tento svatý cyklus obdařen. Bábova velikost vskutku v první řadě nespočívá v tom, že byl Bohem stanoveným Předchůdcem tak mimořádného Zjevení, ale spíše v tom, že byl obdařen pravomocí vrozenou zahajovatelům samostatného náboženského Zřízení, a v tom, že v míře nesrovnatelné s Posly, kteří přišli před Ním, pevně třímal žezlo úřadu nezávislého Proroka.

Krátké trvání Jeho Zřízení a omezená míra, ve které platily Jeho zákony a nařízení, nepředstavují naprosto žádné kritérium, podle kterého by se dal posuzovat jeho Boží původ a oceňovala síla jeho poselství. „*To, že tak krátký úsek,*“ vysvětluje Samotný Bahá'u'lláh, „*odděloval toto mocné a úžasné Zjevení od Mého předešlého Projevu, je tajemství, které žádný člověk nemůže odhalit, a záhada, kterou žádná mysl nepochopí. Jeho trvání bylo předurčeno a žádný člověk nikdy neobjeví jeho důvod, pokud a dokud nebude seznámen s obsahem Mé Skryté Knihy.*“ „*Hle,*“ dále vysvětluje Bahá'u'lláh v Kitáb-i-Badí', jedné ze Svých prací vyvracejících tvrzení lidu Bayánu, „*hle, jak hned po skončení devátého roku tohoto úžasného, přesvatého a milosrdného Zřízení byl požadovaný počet čistých, úplně oddaných a posvěcených duší v naprostém utajení dovršen.*“

Každá kapitola Nabílova strhujícího vyprávění dokládá skvělé události, které předznamenaly příchod Zakladatele Bábí Zřízení, dramatické okolnosti Jeho vlastního událost-

mi naplněného života, zázračnou tragédií Jeho umučení, kouzlo Jeho vlivu, který uplatňoval na nejvýznačnější a nejmocnější ze Svých krajanů, což by se samo mělo považovat za dostatečný důkaz platnosti Jeho nároku na tak vznešené postavení mezi Proroky.

Ať je záznam, který význačný kronikář Jeho života zanechal budoucím generacím jakkoli barvitý, musí tak zářící vyprávění blednout před planoucím holdem, který Bábovi vzdalo Bahá'u'lláhovo pero. Samotný Báb tento hold dostatečně podpořil prostřednictvím jasného prosazování Svého nároku, zatímco písemná svědectví 'Abdu'l-Baháa mocně posílila jeho povahu a osvětlila jeho význam.

Kde jinde než v Kitáb-i-Íqán se může student Bábí Zřízení snažit najít ona potvrzení, která nezaměnitelně dosvědčují moc a ducha, které žádný člověk, není-li Projevem Božím, nedokáže projevit? *„Mohla by být taková věc,“* zvolává Bahá'u'lláh, *„projevona jinak než mocí Božího Zjevení a silou Boží nepřekonatelné Vůle? Při spravedlnosti Boží! Kdyby kdokoliv ve svém srdci choval tak ohromné Zjevení, už jen myšlenka na jeho oznámení by ho zničila! I kdyby byla srdce všech lidí nahromaděna v jeho srdci, stále by váhal, aby se odvážil uskutečnit tak ohromující čin.“* *„Žádné oko,“* potvrzuje v další pasáži, *„ještě nespátřilo tak ohromný proud štědrosti a ani žádné ucho neslyšelo takové zjevení láskyplnosti... Proroci, ‚obdaření stálostí‘, jejichž vznešenost a sláva září jako slunce, byli jeden jako druhý poctěni Knihou, kterou všichni viděli a jejíž verše byly náležitě potvrzeny. Kdežto verše, které padaly z tohoto Oblaku božího milosrdenství, byly tak četné, že nikdo zatím nebyl schopen odhadnout jejich počet... Jak jen mohou snižovat toto Zjevení? Který věk byl svědkem tak významných událostí?“*

Bahá'u'lláh v komentáři o povaze a vlivu těch hrdinů a mučedníků, které Bábův duch tak zázračně změnil, zjevuje následující: *„Pokud tito společníci skutečně nevy-*

hledávali Boha, kdo jiný by se tak mohl nazývat?...Pokud jsou tito společníci, se všemi svými nádhernými svědectvími a úžasnými činy, falešní, kdo je tedy hoden toho, aby si činil nárok na pravdu?... Byl snad svět od dob Adama svědkem takové bouře, tak bouřlivých nepokojů?... Zdá se Mi, že trpělivost se projevila jen díky jejich chrabrosti a samotná věrnost byla zplozena pouze jejich skutky.“

Bahá'u'lláh ve snaze zdůraznit výsostnost Bábova vznešeného postavení v porovnání s postavením Proroků minulosti ve stejné epištole uvádí: „*Žádné chápání nemůže porozumět povaze Jeho Zjevení ani žádné poznání nedokáže pojmut celou míru Jeho Víry.*“ Na podporu Svého tvrzení dále cituje tato prorocká slova: „*Vědění tvoří dvacet sedm písmen. Vše, co Proroci zjevili, jsou dvě písmena. Žádný člověk tak dosud nepoznal více než tato dvě písmena. Ale až povstane Qá'im, způsobí, že se projeví zbývajících dvacet pět písmen.*“ „*Popatři,*“ dodává, „*jak ohromné a vznešené je Jeho postavení! Jeho postavení převyšuje postavení všech Proroků a Jeho Zjevení překonává chápání a porozumění všech jejich vyvolených.*“ „*O Jeho Zjevení,*“ dále dodává, „*bud' nebyli Proroci Boží, Jeho svatí a vyvolení informováni, nebo ho v souladu s Božím nevyzpytatelným nařízením neodhalili.*“

Ze všech holdů, které se Bahá'u'lláhovo neomylné pero rozhodlo složit památce Bába, Jeho „*Nejmilovanějšího*“, je nejpamátnější a nedojemnější tento krátký, a přesto výřečný úryvek, který tak velice pozvedá hodnotu závěrečných odstavců vzpomínané epištole. „*Mezi nimi všemi,*“ píše ohledně sužujících strastí a nebezpečí, které na Něho útočily ve městě Bagdádu, „*stojíme, život na dlani, zcela poddáni Jeho Vůli, že snad skrze Boží láskyplnost a milost bude toto zjevené a projevené Písmo (Bahá'u'lláh) moci položit Svůj život jako oběť na stezce Prvotního Bodu, nejvznešenějšího Slova (Bába). Při Tom, na jehož příkaz promluvil Duch, nebýt této tou-*

hy Naší duše, nezdržovali bychom se již ani na okamžik v tomto městě.“

Draze milovaní přátelé! Tak zvučná chvála, tak smělé tvrzení vycházející z Bahá'u'lláhova pera v tak závažné práci plně zaznívá v jazyce, do kterého se Zdroj Bábí Zjevení rozhodl odět nároky, které On Sám vyhlášoval. „*Já jsem ten Tajuplný Chrám,*“ vyhláší takto Báb Svě postavení v Qayyúmu'l-Asmá, „ *který vystavěla Ruka Všemohoucnosti. Já jsem Lampa, kterou zapálil Prst Boha v jejím výklenku a dal, aby zářila nesmrtelnou nádherou. Já jsem Plamen onoho nebeského Světla, které plálo na Sinaji na radostném Místě a bylo skryto v samém nitru Hořícího Keře.*“ „*Ó Qurratu'l-'Ayn!*“ volá ve stejném komentáři a oslovuje Sám Sebe, „*nerozpoznávám v Tobě nikoho jiného než ‚Velké Oznamení‘ – Oznamení, které vyslovilo Shromáždění na výsostech. Dosvědčuji, že tímto jménem Tě vždy znali ti, kteří krouží kolem Trůnu Slávy.*“ „*S každým jedním Prorokem, kterého jsme seslali v minulosti,*“ dále dodává, „*jsme ustanovili samostatnou Smlouvu týkající se ‚Vzpomínky Boha‘ a Jeho Dne. V říši slávy a skrze sílu pravdy je ‚Vzpomínka Boha‘ a Jeho Den zjeven před zraky andělů kroužících kolem Jeho sídla milosrdenství.*“ „*Kdyby to bylo Naším přáním,*“ dále potvrzuje, „*je v Naší moci, abychom prostřednictvím jediného písmena Našeho Zjevení donutili svět i vše, co je v něm, aby rozpoznal za méně než okamžik pravdu Naší Věci.*“

„*Já jsem ten Prvotní Bod,*“ Báb takto oslovuje Muḥammada Šáha z vězeňské pevnosti Máh-Kú, „*ze kterého byly vytvořeny všechny stvořené věci... Jsem Tváří Boha, jejíž nádhera nikdy nemůže být zastřena, světlo Boha, jehož zář nemůže nikdy uhasnout... Všechny klíče nebes se Bůh rozhodl položit na Mou pravici a všechny klíče pekla na Mou levici... Jsem jedním z podpěrných pilířů Prvotního Slova Božího. Kdokoliv Mě rozpoznal, poznal vše, co je pravdivé a správné, a dosáhl všeho, co je dobré a pat-*

říčné... Látka, ze které Mne Bůh vytvořil, není prachem, ze kterého byli vytvořeni ostatní. Udělil Mi to, co světaznalí nikdy nepochopí a věrní nikdy neobjeví.“ „Kdyby maličký mravenec,“ Báb, v touze zdůraznit neomezené možnosti ukryté ve Svém Zřízení, příznačně potvrzuje, „toužil v tento den vládnout takovou mocí, aby byl schopen odhalit ty nejzáhadnější a nejvíce zarážející úryvky Koránu, jeho přání bude bezpochyby splněno, protože tajemství věčné moci rozechvívá nejniternější existenci všech stvořených věcí.“ „Je-li tak bezmocné stvoření,“ je ‘Abdu’l-Baháův komentář k tak zarážejícímu výroku, „obdařeno tak pronikavou schopností, o co působivější musí být síla uvolněná hojnými výlevy Bahá’u’lláhova milosti!“

K těmto autoritativním tvrzením a závažným vyhlášením učiněným Bahá’u’lláhem a Bábem je třeba přidat ‘Abdu’l-Baháovo vlastní nevyvratitelné svědectví. On, jmenovaný vykladač proslovů Bahá’u’lláha a Bába, ve Svých Deskách a ve Své Závěti potvrzuje nikoli náznakem, ale jasným a kategorickým jazykem pravdivost výroků, o kterých jsem se již zmínil.

V Desce adresované Bahá’í věřícím v Mázindaránu, ve které odhaluje význam nesprávně vysvětlovaného výroku, který se Mu připisoval ohledně východu Slunce Pravdy v tomto století, stručně a krátce, ale nezvratně objasňuje, co by mělo navždy zůstat naším skutečným pojetím vztahu mezi dvěma Projevy spojenými s Bahá’í Zřízením. „Tímto výrokem,“ vysvětluje, „jsem neměl na mysli nikoho jiného než Bába a Bahá’u’lláha, povahu jejichž Zjevení bylo mým cílem osvětlit. Zjevení Bába může být přirovnáno ke slunci, jehož postavení odpovídá prvnímu znamení zvěrokruhu – znamení Berana – do kterého slunce vstupuje při jarní rovnodennosti. Postavení Bahá’u’lláhova Zjevení na druhou stranu představuje znamení Lva, kdy je slunce na vrcholu léta a v nejvyšším postavení. Tím se myslí, že toto svaté Zřízení osvětluje světlo Slunce Pravdy zářící

ze svého nejvznešenějšího postavení a v plnosti své záře, žáru a slávy.“

„Báb, Vznešený,“ přesněji potvrzuje ‘Abdu’l-Bahá v další Desce, „je Jitrem Pravdy, nádhera Jehož světla září na všechny oblasti. Je také Předchůdcem Největšího Světla, Světla Abhá. Požehnaná Krása je Přislíbeným posvátných knih minulosti, zjevením Zdroje světla, které zářilo na hoře Sinaji, jehož oheň plál uprostřed Hořícího Keře. My všichni do jednoho jsme služebníky jejich prahu a stojíme jako ponížení hlídač u jejich dveří.“ „Na každý důkaz a proroctví,“ je Jeho ještě důraznější varování, „na každý způsob svědectví, ať už je založeno na rozumu nebo na textu písem a tradic, je třeba nahlížet tak, že se soustřeďuje v osobách Bahá’u’lláha a Bába. V nich je třeba hledat jejich úplné naplnění.“

A nakonec ve Své Poslední vůli, klenotnici Jeho posledních přání a pokynů na rozloučenou, zapečetuje v následujícím úryvku, který byl výslovně určen k tomu, aby vysvětloval hlavní zásady Bahá’í věrovyznání, Své svědectví ohledně Bábova dvojího a vznešeného postavení: *„Základem víry lidu Bahá (necht’ mu je obětovaný můj život) je toto: Jeho svatost Vznešený (Báb) je Projevem jednoty a jednosti Boha a Předchůdcem Odvěké Krásy (Bahá’u’lláha). Jeho svatost Krása Abhá (Bahá’u’lláh) (necht’ je můj život obětován za Jeho neochvějně přátele) je nejvyšším Projevem Božím a rozbřeskem Jeho nejbožšnější Podstaty.“ „Všichni ostatní,“ významně dodává, „jsou Jeho služebníky a vykonávají Jeho příkazy.“*

'ABDU'L-BAHÁ

Draze milovaní přátelé! Na předcházejících stranách jsem se odvážil o pokus vyložit takové pravdy, které, jak pevně věřím, vyplývají z nároku Toho, kdo je Zřídelem Bahá'í Zjevení. Navíc jsem usiloval o rozptýlení těch nedorozumění, která mohou přirozeně vyvstat v mysli kohokoliv, kdo uvažuje o tak nadlidském projevu slávy Boží. Usiloval jsem o vysvětlení významu božství, kterým musí být nutně obdařen Ten, kdo je nástrojem tak tajuplné energie. Také jsem se rozhodl ukázat, jak jen jsem toho byl schopen, že Poselství, které Bůh v tomto věku svěřil tak velké Bytosti, aby ho předala lidstvu, uznává božský původ a podporuje prvotní zásady každého Zřízení zavedeného proroky minulosti a je s každým z nich nerozlučně spojeno. Podobně jsem považoval za nutné dokázat a zdůraznit, že Autor takové Víry, který popírá nárok na konečnost, kterou zastávají vůdci různých vyznání, si ji pro Sebe i přes nesmírnou šíři Svého Zjevení nenárokoval. To, že by se Báb bez ohledu na trvání Svého Zřízení neměl v první řadě považovat za vyvoleného Předchůdce Bahá'í Víry, ale za Toho, kdo je obdařen nesdílenou pravomocí náležející každému nezávislému Proroku minulosti, je ještě dalším základním principem, jehož objasnění se mi zdá v současném stádiu vývoje naší Věci nesmírně žádoucí.

Rozhodně se domnívám, že by se měl nyní učinit pokus o objasnění naší představy týkající se postavení zastávaného 'Abdu'l-Baháem a významu Jeho místa v tomto svatém Zřízení. Bylo by opravdu nesmírně obtížné pro nás, kteří stojíme natolik blízko tak úžasné postavě a jsme přitahováni mystickou silou tak přitažlivé osobnosti, abychom získali jasné a přesné porozumění role a povahy Toho, který nejen v Bahá'u'lláhově Zřízení, ale na celém poli náboženské historie splňuje tak jedinečnou funkci. Ačkoliv se pohybuje ve své vlastní sféře

a zaujímá místo úplně rozdílné od místa Autora a Předchůdce Bahá'í Zjevení, tvoří spolu s nimi díky postavení, které Mu určila Bahá'u'lláhova Smlouva, to, co lze nazývat jako tři Ústřední Postavy Víry, čili postavení, kterému se v duchovních dějinách světa nic nepodobá. Spolu s nimi se tyčí nad osudy této mladistvé Víry Boží do výšky, kterou nemá naději nikdy překonat žádný jednotlivec nebo orgán starající se po Něm o její potřeby, a to po dobu alespoň plného tisíce let. Snižovat Jeho vznesené postavení tím, že bychom ho ztotožňovali či stavěli na přibližně stejnou úroveň s postavením těch, na které padl plášť Jeho pravomocí, by bylo natolik závažným výrazem nezbožnosti jako o nic méně kacírské přesvědčení, které se kloní k tomu, aby Ho povyšovalo na úroveň naprosté rovnosti buď s ústřední Postavou nebo Předchůdcem naší Víry. Protože ať je propast oddělující 'Abdu'l-Baháa od Toho, kdo je Zdrojem nezávislého Zjevení, jakkoliv široká, nikdy ji není možné považovat za souměřitelnou s mnohem větší vzdáleností, která stojí mezi Tím, kdo je Středem Smlouvy a Jeho služebníky, kteří musejí pokračovat v Jeho práci, ať už mají jakékoliv jméno, postavení, úlohu nebo budoucí úspěchy. Necht' ve světle tohoto výroku ti, kteří znali 'Abdu'l-Baháa a kteří, díky svému styku s Jeho přitažlivou osobností, k Němu chovají tak vroucný obdiv, uvažují o velikosti Toho, kdo Ho v postavení daleko převyšuje.

To, že 'Abdu'l-Bahá není Projevem Božím, a i když je nástupcem Svého Otce, že Mu nepřináleží obdobné postavení, že nikdo kromě Bába a Bahá'u'lláha si nikdy nemůže nárokovat takové postavení před uplynutím plného tisíce let, jsou pravdy, které jsou zakotveny v konkrétních proslovch Zakladatele naší Víry a Vysvětlovaatele Jeho učení.

„Každý člověk, jenž vznese nárok na Zjevení přímo od Boha,“ je výslovně varování pronesené v Kitáb-i-Aqdas, „před uplynutím plného tisíce let, je zajisté prolhaný podvodník. Modlíme se k Bohu, aby mu milostivě pomo-

hl odvolat a popřít takový nárok. Bude-li se kát, Bůh mu bezpochyby odpustí. Pokud však ve svém omylu setrvá, Bůh zajisté sešle někoho, kdo s ním naloží nemilosrdně. Bůh vskutku trestá strašlivě!“ „Kdokoliv bude,“ dodává s dalším důrazem, „vykládat tento verš jinak, než jaký je jeho zjevný význam, je zbaven Duchu Božího a Jeho milosrdenství, které obklopuje všechny stvořené věci.“ „Pokud by se objevil nějaký člověk,“ je opět další nezvratný výrok, „před uplynutím plného tisíce let – kde se každý rok skládá z dvanácti měsíců podle Koránu a z devatenácti měsíců o devatenácti dnech podle Bayánu – a pokud takový člověk vašim očím zjeví všechna znamení Boží, bez váhání ho odmítněte!“

‘Abdu’l-Baháovy vlastní výroky potvrzující toto varování jsou neméně důrazné a závazné: *„Toto je,“* vyhlašuje, *„mé pevné a neotřesitelné přesvědčení, podstata mé neskrývané a výslovné víry – přesvědčení a víra, kterou obyvatelé Království Abhá plně sdílí: Požehnaná Krása je Slunce Pravdy a Její světlo je světlem pravdy. Báb je podobně Slunce Pravdy a Jeho světlo je světlem pravdy... Mé postavení je postavením služby – služby, která je naprostá, čistá a skutečná, pevně ustanovená, trvajících, zřejmá, výslovně zjevená a nepodléhá naprosto žádnému výkladu... Já jsem Vykladačem Slova Božího; takový je můj výklad.“*

Cožpak ‘Abdu’l-Bahá ve Svě Poslední vůli – tónem a jazykem, který by docela dobře mohl ohromit i ty nejzarytější narušitele Smlouvy Jeho Otce – neodebírání hlavní zbraň těch, kteří tak dlouho a vytrvale usilovali o to, aby Ho obvinili z toho, že si mlčky nárokoval postavení stejné, pokud ne nadřazené, postavení Bahá’u’lláhovu? *„Základem víry lidu Bahá je toto,“* vyhlašuje jeden z nejzávažnějších úryvků tohoto posledního zanechaného dokumentu, který má neustále hlásat nařízení a přání zesnulého Mistra, *„Jeho svatost Vznešený (Báb) je Projevem jednoty a jednosti Boha a Předchůdcem Odvěké Krásy. Jeho svatost*

Krásá Abhá (Bahá'u'lláh) (necht je můj život obětován za Jeho neochvějně přátele) je nejvyšším Projevem Božím a Rozbřeskem Jeho nejbožštější Podstaty. Všichni ostatní jsou Jeho služebníky a vykonávají Jeho příkazy.“

Z tak jasných a formálně zapsaných výroků, které jsou neslučitelné s jakýmkoli nárokem na úřad Proroka, bychom neměli v žádném případě odvozovat, že 'Abdu'l-Bahá je jen jeden ze služebníků Požehnané Krásky, nebo v nejlepším případě se má Jeho úloha omezit na úlohu oprávněného vysvětlovatele učení Jeho Otce. Jsem dalektoho, abych taktouvažoval nebo si přál vštěpovat taková stanoviska. Vidět Ho v takovém světle je zjevnou zradou neocenitelného dědictví, které lidstvu Bahá'u'lláh zanechal. Nesmírně vznešené je postavení, které Mu udělilo Svrchované Pero. Toto postavení je povzneseno nad důsledky těchto Jeho vlastních písemných výroků. Ať již v Kitáb-i-Aqdas, nejzávažnějším a nejposvátnějším ze všech Bahá'u'lláhových spisů, nebo v Kitáb-i-'Ahd, Knize Jeho Smlouvy, nebo v Súriy-i-Ghuṣn (Desce Větve) zaznamenalo Bahá'u'lláhovo pero takové zmínky, které 'Abdu'l-Baháa obdarovávají mocí a obklopují Ho aurou, již současná generace nemůže nikdy náležitě ocenit. Jde o zmínky, které nacházejí rozhodnou podporu také v Deskách Jeho Otce, které byly adresovány 'Abdu'l-Baháovi.

'Abdu'l-Bahá by měl být vždy v první řadě považován za Střed a Osu Bahá'u'lláhovy neporovnatelné a vše zahrnující Smlouvy, za Jeho nejvznešenější dílo, neposkvřené Zrcadlo Jeho světla, dokonalý Příklad Jeho učení, neomylného Vysvětlovatele Jeho Slova, ztělesnění každého Bahá'í ideálu, vtělení každé Bahá'í ctnosti, Nejmocnější Větev vyrostlou z Pradávného Kořene, Úd Zákona Božího, Bytost, „*kolem níž krouží všechna jména*“, Pramen jednoty lidstva, Zástavu Největšího míru, Měsíc Ústředního Slunce tohoto nejsvětějšího Zřízení – což jsou výrazy a pojmenování, které vyplývají a nacházejí své opravdové, nejvyšší

a nejprůhodnější vyjádření v záračném jméně 'Abdu'l-Bahá. Navíc k těmto pojmenováním je „*Tajemstvím Božím*“ – což je výraz, kterým se Ho rozhodl označit Sám Bahá'u'lláh a který, i když nás v žádném případě neopravňuje přisoudit Mu postavení úřadu Proroka, naznačuje, jak v osobě 'Abdu'l-Baháa splývají a dokonale ladí neslučitelné charakteristiky lidské povahy a nadlidského poznání a dokonalosti.

„*Až oceán Mé přítomnosti ustoupí a Kniha Mého Zjevení se uzavře,*“ vyhlašuje Kitáb-i-Aqdas, „*obratte své tváře k Tomu, koho Bůh určil, kdo vyrostl z tohoto Pradávného Kořene.*“ A znovu: „*Až Tajuplná Holubice vzletne ze své Svatyně Chvály a vyhledá svůj daleký cíl, své ukryté obydlí, obraťte se s čímkoli, čemu v Knize nerozumíte, na Toho, kdo vyrostl z tohoto mocného Kmene.*“

V Kitáb-i-'Ahd Bahá'u'lláh navíc slavnostně a výslovně prohlašuje: „*Je povinností Aghsánů, Afnánů a Mého přibuzenstva, aby všichni do jednoho obrátili své tváře k Nejmocnější Větví. Zvažujte to, co jsme zjevili v Naší Nejsvětější knize: „Až oceán Mé přítomnosti ustoupí a Kniha Mého Zjevení se uzavře, obraťte své tváře k Tomu, koho Bůh určil, kdo vyrostl z tohoto Pradávného Kořene.‘ Předmětem tohoto posvátného verše není nikdo jiný než Nejmocnější Větev ('Abdu'l-Bahá). Tak jsme vám milostivě zjevili naši mocnou Vůli a Já jsem vpravdě Milostivý, Všemocný.*“

V Súriy-i-Ghuṣn (Desce Větve) byly zaznamenány následující verše: „*Ze Sadratu'l-Muntahá vyrostla tato posvátná a slavná Bytost, tato Větev Svatosti; dobře je tomu, kdo vyhledal Její úkryt a zůstává v Jejím stínu. Vpravdě, Úd Zákona Božího vyrašil z tohoto Kořene, který Bůh pevně zasadil do Půdy Svě Vůle a jehož Větev byla tak pozvednutá, aby zahrnula celé stvoření. Proto veleben buď On za toto ušlechtilé, požehnané, mocné a vznešené Dílo! ... Na znamení Naší milosti vzešlo z Největší Desky Slovo –*

Slovo, které Bůh ozdobil okrasou Svého vlastního Já a učinil ho vládcem nad zemí a vším, co v ní je, a znamením Své velikosti a moci mezi jeho lidmi... Děkuj Bohu, ó lide, za Jeho zjevení; protože vpravdě On je pro vás největší Přízní, nejdokonalejší štědrostí, a Jeho prostřednictvím je oživená každá práchnivějící kost. Kdokoliv se k Němu obrátí, obrátil se k Bohu, a kdokoliv se od Něj odvrátí, odvrátil se od Mé krásy, popřel Můj Důkaz a prohřešil se proti Mně. On je Svěřenstvím Božím mezi vámi, Jeho pověřencem mezi vámi, Jeho projevem mezi vámi a Jeho zjevením mezi Jeho oblíbenými služebníky... Soslali jsme Ho v podobě lidského chrámu. Blahoslavený a posvěcený buď Bůh, který tvoří, cokoliv si přeje skrze Své nezrušitelné, Své neomylné nařízení. Ti, kteří se připravují o stín Věty, jsou ztraceni v divočině omylu, strávil je žár světských tužeb a jsou z těch, kteří zajisté zahynou.“

„Ó Ty, který jsi zřítelnicí Mého oka!“ Bahá'u'lláh ve Svém vlastním rukopise takto oslovuje 'Abdu'l-Baháa, „nechť na Tobě spočine Má sláva, oceán Mé láskyplnosti, slunce Mé štědrosti, nebesa Mého milosrdenství. Modlíme se k Bohu, aby osvětlil svět Tvým poznáním a moudrostí, aby pro Tebe určil to, co potěší Tvé srdce a aby poskytl útěchu Tvým očím.“ „Nechť na Tobě spočine sláva Boží,“ píše v jiné Desce, „a na každém, kdo Ti slouží a krouží kolem Tebe. Běda, velká běda nechť postihne toho, kdo Ti opouje a zraňuje Tě. Dobře je tomu, kdo Ti přísahá věrnost; oheň pekelný nechť mučí toho, kdo je Tvým nepřitelem.“ „Učinili jsme Tě útočištěm celého lidstva,“ potvrzuje opět v další Desce, „stůtem pro všechny, kteří jsou v nebesích a na zemi, tvrzí pro každého, kdo uvěřil v Boha, Nesrovnatelného, Vševědoucího. Nechť Bůh dá, aby je díky Tobě ochraňoval, obohacoval je a živil, aby Ti vnuknul to, co bude zřídlem bohatství všem stvořeným věcem, oceánem štědrosti všem lidem a úsvitem milosrdenství všem národům.“

„Ty víš, ó můj Bože,“ úpěnlivě prosí Bahá'u'lláh v modlitbě zjevené na počest 'Abdu'l-Baháa, „že si pro Něj nepřeji nic jiného, než co sis přál Ty, a že jsem si Ho nevyvolil pro jiný záměr než pro to, co jsi pro Něj zamýšlel Ty. Proto Ho učiní vítězným skrze Své zástupy země i nebes... Snažně Tě prosím, při vřelosti Mé lásky k Tobě a Mé touze projevit Tvou Věc, urči pro Něj, jakož i pro ně, kteří Ho milují, to, co jsi určil pro Své Posly a Důvěrníky Tvého Zjevení. Vpravdě, Ty jsi Všemohoucný, nadevše Mocný.“

V dopise, který nadiktoval Bahá'u'lláh a který Mírzá Áqá Ján, Jeho písař, odeslal 'Abdu'l-Baháovi během Jeho návštěvy Bejrútu, čteme následující: „Pochválen buď Ten, který poctil Zemi Bá (Bejrút) přítomností Toho, kolem Něhož krouží všechna jména. Všechny atomy země oznámily všem stvořeným věcem, že zpoza brány Vězeňského města se objevilo a nad jeho obzorem zazářilo Slunce krásy veliké Nejmocnější Větve Boha – Jeho pradávného a neměnného Tajemství – a ubírá se na své cestě do jiné země. Nato zármutek obklopil toto Vězeňské město, zatímco jiná země se raduje... Požehnaná, dvakrát požehnaná je země, po níž prošly Jeho kroky, zrak, který byl potěšen krásou Jeho vzezření, sluch, který byl poctěn naslouchání Jeho volání, srdce, které okusilo sladkost Jeho lásky, hrud', která se zdvihla díky Jeho vzpomínce, pero, které vyslovilo Jeho chválu a svitek, který nesl svědectví Jeho spisů.“

'Abdu'l-Bahá písemně potvrzuje pravomoc, kterou Mu udělil Bahá'u'lláh, a uvádí následující prohlášení: „V souladu s výslovným textem Kitáb-i-Aqdas Bahá'u'lláh učinil Střed Smlouvy Vysvětlovatelem Jeho Slova – Smlouvy tak pevné a mocné, že od počátku času až do dnešního dne žádné náboženské Zřízení nevytvořilo jí podobnou.“

Ačkoliv je postavení 'Abdu'l-Baháa vznešené a ačkoliv je chvála, kterou Bahá'u'lláh v těchto posvátných Knihách a Deskách oslavuje Svého syna, hojná, nelze nikdy

vykládat takovou jedinečnou poctu tak, že uděluje svému příjemci postavení totožné, nebo rovnající se postavení Jeho Otce, Samotného Projevu. Vysvětlovat tímto způsobem kteroukoliv z těchto citovaných pasáží by bylo okamžitě a ze zjevných důvodů v rozporu s neméně jasnými a autentickými tvrzeními a varováními, o kterých jsem se již zmínil. Vskutku, jak jsem již uvedl, ti, kteří přeceňují postavení 'Abdu'l-Baháa, jsou právě tak hodni pokárání a škodí stejně jako ti, kteří ho podceňují. A to z žádného jiného důvodu než že trváním na celkově neoprávněných závěrech z Bahá'u'lláhových spisů neuváženě ospravedlňují a nepřetržitě zásobují nepřátele důkazy pro jejich falešná obvinění a zavádějící výroky.

Domnívám se, že je proto nevyhnutelné, abych bez dvojznačnosti a bez váhání uvedl, že ani v Kitáb-i-Aqdas ani v Knize Bahá'u'lláhovy Smlouvy, a dokonce ani v Desce Větvě, ani v žádné jiné Desce, ať už zjevené Bahá'u'lláhem nebo 'Abdu'l-Baháem, se nenachází naprosto žádné oprávnění, které by podpořilo názor, který se přiklání k takzvané „mystické jednotě“ Bahá'u'lláha a 'Abdu'l-Baháa, nebo ke ztotožnění 'Abdu'l-Baháa se Svým Otcem nebo s některým z předchozích Projevů. Toto mylné pojetí může být částečně připsáno celkem přehnanému výkladu některých pojmů a úryvků z Desky Větvě, začleněním některých slov do anglického překladu, která buď neexistují, nebo jsou zavádějící nebo nejednoznačná ve svých konotacích. Je bezpochyby založeno hlavně na zcela neoprávněném závěru z úvodních odstavců jedné Bahá'u'lláhovy Desky, jejíž úryvky, tak jak jsou uvedeny v knize „Bahá'í Scriptures“, se nalézají přímo před uvedenou Deskou Větvě, ale nejsou její součástí. Každému čtenáři těchto výňatků by se mělo objasnit, že slovním spojením „Jazyk Pradávného“ není míněn nikdo jiný než Bůh a že výraz „Největší Jméno“ je zjevný odkaz na Bahá'u'lláha a že „Smlouva“, která je zmiňována, není konkrétní

Smlouvou, jejímž bezprostředním Autorem je Bahá'u'lláh a 'Abdu'l-Bahá Středem, ale onou všeobecnou Smlouvou, kterou, jak vštěpuje Bahá'í učení, ustanovuje vždy Bůh s lidstvem, když zavádí nové Zřízení. „Jazyk“, který „pronáší“, jak je uvedeno v těchto výňatcích, „radostné zvěsti“, není ničím jiným než Hlasem Boha zmiňujícím se o Bahá'u'lláhovi, a ne Bahá'u'lláhem zmiňujícím se o 'Abdu'l-Baháovi.

Navíc tvrdit, že výrok „On je Mnou“, namísto aby označoval mystickou jednotu Boha a Jeho Projevu, jak to vysvětluje Kitáb-i-Íqán, tak ustanovuje totožnost Bahá'u'lláha s 'Abdu'l-Baháem, by představovalo přímé porušení často opakované zásady jedinství Božích Projevů – zásady, kterou se Autor právě těchto úryvků snaží v konečném důsledku zdůraznit.

Také by se to rovnalo návratu k těm iracionálním a pověřčivým věroučným tezím, které se v prvním století křesťanské éry nepozorovaně vloudily do učení Ježíše Krista, a tím, že vykrystalizovaly do přijímaných dogmat, poškodily účinek a zastřely záměr křesťanské Víry.

„Potvrzuji,“ je 'Abdu'l-Baháův vlastní psaný komentář k Desce Větvě, „že pravý význam, skutečný smysl, nejniternější tajemství těchto veršů, samotných těchto slov, je má vlastní služba posvátnému Prahu Krávy Abhá, mé naprosté sebezapření, má úplná nicota před Ním. To je má zářivá koruna, má nejcennější ozdoba. Tímto se pyšním v království země a nebes. Tím se chlubím ve společnosti oblíbených!“ „Nikommu není dovoleno,“ varuje nás v pasáži, která bezprostředně následuje, „aby vykládal tyto verše jinak.“ „Já jsem,“ potvrzuje ve stejné souvislosti, „podle výslovného textu Kitáb-i-Aqdas a Kitáb-i-'Ahd zjevným Vysvětlovačem Slova Božího... Každý, kdo se odklání od mého výkladu, je obětí své vlastní domněnky.“

Nevyhnutelným závěrem přesvědčení o totožnosti Autora naší Víry s Tím, kdo je Středem Jeho Smlouvy, by dále

bylo umístit 'Abdu'l-Baháa do pozice nadřazené Bábovi. Opak toho je základním, ačkoliv ne prozatím všeobecně uznávaným principem tohoto Zjevení. Také by to ospravedlňovalo obvinění, kterými se narušitelé Smlouvy po dobu celého 'Abdu'l-Baháova působení snažili otrávit mysl a překroutit chápání Bahá'u'lláhových věrných následovníků.

Bylo by správnější a v souladu s ustanovenými principy Bahá'u'lláha a Bába, kdybychom namísto trvání na této fiktivní totožnosti vztahující se k 'Abdu'l-Baháovi, považovali Předchůdce a Zakladatele naší Víry v podstatě za totožné, což je pravda, kterou text Súriy-i-Haykal neomylně potvrzuje. „*Kdyby Prvotní Bod (Báb) byl někým jiným než Mnou, jak tvrdíte,*“ je Bahá'u'lláhovo výslovné tvrzení, „*a kdyby dosáhl Mé přítomnosti, vskutku by Sobě nikdy nedovolil, aby byl ode Mě odloučen, ale spíše bychom se jeden s druhým těšili vzájemným radostem v Mých Dnech.*“ „*Ten, kdo vyslovuje nyní Slovo Boží,*“ Bahá'u'lláh znovu potvrzuje, „*není nikdo jiný než Prvotní Bod, který se znovu projevil.*“ „*On je,*“ takto se o Sobě zmiňuje v Desce určené jednomu Písmenu Živoucího, „*stejný jako Ten, který se objevil v roce šedesát (1260 po Hidžře). Toto je vskutku jedno z Jeho mocných znamení.*“ „*Kdo,*“ prosí v Súriy-i-Damm, „*povstane, aby zajistil vítězství Prvotní Krávy (Bába) zjevené ve tváři Jeho následujícího Projevu?*“ Když se zmiňuje o Zjevení vyhlášeném Bábem, naopak ho označuje za „*Můj vlastní předchozí Projev*“.

To, že 'Abdu'l-Bahá není Projevem Božím, že Své světlo, Svou inspiraci a výživu získává přímo z Pramene Bahá'í Zjevení; že jako jasné a dokonalé Zrcadlo odráží paprsky Bahá'u'lláhovy slávy a že sám vrozeně nevlastní onu nedefinovatelnou, a přece vše prostupující skutečnost, jejíž výlučné vlastnictví je znamením úřadu Proroka; že Jeho slova nejsou co do postavení rovnocenná s promlu-

vami Bahá'u'lláha, ačkoliv mají stejnou platnost; že nemá být nadšeně prohlášován za návrat Ježíše Krista, Syna, který přijde „ve slávě Otce“ – jsou pravdy, jež nacházejí další opodstatnění a jsou dále posilovány následujícím výrokem 'Abdu'l-Baháa, který byl určen některým věřícím v Americe, kterým mohu vhodně zakončit tuto část: „*Psalili jste, že mezi věřícími jsou různice týkající se ‚Druhého příchodu Krista‘. Milostivý Bože! Znovu a znovu tato otázka vyvstává a odpověď na ni vychází z jasného a nevyvratitelného pera ‚Abdu'l-Baháa. Tím, kým se v proroctvích míní ‚Pán zástupů‘ a ‚Přislíbený Kristus‘, je Požehnaná Dokonalost (Bahá'u'lláh) a Jeho svatost Vznešený (Báb). Mé jméno je ‚Abdu'l-Bahá. Má způsobilost je ‚Abdu'l-Bahá. Má skutečnost je ‚Abdu'l-Bahá. Má chvála je ‚Abdu'l-Bahá. Podřízenost Požehnané Dokonalosti je mým nádherným a zářivým diadémem a služba celému lidskému rodu je mým věčným náboženstvím... Nemám a nebudu nikdy mít žádné jméno, žádný titul, žádnou zmínku, žádnou pochvalu než ‚Abdu'l-Bahá. Taková je má touha. Toto si co nejtoužebněji přeji. To je můj věčný život. To je má navždy trvající sláva.‘*“

SPRÁVNÍ ŘÁD

Draze milovaní bratři v 'Abdu'l-Baháovi! S nanebevstoupením Bahá'u'lláha Denice Božího vedení, která, jak bylo předpovězeno Šejchem Aḥmadem a Siyyidem Kázimem, vyšla v Širázu a směřovala na západ, dosáhla nadhlavníku v Adrianopoli a nakonec zapadla v 'Akká za obzor, aby nikdy nevyšla, dokud neuplyne plných tisíc let. Zapadnutí tak zářivého Slunce rozhodně ukončilo období Božího Zjevení – prvotní a nejživější stádium v Bahá'í éře. Toto období, které uvedl Báb, které vyvrcholilo Bahá'u'lláhem a které bylo očekáváno a veleno celou skupinou Proroků tohoto významného prorockého cyklu, se s výjimkou krátkého období mezi Bábovým umučením a Bahá'u'lláhovými strhujícími zážitky v Síyáh-Chálu v Teheránu vyznačovalo téměř padesáti lety trvalého a postupného Zjevení – což je období, které se svým trváním a plodností musí považovat za nesrovnatelné na celém poli duchovních dějin světa.

Zesnutí 'Abdu'l-Baháa na druhé straně označuje závěr Hrdinského a Apoštolského věku téhož Zřízení – prvotního období naší Víry, jehož nádheře se nikdy nevyrovná, natož aby ji mohla zastínit velkolepost, kterou se budoucí vítězství Bahá'u'lláhova Zjevení nutně musí vyznačovat. Vždyť ani úspěchy vítězných budovatelů současných institucí Bahá'u'lláhovy Víry, ani bouřlivá vítězství, jichž se podaří dosáhnout hrdinům jejího Zlatého věku v následujících dnech, není možné porovnávat nebo zahrnovat do stejné kategorie s úžasnými skutky spjatými se jmény těch, kteří zplodili samotný její život a položili její prvotní základy. První a tvořivý věk Bahá'í éry musí svou samotnou povahou stát nad formativním obdobím, do kterého jsme vstoupili, a odlišovat se od něj a od zlatého věku, který má následovat po něm.

O 'Abdu'l-Baháovi, který ztělesňuje instituci, již podobnou naprosto nenajdeme v žádném uznávaném světovém náboženském systému, lze říci, že uzavřel Věk, do kterého On Sám patřil, a otevřel Věk, ve kterém v současnosti namáhavě pracujeme. Jeho Poslední vůle by se tak měla považovat za věčné a nezničitelné pouto, které mysl Toho, kdo je Tajemstvím Božím, vytvořila, aby zajistila návaznost tří věků, které tvoří dílčí součásti Bahá'í Zřízení. Období, ve kterém semínko Víry pomalu pučelo, je tak propleteno s věkem, který nutně musí zažít svůj rozkvět, a s věkem následujícím, ve kterém ono semínko nakonec vydá své zlaté ovoce.

Tvořivá energie uvolněná Zákonem Bahá'u'lláha pronikla do 'Abdu'l-Baháovy mysli a rozvíjela se v ní, a ve svém důsledku a intenzivním vzájemným působením zrodila Nástroj, na který je možné pohlížet jako na Chartu Nového světového řádu, který je zároveň slávou i příslibem tohoto největšího Zřízení. Poslední vůle tak může být radostně vyhlášena za nevyhnutelného potomka vycházejícího z tajuplného styku mezi Tím, kdo přenesl tvořivý vliv Svého božího Záměru a Tím, kdo byl jeho nástrojem a vyvoleným příjemcem. 'Abdu'l-Baháova Poslední vůle představuje Dítě Smlouvy – Dědice jak Původce, tak Vysvětlovatele Zákona Božího – a nemůže být oddělována od Toho, kdo poskytl původní a motivující impuls o nic více než od Toho, kdo ji nakonec vytvořil. Musíme mít provždy na paměti, že Bahá'u'lláhův nevyzpytatelný záměr byl tak důkladně vnesený do chování 'Abdu'l-Baháa a jejich motivy byly tak úzce spjaty, že pouhý pokus o oddělení učení Bahá'u'lláha od kteréhokoliv systému, který ideální Příklad téhož učení ustanovil, by se rovnal popření jedné z nejposvátnějších a nejzákladnějších pravd Víry.

Správný řád, který se od nanebevstoupení 'Abdu'l-Baháa vyvíjel a který přímo před našima očima nabírá tvar v ne méně než čtyřiceti zemích světa, lze považovat za rámec

samotné Vůle, nedobytnou tvrz, kde je toto novorozené dítě chováno a rozvíjeno. Jak se tento Správní řád rozšiřuje a upevňuje, bezpochyby projeví možnosti a odhalí plné důsledky tohoto závažného Dokumentu – tohoto nejpozoruhodnějšího výrazu Vůle Jedné z nejpozoruhodnějších Postav Bahá'u'lláhova Zřízení. Jakmile jeho dílčí součásti, jeho organické instituce začnou pracovat efektivně a rázně, potvrdí svůj nárok a prokáže své schopnosti, aby byl považován nejen za jádro, ale za samotný vzor Nového světového řádu, který je předurčený k tomu, aby po naplnění času pojal celé lidstvo.

V této souvislosti je třeba poznamenat, že tento Správní řád se od základu liší od čehokoliv, co před tím ustanovil jakýkoliv Prorok, protože Sám Bahá'u'lláh zjevil jeho zásady, ustanovil jeho instituce, určil osobu, aby vysvětlovala Jeho Slovo, a dal potřebné pravomoci orgánu vytvořenému k tomu, aby doplňoval a uplatňoval Jeho legislativní příkazy. V tom spočívá tajemství jeho síly, jeho základní odlišnost a záruka proti rozpadu a rozkolu. Nikde v posvátných písmech žádného světového náboženského systému, ba ani ve spisech Zahajovatele Bábí Zřízení, nenacházíme ustanovení vytvářející smlouvu nebo poskytující prostředky pro založení správního řádu, který by byl srovnatelný, co do rozsahu a pravomocí, s ustanoveními, která spočívají v samotném základu Bahá'í Zřízení. Vezměme si jako příklad dvě z nejrozšířenějších a nejvýznačnějších světově uznávaných náboženství – může křesťanství nebo islám nabídnout cokoliv, co by bylo možné poměřovat, nebo co lze považovat za rovnocenné s Knihou Bahá'u'lláhovy Smlouvy nebo s Poslední vůlí 'Abdu'l-Baháa? Dává text Evangelia nebo Koránu dostatečné pravomoci těm vůdcům a radám, které si nárokují právo a ujímají se úlohy vysvětlovat ustanovení svých posvátných písem a spravovat záležitosti svých daných společenství? Mohl se Petr, uznávaný vůdce apoštolů, nebo Imám 'Alí, bratranec a legitimní nástupce

Proroka, prokázat na podporu prvenství, kterým byli oba obdařeni, písemným a výslovným potvrzením od Krista či Muḥammada, které by mohlo umlčet ty, kteří mezi jejich současníky nebo v pozdějším věku popírali jejich autoritu a svými skutky uspíšili rozkoly, které do současnosti přetrvaly? S jistotou se můžeme ptát: kde můžeme v zaznamenaných proslovech Ježíše Krista, ať v záležitosti nástupnictví nebo v zajištění souboru konkrétních zákonů a jasně definovaných správních nařízení, na rozdíl od čistě duchovních zásad, najít cokoliv, co by se přibližovalo podrobným příkazům, zákonům a varováním, které se hojně nacházejí v autentických promluvách Bahá'u'lláha i 'Abdu'l-Baháa? Je možné vykládat některou pasáž z Koránu, který s ohledem na svá zákonná nařízení, správní a duchovní příkazy už představuje pozoruhodný pokrok oproti předešlým a více pozměněným Zjevením, tak, že staví na nenapadnutelný základ nezpochybnitelnou autoritu, kterou Muḥammad ústně a při několika příležitostech obdařil Svého nástupce? Může se o Autorovi Bábí Zřízení, kterému se sice ustanoveními Perského Bayánu podařilo odvrátit rozkol tak trvalý a katastrofický jako byl ten, který sužoval křesťanství a islám, říci, že vytvořil na ochranu Své Víry nástroje tak jednoznačné a účinné jako ty, které musí po všechen čas zachovat jednotu organizovaných následovníků Bahá'u'lláhovy Víry?

Tato Víra jako jediná ze všech Zjevení, která jí předcházela, dokázala díky výslovným příkazům, opakovaným varováním a autentické záštitě, zahrnuté a rozpracované ve svém učení, vybudovat stavbu, ke které mohou, dříve, než bude příliš pozdě, přistoupit zmatení následovníci upadajících a rozdrobených vyznání a kriticky přezkoumat a vyhledat nenapadnutelné bezpečí jejího celosvětového útočiště.

Není divu, že Ten, kdo působením Své Vůle započal natolik rozsáhlý a jedinečný Řád a kdo je Středem tak mocné Smlouvy, napsal tato slova: „*Tak pevná a moc-*

ná je tato Smlouva, že od počátků časů až do dnešního dne žádné náboženské Zřízení jí podobnou nevytvořilo. „Cokoliv je ukryto v samotném srdci tohoto svatého cyklu,“ napsal během nejtemnějších a nejnebezpečnějších dnů Svého působení, „se postupně objeví a projeví, protože nyní je pouhý začátek jeho růstu a úsvit zjevení jeho znamení. „Neobávejte se,“ zní Jeho ujišťující slova předvídací vznik Správního řádu ustanoveného Jeho Poslední vůlí, „neobávejte se, bude-li tato Větev oddělena od tohoto materiálního světa a shodí-li své listy; její listí bude rozkvétat, protože tato Větev poroste i po odříznutí z tohoto světa dole na zemi, dosáhne k nejvznešenějším vrcholům slávy a ponese takové plody, které svou vůní zaplaví svět. “

K čemu jinému než k moci a majestátnosti, kterou má tento Správní řád – základ budoucího vše obklopujícího Bahá'í společenství národů – projevit, mohou odkazovat tyto Bahá'u'lláhovy promluvy: *„Rovnováha světa byla narušena pulzujícím vlivem tohoto největšího, tohoto nového Světového řádu. Uspořádaný život lidstva byl rozbořen působením tohoto jedinečného a podivuhodného Systému, jemuž podobný smrtelné oči dosud nespatrily. “*

Když se Samotný Báb zmiňuje o „Tom, kterého Bůh projeví“, předpovídá Systém a oslavuje Světový řád, který má Bahá'u'lláhovo Zjevení odhalit. „Dobře je tomu,“ je Jeho pozoruhodné tvrzení ve třetí kapitole Perského Bayánu, *„kdo upře svůj zrak na Bahá'u'lláhův Řád a vzdá díky svému Pánu! Protože On bude zajisté projeven. Bůh to vskutku neodvolatelně nařídil v Bayánu. “*

Bahá'u'lláhovy Desky, ve kterých jsou instituce mezinárodních a místních domů spravedlnosti konkrétně určeny a formálně ustanoveny; instituce Rukou Věci Boží, které nejdříve povolal k životu Bahá'u'lláh a poté 'Abdu'l-Bahá; instituce místních a národních rad, které ve svém zárodečném stádiu pracovaly již ve dnech předcházejících 'Abdu'l-Baháovu nanebevstoupení; autorita, kterou se

je ve svých Deskách rozhodl obdařit Autor naší Víry a Střed Jeho Smlouvy; instituce místního fondu, která fungovala podle 'Abdu'l-Baháových výslovných nařízení určených některým radám v Persii; verše Kitáb-i-Aqdas, z jejichž náznaků jasně vyplývá předpověď instituce Strážcovství; vysvětlení, které 'Abdu'l-Bahá v jedné ze Svých Desek učinil a důraz, který kladl na dědičný princip a zákon o právech prvorozených, který zastávali Proroci minulosti – toto všechno nám umožní rozpoznat slabé záblesky a objevit nejranější náznaky povahy a fungování Správního řádu, který měla později vyhlásit a formálně ustanovit 'Abdu'l-Baháova Poslední vůle.

Domnívám se, že by se v této chvíli měl učinit pokus o vysvětlení povahy a úlohy dvou pilířů, které podpírají tuto mocnou Správní stavbu – instituce Strážcovství a Světového domu spravedlnosti. Popsat v úplnosti rozdílné prvky, které působí ve spojitosti s těmito institucemi, přesahuje rozsah a záměr tohoto všeobecného výkladu základních pravd Víry. Definovat s přesností a do detailu rysy a analyzovat vyčerpávajícím způsobem povahu vztahů, které na jedné straně tyto dva základní orgány 'Abdu'l-Baháovy Vůle svazují a které na druhé straně spojují každého z nich s Autorem Víry a Středem Jeho Smlouvy, je úkolem, který budoucí generace bezpochyby náležitě splní. Mým nynějším záměrem je rozvést některé nápadné rysy této soustavy, jež, jakkoliv blízko stojíme k její kolosální struktuře, jsou již tak jasně definovány, že považujeme za neomluvitelné je buď nesprávně pochopit, nebo je nebrat na vědomí.

Hned na samém začátku by se mělo uvést jasným a jednoznačným jazykem, že tyto dvojí instituce Bahá'u'lláhova Správního řádu by se měly považovat za božské svým původem, nezbytné ve svých funkcích a vzájemně se doplňující ve svém cíli a záměru. Jejich společným, jejich základním cílem je zajistit návaznost božsky určené autority, která plyne ze Zdroje naší Víry, zabezpečit

jednotu jejích následovníků a udržet neporušenost a pružnost jejího učení. Tyto dvě neoddělitelné instituce pracují společně a spravují její záležitosti, koordinují její činnost, podporují její zájmy, vykonávají její zákony a brání její podpůrné instituce. Každá zvláště pracuje v rámci jasně definované sféry působnosti; každá je vybavena vlastními doprovodnými institucemi – nástroji, které jsou určeny k efektivnímu vykonávání jejích konkrétních povinností a závazků. Každá v rámci omezení, která jí jsou uložena, vykonává svou moc, své pravomoci, svá práva a výsady. Ty si ani neprotiřečí a ani v nejmenší míře neubírají na postavení, které každá z těchto institucí zaujímá. Jedna instituce doplňuje pravomoci a funkce instituce druhé, a obě jsou ve svých cílech trvale a zásadně sjednoceny a jsou vzdáleny tomu, aby byly neslučitelné nebo vzájemně rozkladné.

Kdyby byl Bahá'u'lláhův Světový řád oddělen od instituce Strážcovství, byl by zmrzačený a trvale připravený o onen dědičný princip, který, jak napsal 'Abdu'l-Bahá, Zákon Boží vždy podporoval. „*Ve všech Božích Zřízení,*“ uvádí v Desce adresované následovníkovi Víry v Persii, „*byl nejstarší syn obdařen výjimečnými počtami. Dokonce postavení úřadu proroka bylo právem prvorozených.*“ Bez takové instituce by byla neporušenost Víry vystavena nebezpečí a stabilita celé struktury by byla vážně ohrožena. Její prestiž by utrpěla, prostředky požadované na to, aby mohla dlouhodobě a bez přerušení překlenout několik generací, by úplně chyběly a nutné vedení, které by určovalo sféru legislativních kroků jejích volených zástupců, by jí bylo naprosto odebráno.

Pokud by byl tentýž Systém 'Abdu'l-Baháovy Vůle oddělený od neméně nepostradatelné instituce Světového domu spravedlnosti, byl by ochromený ve svých činech a bezmocný vyplnit ty mezery, které Autor Kitáb-i-Aqdas záměrně ponechal v souboru Svých legislativních a správních nařízení.

„*On je Vykladačem Slova Božího,*“ tvrdí ‘Abdu’l-Bahá, když se zmiňuje o úlohách Strážce Víry, a používá přitom ve Své Poslední vůli stejný pojem, který si Sám vybral, když vyvracel argumenty narušitelů Smlouvy, kteří napadali Jeho právo vysvětlovat promluvy Bahá’u’lláha. „*Po něm,*“ dodává, „*bude následovat prvorozený z jeho přímých potomků.*“ „*Mocná tvrz,*“ dále vysvětluje, „*zůstane nedobytná a zabezpečená poslušností tomu, kdo je Strážcem Věci Boží.*“ „*Je povinností členů Domu spravedlnosti, Aghsánů, Afnánů a Rukou Věci Boží, aby Strážci Věci Boží projevovali svou poslušnost, podřízenost a poníženost.*“

„*Je povinností členů Domu spravedlnosti,*“ prohlašuje na druhou stranu Bahá’u’lláh v Osmém Listu Vznešeného ráje, „*aby se společně radili o věcech, které nebyly navenek zjeveny v Knize, a uváděli v platnost to, na čem se shodnou. Bůh jim vpravdě vnukne, cokoliv si přeje, a On je vpravdě Poskytovatel, Vševědoucí.*“ „*Každý se musí obrátit k Nejsvětější knize (Kitáb-i-Aqdas),*“ uvádí ‘Abdu’l-Bahá ve Své Poslední vůli, „*a vše, co v ní není výslovně zaznamenáno, musí být předloženo Světovému domu spravedlnosti. To, co tento orgán ať jednohlasně nebo většinou hlasů rozhodne, je vpravdě pravda a záměr Boha Samotného. Kdokoliv se od toho odchýlí, je vpravdě z těch, kteří milují nesoulad, ukazují zlovolnost a odvrací se od Pána Smlouvy.*“

‘Abdu’l-Bahá ve Své Poslední vůli nejen potvrzuje Bahá’u’lláhovo výše citované prohlášení, ale uděluje tomuto orgánu další právo a moc podle potřeb doby zrušit svá vlastní ustanovení, jakož i ustanovení předchozího Domu spravedlnosti. „*Vzhledem k tomu, že má Dům spravedlnosti,*“ je Jeho výslovné prohlášení v Poslední vůli, „*moc ustanovovat zákony, které nejsou výslovně zaznamenány v Knize a vztahují se ke každodennímu životu, má také moc je rušit... Takto může činit, protože tyto zákony nejsou částí božského výslovného textu.*“

S odkazy na Strážce a Světový dům spravedlnosti čteme tato důrazná slova: „*Posvátná a mladistvá Větev, Strážce Věci Boží, stejně jako Světový dům spravedlnosti, který bude celosvětově zvolený a ustanovený, jsou jeden jako druhý pod péčí a ochranou Krávy Abhá, pod úkrytem a neomylným vedením Vznešeného (Bába) (necht' je můj život obětován jim oběma). Vše, co rozhodnou, je od Boha.*“

Z těchto výroků je bezpochyby jasné a zřejmé, že Strážce Víry byl ustanoven Vysvětlovatelem Slova a že Světový dům spravedlnosti byl obdařen funkcí uzákoňovat záležitosti, které nejsou v učení výslovně zjeveny. Vysvětlení Strážce, působícího ve své vlastní sféře, jsou stejně autoritativní a závazná jako ustanovení Mezinárodního domu spravedlnosti, jehož výsostným právem a privilegiem je vyslovovat a vydávat konečné soudy o těch zákonech a nařízeních, které Bahá'u'lláh výslovně nezjevil. Ani jedna instituce nemůže a ani nikdy nebude zasahovat do posvátného a předepsaného pole působnosti té druhé. Ani jedna nebude usilovat o zmenšení konkrétní a nepochybné autority, kterou byly obě božsky obdařeny.

Ikdyž byl Strážce Víry ustanovený za stálou hlavu tak vznešeného orgánu, nikdy nemůže, ani dočasně, převzít právo výlučného zákonodárství. Nemůže přehlasovat rozhodnutí většiny svých společenů, ale je vázán trvat na znovu zvážení jakéhokoliv jejich ustanovení, o kterém se vědomě domnívá, že protirečí významu a vzdaluje se duchu Bahá'u'lláhových zjevených výroků. Strážce vysvětluje to, co bylo přímo zjeveno, ale nemůže nic uzákonit, s výjimkou svého postavení jako člena Světového domu spravedlnosti. Je mu zabráněno, aby nezávisle určoval ústavu, která musí vést organizovanou činnost jeho společenů, a aby uplatňoval svůj vliv způsobem, který by zasahoval do svobody těch, jejichž posvátným právem je zvolit orgán jeho spolupracovníků.

Je třeba mít na paměti, že instituci Strážcovství předvídal v jednom náznaku 'Abdu'l-Bahá v Desce, která byla

dlouho před Jeho nanebevstoupením adresována třem Jeho přátelům v Persii. Na jejich otázku, zda bude stanovena osoba, ke které budou všichni Bahá'í věřící vyzváni, aby se k ní po Jeho nanebevstoupení obraceli, odpověděl takto: „*Co se týká otázky, kterou jste položili, vskutku vězte, že to je dobře strážené tajemství. Je jako klenot ukrytý v lastuře. To, že bude zjeveno, je předurčeno. Přejde čas, kdy se jeho světlo objeví, kdy se projeví jeho důkazy a jeho tajemství budou odhalena.*“

Draze milovaní přátelé! Ať je postavení instituce Strážcovství v Bahá'u'lláhově Správním řádu jakkoliv vznešené, necht' je jeho funkce jakkoliv významná a necht' je váha zodpovědnosti, kterou nese, jakkoliv závažná, nesmí být její význam, bez ohledu na jazyk Poslední vůle, v žádném případě přeceňován. Strážce Víry nesmí být za žádných okolností, bez ohledu na jeho zásluhy nebo úspěchy, povyšován do postavení, které by z něj učinilo 'Abdu'l-Baháova podílníka na jedinečném postavení, které zaujímá Střed Smlouvy, a natožpak do postavení výlučně udělenému Projevu Božímu. Tak závažný odklon od ustanovených zásad naší Víry neznamená nic jiného než jasné rouhání. Jak jsem již uvedl během osvětlování postavení 'Abdu'l-Baháa, ať je propast, která Ho odděluje od Autora Božího Zjevení jakkoliv široká, nikdy ji není možné srovnávat se vzdáleností, která dělí Toho, kdo je Středem Bahá'u'lláhovy Smlouvy, od Strážců, kteří jsou jejími vyvolenými vykonavateli. Vzdálenost oddělující Strážce od Středu Smlouvy je mnohem, mnohem větší než vzdálenost mezi Středem Smlouvy a jejím Autorem.

Domnívám se, že je mou závažnou povinností zapsat, že žádný Strážce Víry nikdy nemůže tvrdit, že je dokonalým příkladem učení Bahá'u'lláha nebo neposkvřeným zrcadlem, které odráží Jeho světlo. Ačkoliv je ve stínu neustávající a neomylné ochrany Bahá'u'lláha a Bába a ačkoliv sdílí s 'Abdu'l-Baháem právo a povinnost vysvětlovat Bahá'í učení, zůstává v podstatě člověkem a nemůže si, pokud chce

zůstat věrný svému pověření, osobovat, pod naprosto žádnou záminkou, práva, výsady a privilegia, které se Bahá'u'lláh rozhodl udělit Svému Synovi. Ve světle této pravdy by se rovnalo odklonu od ustanovených pravd zakotvených v naší milované Víře, kdyby se věřící modlili ke Strážci Víry, oslovovali ho jako pána a mistra, označovali ho za jeho svatost, žádali od něho požehnání, oslavovali jeho narozeniny nebo si připomínali jakékoli události spojené s jeho životem. Skutečnost, že Strážce byl konkrétně obdařen tou mocí, kterou potřebuje, aby odhalil záměr a odkryl důsledky promluv Bahá'u'lláha a 'Abdu'l-Baháa, mu nevyhnutelně neuděluje postavení rovnocenné s těmi, jejichž slova je povolán vysvětlovat. Může uplatňovat toto právo a vykonávat tento závazek, a přesto zůstává nesmírně podřízený jim oběma co do postavení a odlišný od nich co do přirozenosti.

Slova a skutky současného i budoucích Strážců musí hojně dosvědčovat neporušenost tohoto zásadního principu naší Víry. Svým chováním a svým příkladem nutně musí jeho pravdu postavit na nenapadnutelné základy a odevzdat budoucím generacím naprosto důvěryhodné důkazy o jeho skutečnosti.

Co se mne týká, zaváhání při uznání tak životně důležité pravdy nebo zakolísání při vyhlašování tak pevného přesvědčení musí tvořit nestoudnou zradu důvěry, kterou ve mě 'Abdu'l-Bahá vložil a neomluvitelné prisvojení si pravomocí, kterými byl obdařený On Sám.

Několik slov by nyní mělo být řečeno o teorii, na které je založen tento Správní řád a o principu, který musí řídit fungování jeho hlavních institucí. Bylo by naprosto zavádějící pokusit se srovnávat tento jedinečný, tento božsky zplozený Řád s některým z mnohých systémů, které v různých obdobích dějin vymyslel lidský rozum pro řízení lidských institucí. Takový pokus by sám o sobě prozradil nedostatek plného ocenění znamenitosti díla jeho velkého Autora. Jak by tomu mohlo být jinak, když si připomeneme, že

tento Řád tvoří samotný vzor oné božské civilizace, kterou má všemocný Zákon Bahá'u'lláha na zemi ustanovit? Rozmanité a neustále se měnící systémy lidského politického zřízení, ať už minulosti nebo současnosti, ať už vzniklé na Východě nebo na Západě, nenabízejí srovnatelné kritérium, podle kterého by se dal odhadnout potenciál jeho skrytých předností nebo zhodnotit pevnost jeho základů.

Bahá'í společenství národů budoucnosti, jehož je tento rozsáhlý Správní řád jediným rámcem, je, teoreticky i prakticky, nejen jedinečné v celé historii politických institucí, ale nenachází paralelu v análech žádného světově uznávaného náboženského systému. Žádná forma demokratické vlády; žádný systém autokracie nebo diktátorství, monarchistický nebo republikánský; žádná přechodná soustava čistě aristokratického řádu; dokonce ani žádný z uznávaných typů teokracie, ať v židovském společenství, nebo v různých křesťanských církevních organizacích, nebo islámském imamátu či kalífátu – žádný z nich nemůže být ztotožněn nebo o něm nemůže být řečeno, že je v souladu se Správním řádem, který vytvořila mistrovská ruka jeho dokonalého Architekta.

Tento nově zrozený Správní řád do své struktury začleňuje jisté prvky, které lze najít v každé ze tří uznávaných forem světské vlády, aniž by byl v určitém smyslu pouhou napodobeninou některé z nich a aniž by do svého aparátu zaváděl některý ze sporných rysů, které jsou jim vrozeny. Způsobem, jakým to zatím žádná vláda vytvořená smrtelnýma rukama nedokázala, spojuje a slaďuje prospěšné pravdy, které každý z těchto systémů bezpochyby obsahuje, aniž by byla narušena nedotknutelnost těch Bohem daných pravd, na kterých je v konečném důsledku založen.

Správní řád Bahá'u'lláhovy Víry se svým charakterem v žádném případě nesmí považovat za čistě demokratický, protože v tomto Zřízení úplně chybí základní předpoklad demokracie, který vyžaduje, aby získávání mandátu všech

demokracií ve své podstatě záviselo na lidu. Při vedení správních záležitostí Víry, při zavádění legislativy nutné k doplnění zákonů Kitáb-i-Aqdas, je nutné mít na paměti, že členové Světového domu spravedlnosti nejsou, jak Bahá'u'lláhovy výroky jasně naznačují, zodpovědní vůči těm, které zastupují, ani jim není dovoleno, aby se nechali vést pocity, všeobecným názorem, a ba dokonce přesvědčením většiny věrných, nebo těch, kteří je přímo volí. Mají následovat, ve zbožném postoji, příkazy a podněty svého vlastního svědomí. Mohou se, ba přímo se musí seznámit s podmínkami, které ve společenství panují, musí v mysli bez vášní zvažovat význam všech případů, které jsou jim ke zvážení předloženy, ale musí si pro sebe vyhradit právo ničím neomezovaného rozhodnutí. „*Bůh jim vskutku vnukne, cokoliv si přeje,*“ je Bahá'u'lláhovo nevyvratitelné ujištění. Oni, a ne seskupení těch, kteří je přímo nebo nepřímo volí, jsou tak účinně příjemci božského vedení, které je jak životadárnou krví, tak konečnou záštitou tohoto Zjevení. Navíc byl ten, kdo v tomto Zřízení symbolizuje dědický princip, ustanoven vysvětlovatelem slov Jeho Autora, a v důsledku toho přestává, díky skutečné autoritě, která mu je dána, být pouhou figurkou, se kterou jsou vždy spojovány převládající systémy konstitučních monarchií.

Stejně nelze Bahá'í Správní řád odmítat jako přísný a nesmlouvavý systém úplné autokracie nebo jako planou napodobeninu některé formy absolutistické církevní vlády, ať již jde o papežství, imamát nebo některou podobnou instituci, a to ze zřejmého důvodu, že celosvětově zvolení představitelé Bahá'u'lláhových následovníků byli obdařeni výlučným právem zavádět legislativu v záležitostech, které nejsou výslovně zjeveny v Bahá'í spisech. Ani Strážce Víry, ani žádná instituce kromě Mezinárodního domu spravedlnosti si nikdy nemůže přivlastnit tuto naprosto zásadní a podstatnou pravomoc nebo zasahovat do tohoto posvát-

ného práva. Dalšími důkazy o neautokratické povaze Bahá'í Správního řádu a jeho směřování k demokratickým metodám správy svých záležitostí je zrušení kněžského povolání, které doprovázela svátost křtu, svatého přijímání a zpovědi z hříchů, dále jsou to zákony vyžadující všeobecné volební právo při volbě všech místních, národních a mezinárodních domů spravedlnosti, naprostá absence biskupských pravomocí s jejich doprovodnými výsadami, úplatností a byrokratickými tendencemi.

Stejně nelze tento Řád ztotožňovaný se jménem Bahá'u'lláha zaměňovat se žádným systémem čistě aristokratické vlády vzhledem ke skutečnosti, že na jedné straně podporuje dědičný princip a svěřuje Strážci Víry závazek vysvětlovat její učení a na druhé straně umožňuje, aby se z celkového uskupení věrných svobodně a přímo zvolil orgán, který tvoří jeho nejvyšší zákonodárný sbor.

Ačkoliv nelze říci, že by byl tento Správní řád vytvořen podle některého uznávaného systému vlády, přesto ztělesňuje, slučuje a přijímá do svého rámce ty prospěšné prvky, které lze najít v každém z nich. Dědičná pravomoc, kterou je Strážce povolán uplatňovat, velice zásadní a podstatné funkce, které vykonává Světový dům spravedlnosti, konkrétní ustanovení, která vyžadují jeho demokratické zvolení zástupci věrných – to vše dohromady ukazuje pravdu, že tento božsky zjevený Řád, kterého nikdy nelze ztotožňovat se žádnými standardními typy vlády zmiňovanými Aristotelem v jeho pracích, ztělesňuje a směšuje s duchovními pravdami, na nichž je založený, ony prospěšné prvky, které se nacházejí v každém z nich. Protože je z tohoto jedinečného Řádu rozhodně a natrvalo vyloučeno uznávané zlo, které je každému z těchto systémů vrozeno, nemůže se nikdy, ať přetrvává jakkoliv dlouho a ať je jeho větvení jakkoliv značné, zvrhnout do žádné formy despotismu, oligarchie nebo demagogie, která musí dříve či později narušit aparát všech lidsky vytvořených a v podstatě nedokonalých politických institucí.

Draze milovaní přátelé! I když je původ této mocné správní struktury význačný, a i když jsou její rysy jedinečné, nejsou události, o kterých lze říci, že ohlašovaly její zrod a signalizovaly počáteční etapu jejího vývoje, o nic méně pozoruhodné. Jak zarážející, jak povznášející je rozdíl mezi procesem pomalého a neustálého posilňování, které charakterizuje růst její dětské síly, a ničivým náporem sil rozkladu, které útočí na zastaralé náboženské i světské instituce současné společnosti!

Životaschopnost, kterou tak energicky představují organické instituce tohoto velkého, stále se rozšiřujícího Řádu; překážky, které velká odvaha a nezlomná rozhodnost jeho správců již překonala; oheň neuhasitelného nadšení, který plane s nezmenšeným zápalem v srdcích jeho cestujících učitelů; výšiny sebeobětování, kterých jeho vítězní budovatelé nyní dosahují; širší vize, sebejistá naděje, tvořivá radost, vnitřní mír, nekompromisní bezúhonnost, příkladná disciplína, neutuchající jednota a solidarita, kterou jeho stateční obránci projevují; míra, s níž se jeho hybný Duch ukazuje schopen přijímat rozmanité prvky do svého lůna, očišťovat je od všech forem předsudků a stmelovat je do své vlastní struktury – toto jsou důkazy moci, které si rozčarovaná a hluboce otřesená společnost nemůže dovolit ignorovat.

Porovnejme tyto nádherné projevy ducha podněcujícího energií kypící uskupení Bahá'u'lláhovy Víry s výkřiky a agónií, nerozumností a marností, hořkostí a předsudky, zlomyslností a rozkoly v nemocném a chaotickém světě. Buďme svědky strachu, který mučí jeho vůdce a ochromuje skutky jeho zaslepených a zmatených státníků. Jak vášnivá je nenávisť, jak falešné touhy, jak malicherné spory, jak hluboce zakořeněná podezřívavost jeho národů! Jak znepokojující nezákonnost, korupce, bezvěrectví, které sžírá životně důležité orgány potácející se civilizace!

Což není možné tento proces neustálého rozpadu, který zákeřně napadá tolik oblastí lidské činnosti a myšlení,

považovat za nezbytný doprovod pro zvednutí této všemocné Bahá'u'lláhovy Paže? Což nemůžeme pohlížet na závažné události, které v posledních dvaceti letech tak hluboce otřásaly každým kontinentem světa, jako na zlověstná znamení, která současně ohlašují smrtelné křeče rozpadající se civilizace a porodní bolesti toho Světového řádu – té Archy lidského spasení – který musí nevyhnutelně povstat na jejích troskách?

Katastrofický pád mocných monarchií a říší na evropském kontinentě, o některých z nichž lze nalézt narážky v proroctvích Bahá'u'lláha; úpadek, který začal a stále pokračuje v osudech šíitské hierarchie v Jeho vlastní rodné zemi; pád qádžárovské dynastie, tradičního nepřitele Jeho Víry; svržení sultanátu a kalifátu, podpůrných pilířů sunitského islámu, k čemuž se naskýtá ohromující paralela se zničením Jeruzaléma ve druhé polovině prvního století křesťanské éry; vlna sekularizace, která vtrhla do muslimských náboženských institucí v Egyptě a vysává věrnost jejich nejhrošlivějších přívrženců; pokořující rány, které zasáhly některé z nejmocnějších církví křesťanstva v Rusku, v západní Evropě a ve Střední Americe; rozšiřování těch podvratných doktrín, které podkopávají základy a strhávají stavbu zdánlivě nedobytných pevností politické a sociální sféry lidské činnosti; znamení hrozící katastrofy, podivně připomínající pád Římské říše na Západě, která hrozí pohltnout celou strukturu současné civilizace – to vše svědčí o rozruchu, který uvrhl do světa zrod tohoto mocného Organu Bahá'u'lláhova Náboženství – rozruchu, jenž poroste co do rozsahu a intenzity s tím, jak budou více chápány důsledky tohoto stále se vyvíjejícího Systému a jak se bude jeho větvoví stále více rozpínat po povrchu zeměkoule.

A ještě slovo na závěr. Vznik a ustanovení tohoto Správního řádu – lastury, která chrání a uchovává tak vzácný klenot – tvoří charakteristický znak druhého a formativního věku Bahá'í éry. Bude považován, jak se bude našim očím stále více a více vzdalovat, za hlavního činitele

nadaného schopností započít závěrečnou fázi, vyvrcholení tohoto slavného Zřízení.

Dokud je tento Systém ještě stále v dětských počátcích, nechť nikdo špatně nechápe jeho povahu, nezmenšuje jeho význam nebo si špatně nevysvětluje jeho záměr. Základ, na kterém je tento Správní řád založen, je neměnný Boží Záměr pro lidstvo v tomto dni. Zdroj, ze kterého čerpá svou inspiraci, není nikdo menší než Bahá'u'lláh Sám. Jeho štítem a obráncem jsou k boji připravené zástupy Království Abhá. Jeho semínkem je krev neméně než dvaceti tisíc mučedníků, kteří obětovali své životy, aby mohl být zrozen a rozkvétat. Osou, kolem které se točí jeho instituce, jsou autentická nařízení 'Abdu'l-Baháovy Poslední vůle. Jeho vedoucími principy jsou pravdy, které Ten, který je neomylným Vysvětlovačem učení naší Víry, tak jasně ozřejmil ve Svých veřejných proslovech po celém Západě. Zákony, které řídí jeho působení a ohraničují jeho funkce, jsou ty, které byly výslovně ustanoveny v Kitáb-i-Aqdas. Sídlo, kolem kterého se budou shromažďovat jeho duchovní, humanitární a správní činnosti, je Mashriqu'l-Adhkár a jeho vedlejší budovy. Pilíře, které podpírají jeho autoritu a jsou opěrou jeho struktury, jsou dvojí instituce Strážcovství a Světového domu spravedlnosti. Ústředním a zásadním cílem, který ho oživuje, je ustanovení Nového světového řádu, jak ho nastínil Bahá'u'lláh. Způsoby, které používá, standardy, které vštěpuje, se nepřiklánějí ani k Východu, ani k Západu, ani k židům, ani k pohanům, ani k bohatým, ani k chudým, ani k bílým, ani k barevným. Jeho heslem je sjednocení lidského rodu; jeho zástavou je „Největší mír“; jeho vyvrcholením příchod onoho zlatého milénia – Dne, kdy se království tohoto světa stanou Královstvím Samotného Boha, Královstvím Bahá'u'lláha.

SHOGHI.

Haifa, Palestina
8. února 1934

9

**ROZVINUTÍ
SVĚTOVÉ CIVILIZACE**

ROZVINUTÍ SVĚTOVÉ CIVILIZACE

Milovaným Boha a služebnicím Milosrdného na Západě.

Přátelé a spoludědicové milosti Bahá'u'lláha,

jako váš spolupodílíník na výstavbě nového Světového řádu, který v duchu viděla Bahá'u'lláhova mysl a jehož rysy nakreslilo pero 'Abdu'l-Baháa, jeho dokonalého Architekta, spolu s vámi zauvažuji o scéně, jež se po téměř patnácti letech od Jeho odchodu před námi rozprostírá.

Protiklad mezi hromadícími se důkazy stálé konsolidace, která doprovází růst Správného řádu Víry Boha, a silami rozpadu, které boří strukturu trýzněné společnosti, je stejně zřejmý, jako je zarážející. Jak uvnitř, tak mimo Bahá'í svět den po dni rostou a množí se znamení a projevy, které záhadným způsobem ohlašují zrod onoho Světového řádu, jehož ustanovení musí signalizovat Zlatý věk Věci Boží. Žádný spravedlivý pozorovatel si jich již nadále nemůže nevšimat. Nemůže být uveden v omyl bolestnou pomalostí, jež charakterizuje rozvinutí civilizace, o jejíž ustanovení namáhavě usilují následovníci Bahá'u'lláha. Nemůže být ani oklamán prchavými projevy vracejícího se blahobytu, který čas od času vypadá, že je schopen zabránit rozkladným vlivům chronických nemocí sužujících instituce upadajícího věku. Znamení doby jsou příliš početná a neúprosná, aby mu dovolila mýlit se v jejich povaze nebo snižovat jejich význam. Pokud však bude spravedlivý ve svém soudu, může v řetězci událostí, které na straně jedné vyhláší neodolatelný postup institucí přímo spojených s Bahá'u'lláhovým Zjevením a na straně druhé jsou předzvěstí zhroucení oněch mocností a knížectví, které jej buď ignorovaly nebo stály proti němu, rozpoznat všechny důka-

zy o působení Boží vše pronikající Vůle, o utváření Jeho dokonale uspořádaného a svět objímajícího Plánu.

„Brzy,“ prohlašují Bahá'u'lláhova vlastní slova, „*bude současný řád svinut a nový se rozvine na jeho místě. Vpravdě, tvůj Pán hovoří pravdu a je Znalcem věcí neviděných.*“ „*Při Mně Samotném,*“ slavnostně ujišťuje, „*blíží se den, kdy svineme svět a vše v něm a rozvineme na jeho místě nový Řád. On, vpravdě, má moc nade všemi věcmi.*“ „*Rovnováha světa,*“ vysvětluje, „*byla narušena pulzujícím vlivem tohoto největšího, tohoto nového Světového řádu. Uspořádaný život lidstva byl rozbouřen působením tohoto jedinečného a podivuhodného Systému, jemuž podobný smrtelné oči dosud nespátřily.*“ „*Znaky hrozících nepokojů a chaosu,*“ dále varuje národy světa, „*lze nyní rozeznat, protože převažující Řád se jeví žalostně nedokonalým.*“

Draze milovaní přátelé! Tento nový Světový řád, jehož příslib schraňuje Bahá'u'lláhovo Zjevení, jehož základní principy byly formulovány ve spisech Středu Jeho Smlouvy, nezahrnuje nic menšího než úplné sjednocení celého lidského rodu. Toto sjednocení by se mělo řídit takovými principy, jež se přímo shodují s duchem, který oživuje a se zákony, které řídí působení institucí, které již tvoří strukturální základnu Správního řádu Jeho Víry.

Žádný aparát, který nedosahuje měřítek hláсанých Bahá'í Zjevením a odchyluje se od vznešeného vzoru ustanoveném v Jeho učení, který společné úsilí lidstva ještě může vynalézt, nemůže doufat v to, že dosáhne něčeho, co sahá výše než k „*Menšímu míru*“, o němž se ve Svých spisech zmiňuje Sám Autor naší Víry. „*Nyní, když jste odmítli Největší mír,*“ napsal, když varoval krále a vládce země, „*držte se pevně Menšího míru, abyste snad mohli do jisté míry vylepšit podmínky své a svých poddaných.*“ Obšírněji se rozhovořil o Menším míru ve stejné Desce, v níž vládce země oslovuje takto: „*Smiřte se mezi sebou, aby vám už nebylo třeba zbraní než v míře nutné*

k ochraně svých území a panství... Budte jednotni, ó králové země, protože tak bouře neshod mezi vámi utichne a vaše národy naleznou klid, pokud jste z těch, kdož rozumí. Jestliže kterýkoliv z vás pozvedne zbraně proti jinému, povstaňte proti němu všichni, protože to není nic než zjevná spravedlnost.“

Na druhou stranu Největší mír, jak jej pojímal Bahá'u'lláh – mír, který musí nevyhnutelně následovat jako praktický důsledek zduchovnění světa a splynutí všech jeho ras, vyznání, tříd a národů – nemůže spočívat na žádném jiném základě a nemůže být chráněn jinou silou než Bohem určenými nařízeními, která jsou zahrnuta ve Světovém řádu, který se pojí s Jeho Svatým Jménem. Ve Své Desce královně Viktorii, zjevené téměř před sedmdesáti lety, Bahá'u'lláh nepřímou poukázal k tomuto Největšímu míru, prohlásiv: „*To, co Pán určil za spolehlivý lék a nejmocnější nástroj k vyléčení celého světa, je spojení všech jeho národů v jedné univerzální Věci, jedné společné Věře. Toho nemůže být v žádném případě dosaženo jinak než skrze moc schopného, všemohoucího a vnuknutím nadaného Lékaře. To je, vskutku, pravda a vše ostatní není nic než omyl.*“ ... „*Zvažujte tyto dny, ve kterých byla Odvěká Krása, Ten, kdož je Největším Jménem, seslána, aby znovuzrodila a sjednotila lidstvo. Popatřete, jak s tasenými meči proti Němu povstali a spáchali to, co rozechvělo Věrného Ducha. A kdykoliv jsme jim řekli: ‚Hle, Reformátor světa přišel,‘ odpověděli: ‚On je, v pravdě, jedním z těch, kdož rozdmýchávají rozbroje.‘“* „*Patří se, aby se všichni lidé v tomto Dni,*“ prohlašuje v další Desce, „*pevně chopili Největšího Jména a ustanovili jednotu všeho lidstva. Není kam uniknout, není kde hledat úkryt než u Něj.*“

Zralost lidstva

Bahá'u'lláhovo Zjevení, jehož nejvyšším posláním není nic jiného než dosažení této organické a duchovní jednoty

veškerého uskupení národů, by se mělo, pokud budeme věrni jeho hlubším souvislostem, považovat za takové Zjevení, jež svým příchodem signalizuje *příchod dospělosti celého lidského rodu*. Mělo by se na něj hledět nejen jako na pouhé další duchovní oživení stále se měnícího osudu lidstva, nejen jako na další stádium řetězce postupných Zjevení, dokonce ani ne jako na vyvrcholení jedné z řad pravidelně se vracejících prorockých cyklů, ale spíše jako na vyjádření posledního a nejvyššího stádia ohromující evoluce kolektivního života lidstva na této planetě. Vynoření se světového společenství, vědomí světoobčanství, založení světové civilizace a kultury – toto všechno časově sladěno s počátečními stádii v rozvinutí Zlatého věku Bahá'í éry – by se svou povahou mělo považovat, co se života na planetě Zemi týče, za nejzazší meze organizace lidské společnosti, i když člověk jako jedinec bude, ba vskutku musí, v důsledku takového dovršení neomezeně pokračovat v pokroku a rozvoji.

Ta tajemná, vše prostupující a nedefinovatelná změna, kterou spojujeme se stádiem zralosti nevyhnutelném v životě jednotlivce a ve vývoji plodu, musí, pokud dobře chápeme promluvy Bahá'u'lláha, mít svůj protějšek ve vývoji organizace lidské společnosti. Podobného stupně musí být dříve nebo později dosaženo v kolektivním životě lidstva. To vytváří ještě nápadnější fenomén ve světových vztazích a obdaňuje celý lidský rod takovými možnostmi blahobytu, které udají během následných věků hlavní popud požadovaný pro konečné naplnění jeho velkého osudu. Takové stádium zralosti v procesu lidské vlády musí po všechny časy zůstat, pokud poctivě uznáme obrovský nárok vznesený Bahá'u'lláhem, ztotožněno se Zjevením, jehož je Nositel.

V jedné z nejcharakterističtějších pasáží, které On Sám zjevil, dosvědčuje jazykem, jež si nikdo nemůže zmyšlit, pravdu tohoto význačného principu Bahá'í věrovyznání:

„Nařídili jsme, aby Slovo Boží a všechny jeho možnosti byly lidem projevovány v přísné shodě s takovými podmínkami, které byly předem ustanoveny Tím, který je Vševědoucí, Nejmoudřejší... Kdyby bylo Slovu umožněno náhle uvolnit všechny síly, které jsou v něm obsaženy, žádný člověk by nevydržel váhu tak mocného Zjevení... Uvažujte o tom, co bylo sesláno Muḥammadovi, Apoštolu Božímu. Míru Zjevení, jehož byl Nositelem, jasně předurčil Ten, kdo je Všemohoucí, Nejmocnější... Ti, kdož Ho slyšeli, mohli pochopit Jeho záměr pouze v rozsahu jejich postavení a duchovních možností. On, podobným způsobem, odhalil Tvář Moudrosti v poměru k jejich schopnostem nést břímě Jeho Poselství. Sotvaže lidstvo dosáhlo stádia zralosti, zjevilo Slovo lidským očím skryté síly, jimiž bylo obdařeno – síly, jež se projevily v plnosti své slávy, když se v roce šedesátém objevila Odvěká Krása v osobě ‘Alí Muḥammada, Bába.“

‘Abdu’l-Bahá při osvětlování této základní pravdy napsal: *„Všechny stvořené věci mají svůj stupeň či stádium zralosti. Doba zralosti v životě stromu je doba, kdy nese plody... Zvíře dosahuje stádia plného růstu a úplnosti, a v lidské říši dospěje člověk ke zralosti tehdy, když světlo jeho rozumu dosahuje své největší síly a rozvoje... Podobně existují i období a stádia v kolektivním životě lidstva. V jedné době procházelo stádiem dětství, dalším bylo období mládí, ale nyní vstoupilo do dlouho předvídané fáze zralosti, jejíž důkazy jsou zjevné všude... To, co bylo vhodné pro lidské potřeby během raných dějin lidského rodu, nemůže naplňovat ani uspokojovat potřeby tohoto dne, tohoto období novosti a dovršení. Lidstvo se vynořilo z předchozího stavu omezení a přípravné výchovy. Člověk nyní musí prostoupit nové ctnosti a síly, nová morální měřítká, nové schopnosti. Nové dary, dokonalá obdarování na něj čekají a už na něj sestupují. Dary a požehnání období mládí, jakkoliv byly příhodné a dostačující během*

dospívání lidstva, nemohou nyní splňovat požadavky jeho zralosti.“

Proces integrace

Tak jedinečná a důležitá krize v životě organizovaného lidstva může být navíc přirovnána ke kulminujícímu stádiu v politickém rozvoji velké americké republiky – stádiu, které se vyznačovalo zrozením sjednoceného společenství federalizovaných států. O vyvolání nového národního povědomí a o zrodu nového typu civilizace, jež je nekonečně bohatší a vznešenější než jakákoli civilizace, kterou by její dílčí součásti kdy mohly samostatně dosáhnout, se dá říci, že vyhlásily dospělost amerického lidu. V rámci územních hranic tohoto národa, lze toto dospění vidět jako vyvrcholení procesu lidské vlády. Rozptýlené a volně propojené prvky rozdělené komunity byly spojeny, sjednoceny a včleněny do jednoho soudržného systému. I když tento útvar může i nadále získávat na soudržné síle, i když už dosažená jednota může být dále konsolidována, i když civilizace, kterou jediné tato jednota mohla zplodit, se může rozpínat a vzkvétat, přesto je možné říci, že soukolí nutné k takovému rozvinutí bylo, ve své základní struktuře, zkonstruováno a podnět nutný k jeho vedení a udržení lze považovat za předaný. Žádnou fázi nad toto dovršení národní jednoty si nelze v rámci zeměpisných hranic tohoto národa představit, ačkoliv nejvznešenější osud jeho lidu, jakožto dílčího prvku ještě většího útvaru, který zahrne celé lidstvo, může stále zůstávat nenaplněn. Pokud ji však považujeme za izolovanou jednotku, lze říci, že tento proces integrace dosáhl svého nejvyššího a konečného naplnění.

Takové je stádium, ke kterému kolektivně míří rozvíjející se lidstvo. Zjevení svěřené Bahá'u'lláhovi Všemocným Ustanovitelem, bylo, jak pevně věří Jeho následovníci, ob-

dařeno takovými možnostmi, které jsou úměrné dospělosti lidského rodu – vrcholnému a nejvýznamnějšímu stádiu v jeho vývoji od dětství k dospělosti.

Po sobě jdoucí Zakladatele všech Náboženství minulosti, kteří od nepaměti šířili se stále se zvětšující intenzitou nádeheru jednoho společného Zjevení v různých obdobích, která provázela vývoj lidstva směrem k dospělosti, lze tak v jistém smyslu považovat za přípravné Projevy, předjímající a dláždící cestu příchodu toho Dne Dnů, kdy celá země ponese ovoce a strom lidstva vydá své určené plody.

Ať je tato pravda jakkoli nevyvratitelná, nemělo by se nikdy připustit, aby její náročná povaha zastřela cíl, nebo zkreslila princip tvořící základ Bahá'u'lláhových promluv – promluv, které ustavily navěky absolutní jednotu všech Proroků, Jeho nevyjímaje, ať už patřících minulosti nebo budoucnosti. Ačkoliv lze misi Proroků předcházejících Bahá'u'lláhovi vidět v takovém světle, ačkoliv míra Božího Zjevení, kterým byli jednotlivě pověřeni se nesporně, jakožto výsledek tohoto procesu vývoje, musí lišit, jejich společný původ, jejich základní jednota, shodnost jejich cíle by se neměly nikdy a za žádných okolností nesprávně chápat či popírat. To, že by se všichni Poslové Boží měli považovat za „*přebývajících ve stejném Svatostánku, vznášejících se ve stejném Nebi, usazených na stejném Trůnu, promlouvajících stejnou Řeč a hlásajících stejnou Víru,*“ musí, jakkoli vynášíme míru Božího Zjevení udělenou lidstvu v tomto vrcholném období jeho vývoje, zůstat nezměnitelným základem a ústřední zásadou Bahá'í věrovyznání. Jakékoliv odchylky v nádeře, kterou všechny tyto Projevy Světla Božího šířili na svět, by se neměly připisovat žádné vrozené nadřazenosti obsažené v esenciální povaze každého z nich, ale spíše postupně vzrůstající způsobilosti, stále rostoucí duchovní vnímavosti, kterou lidstvo na svém postupu směrem k dospělosti neustále prokazovalo.

Konečné dovršení

Pouze ti, kteří jsou ochotni spojit Zjevení prohlášené Bahá'u'lláhem s dovršením tak ohromujícího vývoje v kolektivním životě celého lidského rodu, mohou pochopit význam slov, která považoval za vhodná pronést, když se zmiňoval o nádheře tohoto příslibeného Dne a o trvání Bahá'í éry. „*Toto je Král Dnů,*“ prohlašuje, „*Den, který viděl příchod Nejmilovanějšího, Toho, který byl po věčnost prohlašován za Touhu Světa.*“ „*Písma minulých Zřízení,*“ dále ujišťuje, „*velebí velkou slavnost, která musí přivítat tento největší Den Boží. Dobře je tomu, který se dožil tohoto Dne a rozpoznal jeho postavení.*“ „*Je zřejmé,*“ vysvětluje v další pasáži, „*že každý věk, ve kterém žije Projev Boží, je určen Bohem a může být v jistém smyslu charakterizován jako Bohem ustanovený Den. Tento Den je však jedinečný a má se odlišovat od těch, které mu předcházely. Označení ‚Pečeť Proroků‘ plně odhaluje jeho vysoké postavení. Prorocký Cyklus vpravdě skončil. Věčná Pravda nyní přišla. On pozvedl korouhev moci a nyní zalévá svět nezastíněnou nádherou Svěho Zjevení.*“ „*V tomto nejmocnějším Zjevení,*“ rozhodným jazykem prohlašuje, „*dosáhla všechna Zřízení minulosti svého nejvyššího, konečného dovršení. To, co bylo projeveno v tomto vynikajícím, nejvznešenějším Zjevení, je nesrovnatelné v análech minulosti, a ani budoucí věky nebudou svědky něčeho podobného.*“

‘Abdu’l-Baháova autentická prohlášení by se také měla připomínat jako prohlášení potvrzující neméně důrazným způsobem bezpříkladnou šíři Bahá'í Zřízení. „*Staletí,*“ ujišťuje v jedné ze Svých Desek, „*ba nespočetné věky musí uplynout, než Denice Pravdy znovu zazáří ve své letní nádheře, nebo se ještě jednou objeví v září své jarní krásy... Pouhé rozjímání o Zřízení zahájeném Požehnanou Krásoy by stačilo ohromit světce uplynulých věků – světce, kteří*

toužili se alespoň na okamžik podílet na jeho veliké slávě. “ „Co se týká Projevů, které sestoupí v budoucnosti ,ve stínech oblaků, “ „potvrzuje stále rozhodnějším jazykem, „vězte, že co do jejich vztahu ke Zdroji jejich vnuknutí jsou ve stínu Odvěké Krávy. Avšak ve vztahu k době, ve které se objeví, každý z nich ,činí, cokoliv si On přeje. “ „ „Toto svaté Zřízení, “ vysvětluje v souvislosti se Zjevením Bahá’u’lláha, „je ozářeno světlem Slunce Pravdy zářícím z nejjvznešenějšího postavení a v plnosti záře, žáru a slávy. “

Bolesti smrti a zrodu

Draze milovaní přátelé! Ačkoliv bylo Bahá’u’lláhovo Zjevení předáno, Světový řád, který takové Zjevení musí zplodit, se ještě nezrodil. Ačkoliv skončil Hrdinský věk Jeho Víry, tvořivé energie, které tento Věk uvolnil, ještě nevykrytalizovaly do oné světové společnosti, která má, až se čas naplní, zrcadlit jasnost Jeho slávy. Ačkoliv byl vytvořen rámec Jeho Správního řádu a začalo Formativní období Bahá’í éry, přesto příslibené Království, do něhož musí dozrát semínko Jeho institucí, zůstává zatím nezapočato. Ačkoliv byl Jeho Hlas pozvednut a praporce Jeho Víry byly vztyčeny v ne méně než čtyřiceti zemích Východu i Západu, přesto nebyla celistvost lidského rodu dosud uznána, jeho jednota nebyla vyhlášena a korouhev Největšího míru nebyla vztyčena.

„Výšiny,“ Bahá’u’lláh Sám dosvědčuje, „jichž skrze nejmilostivější přízeň Boha může smrtelník dosáhnout v tento Den, dosud nebyly jeho zraku odhaleny. Svět lidí nikdy neměl, ani dosud nemá schopnost pojmout takové zjevení. Blíží se však den, kdy budou silou Jeho přikázání možnosti tak velké přízně lidem projeveny. “

Zdálo by se, že kvůli zjevení tak velké přízně musí nutně nastat období intenzivních nepokojů a široce rozšířeného utrpení. Je stále zjevnější, že ať byl Věk, který byl

svědkem počátku Poselství, jímž byl pověřen Bahá'u'lláh, jakkoli zářivý, období, které musí uplynout před tím, než tento Věk přinese své nejvybranější ovoce, musí zastínit taková morální a sociální sklíčenost, jež jediná může připravit nekající lidstvo na odměnu, kterou je mu určeno zdědit.

Do takového období nyní neustále a neodolatelně spějeme. Mezi stíny, které se kolem nás stále více stahují, můžeme slabě rozeznat záblesky Bahá'u'lláhovy nadpřirozené svrchovanosti, která se přerušovaně objevuje na obzoru dějin. Nám, „generaci polovičního světla“, žijící v době, kterou lze označit jako období líhnutí světového Společenství národů plánovaného Bahá'u'lláhem, byl uložen úkol, jehož obrovské privilegium nikdy nemůžeme dostatečně ocenit a jehož obtížnost můžeme zatím jen velmi matně rozeznat. Můžeme snadno věřit, my, kteří jsme vyzváni, abychom zakusili působení temných sil určených k tomu, aby uvolnily povodeň mučivého utrpení, že nejtemnější hodina, která musí předcházet úsvitu Zlatého věku naší Víry, ještě neudeřila. Mučivé zkoušky, kterými má tento svět projít, temné jako temnota, která již obepíná svět, se ještě stále připravují a jejich černí si ještě nikdo nemůže ani představit. Stojíme na prahu věku, jehož křeče prozrazují jak smrtelné bolesti starého řádu, tak i porodní bolesti řádu nového. Dá se říci, že nový Světový řád byl počat plodícím vlivem Víry ohlášené Bahá'u'lláhem. V současné době můžeme být svědky jeho pohybů v lůně věku nacházejícího se v porodních bolestech – věku čekajícího na určenou hodinu, v níž může odvrhnout své břemeno a přinést své nejlepší ovoce.

„Celá zeměkoule,“ píše Bahá'u'lláh, *„je nyní ve stavu těhotenství. Blíží se den, kdy bude muset přinést své nejušlechtlejší ovoce, kdy z ní vyraší nejvzcnostnější stromy, nejkouzelnější květy a nebeská požehnání. Nezměřitelně vznešený je vánek, který vane z oděvu tvého Pána,*

Velebeného! Neboť hle, vdechl jeho vůni a učinil všechny věci novými! Dobře je těm, kteří chápou.“ „Vpřed uhánějící vítr milosti Boží,“ prohlašuje v Súratu’l-Haykal, „se přehnal nade všemi věcmi. Každá bytost byla obdařena všemi schopnostmi, které může snést. A přesto národy světa odmítly tuto milost! Každý strom byl obdařen nejlepším ovocem, každý oceán obohacen nejzářivějšími drahokamy. Člověk sám byl nadán dary pochopení a poznání. Celé stvoření se stalo příjemcem zjevení Nejmilosrdnějšího a země klenotnicí věcí nevyzpytatelných nikomu kromě Boha, Pravdy, Znalce věcí neviděných. Blíží se čas, kdy každá stvořená věc odhodí své břímě. Oslaven buď Bůh, který udělil tuto milost, jež obklopuje všechny věci, viděné i neviděné!“

„Když se ozve Volání Boha,“ napsal ‘Abdu’l-Bahá, „je do těla lidstva vdechnut nový život a celé stvoření se naplní novým duchem. Proto byl svět ponořen do svých hloubek a byly oživeny srdce a svědomí lidí. Vbrzku budou odhaleny důkazy tohoto přerodu a ti, již hluboce spí, se probudí.“

Světový kvas

Když vidíme svět kolem nás, jsme nuceni pozorovat nesčetné důkazy o světovém kvašení, které na každém světadíle zeměkoule a v každé oblasti lidského života, ať už náboženské, sociální, ekonomické nebo politické, očisťuje a přetváří lidstvo v očekávání Dne, kdy bude rozpoznána celistvost lidského rodu a ustanovena jeho jednota. Lze rozlišit dvojí proces, přičemž každý z nich, svým způsobem a se zrychlující se intenzitou, vede k tomu, aby způsobil vyvrcholení sil, které transformují tvář naší planety. První je v zásadě integrující proces, zatímco ten druhý je elementárně rozvratný. První svým neochvějným vývojem odhaluje Systém, který může sloužit jako vzor takové-

mu světovému zřízení, k němuž podivně neuspořádaný svět neustále postupuje; zatímco ten druhý, s prohlubujícím se rozkladným vlivem, vede se stále rostoucí prudkostí ke stržení zastaralých překážek, jež se snaží blokovat pokrok lidstva k určenému cíli. Konstruktivní proces je spojen s rodící se Vírou Bahá'u'lláha a je předzvěstí nového Světového řádu, který musí Víra vbrzku ustavit. Destructivní síly, které charakterizují druhý proces, by se měly spojovat s civilizací, jež odmítla odpovědět na očekávání nového věku, a následkem toho upadá v chaos a rozpad.

Důsledkem těchto protichůdných tendencí je vedení titánského, duchovního zápasu, jenž není ve své velikosti s ničím srovnatelný, a přesto ve svých konečných následcích nevyslovitelně nádherný. Tento zápas je veden v tomto věku přechodu, jímž prochází organizované společenství Bahá'u'lláhových následovníků a lidstvo jako celek.

Duch, jenž se vtělil do institucí vznikající Víry, se v průběhu svého postupujícího pochodu za spásu světa střetl a nyní bojuje s takovými silami, které jsou, ve většině případů, skutečnou negací tohoto Ducha, a jejichž pokračující existence mu nevyhnutelně musí bránit v dosažení svého cíle. Mělo by se vzít na vědomí, že bezobsažné a zastaralé instituce, stárnoucí doktríny a přesvědčení, zdegenerované a zdiskreditované tradice, které tyto síly představují, jsou v určitých případech podkopávány díky své senilitě, ztrátě své soudržné moci a své vrozené korupci. Některé byly smeteny vpřed se deroucími silami, které Bahá'í Víra v hodině svého zrodu tak tajemně uvolnila. Další, jako přímý výsledek marného a slabého odporu proti jejímu vzestupu v prvotních stádiích jejího rozvoje, vymřely a byly zcela zpochybněny. Ještě další, bojící se pronikavého vlivu institucí, které v pozdějším stádiu ztělesňovaly téhož Ducha, zmobilizovaly své síly a zaútočily, a bylo jim určeno, aby po krátkém a ilusorním úspěchu následně utrpěly ponižující porážku.

Tento Věk přechodu

Není mým cílem připomínat, neřkuli se snažit o detailní analýzu duchovních zápasů, které následovaly, nebo zaznamenat vítězství, která přispěla ke slávě Bahá'u'lláhovy Víry ode dne jejího založení. Mým hlavním zájmem nejsou události, kterými se vyznačoval První, Apoštolský věk Bahá'í Zřízení, ale spíše významné události, které se dějí a tendence, které charakterizují formativní období jejího rozvoje, tento věk přechodu, jehož utrpení je předzvěstí oné Éry blaženého štěstí, která má ztělesnit Boží konečný záměr pro celé lidstvo.

Katastrofickým pádem mocných království a říší v předvečer 'Abdu'l-Baháova skonu, jehož odchod, dá se říci, ohlašoval začáteční fázi Věku přechodu, v němž nyní žijeme, jsem se krátce zabýval v předchozím poselství. Rozpad Německého císařství, pokořující porážka zasazená jeho vládci, následníkovi a přímému potomku pruského krále a císaře, jemuž Bahá'u'lláh adresoval Svě vážné a historické varování spolu se zánikem Rakousko-uherské monarchie, pozůstatku kdysi velké Svaté říše římské, byly jeden jako druhý urychleny válkou, jejíž vypuknutí signalizovalo počátek Věku zmaru, jemuž bylo určeno, aby předcházel ustanovení Bahá'u'lláhova Světového řádu. Na obě tyto závažné události lze pohlížet jako na nejranější projevy rozbouraného Věku, přičemž do vnějších okrajů jeho nejtemnější fáze začínáme nyní vstupovat.

Přemožiteli Napoleona III. adresoval nazítří po králově vítězství Autor naší Víry ve Svě Nejsvětější knize toto jasné a hrozné varování: „*Ó králi Berlína!... Dej si pozor, ať ti pýcha nezabrání rozeznat Úsvit božního Zjevení, ať tě pozemské touhy nezastřou, jako by závojem, od Pána Trůnu na výsostech a dole na zemi. Tak ti radí Pero Nejvyššího. On je, vpravdě, Nejmilostivější, Nejštědřejší. Pamatuješ na toho, jehož moc předčila tvou moc (Napoleon III.) a je-*

hož postavení převyšovalo tvoje postavení. Kde je? Kam se poděly věci, které vlastnil? Přijmi varování a nebuď z těch, kteří tvrdě spí. On to byl, kdo odhodil Desku Boha, když jsme mu sdělili, jaké utrpení Nám způsobily zástupy tyranie. Pročež na něj ze všech stran zaútočila nepřízeň a on padl do prachu s velkou ztrátou. Uvažuj o něm důkladně, ó králi, a o těch, kteří jako ty, dobyli města a vládli lidem. Nejmilosrdnější je svrhnul z jejich paláců do jejich hrobů. Buď varován a buď z těch, kteří uvažují.“

„Ó břehy Rýna!“ prorokuje Bahá'u'lláh v jiné pasáži téže Knihy, „Viděli jsme vás pokryty krví, neboť proti vám byly taseny meče odplaty, a přijde na vás ještě jednou. A slyšíme nářky Berlína, ačkoliv je dnes zahalen okázalou slávou.“

Zhroucení islámu

Zhroucení moci šíitské hierarchie v zemi, jež byla po staletí jednou z nedobytných pevností muslimského fanatismu, bylo nevyhnutelným následkem vlny sekularizace, která měla později zasáhnout některé z nej-mocnějších a nejkonzervativnějších církevních institucí jak na evropském, tak americkém kontinentě. Ačkoliv se nejednalo o přímý výsledek poslední války, toto náhlé zachvění, které se zmocnilo dosud nehybného pilíře islámské ortodoxie, vyzdvihlo problémy a prohloubilo neklid, který sužoval válkou unavený svět. Šíitský islám ztratil v Bahá'u'lláhově rodné zemi jednou provždy svou bojovou moc, což je přímým důsledkem nesmiřitelného nepřátelství k Jeho Víře, přišel o svá práva a privilegia, degradoval a byl demoralizován a byl odsouzen k beznadějně temnotě a konečnému zániku. Ne méně než dvacet tisíc mučedníků však muselo obětovat své životy, než Věc, pro kterou povstali a kvůli níž zemřeli, mohla zaznamenat toto prvotní vítězství nad těmi, kteří byli prvními, kdož

zavrhli její nároky a skosili její statečné bojovníky. „Nesli znamení nízkosti a ubohosti a sklidili za to spravedlivý Boží hněv.“

„Hle,“ píše Bahá'u'lláh v komentáři o úpadku hříšných lidí, *„jak slova a činy šiitského islámu zakalily radost a nadšení jeho prvních dní a poskvrnily původní záři jeho světla. V jeho prvních dnech, když se ještě řídili nařízenými spojenými se jménem svého Proroka, Pána lidstva, byla jejich dráha označena neporušeným řetězcem vítězství a triumfů. Když potom postupně sešli ze stezky svého Dokonalého Vůdce a Mistra, když se odvrátili od světla Boha a porušili princip Jeho Boží jednoty a když svou pozornost stále více obraceli na ty, kteří byli pouhými zjeviteli moci Jeho Slova, jejich moc se obrátila ve slabost, jejich sláva v hanbu, jejich odvaha ve strach. Ty jsi svědkem toho, do jaké situace se dostali.“*

Pád dynastie Qádžárovců, nepokrytého obránce a poslušného nástroje upadajícího duchovenstva, se téměř časově shodoval s ponížením, které utrpěli šiitští duchovní vůdci. Od Muḥammada Šáha až po posledního a slabého vládce této dynastie, všichni odepřeli Bahá'u'lláhově Víře nestrannou pozornost, nezaujaté a spravedlivé zacházení, jež si její Věc po právu vyžadovala. Naopak, byla brutálně sužována, neustále zrazována a stíhána. Umučení Bába; vyhnanství Bahá'u'lláha; konfiskace Jeho pozemského majetku; Jeho uvěznění v Mázindaránu; vláda teroru, která Ho uvrhla do nejzamořenějšího žaláře; intriky, stížnosti a pomluvy, jež třikrát obnovily Jeho vyhnanství a vedly k Jeho konečnému uvěznění v nejopuštěnějších městě; hanebné rozsudky vyřčené s němým souhlasem právních a náboženských autorit nad osobami, majetkem a ctí Jeho nevinných následovníků – vynikají jako nejtemnější činy, z nichž bude potomstvo obviňovat tuto krví potřísněnou dynastii. Jedna z dalších překážek, která se snažila zbrzdit postup Víry vpřed, byla nyní odstraněna.

Ačkoliv byl Bahá'u'lláh vyhnán ze své rodné země, přiliv pohrom, který se nad Ním a Bábovými následovníky s velkým běsněním přehnal, v žádném případě neustupoval. Pod jurisdikcí tureckého sultána, úhlavního nepřítel Jeho Věci, se otevřela nová kapitola v historii Jeho stále se opakujících utrpení. Na svrnutí sultanátu a kalifátu, dvou pilířů sunnitského islámu, nelze hledět v žádném jiném světle než jako na nevyhnutelné následky nelitostné, stálé a záměrné perzekuce, kterou panovníci kymácejícího se Domu Osmanů, uznávaného nástupce Proroka Muḥammada, proti ní rozpoutali. Z města Konstantinopole, tradičního sídla sultanátu i kalifátu, usilovali vládcové Turecka s nezmenšeným zanícením po dobu téměř tří čtvrtin století o zastavení přílivu Víry, které se obávali a děsili. Od doby, kdy Bahá'u'lláhova noha vstoupila na tureckou půdu a kdy se z Něj stal fakticky vézeň nejmocnějšího potentáta islámu do roku osvobození Svaté země z tureckého jha, sužovali po sobě jdoucí kalifové, zejména sultáni 'Abdu'l-'Azíz a 'Abdu'l-Ḥamíd, v plné šíři duchovní a světské autority, jež jim uděloval jejich vznešený úřad, jak Zakladatele naší Víry, tak i Střed Jeho Smlouvy takovými bolestmi a utrpením, jaké žádná mysl nemůže pochopit a žádné pero či jazyk popsat. Jen oni sami je mohli změřit či snést.

O těchto bolestných zkouškách Bahá'u'lláh opakovaně vydával svědectví: *„Při spravedlnosti Všemohoucího! Kdybych ti měl vylíčit příběh věcí, které se Mi přihodily, duše a myslí lidí by nebyly schopny unést jeho váhu. Bůh Sám je Mi svědkem.“* „*Dvacet let uplynulo,*“ napsal, když oslovoval krále křesťanského světa, *„během kterých jsme každý den okusili muka nového trýznění. Nikdo z těch, kteří byli před Námi, nevytrpěl věci, které jsme vytrpěli My. Kéž byste to chápali! Ti, kdož proti nám povstali, nás usmrtili, prolili naši krev, zplenili náš majetek a zneuctili naši čest.“* „*Vzpomeň si na Mé soužení,*“ zjevil v jiné

souvislosti, „*Mé starosti a úzkosti, Mé strasti a zkoušky, situaci Mého zajetí, slzy, které jsem prolil, hořkost Mé sklíčenosti a nyní Mé uvěznění v této daleké zemi... Kdyby ti někdo řekl, co se přihodilo Odvěké Kráse, uprchl bys do pustiny a hořce nařikal... Každé ráno, když jsem povstal ze svého lože, objevil jsem množství nesčetných trápení nahromaděných za Mými dveřmi; a každou noc, když jsem uléhal, hle, Mé srdce bylo rozerváno bolestí, kterou vytrpělo kvůli nelidské krutosti jeho nepřátel.*“

Nařízení, která tito nepřátelé vydali, vyhnanství, která nařídili, pokořování, jež přivodili, plány, které navrhli, vyšetřování, která vedli, hrozby, které vyslovili, zvěrstva, která byli připraveni spáchat, intriky a podlost, ke kterým se oni, jejich ministři, guvernéri a vojenští velitelé snížili, tvoří záznam, který stěží najde paralelu v historii jiného zjeveného náboženství. Pouhý výčet nejcharakterističtějších rysů tohoto zlověstného tématu by stačil k popsání objemného svazku. Plně si uvědomovali, že duchovní a administrativní Centrum Věci, kterou se usilovali vymýtit, se nyní přestěhovalo na jejich území, že její vůdci byli tureckými občany a že jakékoli zdroje, jimiž mohli disponovat, jim byly vydány na milost či nemilost. Že se tomuto despotismu po téměř sedmi desítkách let nakonec povedlo vyhladit jen pouhou hrstku svých zavrhaných poddaných, i když stále požíval plnou hojnost nezpochybnitelné autority, byl posilován nekonečnými intrikami civilních a náboženských představitelů sousedícího státu a ujišťován o podpoře těch Bahá'u'lláhových příbuzných, kteří se vzbouřili a odpadli od Jeho Věci, musí pro každého nevěřícího pozorovatele zůstat jednou z nejprekvapivějších a nejtajemnějších epizod současných dějin.

Věc, jejímž viditelným vůdcem byl i nadále Bahá'u'lláh, nezpochybnitelně triumfovala i přes chladnou vypočítavost krátkozrakých nepřátel. Žádná nezaujatá mysl pronikající pod vnější povrch podmínek, které obklopovaly

Věžně z 'Akká, to nemůže déle zpochybňovat či popírat. Ačkoliv tlak, který byl uvolněn, se po Bahá'u'lláhově nanebevstoupení na čas zvýšil a nebezpečí stále neujasněné situace se obnovilo, bylo stále zřejmější, že se zákeřné síly rozpadu, které po mnoho dlouhých let rozleptávaly životně důležité orgány nemocného národa, nyní pohnuly ke svému vrcholu. Série vnitřních křečí, každá devastující více než ta předchozí, již byla uvolněna a měla ve svých stopách přinést jednu z nejkatastrofičtějších událostí moderní doby. Vražda onoho domýšlivého despoty v roce 1876; rusko-turecký konflikt, který vzápětí po ní následoval; války za osvobození, které po ní vypukly; vznik mladotureckého hnutí; turecká revoluce v roce 1909, která uspíšila pád 'Abdu'l-Ĥamída; balkánské války se svými neblahými následky; osvobození Palestiny ochraňující ve svém lůně města 'Akká a Haifu, světové centrum osvobozené Víry; další územní rozdělování nařízené Versailleskou smlouvou; zrušení sultanátu a pád Domu Osmanů; zánik kalifátu; odstranění státního náboženství; anulování zákona šarí'a a vyhlášení všeobecného občanského zákoníku; zrušení různých řádů, věrovyznání, tradic a rituálů, o nichž se předpokládalo, že jsou nerozpletitelně vetkány do tkaniva muslimské Víry – toto vše následovalo s lehkostí a rychlostí, jíž si žádný člověk netroufal představit. V těchto devastujících ranách, zasazovaných přítelem i nepřítelem, křesťanskými národy a vyznavači islámu, každý následovník pronásledované Bahá'u'lláhovy Víry rozpoznával důkazy o řídicí Ruce zesnulého Zakladatele svého náboženství, který z neviditelného Království spouštěl povodeň zasloužených pohrom, jež zasáhla vzpěčující se náboženství a národ.

Srovnejte důkazy Božích pohrom, jež postihly pronásledovatele Ježíše Krista s těmi dějinnými mstami, jež ve druhé polovině prvního století Bahá'í éry uvrhly do prachu hlavního odpůrce náboženství Bahá'u'lláha. Což ne-

zpusťošil římský císař Svaté město ve druhé polovině prvního století křesťanské éry po vyčerpávajícím obléhání Jeruzaléma, nezničil Chrám, nezneuctil a neoloupil Svatyni všech Svatých o její poklady a nedopravil je do Říma, nepostavil pohanskou kolonii na hoře Siónu, nezmasakroval Židy a nevyhnal a nerozprášil přeživší?

Srovnejte dále tato slova, s nimiž se pronásledovaný Kristus, jak to dosvědčuje Evangelium, obrátil k Jeruzalému, s Bahá'u'lláhovým slavnostním oslovením Konstantinopole, zjeveným v době, kdy pobýval ve vzdáleném Vězení a zapsaným v Jeho Nejsvětější knize: *„Ó Jeruzaléme, Jeruzaléme, ty, jenž zabijíš Proroky a kamenuješ ty, již jsou k tobě posíláni, jak často bych býval shromáždil tvé děti tak, jako slepice shromažďuje svá kuřata pod svá křídla!“* A znovu zaplakal nad městem: *„Kdybys i ty poznal, alespoň v tomto svém dni, věci, jež přísluší tvému klidu! Ale nyní jsou tvým očím skryté. Protože na tebe přijdou dny, kdy tví nepřátelé kolem tebe vykopou zákopy a obklíčí a sevrou tě ze všech stran a úplně tě srovnají se zemí a tvé děti uvnitř tebe také a nenechají v tobě jediný kámen na kameni, protože jsi nerozpoznal den svého trestu.“*

„Ó Místo, jež se rozkládáš na březích dvou moří!“ Bahá'u'lláh takto slavnostně oslovuje Město Konstantinopol, *„Trůn tyranie byl vpravdě v tobě postaven a plameny nenávisi byly zažehnuty ve tvém lůně takovým způsobem, že Zástupy na výsostech a ti, kdož krouží kolem Vznešeného Trůnu, nařikali a bědovali. Spatřujeme v tobě bláznivé vládnout nad moudrými a temnotu, jak se vychloubá nad světlem. Jsi vskutku naplněn zjevnou pýchou. Což tě tvá vnější nádhera učinila ješitným a domýšlivým? Při Tom, kdo je Pánem lidstva! Brzy zanikne a tvé dcery a vdovy a všechna příbuzenstva, která v tobě žijí, budou bědovat. Tak tě zpravuje Vševědoucí, Nejmoudřejší!“*

Sultánovi 'Abdu'l-'Azízovi, monarchovi, který nařídil všechna tři Bahá'u'lláhova vyhnanství, adresoval Zaklada-

tel naší Víry v době, kdy byl vězněm v sultánově hlavním městě, tato slova: „*Naslouchej, ó králi, řeči Toho, který pronáší pravdu, Toho, který tě nežádá, abys Ho odměnil tím, čím tě Bůh ráčil obdařit, Toho, který neomylně kráčí Stezkou Přímou... Měj před očima Boží neomylné Váhy, a jako ten stojící v Jeho přítomnosti, važ na těchto Vahách své činy každý den a každý okamžik svého života. Přiměj se k účtování, dříve než budeš povolán k zúčtování v den, kdy žádný člověk nebude mít sílu stát ze strachu z Boha, v den, kdy se srdce nedbalých roztrěsou.*“

Ministrům tureckého státu v té samé Desce zjevil: „*Přísluší vám, ó ministři státu, abyste dodržovali nařízení Boží a vzdali se vlastních zákonů a pravidel a byli z těch, kteří jsou vedeni správně... Zakrátko objevíte následky toho, co jste udělali v tomto marném životě a bude vám za ně odplaceno... Jak mnoho je těch, kteří v uplynulých dobách spáchali to, co pášete vy, a kteří, ačkoliv vám byli ve svém postavení nadřazení, se nakonec obrátili v prach a byli vydáni své nevyhnutelné záhubě!... Půjďte v jejich stopách a budete muset vstoupit do obydlí, v němž nebude nikoho, kdo by byl vaším přítelem nebo vám pomohl... Dny vašeho života se odvinou a všechny věci, kterými se zabýváte a kterými se chlubíte, zmizí, a vy budete jistojistě povoláni společenstvím Jeho andělů, abyste se dostavili na místo, kde se údy celého stvoření rozechvějí a kde se tělo každého utiskovatele bude plazit... To je den, který vás nevyhnutelně potká, hodina, kterou nemůže nikdo odložit.*“

Bahá'u'lláh ve stejné Desce adresoval obyvatelům Konstantinopole tato slova v době, kdy mezi nimi žil jako vyhnanec: „*Bojte se Boha, vy obyvatelé Města, a nerozsevejte semena sváru mezi lidmi... Vaše dny uplynou, jako uplynuly dny těch, kteří byli před vámi. V prach se navrátíte, stejně jako se do něj navrátili vaši otcové v minulosti.*“ Dále poznamenává: „*Při Našem příjezdu do Města jsme zastihli jeho místodržitele a radní, jak se shromážd-*

dili a hráli si jako děti s hlinou... Naše vnitřní oko hořce zaplakalo nad nimi a nad jejich hříchy a nad jejich absolutní nevšímavostí k věci, pro niž byli stvořeni... Blíží se den, kdy Bůh vyzvedne lidi, kteří si budou připomínat Naše dny, kteří budou vyprávět příběh Našich zkoušek, kteří budou požadovat navrácení Našich práv od těch, kteří s Námi bez sebemenšího zrnka důkazu nakládali se zjevnou nespravedlností. Bůh zajisté vládne nad životy těch, kteří Nám ukřivili a je si plně vědom jejich skutků. Určitě se jich za jejich hříchy zmocní. On je vpravdě nejnelítostnější ze mstitelů.“ „Pročež,“ milostivě je nabádá, „naslouchejte Mé řeči a obraťte se k Bohu a kajte se, aby s vámi měl, skrze Svou milost, slitování, smyl vaše hříchy a odpustil vám prohřešky. Velikost Jeho slitování překračuje zběsilost Jeho hněvu a Jeho milost objímá všechny, již byli povoláni k bytí a byli oděni šatem života, ať v minulosti nebo budoucnosti.“

A konečně v Lawḥ-i-Ra'is najdeme zaznamenána tato prorocká slova: „Naslouchej, ó Veliteli ... Hlasu Boha, Vladaře, Pomoci v nebezpečí, Sama Sobě dostačujícího... Spáchal jsi, ó Veliteli, to, co přimělo Muḥammada, Apoštola Božího, aby sténal v Nejvznešenějším Ráji. Svět tě učinil pyšným natolik, že ses odvrátil od Tváře, jejíž jasností byly ozářeny Zástupy na výsostech. Brzy se ocitneš v jasné ztrátě... Blíží se den, kdy se Země Tajemství (Adriapol) a to, co je kolem ní, změní a vyklouzne z rukou Krále a objeví se nepokoje, ozve se hlas nářků, na všech stranách se odhalí důkazy rozbrojů a rozšíří se zmatek kvůli tomu, co postihlo tyto zajatce v rukou zástupů útisku. Změní se běh dění a podmínky se stanou tak žalostnými, že i písky na odlehlých kopcích budou bédovat a stromy na hoře budou plakat a všechny věci budou krváčet. Pak popatříš na lidi v bolestivé úzkosti.“

Třináct set let muselo uplynout od smrti Proroka Muḥammada, než se mohla plně a veřejně ukázat nelegi-

timnost instituce kalifátu, jehož zakladatelé usurpovali autoritu zákonných nástupců Apoštola Božího. Instituce, jež ve svém počátku pošlapala tak posvátné právo a uvolnila síly tak nešťastného rozkolu, instituce, která později uštědřila tak bolestivý úder Víře, jejíž Předchůdce byl Sám potomkem těch Imámů, jejichž autoritu tato instituce zavrhl, taková instituce si plně zaslouží trest, který zpečetil její osud.

Text některých islámských tradic, jejichž autenticitu uznávají sami muslimové a které byly obsáhle citovány významnými orientálními Bahá'í učenci a autory, poslouží jako potvrzení argumentu a osvětlení tématu, které jsem se snažil objasnit: „*V posledních dnech postihne Můj lid bolestná pohroma z rukou jejich vládce, pohroma, již žádný člověk dosud nepřekonal. Bude tak nelítostná, že nikdo nenajde úkrytu. Bůh potom sešle Jednoho z Mých potomků, Toho, který pochází z Mé rodiny, který naplní zemi spravedlností a čestností, stejně jako byla naplněna nespravedlností a tyranii.*“ A opět: „*Mí lidé budou svědky dne, kdy z islámu nezůstane nic než jméno a z Koránu nic než pouhá kniha. Teologové té doby budou hříšní tak, jak to svět ještě nespátřil. Pochází z nich zlo a k nim se navrátí.*“ A znovu: „*V té hodině na vás padne Jeho prokletí, postihne vás vaše kletba a vaše náboženství zůstane na vašich jazycích prázdným slovem. A když se mezi vámi objeví tato znamení, očekávejte den, kdy se přes vás přežene doruda rozžhavený vítr, nebo den, kdy budete znetvořeni, nebo kdy na vás zaprší kameny.*“

„*Ó lidé Koránu,*“ významně potvrzuje Bahá'u'lláh, když oslovuje spojené síly sunnitského a šíitského islámu, „*Vpravdě, Prorok Boží, Muḥammad, prolévá slzy při pohledu na vaši krutost. Zajisté jste následovali své zlé a zkažené touhy a odvrátili své tváře od světla vedení. Zakrátko budete svědky následků svých činů, protože Pán, Můj Bůh, vyčkává a sleduje vaše chování... Ó shro-*

máždění muslimských duchovních! Vaše skutky ponižily vznešené postavení lidí, zástava islámu byla stržena a jeho mocný trůn padl.“

Úpadek křesťanských institucí

Tolik k islámu a zmrzačujícím ranám, jež dostali – a ještě mohou obdržet – jeho vůdci a instituce v tomto, prvním století Bahá'í éry. Pokud jsem se u tohoto tématu zdržel příliš dlouho, pokud jsem v neúměrném rozsahu citoval ze svatých spisů, abych podpořil své argumenty, je to výlučně kvůli mému pevnému přesvědčení, že tyto odvetné pohromy, jež zaplavily nejpřednějšího utiskovatele Bahá'u'lláhovy Víry, by se měly řadit nejen ke strhujícím událostem tohoto Věku přechodu, ale i k nejpřekvapivějším a nejdůležitějším událostem soudobých dějin.

Jak sunnitský, tak šiitský islám přispěly prostřednictvím křečí, které je postihly, k urychlení rozkladného procesu, na který jsem dříve odkazoval – procesu, který má svou samotnou povahou dláždít cestu úplné reorganizaci a sjednocení, kterého svět, v každém aspektu svého života, musí dosáhnout. A co křesťanství a denominace, s nimiž se ztotožňuje? Dá se říci, že tento proces úpadku, který zaútočil na strukturu Muḥammadova Náboženství, nebyl s to projevit svůj zhoubný vliv na instituce spojené s Vírou Ježíše Krista? Zakusily již tyto instituce účinek těchto hrozivých sil? Jsou jejich základy tak bezpečné a jejich vitalita tak velká, že jim umožňuje odolávat takovému útoku? Padnou s rozšiřujícím se a prohlubujícím se zmatkem chaotického světa následně za obět jejich prudkosti? Povstali již mezi nimi ti ortodoxnější, a pokud ne, povstanou vůbec, aby odrazili útok Věci, která, poté co strhla překážky muslimské ortodoxie, míří nyní k srdci křesťanstva jak na evropském, tak i na americkém kontinentě? Zaseje takový odpor seme-

na dalších neshod a zmatku, a následně nepřímo poslouží k uspíšení příchodu příslibeného Dne?

Na tyto otázky můžeme odpovědět jen částečně. Jedině čas může odhalit povahu role, které se mají instituce přímo spojené s křesťanskou Vírou ujmout v tomto Formativním období Bahá'í éry, v tomto tmavém věku přechodu, jímž prochází lidstvo jako celek. Ty události, které se již přihodily, však mají takový charakter, že ukazují směr, kterým se tyto instituce pohybují. Do určité míry můžeme odhadnout předpokládané účinky, které na ně síly pracující uvnitř Bahá'í Víry i mimo ni uplatňují.

Každý nezaujatý pozorovatel musí připustit, že síly bezbožnosti, síly čistě materialistické filosofie a neskrývaného pohanství byly uvolněny a nyní se rozšiřují a tím, že se upevňují, napadají některé nejmocnější křesťanské instituce západního světa. Mezi těmi, kteří pozorně sledují pokrok Jeho Víry, se najde jen málo těch, jestli vůbec nějakí, kteří by chtěli zpochybňovat, že tyto instituce rostoucí měrou ztrácejí svou ukázněnost, že jen některé z nich si už nejasně uvědomují pronikající vliv Bahá'u'lláhovy Věci, že s tím, jak jejich vrozená síla ochabuje a jejich disciplína upadá, budou hledět s prohlubujícím se strachem na vzestup Jeho nového Světového řádu a postupně se rozhodnou na něj zaútočit, a že takový odpor obratem urychlí jejich úpadek.

„Vitalita lidské víry v Boha,“ dosvědčil Bahá'u'lláh, *„v každé zemi vymírá; nic než Jeho zdraví prospěšný lék ji nemůže nikdy obnovit. Leptavá bezbožnost šíří důležité orgány lidské společnosti; co jiného než Elixír Jeho mocného Zjevení ji může očistit a oživit?“* *„Svět je v porodních bolestech,“* napsal dále, *„a jeho zmítání narůstá den po dni. Jeho tvář se obrátila ke vzpurnosti a bezvěrectví. Jeho úděl bude tak vážný, že odhalit ho nyní by nebylo správné a přiměřené.“*

Tato hrozba sekularismu, který zaútočil na islám a který podkopává zbývající instituce, který napadl Persii, vtrhl

do Indie a pozvedl svou vítězoslavnou hlavu v Turecku, který se již projevil jak v Evropě, tak v Americe, narušuje v různých stupních a v různých formách a pod různými označeními základy každého etablovaného náboženství, zejména pak instituce a společenství spojená s Vírou Ježíše Krista. Nebylo by přehnané říci, že se přesunujeme do období, které budoucí historikové označí za jedno z nejkritičtějších v historii křesťanství.

Již několik zastánců křesťanského náboženství připouští vážnost situace, před kterou stojí. „Vlna materialismu se žene světem,“ je svědectví jeho misionářů, jak to dotvrzují texty jejich oficiálních zpráv, „hnací síly a tlak moderního industrialismu, které se dostávají i do pralesů střední Afriky a na planiny střední Asie, způsobují, že lidé všude na světě získávají závislost na materiálních věcech a příliš se jimi zaobírají. Církev doma promlouvala, snad až příliš líbivě, z kazatelny nebo z řečniště o hrozbě sekularismu, ačkoliv i v Anglii lze zachytit více než jen náznak jeho významu. Ale v církvi v zámoří jsou tyto věci ponurou realitou, nepřáteli, se kterými zápolí... Církev musí v každé zemi čelit novému nebezpečí – rozhodnému a nepřátelskému útoku. Ze sovětského Ruska se na západ do Evropy a Ameriky a na východ do Persie, Indie, Číny a Japonska tlačí skutečně protináboženský komunismus. Je to ekonomická teorie, která jednoznačně využívá nevíru v Boha. Je to náboženská bezbožnost... Má horlivý smysl pro poslání a svou protibožskou kampaň přináší do domácích církevních základny, a zároveň rozpoutává své útoky proti jejím prvním liniím v nekřesťanských zemích. Tak vědomý, zjevný, organizovaný útok proti náboženství všeobecně a proti křesťanství konkrétně je v historii naprostou novinkou. Stejný záměr – rozhodné nepřátelství vůči křesťanství – má v některých zemích další forma sociální a politické víry – nacionalismus. Ale nacionalistický útok na křesťanství je na rozdíl od komunistické-

ho často svázán s nějakou formou národního náboženství – s islámem v Persii a Egyptě, s buddhismem na Cejlonu, zatímco boj za práva rozličných rasových a náboženských skupin v Indii je spojen s oživením jak hinduismu, tak islámu.“

V této souvislosti se nemusím pokoušet o výklad původu a charakteru těch ekonomických teorií a politických filosofii poválečného období, které přímo i nepřímo uplatňovaly a stále uplatňují svůj zhoubný vliv na instituce a věrovyznání spojené s jedním z nejrozšířenějších a nejlépe organizovaných náboženských systémů světa. Zajímá mě zejména jejich vliv, méně pak jejich původ. Přehnaný růst industrialismu a jej provázající společenská zla – jak to dokazuje výše zmíněná citace – agresivní politika iniciovaná nadšenci a organizátory komunistického hnutí a jejich neustálé úsilí; zesílení militantního nacionalismu, spojeného v některých zemích se systematickým hanobením všech forem náboženského vlivu, bezesporu přispěly k odvrácení lidských mas od křesťanství a nesou zodpovědnost za výrazný úpadek autority, prestiže a moci církve. „Celé pojetí Boha,“ bez umdlení tvrdí pronásledovatelé křesťanského náboženství, „je pojetí odvozené od starověkého orientálního despotismu. Je to pojetí zcela nehodné svobodného člověka.“ „Náboženství,“ potvrdil jeden z jejich vůdců, „je opíatěm lidí.“ „Náboženství,“ deklaruje text jejich oficiálních publikací, „je brutalizací lidí. Vzdělání musí být vedeno tak, aby vymazalo z lidských myslí toto ponižení a tuto blbost.“

Hegeliánská filosofie, která v dalších zemích ve formě netolerantního a militantního nacionalismu trvala na zbožštění státu, vštěpovala ducha války a podněcovala k rasové nenávisti, rovněž vedla k výraznému oslabení církve a vážnému snížení jejího duchovního vlivu. Na rozdíl od troufalé ofenzívy, kterou se proti ní rozhodlo zahájit zjevně ateistické hnutí v Sovětském svazu a za jeho hra-

nicemi, je nacionalistická filosofie, kterou zastávali křesťanští vládcové a vlády, útokem namířeným proti církvi těmi, kteří byli dříve jejími otevřenými přívrženci, zradou její věci jejími vlastními lidmi. Zvenčí ji proklál cizí a militantní ateismus a zevnitř kazatelé heretické doktríny. Oběma těmito silám, působícím ve své vlastní sféře a užívajícím své vlastní zbraně a metody, navíc velkou měrou pomáhal a posiloval je převládající duch modernismu svým důrazem na čistě materialistickou filosofii, která tím, jak se sama šíří, stále více odlučuje náboženství od každodenního lidského života.

Spojený účinek těchto podivných a zkažených doktrín, těchto nebezpečných a zrádných filosofii byl, zcela přirozeně, tvrdě pocítován těmi, jejichž zásady hlásaly opačného a zcela neslučitelného ducha a principy. Následky střetu, ke kterému mezi těmito zápasícími zájmy nevyhnutelně došlo, byly v některých případech katastrofické a škody, které způsobil, nenapravitelné. Rozpuštění a rozervání řecké pravoslavné církve v Rusku, které následovalo po úderu, který římská církev utrpěla v důsledku rozpadu Rakousko-uherské monarchie; otrěs, který následně zachvátil katolickou církev a vyústil v její oddělení od státu ve Španělsku; pronásledování téže církve v Mexiku; domácí policejní prohlídky, věznění, zastrasování a teror, kterému jsou shodně podrobováni katolíci i luteráni v srdci Evropy; nepokoje, do kterých byla uvržena další větve církve v důsledku vojenského tažení v Africe; úpadek, který se vkradl do osudu anglikánských a presbyteriánských křesťanských misii v Persii, Turecku a na Dálném Východě; zlověstná znamení, která jsou předzvěstí vážných komplikací v pochybných a nejistých vztazích existujících mezi Svatým stolcem a určitými národy kontinentální Evropy – tímto vším se vyznačují nejnápadnější rysy nezdaru, které utrpěly v téměř každé části světa členové a vůdci křesťanských církevních institucí.

Žádný inteligentní pozorovatel se nemůže mýlit a nemůže popřít, že soudržnost některých těchto institucí byla nenapravitelně ořesena, protože tento fakt je až příliš zjevný. Rozkol mezi fundamentalisty a liberály v řadách jejich přívrženců se neustále rozšiřuje. Jejich učení a dogmata byla rozmělněna a v některých případech byla ignorována a puštěna ze zřetele. Jejich vliv na lidské chování se snižuje a osazenstvo jejich duchovenstva se zmenšuje jak co do počtu, tak svým vlivem. V několika případech se vystavuje na odiv bázlivost a neupřímnost jejich kazatelů. Jejich nadační fondy v některých zemích vymizely a síla jejich náboženské výchovy poklesla. Jejich chrámy byly částečně opuštěny a zničeny a zapomenutí na Boha, na Jeho učení a Jeho záměr je oslabilo a navršilo na ně ponížení.

Nemůže snad tento rozkladný trend, kterým nápadně trpí sunnitský a šíitský islám, spustit, až dosáhne svého vrcholu, ještě další pohromy na různé denominace křesťanské církve? Jakým způsobem a jak rychle se bude tento proces, který již začal působit, rozvíjet, může odhalit jen budoucnost. Ani v tuto chvíli nemůžeme odhadnout, do jaké míry útoky, které stále mocné duchovenstvo může ještě proti pevnostem Bahá'u'lláhovy Víry na Západě vést, zdůrazní tento pád a rozšíří řady pohrom, před nimiž nelze uniknout.

Jestliže si křesťanství přeje a očekává, že bude v současné krizi sloužit světu, píše kněz presbyteriánské církve v Americe, musí se „skrze křesťanství prodrat zpět ke Kristu, skrze staletí trvající náboženství o Ježíši zpět k původnímu náboženství Ježíše.“ Jinak, důrazně dodává, „bude žít duch Krista v institucích jiných než našich.“

Tak jasný úpadek síly a soudržnosti prvků, ze kterých se křesťanská společnost skládá, obratem vedl, jak můžeme právem předpokládat, k výskytu rostoucího počtu nejasných kultů, podivných a nových pobožností, neúčinných filosofii, jejichž sofistikovane doktríny jen zesílily

zmatek rozbouřeného věku. Dá se říci, že jejich zásady a činnosti odrážejí a dosvědčují odpadnutí, nespokojenost a zmatené úsilí rozčarovaných mas, které opustily věc křesťanských církví a přestaly být jejich členy.

Lze téměř vykreslit paralelu mezi těmito zmatenými a matoucími myšlenkovými systémy, které jsou přímým výsledkem bezmocnosti a zmatku sužujících křesťanskou Víru a velikou rozmanitostí populárních kultů, módních a mlhavých filosofí, které rozkvétaly v prvních staletích křesťanské éry a které se pokoušely pohltnout a překroutit státní náboženství tehdejšího římského lidu. Pohanští uctívatelé, kteří v té době tvořili velkou část populace Západořímského císařství, se nacházeli v obklopení, a v některých případech pod hrozbou, převládající sekty novoplatoniků, následovníků přírodních náboženství, gnostických filosofů, filonismu, mithraismu, přívrženců alexandrijského kultu a spousty dalších sekt a věr stejného druhu. Velmi podobně si obránci křesťanské Víry, převažujícího náboženství západního světa, v prvním století Bahá'í éry uvědomují, jak je jejich vliv podemlet záplavou rozporných věr, praktik a tendencí, jež napomáhaly vytvářet jejich vlastní úpadek. Bylo to však totéž křesťanské náboženství, jež nyní upadlo do stavu takové nemohoucnosti, které nakonec dokázalo, že je schopno smést instituce pohanství a porazit a potlačit kulty, které v tehdejší věku vzkvétaly.

Ty instituce, které zbloudily daleko od ducha a učení Ježíše Krista, nezbytně musí s tím, jak se tvoří a odkrývá zárodek Bahá'u'lláhova Světového řádu, ustoupit do pozadí a uvolnit cestu pokroku Bohem ustanovených institucí, které jsou s Jeho učením nerozlučně spojeny. Přebývajícím Duchem Božím, který v Apoštolském období církve oživoval její členy, prvotní čistota jejího učení, původní záře jejího světla, bude nepochybně znovu zrozena a obnovena jako nevyhnutelný následek tohoto znovu definování jejich základních pravd a vyjasnění jejího původního záměru.

Bahá'u'lláhova Víra – pokud ji svědomitě oceníme – se nikdy nemůže v žádném aspektu svého učení odlišovat, natož být v rozporu se záměrem oživujícím Víru Ježíše Krista, nebo s autoritou, jíž byla tato Víra obdařena. Následující horoucí hold, který se Samotný Bahá'u'lláh rozhodl složit Autorovi křesťanského Náboženství, je sám dostatečným svěděním pravdy tohoto ústředního principu Bahá'í věrovyznání: *„Věz, že když Syn Člověka odevzdal Svůj dech Bohu, celé stvoření hořce zaplakalo. Svou obětí však naplnil všechny stvořené věci novými schopnostmi. Jejich důkazy, jak je dosvědčují všechny národy země, jsou nyní před tebou projeveny. Nejhlubší moudrost, kterou pronesli mudrcové, nejdůmyslnější učení, které kdy mysl odhalila, umění, které vyšlo z těch nejumnějších rukou, vliv projevovaný nejmocnějšími vládci, jsou jen projevy oživující moci uvolněné Jeho všepřevyšujícím, Jeho všepřonikajícím a zářícím Duchem. Dosvědčujeme, že když přišel na svět, zaplavil nádherou Svě slávy všechny stvořené věci. Skrze Něj byli malomocní vyléčeni z malomocenství zvrácenosti a nevědomosti. Skrze Něj byli vyzdraveni necudní a svěhlaví. Skrze Jeho moc, zrozenou ze Všemohoucího Boha, se otevřely oči slepců a posvětily duše hříšníků... On to jest, který očistil svět. Požehnaný je člověk, který se s tváří ozářenou světlem k Němu obrátil.“*

Znamení morální zkázy

Věřím, že už není nutné říci více o úpadku náboženských institucí, jejichž rozklad tvoří důležitý aspekt Formativního období Bahá'í éry. Islám se následkem vzdouvajícího přílivu sekularismu a přímým důsledkem svého deklarovaného a vytrvalého nepřátelství vůči Bahá'u'lláhově Víře potopil do hlubin ponížení, kterého ve své historii zřídka kdy dosahoval. Křesťanství, kvůli příčinám ne zcela nepodobným těm, jež působí v případě jeho sesterské

Víry, trvale oslabovalo a v rostoucím měřítku svým dílem přispívalo k procesu všeobecného rozkladu – procesu, který nezbytně musí předcházet podstatné přestavbě lidské společnosti.

Znamení morální zkázy, odlišíme-li je od důkazů úpadku náboženských institucí, vypadají neméně nápadně a významně. Úpadek, který se vetřel do osudu islámských a křesťanských institucí, našel, dá se říci, svůj protějšek v životě a chování jednotlivců, kteří je utvářejí. Ať se podíváme kamkoliv, nezávisle na tom, jak zběžné je naše pozorování činů a slov současné generace, musíme být ohromeni důkazy morálního úpadku, který muži a ženy kolem nás projevují jak jako jednotlivci, tak jako členové celku.

Nemůže být pochyb o tom, že úpadek náboženství jako sociální síly, jehož je zkáza náboženských institucí pouhým vnějším fenoménem, nese hlavní zodpovědnost za tak vážné a tak zjevné zlo. „*Náboženství,*“ píše Bahá’u’lláh, „*je největší ze všech prostředků, jak ustanovit ve světě pořádek a jak mírumilovně uspokojit všechny, kteří v něm žijí. Oslabení pilířů náboženství posiluje ruce nevědomců a činí je troufalými a opovážlivými. Vpravdě, říkám, cokoliiv snižuje vznešené postavení náboženství, zvyšuje vzpurnost bezbožných, a výsledkem nemůže být nic jiného než anarchie.*“ „*Náboženství,*“ prohlašuje v další Desce, „*je zářící světlo a nezdolatelná pevnost pro ochranu a blaho národů světa, protože strach z Boha pohání lidi, aby se pevně drželi toho, co jest dobré, a vyhýbali se všemu zlému. Je-li lampa náboženství zastíněna, vyvolá to chaos a zmatek a světla čistoty, spravedlnosti, klidu a míru přestanou zářit.*“ „*Věz,*“ píše ještě v další souvislosti, „*že ti, kteří jsou skutečně moudří, připodobňují svět k lidskému chrámu. Stejně jako tělo člověka potřebuje oděv, aby se do něho obléklo, tak musí být tělo lidstva ozdobeno pláštěm spravedlnosti a moudrosti. Jeho rouchem je Zjevení, jež mu udělil Bůh.*“

Není tedy divu, že když v důsledku lidské zvrácenosti světlo náboženství v lidských srdcích uhasne a Bohem stanovené Roucho, určené k ozdobě lidského chrámu, je uváženě odhozeno, nastupuje okamžitě žalostný úpadek v osudech lidstva, který ve svých stopách přináší všechna zla, která je svévolná duše schopna projevit. Zvrácenost lidské povahy, ponížení lidského chování, rozklad a rušení lidských institucí se za takových okolností projevují ve svých nejhorších a nejděsivějších stránkách. Lidská povaha je ponížena, vědomí otřeseno, síla disciplíny je uvolněna, hlas lidského svědomí je utišen, smysl pro slušnost a pocit studu je zastřen, pojetí povinnosti, solidarity, vzájemnosti a loajality jsou pokřivena a skutečný pocit mírumilovnosti, radosti a naděje postupně vyprchává.

Takový je, jak můžeme právem přiznat, stav, ke kterému se blíží jednotlivci i instituce. „*Nelze najít dva lidi,*“ napsal Bahá'u'lláh, když bědoval nad vážným stavem chybujícího lidstva, „*o kterých by se dalo říci, že jsou sjednoceni navenek i vnitřně. Projevy neshod a zášti jsou všude zjevné, ačkoliv všichni byli stvořeni k souladu a sjednocení.*“ „*Jak dlouho,*“ volá ve stejné Desce, „*bude lidstvo setrvávat ve své svěhlavosti? Jak dlouho bude trvat nespravedlnost? Jak dlouho bude lidem vládnout chaos a zmatek? Jak dlouho budou neshody zmítat tváří společnosti? Běda, větry zoufalství vanou ze všech stran a sváry, které rozdělují a sužují lidský rod, se denně zvětšují.*“

Opětovný výskyt náboženské netolerance, rasové nenávisi a patriotské povýšenosti; rostoucí projevy sobectví, podezřívavosti, strachu a podvodů; rozšíření terorismu, protizákonnosti, opilosti a kriminality; neuhasitelná žízeň po pozemských marnostech, bohatství a radostech a horečnatá honba za nimi; oslabení rodinné soudržnosti; uvolnění rodičovské kontroly; propadnutí luxusním požitkům; nezodpovědný postoj k manželství a následný příliv rozvodů; degenerace umění a hudby; nakažení literatury a zkaženost

tisku; rozšíření vlivu a aktivit těch „proroků dekadence“, kteří hlásají nesezdané soužití muže a ženy, kteří kážou filosofii nudismu, kteří skromnost nazývají intelektuální fikcí, kteří odmítají uznat plození dětí za posvátný a prvotní záměr manželství, kteří zavrhnou náboženství jako opiát lidí, a kteří by, pokud by se jim povolily otěže, vedli lidský rod zpět k barbarství, chaosu a konečnému zániku – toto jsou význačné charakteristiky dekadentní společnosti, společnosti, která se buď musí znovu zrodit, nebo zahynout.

Kolaps politické a ekonomické struktury

Politicky podobný úpadek, s neméně patrnými důkazy rozpadu a zmatku, lze objevit v době, ve které žijeme – v době, kterou budoucí historikové mohou právem považovat za preambuli k Velkému věku, jehož zlaté dny si můžeme zatím jen nejasně představit.

Zuřivé a násilné události, které v posledních letech napínaly téměř k bodu naprostého kolapsu politickou a ekonomickou strukturu společnosti, jsou příliš početné a komplexní, abych se pokusil v rámci omezení tohoto všeobecného přehledu dojít k přiměřenému ohodnocení jejich povahy. Ani to nevypadá, že by tyto strasti, ať byly jakkoli bolestné, už dosáhly svého vrcholu a uplatnily plnou sílu své destruktivní moci. Celý svět, kdekoliv a jakkoliv jej zkoumáme, nám nabízí smutný a bídný pohled ohromného, oslabeného a skomírajícího organismu, který je trhán politicky a přiškrcován ekonomicky silami, jež přestal kontrolovat či chápat. Velká hospodářská krize, následek nejdrsnějších zkoušek, které lidstvo kdy zkusilo, rozpad Versailleského systému, opětovný výskyt militarismu v těch nejhrozivějších aspektech, selhání rozsáhlých experimentů a nově zrozených institucí k zajištění míru a klidu lidí, tříd a národů, to vše hořce rozčarovalo lidstvo a zlomilo jeho energii. Jeho nadějami je z velké

části otřeseno, jeho vitalita je na poklesu, jeho život je podivně neuspořádan a jeho jednota je kriticky ohrožena.

Zarytá nenávisť a rostoucí rivalita na evropském kontinentu už zase řadí jeho osudem pronásledované lidi a národy do kombinací, jimž je předurčeno, aby uspíšily nejstrašnější a nejneúprosnější strasti, jež lidstvo na svém dlouhém seznamu mučednictví podstoupilo. Na severoamerickém kontinentu ekonomická krize, rozpad průmyslu, rozšířená nespokojenost s nezdařenými pokusy navrženými ke znovu přizpůsobení nevyvážené ekonomiky a neklid a strach vyvolaný možností politického zapletení v Evropě a v Asii, byly předzvěstí příchodu toho, což se může snadno ukázat jako jedna z nejkritičtějších fází historie americké republiky. Asie, stále ve velké míře v sevření jedné z nejpřísnějších zkoušek, které v nedávné historii zakusila, se na svých východních hranicích ocitá v ohrožení útokem sil, jež hrozí zesílením bojů, které musí nakonec rostoucí nacionalismus a industrializace jejích emancipovaných ras vyvolat. V srdci Afriky plápolá oheň ukrutné a krvavé války – války, které, ať už bude její výsledek jakýkoliv, je dáno, aby svým celosvětovým ohlasem, uplatňovala nejrůšivější vliv na rasy a národy tmavé barvy pleti.

S ne méně než deseti milióny ozbrojených lidí, vycvičených a vyškolených k použití těch nejodpornějších destruktivních strojů, jaké věda vynalezla; s třikrát tak velkým počtem lidí rozčilených a rozmrzelých vládou cizích ras; se stejně obrovskou armádou rozhořčených občanů bez možnosti obstarat si materiální zboží a základní potřeby, které ostatní vědomě ničí; s ještě větší masou lidských bytostí sténajících pod tíhou stále rostoucího vyzbrojování a ochuzených skutečným kolapsem mezinárodního obchodu – s těmito společenskými zly to vypadá, že lidstvo skutečně vstupuje na nejzazší okraj nejbolestivější fáze své existence.

Je s podivem, že v jednom z nedávných prohlášení vydaných jedním z vynikajících evropských ministrů, se záměrně

objevilo toto varování: „Pokud ve velkém měřítku v Evropě opět vypukne válka, musí vzápětí přivodit zhroucení civilizace, jak ji známe.“ Slovy nedávno zesnulého lorda Bryce: „Jestliže neukončíte válku, válka ukončí vás. Chudá Evropa je ve stavu neurastení...“ je svědectví jedné z nejvýznamnějších osob mezi současnými diktátory. „Ztratila svou zotavující moc, vitální sílu soudržnosti, syntézy. Další válka by nás zničila.“ „Je možné,“ píše jeden z nejpřednějších a nejvzdělanějších hodnostářů křesťanské církve, „že v Evropě bude muset přijít ještě jeden velký konflikt, aby byla konečně jednou provždy ustanovena mezinárodní autorita. Tento konflikt bude nejstrašnější ze strašných, a možná že tato generace bude povolána k oběti stovek tisíců životů.“

Katastrofické selhání konferencí o odzbrojení a ekonomických konferencí; překážky bránící jednáním o omezení válečného námořnictva; odstoupení dvou nejmocnějších a nejvyzbrojenějších národů světa z činnosti a členství ve Společnosti národů; neobratnost parlamentního systému vlády, jak ji prokázal poslední vývoj v Evropě a Americe; neschopnost vůdců a představitelů komunistického hnutí obhájit tak vychvalovaný princip diktatury proletariátu; rizika a strádání, jimž vládcí totalitních států vystavili v nedávných letech své poddané – všechno toto beze stínu pochybnosti ukazuje nemohoucnost současných institucí zabránit pohromám, které lidskou společnost stále více ohrožují. Co zbývá, může se právem ptát zmatená generace, co by mohlo napravit rozštěpení, které se neustále rozšiřuje a které ji může kdykoliv pohltnout?

Obklíčení ze všech stran kumulativními projevy rozpadu, nepokoju a úpadku začínají vážně uvažující muži a ženy v téměř všech společenských vrstvách pochybovat o tom, jestli se společnost, tak jak je nyní organizována, může sama svým úsilím bez pomoci vymanit z bahna, do kterého postupně upadá. Každý systém mimo sjednocení lidského rodu byl vyzkoušen, opakovaně zkoušen a by-

lo zjištěno, že není dostatečně uspokojivý. Války se znovu a znovu vedly a scházely se nespočetné konference, na kterých se rokovalo. Smlouvy, pakty a dohody se velice pečlivě dojednávaly, uzavíraly a revidovaly. Vládní systémy se trpělivě testovaly, neustále přetvářely a nahrazovaly. Ekonomické plány přestavby se opatrně sestavovaly a úzkostlivě prováděly. A přesto krize stíhala krizi a rychlost, s jakou nebezpečně nestabilní svět upadá, se odpovídajícím způsobem zvyšovala. Otevřená propast hrozí, že v jedné společné katastrofě obsáhne spokojené i nespokojené národy, demokracie a diktatury, kapitalisty a pracující, Evropany a Asiaty, židy a pohany, bílé a barevné. Rozzlobená Prozřetelnost, což může cynik snadno pozorovat, ponechala nešťastnou planetu jejímu osudu a určila neodvolatelně její zkázu. Bolavě zkoušené a rozčarované lidstvo bezpochyby ztratilo svůj směr a zdálo by se, že také svou víru a naději. Bez dohledu pastýře a bez vize se vznáší na pokraji katastrofy. Zdá se, že jím proniká pocit osudovosti. Stále se prohlubující ponura temnota se usazuje na jeho osudu, jak ustupuje dále a dále od vnějšího okraje nejtemnější zóny jeho rozbouřeného života a proniká přímo k jeho srdci.

A přesto, i když se stíny stále prohlubují, nemůžeme snad tvrdit, že se záblesky naděje, jiskřící přerušovaně na mezinárodním horizontu, čas od času neobjevují, aby zmírnily temnotu, která obklopuje lidstvo? Bylo by nepravdivé tvrdit, že ve světě otřesené víry a zneklidněných myšlenek, ve světě stále rostoucího zbrojení, neuhasitelné nenávisti a soupeření, nelze rozeznat jakkoliv nestálý pokrok sil, které pracují v souladu s duchem doby? Ačkoliv velký pokřik vydávaný poválečným nacionalismem je každým dnem stále hlasitější a stále naléhavější, Společnost národů je zatím ještě ve svém zárodečném stavu a bouřkové mraky, které se stahují, mohou na čas naprosto zastínit její pravomoci a vyhladit její aparát, přes-

to směr, kterým tato instituce pracuje, je nanejvýš významný. Hlasy, které se od jejího počátku pozvedávaly, úsilí, které bylo vynaloženo, práce, která již byla dokončena, naznačují vítězství, kterých má tato v současnosti vytvářená instituce, nebo jakýkoliv jiný orgán, který by ji mohl nahradit, dosáhnout.

Bahá'u'lláhův princip kolektivní bezpečnosti

Všeobecná Smlouva o bezpečnosti byla ústředním cílem, ke kterému směřovalo veškeré úsilí od vzniku Společnosti národů. Smlouvu o zárukách, kterou zvažovali její členové v počátečních etapách jejího vývoje a o níž diskutovali; debatu o Ženevském protokolu, jehož projednávání později vyvolalo mezi národy, jak členskými státy Společnosti, tak nečleny, prudké spory; následný návrh na Spojené státy evropské a návrh na ekonomické sjednocení tohoto kontinentu; a v neposlední řadě politiku sankcí, zavedenou jejími členy, lze považovat za nejvýznamnější mezníky její pestré historie. Fakt, že ne méně než padesát států světa, které jsou všechny členy Společnosti národů, po zralé úvaze uznaly a byly podníceny vyslovit svůj verdikt proti činům agrese, které podle jejich mínění úmyslně spáchal jeden z jejich spolučlenů, jedna z nejpřednějších mocností Evropy; že z velké části souhlasily s uvalením kolektivních sankcí na usvědčeného agresora a dokázaly vykonat tohoto rozhodnutí, je bezpochyby událostí, která nemá v lidských dějinách obdoby. Poprvé v dějinách lidstva byl opravdově zvažován, diskutován a otestován systém kolektivní bezpečnosti, nastíněný Bahá'u'lláhem a vysvětlený 'Abdu'l-Baháem. Poprvé v dějinách bylo oficiálně uznáno a veřejně stanoveno, že k efektivnímu zavedení tohoto systému kolektivní bezpečnosti jsou nezbytné síla a pružnost – síla zahrnující použití přiměřené ozbrojené moci k zajištění účinnosti navrženého systému a pruž-

nost k zajištění aparátu, který byl vynalezen, aby naplňoval zákonné potřeby a cíle svých poškozených podpůrců. Národy světa poprvé v lidských dějinách vynaložily zkušební snahy k převzetí společné odpovědnosti a k doplnění svých slovních závazků skutečnou přípravou společné akce. A ještě, poprvé se v dějinách hnutí veřejného mínění projevilo svou podporou verdiktu, který vyslovili vůdcové a představitelé států a souhlasilo s opatřením společné akce při provádění takového rozhodnutí.

Jak jasně a prorocky musí zaznívat slova pronesená Bahá'u'lláhem ve světle posledního mezinárodního vývoje: „*Budte jednotni, ó shromáždění vládců světa, neboť pak bouře neshod utichne mezi vámi a vaše národy naleznou klid. Jestliže kterýkoliv z vás pozvedne zbraně proti jinému, povstaňte proti němu všichni, protože to není nic než zjevná spravedlnost.*“ „*Musí přijít doba,*“ napsal, když naznačoval zkušební snahy, které byly nyní vynaloženy, „*kdy naléhavá nezbytnost pro svolání obrovského, všechny zahrnujícího shromáždění bude všeobecně uznána. Vládcové a králové země se ho nutně musí zúčastnit a podílejíce se na jeho poradách, musí zvažovat takové způsoby a prostředky, které položí základy světového Velkého míru mezi lidmi... Pokud kterýkoliv král pozvedne zbraně proti druhému, musí všichni jednotně povstat a zabránit mu v tom.*“

„*Vládcové světa,*“ píše 'Abdu'l-Bahá při rozpracovávání tohoto tématu, „*musí uzavřít zavazující dohodu a přijmout smlouvu, jejíž ustanovení musí být přiměřená, neporušitelná a konečná. Musí ji vyhlásit do celého světa a získat pro ni souhlas celého lidského rodu... Všechny síly lidstva se musí zmobilizovat pro zajištění stability a trvalosti této největší Smlouvy... Základní princip tohoto závazného Paktu by měl být určen tak, aby v případě, že jakákoliv vláda později poruší jakékoliv z jeho ustanovení, všechny vlády na zemi by měly povstat a přinutit ji k na-*

prostému podrobení, ba lidský rod jako celek by se měl odhodlat, aby s veškerou silou a mocí tuto vládu zničil.“

Nemělo by být naprosto žádných pochyb, že všechno, čeho bylo dosud dosaženo, jakkoliv je to v dějinách lidstva významné a bezprecedentní, ani v nejmenším nedosahuje základních požadavků systému, které tato slova naznačují. Společnosti národů, jak pozorují její odpůrci, stále schází univerzalita, která je předpokladem trvalého úspěchu účinného urovnávání mezinárodních sporů. Spojené státy americké, její původce, se jí zřekly a stále se drží stranou, zatímco Německo a Japonsko, které se řadily mezi její nejsilnější přívržence, opustily její věc a přestaly být jejími členy. Jiní budou tvrdit, že rozhodnutí, ke kterým dospěli, a akce, které se uskutečnily, by se měly považovat spíše za velkolepé gesto než za přesvědčivý důkaz mezinárodní solidarity. Další mohou tvrdit, že ačkoliv byl vysloven takový verdikt a byly uzavřeny takové závazky, společná akce musí nakonec ve svém konečném záměru selhat a že Společnost sama bude zahubena a zavalena záplavou strastí, které mají postihnout celý lidský rod. Ať už je tomu jakkoliv, význam již učiněných kroků nelze přehlížet. Ať je současný status Společnosti nebo výsledek jejího historického verdiktu jakýkoliv, ať jsou zkoušky a nezdary, kterým v blízké budoucnosti musí čelit a které musí snášet, jakékoliv, musí se uznat fakt, že tak důležité rozhodnutí označuje jeden z nejvýznačnějších milníků na dlouhé a strastiplné cestě, která ji musí přivést k cíli, ke stavu, kdy jednota veškerého uskupení národů bude vedoucím principem mezinárodního života.

Tento historický krok je však jen slabým zábleskem v temnotě, která obklopuje zneklidněné lidstvo. Může se snadno ukázat, že to není nic víc než pouhá jiskra, prchavý odlesk uprostřed stále se prohlubujícího zmatku. Proces rozpadu musí neúprosně pokračovat a jeho šířavý vliv musí pronikat hlouběji a hlouběji k samotnému jád-

ru rozpadajícího se věku. Před tím, než se zápasící národy, vyznání, třídy a rasy lidstva stmelí ve zkoušce univerzálního utrpení a než projdou výhni nelítostného soužení, aby se přetavily do jednoho organického společenství, jednoho nesmírného, sjednoceného a harmonicky fungujícího systému, bude ještě nutné projít nesmírným utrpením. Nepředstavitelně děsivá protivensství, netušené krize a povstání, válka, hladomor a mor se docela dobře mohou spojit, aby vryly do duše ignorující generace ty pravdy a zásady, které s opovržením odmítla uznat a následovat. Paralýza bolestivější, než jakou až dosud zakusila, musí plíživě zachvátit a dále postihnout strukturu zlomené společnosti před tím, než bude moci být přebudována a obnovena.

„Civilizace,“ píše Bahá'u'lláh, „tak často vychvalovaná vzdělanými představiteli umění a věd, přinese lidem velké zlo, pokud se jí umožní, aby překročila hranice umírněnosti... Pokud bude přivedena do krajnosti, ukáže se civilizace jako bohatý zdroj zla, tak jako byla zdrojem dobra, pokud se držela v mezích umírněnosti... Blíží se den, kdy její plamen bude sžítat města, kdy Jazyk Vznešenosti pronese: „Království náleží Bohu, Všemohoucímu, Velebnému!“ Dále vysvětluje: *„Od doby, kdy byla zjevena Súriy-i-Ra'ís (Deska Ra'ísovi) do současnosti, se svět neutišil a ani srdce jeho národů nebyla v klidu... Jeho nemoci se blíží stádiu naprosté bezmocnosti, protože pravému Lékaři je bráněno podat lék, zatímco na nezkušené praktiky se pohlíží příznivě a je jim přiřknuta naprostá svoboda jednat. Prach pobouření zastínil srdce lidí a oslepil jejich oči. Zakrátko postřehnou následky toho, co jejich ruce napáchaly ve Dni Božím.“* „Toto je Den,“ opět píše, „kdy země vydá své zvěsti. Vykonavatelé nepravostí jsou její přítěží... Volající zakřičel a lidé byli roztrháni, tak velká byla zuřivost Jeho hněvu. Lidé na levici vzdychají a pláčou. Lidé na pravici obývají vznešená obydlí; zhluboka pijí Víno, kte-

ré je vskutku životem z rukou nadevše Milosrdného a jsou, vpravdě, blažení.“

Společenství Největšího Jména

Kdo jiný může být ten blažený než společenství Největšího Jména, jehož svět objímající, stále se konsolidující činnosti tvoří jediný integrující proces ve světě, jehož instituce, světské i náboženské, z větší části zanikají? Vskutku jsou „*lidmi na pravici*“, jejichž „*vznešené obydlí*“ je usazeno na základech Bahá'u'lláhova Světového řádu – Archy věčné spásy v tomto nejbolestivějším Dni. Oni jediná ze všech přibuzenstev země mohou mezi zmatkem bouřlivého věku rozeznat Ruku Božího Vykupitele, která načrtá jeho směr a řídí jeho osudy. Pouze oni jsou si vědomi neslyšného růstu této uspořádané světové obce, jejíž látku sami utkávají.

Vědomi si svého velkého poslání, přesvědčeni o schopnosti své Víry budovat společnost, se nezastrašeni a nevyděšeni derou vpřed ve svém úsilí o vytvoření a zdokonalení nezbytných nástrojů, s jejichž pomocí může dozrát a rozvíjet se zárodek Bahá'u'lláhova Světového řádu. Tento pomalý a nenápadný budovatelský proces, jemuž je zcela zasvěcen život celosvětového Bahá'í společenství, představuje jedinou naději sklíčené společnosti. Vždyť tento proces uvádí do pohybu tvořivý vliv Božího neměnného Záměru a vyvíjí se v rámci Správního řádu Jeho Víry.

Ve světě s narušenou strukturou politických a sociálních institucí, se zatemnělou vizí, zmateným svědomím, s náboženskými systémy, které jsou bez energie a ztratily svou účinnost, se tento hojivý Činitel, kvasící Moc, velice živá a vše pronikající stmelující Síla tvaruje, krystalizuje do institucí, mobilizuje své síly a připravuje se na duchovní dobývání a úplné vykoupění lidstva. Ačkoliv je společenství, které ztělesňuje její ideály, malé a její přímý a hmata-

telný přínos není dosud příliš patrný, přesto jsou možnosti, kterými byla obdařena a s jejichž pomocí je jí dáno obrodit jednotlivce a přebudovat zlomený svět, nevyčísitelné.

Po téměř století, mezi hlukem a vřavou rozrušeného věku a přes nepřetržité perzekuce, kterým byli podrobováni její vůdci, instituce a následovníci, si dokázala zachovat svou identitu, posilovat svou stabilitu a sílu, udržovat svou organickou jednotu, zachovat neporušenost svých zákonů a principů, vystavět svou obranu a rozšířit a zkon-solidovat své instituce. Početné a mocné byly síly, vnější i vnitřní, které se spikly v zemích vzdálených i blízkých, aby uhasily její světlo a skoncovaly s jejím svatým jménem. Někteří odpadli od jejích principů a hanebně zradili její věc. Další proti ní vychrlili ty nejhněvivější kletby, jež jsou roztrpčení vůdci kterékoli náboženské instituce schopni vyslovit. Další ji zahrnuli soužením a pokořením, které může zasadit jen svrchovaná autorita v plné síle.

Jediné, v co její nepokrytí i utajení nepřátelé snad mohli doufat, bylo zpomalení jejího růstu a chvilkové zastření jejího záměru. Čeho skutečně dosáhli, bylo očištění jejího života, jeho vyburcování do ještě větších hlubin, elektrizování její duše, očištění jejích institucí a upevnění její jednoty. Nikdy nemohli vytvořit rozkol – stálé rozštěpení v obrovské mase jejích přívrženců.

Ti, kteří zradili její věc, její vlašni a zbabělí podporovatelé, zvadli a spadli jako suché listí, bezmocni zastínit její záři či ohrozit její strukturu. Její nejnesmiřitelnější nepřátelé, kteří ji napadli zvenčí, byli zbaveni moci a nanejvýše udivujícím způsobem se naplnila jejich zkáza. Persie byla první, která ji potlačovala a vzdorovala jí. Její monarchové ostudně padli, její dynastie zkolabovala, jejich jména byla prokleta, hierarchie, která byla jejich spojencem a podpěrou jejich upadajícího státu, byla naprosto zdiskreditována. Turecko, které třikrát poslalo jejího Zakladatele do vyhnanství a uvalilo na Něj kruté a doživotní uvěznění,

prošlo jednou z nejtvrdějších zkoušek a dalekosáhlých revolucí, kterou kdy jeho dějiny zaznamenaly, a jedno z nejmocnějších císařství se scvrklo do malé asijské republiky, jeho sultanát byl vyhlazen, jeho dynastie svržena, jeho kalifát, nejmocnější instituce islámu, zrušen.

Mezitím Víra, která byla objektem takových obludných zrad a cílem tak bolestných útoků, sílila a sílila, razila si cestu vpřed, nezlomená a nerozdělená ranami, které utržila. Uprostřed zkoušek naplňovala své loajální následovníky takovým odhodláním, jaké nemůže podkopat žádná, jakkoliv hrozivá, překážka. Zapálila v jejich srdcích víru, kterou žádné neštěstí, jakkoliv neblahé, nemůže uhasit. Naplnila jejich srdce nadějí, kterou žádná síla, jakkoliv odhodlaná, nemůže otrávit.

Světové náboženství

Bahá'u'lláhova Víra se přestala označovat za hnutí, spolek a podobně – tedy označeními, která byla hrubě nespravedlivá vůči jejímu stále se rozvíjejícímu systému – distancovala se od takových pojmenování jako Bábí sekta, asijský kult a odnož šíitského islámu, kterými si ji navykli popisovat nevědomci a svévolníci, odmítla nálepku pouhé životní filosofie nebo eklektického kódu etického chování či pouhé nového náboženství. Bahá'u'lláhově Víře se nyní viditelně daří projevovat svůj nárok a právo být považována za světové náboženství, které má, až se čas naplní, získat status celosvětového Společenství národů, které bude zároveň nástrojem a strážcem Největšího míru, jak jej vyhlásil její Autor. Nejen že si nepřije přidat se k počtu náboženských systémů, jejichž protichůdné projevy loajality narušovaly po tolik generací mír lidstva, tato Víra naopak vštěpuje každému svému přívrženci novou lásku k různým náboženstvím zastoupeným v jeho oblasti a ryzí uznání jejich základní jednoty.

„Je to jako široké obejmutí,“ takové je svědectví členky královské rodiny o jejím nároku a postavení, „obejmutí, které svolává k sobě všechny, kteří dlouho hledali slova naděje. Přijímá všechny velké Proroky, kteří přišli před ní, neničí žádné z ostatních vyznání a nechává všechny dveře dokořán.“ „Bahá'í učení,“ dále píše, „přináší duši mír a srdci naději. Pro ty, kteří hledají ujištění, jsou slova Otce jako fontána v poušti po dlouhé cestě.“ „Jejich spisy,“ dosvědčuje v dalším prohlášení odkazujícím na Bahá'u'lláha a 'Abdu'l-Baháa, „jsou velikým voláním po míru, který dosahuje za všechna omezení hranic, přesahuje všechny neshody o liturgiích a dogmatech... Odkaz, který nám Bahá'u'lláh a Jeho syn 'Abdu'l-Bahá předali, je skvostný. Nesdělili ho agresivně, protože věděli, že klíček věčné pravdy, který leží v jeho jádře, nemůže než zapustit kořeny a rozšířit se.“ „Pokud se někdy setkáte se jmény Bahá'u'lláh nebo 'Abdu'l-Bahá,“ je její závěrečná snažná prosba, „neodkládejte jejich spisy. Prozkoumejte jejich Knihy a nechejte, aby se jejich překrásná, mír přinášející a lásku tvořící slova a poučení vnořila do vašich srdcí tak, jako se vnořila do mého.“

Bahá'u'lláhova Víra vstřebala, díky své tvořivé, usměrňující a povznášející energii, rozmanité rasy, národnosti, vyznání a třídy, které hledaly její stín a přísahaly neochvějnou věrnost její věci. Změnila srdce svých stoupenců, spálila jejich předsudky, utišila jejich vášně, pozvedla jejich chápání, zušlechtila jejich motivy, sloučila jejich úsilí a transformovala jejich názory. Zachovala jejich patriotismus a ochránila jejich méně univerzální projevy loajality, přesto z nich učinila milovníky lidstva a přesvědčené zastánce jeho nejlepších a pravých zájmů. Zachovala nedotčenu víru v božský původ jejich příslušných náboženství, avšak umožnila jim, aby viděli základní záměr těchto náboženství, objevili jejich podstatné body, rozpoznali jejich následnost, jejich vzájem-

nou závislost, jejich celistvost a jednotu a uznali pouto, které je k ní podstatným způsobem váže. Tato všeobecná, všepřesahující láska, kterou cítí následovníci Bahá'í Víry ke svým spoluobčanům jakékoliv rasy, vyznání, třídy či národnosti, není záhadná a ani nelze říci, že byla uměle vyvolána. Je spontánní a je nefalšovaná. Ti, jejichž srdce jsou zapálena energizujícím vlivem Boží tvořivé lásky, chovají Jeho bytosti v lásce kvůli Němu a v každé lidské tváři vidí znamení odrazu Jeho slávy.

O takových lidech může být vskutku řečeno, že pro ně „je každá cizí země vlastní a každá vlast cizí zemí.“ Protože jejich občanství, a na to se nesmí zapomínat, je v Království Bahá'u'lláha. Přestože jsou ochotni sdílet až do nejzazší míry dočasná dobrodiní a prchající radosti, které nabízí tento pozemský život, přestože dychtí po tom, aby se účastnili každé činnosti, která vede k bohatosti, štěstí a spokojenosti tohoto života, nemohou ani na okamžik zapomenout, že to je jen pomíjivá, velmi krátká etapa jejich bytí, že ti, kteří ho žijí, jsou pouze poutníky a pocestnými, jejichž cílem je Nebeské město a jejichž domovem je Země nekončící radosti a jasnosti.

Ač jsou loajální ke svým příslušným vládám, ač se hluboce zajímají o všechno, co má vliv na jejich bezpečnost a blahobyt, ač dychtí po tom, aby se podíleli na všem, co podporuje jejich nejlepší zájmy, Víra, s níž se Bahá'u'lláhovi následovníci ztotožňují, je tou, o níž pevně věří, že ji Bůh vysoko pozvedl nad útoky, frakce a spory politické arény. Svou Víru chápou jako zásadně nepolitickou, nadnárodní svou povahou, přísně nestranickou a zcela distancovanou od nacionalistických ambicí, cílů a záměrů. Taková Víra nezná rozdělení tříd či stran. Podřizuje, beze slov a bez váhání, každý individuální zájem, ať osobní, regionální či národní, výsostným zájmům lidstva, s pevným přesvědčením, že ve světě vzájemně závislých národů a národností se prospěchu části dosahuje nejlépe prospě-

chem celku a že dílčím součástí nelze prokázat žádný trvalý prospěch, jsou-li obecné zájmy samotného celku ignorovány či zanedbávány.

Není divu, že Bahá'u'lláhovo Pero při předjímání současného stavu lidstva zjevilo tato výstižná slova: „*Nechť se nepyšní ten, kdo miluje svou vlastní zemi, ale ten, kdo miluje celý svět. Země je jediným domovem a lidstvo jeho občany.*“ A dále: „*Ten je skutečným člověkem, kdo se dnes zasvětil službě celému lidskému rodu.*“ „*Mocí uvolněnou těmito vznešenými slovy,*“ vysvětluje, „*propůjčil ptákům lidských srdcí nový impuls a udal jim nový směr a zahladil z Boží Svaté knihy každý náznak omezení.*“

Bahá'í pevně věří, že jejich Víra je navíc konfesijně nestranná, nesektářská a zcela oddělená od každého církevního systému, ať má jakoukoliv formu, původ či druhy činnosti. O žádné církevní organizaci, s jejími vyznáními, jejími tradicemi, omezeními a výlučným názorem, nemůže být řečeno (tak jako v případě všech existujících politických frakcí, stran, systémů a programů), že je ve všech aspektech v souladu se základními principy Bahá'í věrovyznání. S některými principy a ideály, jež oživují politické a náboženské instituce, může bezpochyby každý svědomitý následovník Bahá'u'lláhovy Víry ochotně souhlasit. S žádnou z těchto institucí se však nemůže ztotožnit, ani nemůže bezvýhradně schvalovat vyznání, principy a programy, na kterých jsou založeny.

Jak může taková Víra, mělo by se mít nadto na paměti, jejíž Bohem stanovené instituce byly založeny v oblasti jurisdikce alespoň čtyřiceti různých zemí, ve kterých se politiky a zájmy vlád stále střetávají a každým dnem jsou spleťtější a zmatenější, uspět v tom, aby zachovala neporušenost svého učení a uchránila jednotu svých následovníků, povolí-li svým přívržencům, jednotlivě nebo jako organizovaným radám, aby se zaplétali do politické činnosti? Jak může zajistit vitální, nepřerušovaný a klid-

ný rozvoj svých rozšiřujících se institucí? Jak se může Víra, jejíž větvoví ji přivedlo do kontaktu se vzájemně neslučitelnými náboženskými systémy, sektami a náboženskými přesvědčeními, dostat do postavení, aby vyžadovala nepodmíněnou věrnost od těch, které usiluje zapojit do svého Bohem určeného systému, povolí-li přitom svým přívržencům upsat se zastaralým obřadům a doktrínám? Jak se může vyhnout stálým třenicím, nepochopením a sporům, které musí formální přijetí členství, na rozdíl od společenského styku, nevyhnutelně zplodit?

S rozšiřováním a konsolidací jejich Správního řádu musejí zastánci Bahá'u'lláhovy Věci prosazovat a pozorně uplatňovat tyto řídicí a regulující principy Bahá'í věrovyznání. Naléhavé potřeby pomalu se krystalizující Víry jim ukládají povinnost, které se nemohou vyhnout, zodpovědnost, které nemohou uniknout.

Nezanedbávají ani naléhavou povinnost, aby vedle principů stanovených Bahá'u'lláhem, dodržovali a uváděli v platnost zákony, které jedny jako druhé tvoří základní schéma institucí, na kterém se v konečném důsledku musí zakládat struktura Jeho Světového řádu. Aby ukázala jejich užitečnost a účinnost, aby je prováděla a aplikovala, aby zachovávala jejich integritu, aby pochopila jejich důsledky a aby napomáhala jejich šíření, vynakládají Bahá'í společenství na Východě, a nedávno i na Západě, největší úsilí a jsou ochotna, pokud to bude nutné, přinést jakékoliv oběti, které budou požadovány. Není daleko den, kdy v jistých zemích Východu, ve kterých náboženská společenství vykonávají jurisdikci v osobních záležitostech, budou Bahá'í rady povolány k převzetí své zodpovědnosti a povinností přenesených na oficiálně vytvořené Bahá'í soudy. Budou zmocněny, aby v záležitostech jako je sňatek, rozvod a dědictví vykonávaly a aplikovaly v rámci svých příslušných pravomocí a se svolením vládních úřadů takové zákony a nařízení, které byly výslovně stanoveny v jejich Nejsvětější knize.

Vedle těchto trendů a činností, které její evoluce nyní odhaluje, ukázala Bahá'u'lláhova Víra, v jiných sférách, a všude tam, kam pronikla záře jejího světla, vliv své soudržné síly, své integrující moci, svého nezlomného ducha. Ve vybudování a zasvěcení svého Domu uctívání v srdci severoamerického kontinentu; ve výstavbě a znásobení jejích správních centrál v zemi jejího zrodu a v přílehlých zemích; ve vypracování legálních nástrojů určených k ochraně a řízení společenského života jejích institucí; ve shromažďování přiměřených materiálních i kulturních zdrojů na každém kontinentě světa; v darovaných pozemcích, které pro sebe vytvořila v blízkém okolí Svatyní ve svém světovém centru; v úsilí, které je vynakládáno na sbírání, ověření a systematizaci spisů jejích Zakladatelů; v opatřeních, která se podnikají pro získání historických míst spojených s životem jejího Předchůdce a jejího Autora, jejích hrdinů a mučedníků; v základech, které jsou pokládány pro postupné formování a zakládání vzdělávacích, kulturních a humanitárních institucí; v energickém úsilí, které se vyvíjí na ochranu povahy, podnikání iniciativy a koordinaci celosvětové činnosti její mládeže; v mimořádné vitalitě, se kterou její hrdinní obránci, její zvolení představitelé, její cestující učitelé a průkopníci obhajují její věc, rozšiřují její hranice, obohacují její literaturu a posilují základnu jejích duchovních vítězství a triumfů; v uznání, jež byly v některých případech vládní úřady podníceny udělit orgánům jejích místních a národních představitelů, což jim pak umožnilo legální registraci své rady, založení svých podpůrných institucí a ochranu svých darovaných pozemků; ve vybavení, která tytéž úřady souhlasily udělit jejím svatyním, jejím zasvěceným stavbám a vzdělávacím institucím; v nadšení a odhodlání, s nimiž některá společenství, která byla těžce zkoušena a pronásledována, znovu započínají svou činnost; ve spontánních hol-

dech, jež skládají členové královských rodin, princové, státníci a učenci vznešenosti její věci a postavení jejich Zakladatelů – v tomto všem, tak jako v mnoha dalších věcech, dokazuje Bahá'u'lláhova Víra nade vši pochybnost svou energičnost a schopnost působit proti rozkladným vlivům, jimž jsou podrobeny náboženské systémy, morální měřítko a politické a sociální instituce.

Od Islandu k Tasmánii, od Vancouveru k Čínskému moři se šíří zář a prodlužuje se větvoví tohoto svět obklopujícího Systému, tohoto mnohobarevného a pevně spleteného Bratrství, naplňujícího každého muže a ženu, které získalo pro svou věc, vírou, nadějí a energií, které dávno ztratila svévolná generace a jež nemá moc obnovit. Ti, kteří vládou bezprostředním osudům souženého světa, ti, kteří jsou zodpovědní za jeho chaotický stav, jeho obavy, pochyby a jeho trápení, udělají dobře, když ve svém zmatku upřou zrak a zvaží ve svém srdci důkazy této zachraňující milosti Všemohoucího, která je v jejich dosahu – milosti, která může ulehčit jejich břemenu, rozptýlit jejich zmatek a osvětlit jejich stezku.

Boží odplata

Celé lidstvo sténá, umírá, aby bylo zavedeno k jednotě a ukončilo svá odvěká muka. A přesto tvrdošíjně odmítá přijmout světlo a uznat svrchovanou autoritu té jediné Moci, která ho může vymanit z komplikací a odvrátit politováníhodnou pohromu, která ho hrozí zaplavit.

Neblahý je vskutku hlas Bahá'u'lláha, který zní z těchto prorockých slov: „*Ó vy národy světa! Vpravdě vězte, že vás stíhá nepředvídaná pohroma a že na vás čeká bolestná odplata. Nemyslete si, že to, co jste spáchali, je smazáno před Mým pohledem.*“ A dále: „*Určili jsme vám čas, ó národy. Pokud selžete a v určenou hodinu se neobrátíte k Bohu, On se vás, vpravdě, chopí násilím a způsobí bo-*

lestné utrpení, jež vás napadne ze všech stran. Jak přísný je, vpravdě, trest, kterým vás pak váš Pán vytréstá!“

Musí lidstvo, jež je už nyní tak trýzněné, postihovat stále bolestivější soužení před tím, než ho jeho očistující vliv připraví na vstup do nebeského Království, které má být založeno na zemi? Musí být začátek tak nesmírné, tak jedinečné, tak osvícené éry v lidských dějinách uveden tak velkou katastrofou v lidských záležitostech, která připomíná, ba překonává děsivý pád římské civilizace v prvních staletích křesťanské éry? Musí série nesmírných křečí pohnout a roztřást lidský rod před tím, než bude Bahá'u'lláh usazen na trůn v srdcích a svědomí mas, než bude Jeho nesporná nadvláda všeobecně uznávána a vznešená stavba Jeho Světového řádu postavena a vybudována?

Dlouhá období kojenectví a dětství, kterými musel lidský rod projít, ustupují do pozadí. Lidstvo nyní prožívá zmatky nezaměnitelně spojené s nejbouřlivějším stádiem jeho vývoje, stádiem dospívání, kdy impulsivnost mládí a jeho horlivost dosahují vrcholu a musí být postupně nahrazeny klidem, moudrostí a zralostí, které charakterizují stádium dospělosti. Tehdy lidský rod dosáhne úrovně zralosti, která mu umožní získat všechn potenciál a schopnosti, na kterých musí záviset jeho konečný rozvoj.

Světová jednota je cílem

Sjednocení celého lidstva je charakteristickým znakem stádia, do kterého lidská společnost nyní vstupuje. Jednota rodiny, kmene, městského státu a národa byla postupně vyzkoušena a plně ustanovena. Světová jednota je cílem, o který usouzené lidstvo nyní usiluje. Budování národních států skončilo. Anarchie vrozená státní suverenitě se blíží ke svému vrcholu. Svět dospívající do své zralosti se musí vzdát tohoto fetiše, uznat jednotu a celistvost lidských vztahů a jednou provždy založit

aparát, který může nejlépe ztělesňovat tento základní princip jeho života.

„Nový život,“ prohlašuje Bahá'u'lláh, „se v tomto věku probouzí v národech země, a přesto žádný neobjevil jeho příčinu, ani si neuvědomil jeho záměr.“ „Ó děti lidí,“ takto oslovuje Svou generaci, „základním cílem oživujícím Víru Boha a Jeho Náboženství je chránit zájmy a podporovat jednotu lidského rodu... To je přímá stezka, pevný a nepohnutelný základ. Změny a nahodilosti světa nemohou nikdy narušit sílu čehokoliv, co je vybudováno na tomto základě, a ani proběhnutí nesčetných staletí nemůže podkopat jeho stavbu.“ „Blahobytu lidstva,“ prohlašuje, „jeho míru a bezpečnosti nelze dosáhnout, pokud a dokud nebude pevně ustanovena jeho jednota.“ „Tak mocné je světlo jednoty,“ dosvědčuje dále, „že může ozářit celou Zemi. Jediný pravý Bůh, Ten, který zná všechny věci, Sám dosvědčuje pravdu těchto slov... Tento cíl převyšuje všechny ostatní cíle a tato snaha je králem všech snah.“ „Ten, který je vaším Pánem, Nejmilosrdnějším,“ napsal, „s láskou opatruje ve Svém srdci touhu spatřit celý lidský rod jako jedinou duši a jediné tělo. Pospěšte a získejte svůj díl Boží laskavé milosti a slitování v tento Den, který zastihne všechny další stvořené dny.“

Jednota lidského rodu, jak ji předvídal Bahá'u'lláh, předpokládá založení celosvětového společenství národů, ve kterém jsou všechny národy, rasy, vyznání a třídy těsně a trvale sjednoceny a ve kterém je autonomie jeho členských států a osobní svoboda a iniciativa jednotlivců, kteří je tvoří, jednoznačně a úplně zaručena. Takové společenství národů se musí, pokud si ho můžeme představit, skládat ze světového zákonodárného orgánu, jehož členové budou, jako zplnomocněnci celého lidstva, vykonávat konečnou kontrolu nad celkovými zdroji všech začleněných národů a budou ustanovovat takové zákony, které budou vyžadovány k tomu, aby upravovaly život, uspo-

kojovaly potřeby a urovnávaly vztahy mezi všemi národy a rasami. Světová exekutiva, podporována mezinárodními ozbrojenými silami, bude uskutečňovat rozhodnutí, ke kterým se dospělo, a aplikovat zákony ustanovené tímto světovým zákonodárným orgánem a bude chránit organickou jednotu celého společenství národů. Světový tribunál bude soudně posuzovat a vynášet závazné a konečné rozsudky v naprosto všech sporech, které mohou vyvstat mezi různými prvky tvořícími tento univerzální systém. Bude vynalezen mechanismus celosvětové vzájemné komunikace, objímající celou planetu, osvobozený od národních překážek a omezení a pracující s udivující rychlostí a dokonalou pravidelností. Světová metropole bude fungovat jako nervové centrum světové civilizace, ohnisko, ke kterému budou směřovat sjednocující síly života a z něhož budou vyzařovat její energizující vlivy. Světový jazyk bude buď vynalezen nebo vytvořen z existujících jazyků a bude se mu vyučovat na školách všech federalizovaných národů jako pomocnému jazyku vedle jejich mateřštiny. Světové písmo, světová literatura, jednotný a univerzální systém měn, měř a vah zjednoduší a usnadní styk a porozumění mezi národy a rasami lidstva. V takové světové společnosti budou věda a náboženství, dvě nejmocnější síly v lidském životě, uvedeny do souladu, budou spolupracovat a harmonicky se rozvíjet. Tisk přestane být v takovém systému hanebně manipulován nezadatelnými zájmy, ať soukromými nebo veřejnými, bude dávat plný prostor vyjádření rozrůzněných názorů a přesvědčení lidstva a bude osvobozen od vlivu soupeřících vlád a národů. Ekonomické zdroje světa budou organizovány, jeho surovinové zdroje se budou odčerpávat a plně zpracovávat, trhy se budou koordinovat a rozvíjet a distribuce jeho produktů se bude spravedlivě regulovat.

Bude ukončeno národní soupeření, nenávist a intriky a rasovou nesnášenlivost a předsudky nahradí raso-
v

telství, porozumění a spolupráce. Příčiny náboženských svárů budou trvale odstraněny, ekonomické překážky a omezení budou naprosto zrušeny a nadměrné rozdíly mezi třídami budou vyhlazeny. Velká chudoba na jedné straně a hrubé hromadění majetku na straně druhé zmizí. Nezměrná energie mrhaná a plýtvaná na války, ať hospodářské nebo politické, bude věnována takovým cílům jako je rozšíření rozsahu lidských vynálezů a technického rozvoje, zvýšení produktivity lidstva, vymýcení nemocí, rozšíření vědeckého výzkumu, pozvednutí standardu tělesného zdraví, zbystrnění a vytrnění lidského mozku, zužitkování nevyužívaných a netušených zdrojů planety, prodloužení lidského života a podpora jakýchkoli dalších faktorů, které mohou stimulovat intelektuální, morální a duchovní život celého lidského rodu.

Světový federální systém vládnuocí celé Zemi a mající nezpochybnitelnou autoritu nad jejími nepředstavitelně nesmírnými zdroji, mísící a ztělesňující ideály Východu a Západu, osvobozený od prokletí války a jejího utrpení a předsevzatý využívat všech dostupných zdrojů energie na povrchu planety, systém, ve kterém je [ozbrojená] Síla služebnicí Spravedlnosti, jehož život udržuje všeobecné uznání jednoho Boha a jeho věrnost jednomu společnému Zjevení – takový je cíl, ke kterému lidstvo, popoháněné sjednocujícími silami života, směřuje.

„Jedna z největších událostí,“ potvrzuje ‘Abdu’l-Bahá, *„která se má stát v Den projevu té nesrovnatelné Větvě, je vztyčení Zástavy Boží mezi všemi národy. Tím se myslí, že všechny národy a příbuzenstva budou svolány do stínu tohoto Božího Praporu, který není ničím jiným než Větví samotného Pána, a stanou se jediným národem. Náboženský a sektářský antagonismus, nepřátelství ras a národů a rozpory mezi nimi zmizí. Všichni lidé přilnou k jednomu náboženství, budou mít jednu společnou víru, splynou do jedné rasy a stanou se jedním národem. Všichni bu-*

dou obývat jednu společnou vlast, kterou je planeta sama.“ „Nyní, ve světě bytí,“ vysvětloval dále, „Ruka Boží moci položila pevné základy této nejvyšší štedrosti a tohoto podivuhodného daru. Cokoliv je skryto v nejzazším nitru tohoto svatého Cyklu, se postupně odhalí a projeví, protože dnešek není ničím jiným než začátkem jeho růstu a počátkem úsvitu jeho znamení. Dříve než skončí toto století a tento věk, bude jasné a zřejmé, jak podivuhodný byl tento jarní čas a jak nebeský byl tento dar.“

Neméně okouzující je vidění Izajáše, největšího z hebrejských Proroků, když před dvaceti pěti stovkami let předpovídal osud, ke kterému musí lidstvo ve svém stádiu dospělosti dojít: *„A On (Pán) bude soudit pronárody a on ztrestá národy mnohé, a oni překují své meče na radlice, svá kopí na vinařské nože, národ nepozvedne meč proti národu, a nepoznají dále války... I vzejde proutek z rodu Jišajova a z jeho kořenů vyroste Větev... A zachvátí zemi svými slovy a dechem svých rtů usmrtí hříšné. Jeho bedra budou opásána spravedlností a jeho boky přepásá věrnost. Vlk bude pobývat s beránkem a levhart s kůzlem odpočívát; a tele a lvíče a žírný dobytek budou pospolu... A kojeneček si bude hrát nad děrou hada a dítě sáhne rukou do baziliškova doupěte. Nepoškodí, ani nebudou ničít celou mou svatou horu, protože země bude plná poznání Pána tak, jako vody pokrývají moře.“*

Autor Apokalypsy, když předpovídal tisíciletou slávu, již vykoupené a jásavé lidstvo musí být svědkem, podobně dosvědčuje: *„A viděl jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe a první země pominuly, a moře již vůbec nebylo. A já, Jan, jsem viděl od Boha z nebe sestupovat svaté město, nový Jeruzalém, připravený jako nevěsta ozdobená pro svého ženicha. A slyšel jsem mohutný hlas z nebe, který pravil: ‚Popatři, svatostánek Boží uprostřed lidí a Bůh bude s nimi přebývat a oni budou jeho lidem; Bůh sám bude s nimi a bude jejich Bohem. A Bůh jim setře*

každou slzu z očí; a nebude více smrti, ani žalu, ani pláče, a nebude více ani bolesti – neboť co bylo, pominulo.““

Kdo může pochybovat, že takové dovršení – dozrání lidského rodu – musí následně signalizovat počátek takové světové civilizace, jakou oko smrtelníka nespatriilo či lidská mysl nedokázala pochopit? Kdo si může představit vznešený standard, kterého je takové civilizaci, až se rozvine, určeno dosáhnout? Kdo může změřit výšiny, do jakých se vznese lidská inteligence, osvobozená od svých pout? Kdo si umí představit sféry, které lidský duch, oživovaný linoucíím se světlem Bahá'u'lláha, zářícím v hojnosti své slávy, objeví?

Lze snad najít nějaký vhodnější závěr tohoto tématu, než jsou tato Bahá'u'lláhova slova, napsaná v očekávání zlatého věku Jeho Víry – věku, v němž bude tvář země, od pólu k pólu, zrcadlit nevýslovnou nádheru Abhá Ráje? *„Toto jest Den, kdy nelze vidět nic než nádheru Světla linoucího se z tváře tvého Pána, Milostivého, Nejštědřejšího. Vpravdě, mocí Své neodolatelné a vše si podmaňující svrchovanosti jsme nechali každé duši vyhasnout. Poté jsme jako projev Naší milosti k lidem povolali k životu nové stvoření. Já jsem, vpravdě, Nejštědřejší, Dávný z Dnů. Toto je Den, kdy nespatriřený svět volá: ‚Nezměrné je tvé požehnání, ó země, protože ses stala svému Bohu podnoží a byla jsi vyvolena za místo Jeho mocného trůnu!‘ Říše slávy pronesla: ‚Kéž by můj život byl pro tebe obětován, protože Ten, který je Milovaným Milosrdného, na tobě mocí Svého jména, které bylo přislíbeno všem věcem, ať minulým či budoucím, ustanovil Svou svrchovanost.““*

SHOGHI.

Haifa, Palestina
11. března 1936

REJSTŘÍK

REJSTRÍK

A

- ‘**Abdu’l-Azíz**, turecký sultán
206, 209
 - Bahá’u’lláhova Deska
‘Abdu’l-Azízovi 209
- ‘**Abdu’l-Bahá**
 - autentický text 19
 - Bábovo postavení potvrzeno
85, 154, 155, 158, 159,
162, 169, 170
 - Bahá’u’lláhovo postavení
potvrzeno 159, 162-163
 - bezpříkladné strádání 206
 - Boží Plán 101-102, 103, 115
 - citáty od Něho (viz Citáty)
 - Deska Větve interpretována
167
 - dosvědčuje Bahá’u’lláhovo
Zjevení 142
 - duchovní úděl amerických
věřících 75, 101-105,
113-115, 122-123
 - Charta Světového řádu 172
 - jedinečná funkce 160, 172
 - Jeho Desky
 - americkým věřícím 101-102,
103-104, 109, 169-170
 - prvnímu Domu spravedl-
nosti v Chicagu 21
 - Jeho Desky vydané v Americe
109
 - Jeho postavení 127-128,
160-161, 163-165,
171-172, 180-181
 - Jeho postavení potvrzené Jím
Samým 162, 166
 - Jeho postavení po dobu 1 000
let 161
 - Jeho postavení služby 162,
168, 170
 - Jeho postavení určené
Bahá’u’lláhem 160-161, 166,
168
 - Jeho postavení ve srovnání
s Bahá’u’lláhem 161,
167, 180
 - Jeho postavení ve srovnání
s pozdějšími služebníky
Víry 161, 180
 - Jeho tituly
 - Architekt Světového řádu
182, 191
 - Nejmocnější Větev 163,
166, 175
 - Stavitel 23
 - Střed Bahá’u’lláhovy
Smlouvy 54, 99, 117, 161,
163, 166, 168, 174, 175,
180, 192, 206
 - Tajemství Boha 164, 166,
172
 - Vykladač 19, 54, 56, 158,
162
 - Vysvětlovatel 54, 142, 166,
168, 172
 - Jeho ústní prohlášení jsou
často špatně interpreto-
vána 18, 19
 - modlitba za Něho zjevená
Bahá’u’lláhem 165-166
 - Muḥammad-‘Alí Mu odporo-
val 23
 - návštěva Ameriky 108-115

- ‘**Abdu’l-Bahá** – pokrač.
 není návratem Krista 169-170
 není Projevem Božím 161,
 167, 169-170
 odhaluje postavení věřících
 143
 pojítka mezi obdobími Víry
 128, 171-172
 položil základní kámen
 Mashriqu’l-Adhkáru 103
 Poslední vůle (viz Vůle
 ‘Abdu’l-Baháa)
 proroctví o opozici proti Víře
 33-34, 42
 proroctví o světové válce 114
 proroctví o útrapách lidstva
 47-49, 66-67
 příklad 128, 163, 169, 172
 příslib vítězství Víry 34, 106,
 174-175, 243-244
 rozsudek Versailleského paktu
 47-48
 síla svolněná Jeho skolem
 116, 175
 smrt 47, 73, 117, 128, 203
 slavnost ve West Englewoodu
 103
 snahy ustanovit Víru v Americe
 102-103, 108-115
 spisy jsou systematizovány 238
 Strážcovství dávno předpoví-
 dané 179-180
 „Tajemství Boží civilizace“ 56
 „Ten, kolem něhož krouží
 všechna jména“ 163, 166
 vyslal čtyři posly do Ameriky
 110
 vysvětluje dědický princip
 Světového řádu 176, 177
 založil správní instituce 35, 36,
 110, 175, 176, 187
‘Abdu’l- Ĥamíd 33, 206, 208
Abraham 137
Adam 42
Adrianopol 171, 211, 150
Afnán 164, 178
Afrika 33, 34, 49, 79, 105, 116,
 122, 215, 217, 224
Agḥsán 164, 178
‘Akká 137, 171, 208
Alexandrie 79, 100
Aljaška 115
Americká republika
 doba dospělosti 197
Amerika
 ‘Abdu’l-Baháova návštěva
 Ameriky 101-103, 106-
 107, 112-115
 americká federace 65-66, 196
 čtyři poslové, které do ní
 ‘Abdu’l-Bahá vyslal 110
 její poslání 75, 101-102,
 104-106, 113-115, 122-123,
 171
 její publikace 87,109, 111, 238
 její současné těžkosti 50, 105,
 223-224
 ohrožována velkou katastrofou
 224
 první zmínka o Víře v ní 97
 Správní řád ustanovený v ní
 74-75, 100, 107, 119-120,
 122-123, 171
 Víra v ní ustanovená 97-103,
 106-116, 213-214
 výzva k udržení duchovního

REJSTRÍK

- prvenství 122-123
výzva sekularismu 215
- Američtí věřící**
‘Abdu’l-Baháův Boží plán pro ně 101, 103, 115
Desky pro ně 101-102, 103-104, 109, 169-170
duchovní prvenství 98, 101-102, 103-105, 113-115, 122-123
hmotné zdroje omezeny 76, 91, 98
jejich poslání 75, 101-102, 104-106, 113-115
jejich zkoušky 75, 98, 106, 109, 110, 111, 113-114, 116-119
láska, kterou k nim měl ‘Abdu’l-Bahá 98, 102-104, 112-116
legalizovaný Správní řád 77, 119-120, 238
odvolání se ke Společnosti národů 121
pomoc věřícím v Egyptě, Persii a Rusku 75, 120
průkopníci 76, 92, 106, 111, 115, 121
srovnatelnost s ranými mučedníky 76
učitelé ve vzdálených zemích 76, 104-105, 111, 115-117, 119, 122, 185
úspěchy 110, 111, 115-118, 119-123, 129
vítězní budovatelé Bahá’í správy 75-76, 100, 119, 171
výstavba Mashriqu’l-Adhkáru (viz Mashriqu’l-Adhkár)
získali uznání od členky královské rodiny 121
zřízení národních nadačních fondů 120, 238
- americká vláda**, schválila Správní řád 77, 120
její úředník obdržel slova od ‘Abdu’l-Baháa 56
- anarchie** – její příčina 221
- Anglie** 215
její vládu schválila Bahá’í instituce 77
- apokalypsa** – proroctví o ní 244
- Apoštolský věk** (viz Věky Víry)
- Áqá Ján, Mírzá** – Bahá’u’lláhův písař 166
- Aqdas** (viz Kitáb-i-Aqdas)
- Argentina** 115
- Archa spasení** 35, 111, 186, 231
- Asie** 49, 79, 105, 215, 224
- askeze** 39
- atheismus** 217
- Austrálie** 50, 116
- autonomie**, národní, základní 61, 241
- B**
- Báb**, ‘Alí-Muḥammad
citáty od Něho (viz Citáty)
dvojí postavení 153, 160
jednota s Proroky minulosti 150-151, 157
Jeho apoštolové 78, 87, 140, 155
Jeho hrobka 109, 111
Jeho charakteristika 127, 154

BAHÁ'U'LLÁHŮV SVĚTOVÝ ŘÁD - VYBRANÉ DOPISY

- Báb**, 'Alí-Muḥammad – pokrač.
 Jeho postavení 127, 130-131, 133, 156-157, 160
 Jeho tituly
 Odvěká Krása 195
 Prvotní Bod 138, 156, 157, 169
 Přislíbený Kristus 170
 „Slovo“ 156
 Slunce Pravdy 162
 Tajuplný Chrám 157
 Velké Oznámení 135,157
 Jeho vliv 134, 155-156
 Jeho Zjevení je jako slunce ve znamení Berana 158
 Jeho Zřízení 84-86, 132-133, 152, 153-159, 171
 poslední přípravný Zjevovatel 134
 postavení dotvrzené 'Abdu'l-Baháem 85, 153, 154, 157-159
 postavení dotvrzené Bahá'u'lláhem 41-42, 85, 156
 postavení odhalené v Nabilově vyprávění („Dawn-Breakers“) 153, 154
 potomek imámů 133, 212
 prohlašuje nadřazenost Bahá'u'lláha 85, 130-131
 Projev Boží 84, 85, 134, 153-157, 160, 162
 Předchůdce Bahá'u'lláha 84, 85, 99, 130, 153, 154, 159, 160, 161, 162, 169, 212, 238
 předpovídal Bahá'u'lláhu Světový řád 175
- Qá'im 41, 42, 85, 131, 151, 156
 splněná proroctví 153, 157-158, 160, 212
 totožný v realitě s Bahá'u'lláhem 169, 170
 umučení 78, 132, 154, 205, 212
 útoky proti Němu 98-99, vede Strážce a Domy spravedlnosti 179
 vědění, které zjevil 41, 85, 130-131, 156, 171
- Bábí věřící** – trpělivost a věrnost 155-156
- Bagdád** 156
 Bahá'í se odvolávají ke Společnosti národů 120-121
 Bahá'u'lláhův Dům 43, 120-121
- Bahá'í cyklus** (viz Cyklus)
Bahá'í instituce (viz Správní řád)
Bahá'í principy (viz Bahá'u'lláhova Víra)
Bahá'í rady 20-21, 23-24, 34-35, 87, 129,175-176, 237-238
Bahá'í rady Východu – sociální jurisdikce 237-238
Bahá'í Společenství národů (viz Světový řád)
Bahá'í správa (viz Správní řád)
Bahá'í učení (viz také Bahá'u'lláhova Víra)
 Báb – Projev a Předchůdce (viz Báb)
 Bahá'u'lláh – Nejvyšší Projev (viz Bahá'u'lláh)
 Bůh – nepoznatelný 145,146, 147

REJSTRÍK

- dospělost lidstva (viz Lidstvo) 193-194
- jednota lidstva (viz Jednota lidstva)
- jednota Projevů (viz Projevy)
- jeho neporušenost udržovaná Správním řádem 32, 77, 80, 88-89, 98-99, 176-177
- Mír – Největší mír, který má být ustanoven (viz Mír)
- postoj k politice 88-90, 235, 236
- Projev není vtělením Boha 145, 146, 147
- přijetí islámského Zřízení 132-133, 195
- věda a náboženství jsou v souladu 242
- Bahá'í Věc** (viz Bahá'u'lláhova Víra)
- Bahá'í věřící** (viz Věřící)
- Bahá'í Víra** (viz Bahá'u'lláhova Víra)
- Bahá'í Zjevení** (viz Bahá'u'lláhova Víra)
- Bahá'u'lláh**
- Boží Společenské uspořádání (viz Správní řád)
 - citáty od Něho (viz Citáty)
 - Deska 'Abdu'l-Baháovi 165
 - Deska královně Viktorii 59-60, 193
 - Deska křesťanstvu 135
 - Deska německému císaři 203-204
 - Deska sultánovi 'Abdu'l-'Azízovi 209
 - Deska Větve 163, 164, 167
- dosvědčuje Božství Krista 138, 146, 150, 220
- charakteristiky 127
- jednost s Bábem 169, 170
- Jeho Duch
- síla přeměnit lidstvo 35-36, 42, 67-68, 73-74, 193-194, 200-201
 - vede Strážce a Domy spravedlnosti 179
 - vyžaduje viditelný Řád 35
 - znovu oživuje náboženství 51-52, 147, 219-220
- Jeho Dům v Bagdádu 43, 120-121
- Jeho Kniha (viz též Kitáb-i-Aqdas) 18, 40, 164, 178, 203, 209, 236, 237
- Jeho moc 27, 67-68, 91, 105-106, 134, 137, 138-142, 155, 157-158
- Jeho písař Mírzá Áqá Ján 166
- Jeho posláni 17, 32, 56, 60-61, 193-194, 199-200
- Jeho proroctví 50, 52, 67, 85, 105, 161-162, 192-193, 203-204, 209-211, 212-213, 228, 230-231, 239-240
- Jeho Předchůdce (viz Báb)
- Jeho Spisy jsou systematizovány 238
- Jeho Světový řád (viz Světový řád)
- Jeho vedení 35-36, 52, 55, 83, 91, 173-174, 178, 183, 193-194
- Jeho volání 55, 62, 67-68, 144, 201, 239-240

BAHÁ'U'LLÁHŮV SVĚTOVÝ ŘÁD - VYBRANÉ DOPISY

Bahá'u'lláh – pokrač.

- Jeho zákony zjevené v Kitáb-i-Aqdas (viz Kitáb-i-Aqdas)
- Jeho zásada kolektivní bezpečnosti 227
- modlitba, kterou zjevil pro 'Abdu'l-Baháa 165-166
- naplňuje proroctví o Velkém Cyklu 134-135, 137-138, 146-147, 158, 171, 198
- Nejvyšší Projev Boží 42, 85-86, 127, 131, 132-133, 134-135, 136, 141, 145, 146-147, 152, 159, 161, 162-163, 167, 171, 180-181, 193-194, 239
- není totožný s Bohem 146-147
- odhalené postavení věřících 139, 143
- Odchod 80, 171, 208
- oslovení Konstantinopole je srovnáváno s Kristovým oslovením Jeruzaléma 209
- poslední Boží Zjevovatel na dobu tisíc let 161-162, 171
- potvrzuje Bábův prorocký úřad 85, 130-131, 153-156, 161
- projevuje přídomy Boží 141-142
- první zmínka o NĚm v Americe 97
- Smlouva (viz Smlouva) stanovuje 'Abdu'l-Baháovo postavení 160-161, 163-164, 166
- Tituly
- Dávny z Dnů 245
- Hlas Boží 145
- Jehova Starého zákona 135
- Mluví Boha 68
- Největší Jméno 34, 97, 120, 130, 167, 193, 231
- Odvěká Krása 144, 150, 159, 162, 193, 195, 199, 207
- Otec 136
- Pán zástupů 104, 170
- Požehnaná Krása 143, 159, 162, 163, 198
- Přislíbený všech věků 134, 135, 158, 170
- Slunce Pravdy 158, 162, 199
- Touha světa 137-138, 140, 198
- Utěšitel 136
- Velké Oznámení 135, 157
- ujišťuje o vítězství věřících 137, 142, 143
- ustanovil instituce Správního řádu 17, 19-20, 23-25, 35-36, 173, 175-177, 219, 237
- utrpení nemající sobě rovna 99, 152, 204, 205-209, 211, 232-233
- v Síyáh-Chálu v Teheránu 171
- vysvětlení Božství 144-147, 160
- vysvětlení výrazu „On je Mnou“ 168
- Zjevení nemající sobě rovna 35-36, 146-147, 171-172
- Zjevení potvrzeno 'Abdu'l-Baháem 142-143
- zoroastrijské proroctví 132-133
- „Životodárce světa“ 105

REJSTRÍK

- Bahá'u'lláhova Víra** (viz též Bahá'u'lláhovo Zjevení)
- američtí průkopníci Víry 76, 92, 106, 111, 114-115, 121-122
 - Archa spasení 35, 111, 186, 231
 - aspekty správní a duchovní 20
 - čtyři desetiletí Víry v Americe 106-107
 - evoluce Víry 17, 24, 35, 39-41, 71, 76, 77, 87-88, 98-100, 101, 119, 127, 129, 143-144, 185-186, 191, 199-200, 202-203, 213-214, 230-231, 236-237, 238-240
 - instituce (viz Správní řád)
 - jednota Víry 18, 22-23, 38-39, 59, 193
 - jednotná s Kristovou Vírou 219-220
 - její následovníci v porovnání se zmateným lidstvem 185
 - její pronásledovatelé porovnání s pronásledovateli křesťanů 208-209
 - její ustanovení
 - po celém světě pomocí amerických věřících 75, 104-105, 111, 115-116, 119, 121-122
 - v Americe 97-103, 106-116, 213-214
 - ve čtyřiceti zemích 77, 129, 172, 199, 236
 - její velikost potvrzená 'Abdu'l-Baháem 142-144
 - její zrod 74-76, 100-101, 111-112, 119, 127, 171, 191, 200-201
 - je výzvou církevnictví 97, 213-214
 - chráněna Knihou Bahá'u'lláha (viz Kitáb-i-Aqdas)
 - mučedníci (viz Mučedníci)
 - naplňuje proroctví Písem 133-138, 147, 158-159, 171, 186, 198
 - nástroj a strážce Největšího Míru 36, 192, 233
 - nástupnictví zajištěno (viz Správní řád)
 - nebezpečí provázející její růst 88-90
 - nemající sobě rovna 32-33, 40-42, 133-135, 141-142, 160, 198-199
 - není konečným Zjevením 80-82, 148-150, 160
 - nepolitická a nestranická 87-90, 235-237
 - nepřátelé (viz Nepřátelé Věci)
 - odhaluje účel všech náboženství 234-235
 - osvobozena od islámské nadvlády 77, 129-130
 - ovlivnila islámskou Víru 204, 213
 - Persie – její rodiště 74, 100, 116, 117
 - platnost Víry 38-41, 169-170
 - pokyny nejsou zatím odhaleny 87, 122
 - porovnání s církevními organizacemi 34-39, 236-237

- Bahá'u'lláhova Víra** (viz též Bahá'u'lláhovo Zjevení)
 – pokrač.
- postavení prvních věřících 171
- principy Víry
- Božství všech Náboženství 38, 80, 81, 147, 234
 - jednost všech Náboženství 58, 68, 81, 84, 147, 160, 197, 220, 233-234, 244
 - jednota lidstva (viz Jednota lidstva)
 - jednota Proroků (viz Projevy)
 - odstranění předsudků 56, 61-62, 121, 234
 - věda a náboženství v souladu 242
 - Zjevení postupné (viz Zjevení Boží)
- Předchůdce Báb, Projev (viz Báb)
- přeměňuje lidstvo 42, 51, 62, 63, 66-67, 74, 76-78, 155, 193-195, 197, 220, 234, 239, 241
- přízpůsobena schopnostem lidstva 63-64, 80-86, 133-135, 137-139, 143-144, 148-152, 193-197
- rozmanitost jejich následovníků 24, 62, 68, 92, 185, 234
- síla Víry 25, 35, 67-68, 73, 86-87, 91, 105-106, 133-134, 135, 138-142, 144-145, 172, 197, 200-201
- integrace 23, 196-197, 201-202, 227-228, 231, 234-235, 238, 240-241
- její Mystický Zdroj 73-74, 77, 91, 153-154
- odvrátit světovou katastrofu 238-239
- přeměnit lidstvo 42, 51, 62, 63, 66-67, 74, 76-78, 155, 193-195, 197, 220, 231, 234, 239, 241
- skrytá 138-139, 143, 158, 174-175, 231-232
- správní instituce schváleny dvěma vládami 77
- Správní řád (viz Správní řád)
- státní náboženství svrchované moci 21
- svědectví členů královského rodu 77, 121, 129, 234, 239
- Světové centrum Víry 208
- Tři Ústřední Postavy 161
- univerzální 21-22, 23-24, 34, 39-40, 58-60, 77-78, 129, 174-175, 193-194, 233, 235-236, 238, 243, 245
- úspěchy 26, 73-76, 77-78, 98, 106-108, 111, 115-123, 129-130, 172, 185, 191, 199-200, 231-232, 236-239
- ustanovuje pravomoc předchozích Zjevení 38, 80-81, 147, 235
- útoky proti ní 18, 24-25, 31-32, 33-34, 38-39, 42, 43, 74, 98-99, 109, 118, 232-233
- utrpení prorokováno 24-25, 33-34, 38-39, 42, 111, 200
- uznání Víry – důkazy 77, 121, 129-130, 234, 238-239

REJSTŘÍK

- Věky (viz Věky)
vítězství Víry
dosaženo 202-203, 205-206,
207-208
nad šiitským islámem 204
přislíbeno 33-34, 40, 74,
83, 102, 106, 112, 117,
128, 130, 137, 142, 144,
169, 171, 203, 205, 227,
238, 243-244
- Vyhlášení (1863) 69
- Výročí 69, 127
- základna Světového řádu 21-
23, 141, 172, 174-175,
181-182, 192-193, 200-
202, 233
- záměr Víry 17, 24-25, 80-81,
197, 240-241
- získání svatyní 238-239
- živoucí organismus 39-40
- Bayán** 86, 131, 140, 151, 153,
154, 162, 174, 175
- Balkán** 48, 122
- Balkánské války** 208
- Bejrút** 166
- bezpečnost kolektivní**, Bahá'u'-
lláhův princip 227-229
- bezvěrectví** – příčina světového
úpadku 42, 185, 214, 221-222
- Boží Lékař** 56, 59, 193, 230
- Boží obec** 88-91
- Boží odplata předpovězena** (viz
Pohroma)
- Boží Plán** 'Abdu'l-Baháa 101-
102, 103, 114
- Boží program** (viz Správní řád)
- Boží společenské uspořádání**
36, 38, 40, 84, 192-193
- Boží vedení** (viz Vedení)
- Boží Záměr** 63, 67-68, 83-84,
88-89, 99-100, 117
- Božství Projevu vysvětleno** 138,
146, 150, 220
- Brittingham** (i. D.) 108
- Bryce, Lord** – citát (viz Citáty)
„Brzy bude současný řád svinut“
192
- Buddhismus** 216
- Bůh**
antropomorfické pojetí nepří-
pustné 144-145
definován komunisty 216
Jeho Hlas 145, 168
Království 9, 35, 59, 64, 67,
84, 92, 101, 104, 106,
136, 140, 144, 152, 162,
187, 199, 208, 230, 235,
240
panteistické pojetí nepřijatelné
144-145
Podstata je nepoznatelná, není
vtělená 144-147
víra v Něho slábné 214
záměr 84, 88-89, 99-100, 116-
117, 151, 172, 178, 187,
191-192, 195, 203, 218,
231
znám skrze Projevy 145-148
- C**
- církev v Antiochii** 100
- církevní instituce** ve srovnání se
Správním řádem 34-38, 97,
173-174, 181-184, 192-
193, 236-237

církevní soudní dvory Východu

25

církevnictví zpochybněno

Vírou 97, 213-214

Citáty od 'Abdu'l-Baháa

Amerika, duchovní poslání a postavení, kterého má dosáhnout 103-105

Amerika „raduj se – větší osvícení na Západ“ 106

Amerika, role její 75, 102

Boží Zjevení povstává na Východě 101

budoucí Projevy v Bahá'u'lláhově stínu 144, 199

budoucí rozvoj Víry 143

Den Bahá'u'lláha, jeho velikost 142, 143

Deska Americe: postavení 'Abdu'l-Baháa 170

Deska severovýchodním státům Ameriky 101-102

Deska Větev, poznámka k ní 168

dospělost, její předpoklady 195-196

Dům spravedlnosti, světový – pravomoc rušit zákony 40, 178

jednota lidstva 55

jednota: Sedm svící 58-59

jednota v různosti: „považte květiny v zahradě“ 62

Knih Bahá'u'lláha a Světový dům spravedlnosti, autorita jejich 178

„Mír, jejich rty prohlašují“ 47-48

naděje na duchovní vůdcovství Ameriky 101-102

„neduhy světa se rozmnoží“ 48-49

„občan světa“ (federalismus) 56

postavení Bába, Bahá'u'lláha a 'Abdu'l-Baháa dosvědčeno 162-163

postavení Bába a Bahá'u'lláha potvrzeno 158-159, 162-163

postavení pravého věřícího 144

právo prvorozenectví zastávají všechna Zřízení 177

proroctví o nadcházející válce 67

síla uvolněná Bahá'u'lláhem 158

Smlouva Bahá'u'lláhova, její síla 174-175

Strážce a Dům spravedlnosti jsou pod vedením a ochranou Bába a Bahá'u'lláha 179

Strážce je Vykladač 178

Strážcovství – dlouho předjímané 179-180

Strážcovství, pravomoc a nástupnictví 178-179

„Tajemství Boží civilizace“:

„Pravá civilizace“ 56

varování o nastávajícím odporu proti Víře 33-34

Větev, její síla, po skonu 175 vítězství příslibené Bahá'i věřícím (rytíři) 33-34

„vládcové světa - Největší Smlouva“ 56-57, 228-229

REJSTRÍK

- „Volání“ – účinek na stvoření 144, 201
- Vykladač, jeho postavení potvrzeno 166
- vztah mezi Bábem a Bahá'u'lláhem vysvětlen 158
- zoroastrovské proroctví týkající se tří Zřízení 132-133
- Citáty od Bába**
- Jeho podřízenost a obětování se vůli Bahá'u'lláha 132
- „Jsem ten Prvotní Bod“ 157
- minulé a budoucí Projevy 150-151
- nadřazenost Bahá'u'lláhova Zjevení 85-86, 131-132
- předjímá Bahá'u'lláhův Světový řád 175
- vznáší nárok na prorocký úřad 157-158
- „Vznešený jsi Ty“ 132
- Citáty od Bahá'u'lláha**
- Bábí, jejich charakter 155-156
- Bábovo Zřízení, krátké, úplné 154
- Bahá'u'lláh projevuje přídomek Boží 141-142
- Boží milost udělena dnes 86, 140, 148, 150, 156, 164, 200-201, 211, 241, 245
- Boží Zjevení podle lidské způsobilosti 81-82, 150, 151, 195-196
- „Brzy bude současný řád svínut...“ 192
- Budoucí Projevy, nepřijdou dříve než za 1000 let 161-162
- „Bud'te spravedlivé, vy národy světa-“ 138
- Bůh, nepoznatelný 145, 146-147
- Bůh, znám skrze Projevy (Zrcadla) 146, 147, 148
- „celá Země – ve stavu těhotenství“ 200-201
- civilizace, její selhání 230
- Deska 'Abdu'l-Baháovi: Jeho poslání a síla 165
- Deska královně Viktorii, jednota 59-60, 193
- Deska křesťanstvu, útrapy Bahá'u'lláha 135, 206-207
- Deska německému císaři, varování, proroctví o pádu říše 203-204
- Deska Sultánu 'Abdu'l-Azízovi 209-210
- Deska Větve 164-165
- Dům spravedlnosti, zákonodárná moc 39, 178
- hold Jeho Nejmilovanějšímu, Bábovi 156-157
- jednota, jediná zajistí světový mír 192-193, 228
- Jednota Projevů (Zrcadel) 81, 148, 197
- Jeho Panství na Západě 105
- jmenování 'Abdu'l-Baháa Vykladačem 164
- Konstantinopol – slavnostní oslovení 209
- lidstvo, možné úspěchy 199
- Menší mír a Největší mír 192-193
- modlitba: jednota Projevů a jejich pronásledovatelé 152-153

Citáty od Bahá'u'lláha – pokrač.

modlitba za 'Abdu'l-Baháa
165-166
náboženství, jeho síla 221
„Nechť se člověk nepyšní...“
236
nejednota, celosvětová: „Jak
dlouho...?“ 50, 222
obava o budoucí Projevy 150
pohroma a odplata prorokovány
67
Poslové, po Sobě jdoucí 150
postavení Bába 41-42, 85,
155-156
postavení pravého věřícího 139
„Povstane-li kdokoli – učiní
ho Bůh vítězným“ 137
Proroci, jejich jednota, rozdílnosti 81
prorocství ohledně Země
Tajemství – Adrianopoli 211
prorocství o pádu islámu 212-213
Přislíbený všech Věků 134-135
Qá'im, Jeho postavení 41-42,
85, 156
„rovnováha světa – narušena
- novým Světovým řádem“
141,175,192
„stanovená hodina“ 52, 67
stvoření obdařeno silou 200-201
svědectví o Božím postavení
Ježíše Krista 136, 138, 146,
150, 220
svědectví Projevů minulosti
136-137
„Svět je v porodních bolestech“
52, 214
šiiťský islám, úpadek jeho 205

„Ten, kolem něhož krouží
všechna jména“ 163, 166
„Toto je Král Dnů“ 138, 198
totožnost Bába a Bahá'u'lláha
169
„Vědění je dvacet sedm pís-
men...“ 41, 85, 156
„Volej k Siónu, ó Karmel...“
(příslib věků naplněn) 136
Zjevení, přeměňuje lidstvo 42
Zjevení, jeho skryté síly 138-139
Zjevení, srovnáno s Bábovým
86, 140
Zjevení, jeho velikost 134-135
„znaky hrozícího chaosu“ 50
citáty od Izajáše 244
citáty od Krista 37, 42, 209
citáty z muslimské tradice:
prorocství týkající se Bába,
islámu, Koránu 212-213

Civilizace

Boží 18, 32
budoucnost (viz Světový řád)
epochální změny 50-52, 54-55,
65-66, 196, 227, 240
její možná zla 41, 230
pravá civilizace – 'Abdu'l-
Baháova slova 56-57
prorocství, jež se jí týkají 141,
175,192, 230
současný věk (viz Současný věk)
Cykly – od Adama k Bahá'u'-
lláhovi 134, 171, 198
Bahá'í 133, 143, 144, 147,
154, 175, 244,
Cykly – prorocké 58, 147, 161,
171, 194

REJSTRÍK

Č

Čína 34, 111, 215, 239

členové královského rodu,
jejich hold Víře 77, 121, 129,
234, 239

D

Den Boží

Den každého z Projevů 138, 198
velikost dneška 41, 86-87, 134,
137-139, 142-143, 166, 197,
198, 201, 214, 230-231, 245

Dealy (Paul) 108

dědičný princip 176, 177, 183, 184

demilitarizace světa 63

Deska od 'Abdu'l-Baháa

americkým věřícím 101-102,
103-104, 109, 170

chicagskému Domu spravedl-
nosti 21

ohledně Domu spravedlnosti
21-22

ohledně postavení Bába a
Bahá'u'lláha 142-144, 158-
159, 162-163, 198-199

Deska Bába Muḥammad

Sháhovi 157

Desky Bahá'u'lláha

'Abdu'l-Baháovi 165

královně Viktorii 59-60, 193
křesťanstvu 135

německému císaři 203-204

Sultánu 'Abdu'l-Azízovi
209-210

tureckým ministrům 210

Větve 163, 164-165, 167, 168

Vládcům 79, 192-193, 206-
207, 228

Dodge (Arthur Pillsbury) 108

Domy spravedlnosti, místní 20-
21, 22-23, 111, 175

Domy spravedlnosti, národní
20-21, 129

Duch Pravdy 42, 135, 136

Dům spravedlnosti, Světový
(Mezinárodní)

členové nejsou odpovědní
voličům 183

důležitost 22-23, 116-117,
175-177, 186

funkce 21-22, 36-37, 177-179,
184, 237-238

chráněný a vedený 39-40,
178-179

jednota – zaštitěná Strážcov-
stvím 22-23

Nejvyšší orgán Bahá'í Spole-
čenství národů 21

podmínky nutné pro ustanovení
21-22, 122

poslušný Strážci 178-179

pravomoc 20-21, 38, 177-179

pravomoc postupného záko-
nodárství 39-40, 173, 175-
179, 182-183

pravomoc rušit zákony 39-40,
178

Strážce, stálá hlava 179

E

ekonomické konference 225

ekonomická krize je univerzální
224-225

BAHÁ'U'LLÁHŮV SVĚTOVÝ ŘÁD - VYBRANÉ DOPISY

- Egyptští Bahá'í** ustanoveny 'Abdu'l-Baháem 20, 24, 175-176
pomáhali jim američtí Bahá'í 20, 24, 175-176
75, 120
Formativní věk Víry (viz Věky)
Stanovy a Vyhlášení práv **Francie** (američtí učitelé v ní) 111
a povinností 26
žádali vládu o nezávislý status **G**
Víry 25, 26
- Eliáš** 136
Evangelium 36, 37, 42, 131, 135, 136, 173, 209
- Evropa**
duchovní prvenství 122
její bezmocnost 49-50, 54, 226
konflikt je nezbytný k ustanovení internacionalismu 224-225, 229
pád jejích monarchií a říší 186, 203
přibližující se kolaps 50-51, 213-214, 223-225
snahy směrem ke Světovému řádu 105, 116, 121-122
vyzývána sekularismem 51, 186, 204, 215
evoluce lidská (viz Lidstvo)
exekutiva mezinárodní 60, 242
- F**
- Fanatismus** 33, 60, 74, 79, 204
Faraón 152
Farmer (Sarah) 108
Federalismus 56, 65-66
- Fondy**
finanční pomoc pracovníkům dočasná 24
příspěvky dobrovolné 24
- Getsinger** (Lua) 108
Goodall (Helen S.) 108
Green Acre – sdružení 111
- H**
- Haifa** 208
hegeliánská filosofie 216
Hijáz 136
hinduismus a nacionalismus versus křesťanství 215-216
Hlas Boží 145, 168
„Hodina, stanovená“ 52, 67
hora Karmel 109, 111, 136
hora Sinaj 132, 136, 146, 157, 159
Hořící Keř 136, 157, 159
Hrdinský Věk Víry (viz Věky Víry)
hrozící chaos 50, 192, 201-202, 223
- Ch**
- Chase** (Thornton) 108
Chicago
'Abdu'l-Baháova Deska pro něj 21
první Bahá'í rada v Americe 21, 111
první Dům spravedlnosti 21, 111
světový veletrh (v roce 1933) 92

I

imám ‘Alí 173-174
imamát 133, 182, 183, 233
Indie 34, 215
industrialismus, univerzální 54,
 68, 215-216, 224
institute (viz Současný věk)
institute Bahá’u’lláhovy Víry
 (viz Správní řád)
institute křesťanské (viz
 křesťanství)
integrace 23, 196-197, 201-202,
 227-228, 231, 234-235,
 238, 240-241
Internacionalismus
 dojde ke katastrofě? 52, 66-
 67, 201-202, 225-226, 240-
 241
 kroky k němu 52-54, 64-65,
 101-102, 194-195, 227-230
 závislý na Božím Vedení 52-53,
 55-61, 63-64, 68, 192, 194-
 195, 227-230, 241-243
Irák – jeho vláda 121
Islám
 nadvláda ukončena 77, 130
 proroctví předpovídají jeho
 pád 212-213
 rané dějiny 79, 205
 růst ve vzdálených zemích 101
 správa a příkázání jsou spe-
 cifičtější než ve křesťanství
 38, 133
 správní řád není dostatečný
 34-35, 36, 173-174, 182
 úpadek 186, 204-215, 218,
 220-221, 232-233

zákon o nástupnictví není
 výslovný 38, 173-174

**islám a nacionalismus versus
 křesťanství** 216

islám sunitský 43, 186, 206,
 212, 213, 218

islám šiitský 43, 186, 204, 205,
 212, 213, 218, 233

islámské tradice 212

Island 239

Izajáš 136, 244

Izrael 79, 143

J

Japonsko 111, 215, 229

**Japonsko – američtí učitelé
 v něm** 111

jazyk světový 59, 63, 242

jednota 18, 35-36, 61-63, 122

lidstva (viz Jednota lidstva)

národů (viz Národy)

Sedm svící jednoty 58-59

světa (viz Světový řád)

v různosti 61-63

jednota lidstva

dosažitelná dnes 57-59, 63-64,
 65-66, 68, 193-194

kroky k ní 56, 62-65, 68, 101-

102, 121-122, 196-197,

198, 201-202, 229-230,

233-236, 240

organizovaná opozice vůči ní
 64-65, 67-68

„Všichni jste plody jednoho
 stromu...“ 61

základna míru a bezpečnosti

53, 55-56, 57-59, 68, 101-102,

- jednota lidstva** – pokrač.
základna míru a bezpečnosti
193-194, 227-229, 240-
244
- jednota náboženství**
(viz Náboženství)
- jednota Proroků** (viz Projevy)
- Jehova** 135
- Jeruzalém** 209, 244
Kristovo oslovení 209
jeho dobytí 79-80, 186, 209
- Ježíš Kristus** (viz Kristus)
- Jižní Amerika** 115, 122
- Jméno, Největší** 34, 97, 120,
130, 167, 193, 231
- K**
- Kába** 136
- kalifát** 35, 80, 182, 186, 206,
208, 212, 233
- Kanada** – její ‘Abdu’l-Baháova
návštěva 112, 113
- kapitál a práce** 60
- Karbilá** 152
- katastrofa** (viz pohroma)
- Kitáb-i-‘Ahd** 163, 164, 167, 168
- Kitáb-i-Aqdas** 18, 19, 20, 22,
26, 32, 35, 39, 40, 161,
163, 164, 166, 167, 168,
176, 177, 178, 183, 187,
203, 209, 237
citáty zněho 161-162, 164,
203-204, 209
mimo chápání současnosti 32
předjímá Strážcovství 176
základna Bahá’í soudního
dvora 26, 237
- zákony Bahá’u’lláha pro
Světový řád 17-20, 22-23,
35, 38-40, 122, 166, 168,
172-173, 175-178, 182-
183, 187, 238
- Kitáb-i-Badí’** 154
- Kitáb-i-Íqán** 41, 42, 81, 85, 130,
145, 146, 148, 155, 156,
168
- kněžství zrušeno** 39, 184
- kolektivní bezpečnost** –
Bahá’u’lláhovy zásady
227-229
- kommunikace** 58, 114, 242
- kommunismus** 215
- konference o odzbrojení** 225
- konference o odzbrojení
a o ekonomice** 225
- Konstantin** 79
- Konstantinopol** 206, 209, 210
- Konvent** – první Bahá’í národní
111
- Korán** 36, 38, 135, 158, 162,
173, 174, 212
- královna Viktorie**, Deska pro ni
59-60, 193
- Království Boží** (viz Bůh)
- Kristus**
Bahá’u’lláhovo svědectví
o Jeho Božství 138, 146,
150, 220
Duch Boží 138
Jeho „návrat“ 42, 135-136, 170
Jeho pronásledovatelé jsou
přirovnávání k Bahá’u’-
lláhovým pronásledovate-
lům 208-209
Jeho slova 37, 42, 209

REJSTRÍK

- Jeho Víra (viz Křesťanství)
oslovení Jeruzaléma 209
- křesť 39, 184**
- křesťanství**
bráno v pochybnost sekularismem a nacionalismem 215-216
Desky křesťanům 135, 206-207
jeho duch je oživen Bahá'u'lláhovým Duchem 219-220
jeho neschopnost 216, 218, 219
jeho rozklad – odráží poměry lidstva 218-219
jeho schizma je nevyhnutelné 37, 173-174
jeho správní opatření nejsou dostatečná 36-37, 173-174, 182
jeho záměr je zatemněn dogmaty 168, 218-219
kulty – jejich výskyt 218-219
misie 215, 217
nemá žádné ustanovení ohledně nástupnictví 36-37, 173-174
odpor proti Bahá'u'lláhově Víře uspiší jeho pád 215, 218
pád jeho židovských pronásledovatelů 208-209
první dvě století 79-80, 100-101, 168, 186, 218-219, 240
úpadek jeho institucí 36-37, 213-220
ustanoveny na Západě 101
vzniklo na Východě 101
zprávy o něm od misionářů 215-216
- L**
- Lawḥ-i-Ra'ís 211**
- lék na světové neduhy** (viz Současný věk)
- lidstvo** (viz též Současný věk)
blíží se k vrcholku katastrofy (viz Pohroma)
dospělost 22-24, 84, 135, 193-196, 197, 240, 245
jednota (viz Jednota lidstva)
jeho cíl – světová jednota (viz Světový řád, cíl)
jeho dnešní adolescence 135, 240
morální úpadek 50-52, 200, 204, 213-214, 220-223, 239
možnosti 138, 139, 141, 143, 175, 193, 194, 199, 200, 201, 245
nekonečné v rozmanitosti 61, 63
potřebuje znovu prohlásit Pravdu 52, 55, 58-60, 63, 68, 83, 185-186, 227-228
přeměněno Zjevením (viz Zjevení)
příchod dospělosti 194-195, 245
přirovnáno ke květinám v zahradě 62
rodina, kmen, městský stát, národ 63-64, 240
unaveno válkou 47-49, 105-106, 114, 204, 224-225, 239-240
vyvíjející se 52-53, 61-65, 68, 73, 80-81, 83, 194-196, 198-201, 240-241
vzájemně závislé 57, 58, 61, 63, 236
- Lua** (Getsinger) 108

M

Máh-Kú 157

malomocenství, duchovní, defino-
nováno 220

manželství 25, 38, 223, 237

Mashriqu'l-Adhkár 35, 76, 91,
107, 111, 122, 129, 187

Dům uctívání 103, 238

nezbytnost dokončení 91-92

obnáší oběti 76, 91-92

požívá mezinárodní zájem 129

středisko Správy 187

symbol Bahá'í správy 107, 110

účel 122

v Persii 129

Výkonný výbor 111

základní kámen položil

'Abdu'l-Bahá 103

McNutt (Howard) 108

Mekka 137

měřítka, právní, jejich účel 62

městský stát 64, 240

mezivládní dluhy 54

milénium 67, 100, 187

militarismus 223-224

Milost Boží – její proud 86, 140,
146, 150, 151, 156, 157,
164, 191, 201, 211, 239,
241, 245

Mír 36, 47-48, 56, 102, 106, 111,
121, 163, 185, 187, 192,
193, 221, 228, 233, 234, 241

Menší 47, 192

Největší 36, 102, 163, 187, 192,
193, 199, 233

lék pro neduhy světa 56-57,
59, 193, 199, 234-235

ustanovený pomocí Bahá'u'-
lláhova Božího společen-
ského uspořádání 35-36,
192-193, 228-229, 233,
243-244

mírové smlouvy 48, 54, 56, 226,
228-229

misionáři křesťanští, jejich
zprávy 215-216

místní domy spravedlnosti (viz
Domy spravedlnosti)

Mluvčí Boha, Bahá'u'lláh 68

Mojžíš 79-80, 137, 138, 146, 150

Mojžíšský zákon 79-80

morální úpadek 50-52, 200, 204,
213-214, 220-223, 239

mučedníci, raní perští 74, 76,
117, 155, 187, 204-205, 238
umožnili vznik Správního
řádu 74, 187

Muḥammad 35, 38, 79, 131, 137,
138, 151, 174, 195, 206,
211, 212, 213

Víra Jeho 25, 34, 36, 38, 78,
79, 100-101, 132, 133, 150,
174, 186, 204-213

Muḥammad-‘Alí 23

Muḥammad Sháh 205

Bábova Deska jemu 157

N

Nabíl: „Dawn-Breakers“, odha-
luje Bábovo postavení 153,
154

náboženství

definováno Bahá'u'lláhem
193, 221

REJSTRÍK

- definováno komunisty 216
jednota 58, 59
jeho úpadek, příčina morální
 dekadence 49-50, 213-214,
 220-223
světové (viz Bahá'u'lláhova
 Víra)
v souladu s vědou 242
základní zásada 80
životně důležité pro světový
 řád 221
- náboženství různá**
 Božská svým původem 38, 80,
 81, 147, 234
 evoluční fáze v rámci jednoho
 náboženství 79, 146-147, 197
 jednota Proroků (viz Projevy)
 jejich jednota 58, 68, 81, 84,
 147, 160, 197, 220, 233-
 234, 244
 jejich rozdílnosti 148, 197
 podobnost jejich dějin a usta-
 novení 101-102, 104-106
 zpochybněna nacionalismem
 a sekularismem 215-216
- nacionalismus** 49, 54, 60-61, 64,
 215, 216, 217, 224, 227, 235
 autonomie nezbytná 60-61, 241
 jeho hrozba 49, 54-55, 60-61,
 64-65, 216-217, 224-225, 227
 pravý 61-62, 64-65, 88-90,
 234-235
- nadační fondy národní** 120, 238
- Nayríz**, hrdinové z něho 92
- Napoleon** 67, 203, 204
- národní autonomie** 60-61, 241
- národní domy spravedlnosti**
 (viz Domy spravedlnosti)
- Národní duchovní rada**
 „Druhotný dům spravedl-
 nosti“ 20
- národy, jejich jednota** (viz též
 Internacionalismus) 56, 58,
 62, 228-229, 240-241
- narušitelé Smlouvy** 23, 108-109,
 118, 162, 168-169, 178
- nástupnictví** (viz Strážcovství)
- nástupnictví**, nebylo minulými
 Projevy jednoznačně usta-
 noveny 36, 37, 173-174
- návrat Krista** (Ducha) 42, 135-
 136, 170
- Nazaréni** 80
- „Nechť se nepyšní ten...“** 236
- Největší Svätý list** 92
- Nejmocnější Větev** 163, 166, 175
- Německo** 111
 američtí učitelé v něm 111
- neochvějnost** 18, 41, 118, 122,
 159, 162-163, 234
- nepřátelé Věci**
 bezmocní 17, 31-32, 99, 111-
 112, 118, 137, 207-208, 231-
 232
 Boží pomsta vůči nim (viz
 Pohroma)
 jejich pád v Persii a Turecku
 232-233
 jejich spisy 98-99, 110, 118
 pomáhají prostřednictvím
 publicity 129-130
 úhlavní nepřítel 108, 109, 206
 uvnitř Víry 24-25, 31-32, 75,
 97-98, 109, 118, 232-233
 v Americe 75, 98, 106-107,
 109, 110, 117-118

nepřátelé Věci – pokrač.

Vatralsky, Wilson, Jessup,
Richardson 110

netolerance 121, 222

nezaměstnaní 50, 54, 224

Nimrod 152

Nový Zéland 115

O

občanský zákoník vyhlášen 208

občanství světové 56, 57-58, 61, 194

odplata Boží (viz Pohroma)

„**On je Mnou**“ vysvětleno
Shoghi Effendim 168

ortodoxie 33, 51, 75, 79, 80, 120,
130, 204, 213-214

P

Panna nebeská 82, 150

panství – úpadek smrtelného
panství 76-78

Palestina 23, 31, 101, 206, 208

papežství 35

patriotismus 56, 61, 89-90, 222,
234-235

„**Pečet**“ 42, 138, 198

Persie 22, 74, 75, 80, 116, 117,
120, 121, 140, 176, 177,

180, 214, 215, 216, 217, 232

perští Bahá'í 22, 74-75, 78, 80,
120, 121, 175-176, 179-180

mučedníci 74, 76, 117, 155,
187, 204-205

první Národní duchovní rada 129

připravují se na stavbu třetího
Mashriqu'l-Adhkáru 129

Petr, jeho autorita není výslovná
37, 173-174

Písmena Živoucího, jejich
postavení 86, 140

pohroma

Boží odplata 33, 66-67, 200-
204, 208-213, 221-222,
232-233, 239-240

celosvětová 48-49, 66, 105-106,
199-200, 223-226

předpovídána 47-49, 50-51,
66-67, 144, 192, 199-200,
223-226, 239-240

připraví lidstvo na Světový
řád 50-51, 63-64, 65-67,
105-106, 116-117, 199-203,
223-225, 229, 240

pokyny Bahá'u'lláha – nebyly
všechny předány Západu
87, 122

politika, postoj Bahá'í k ní 62,
87-90, 235-236

poslušnost Strážci zaštit'uje
Víru 178-181

poutníci (do 'Akká) 106-109

principy Víry (viz Bahá'u'lláh-
ova Víra)

Projevy

budoucnost jejich 143-144,
149-151, 161-162, 198-199
jejich božství vysvětleno 146,
150, 220

každý má Knihu 155

„obdaření stálostí“ 144, 155
poslání jejich 42, 87, 146-149,
151-152, 193-194, 197,
231-232

pronásledování jejich 209

REJSTRÍK

- připravovali lidstvo na Den Boží 197
- přírovnání ke slunci 82, 101, 132-133, 151, 155, 158, 162
- rozdílnosti 81, 147-148, 197
- Slunce Pravdy 82, 101, 132-133, 151, 158, 162, 199
- zastávali právo prvorozenectví 176, 177
- Zrcadla 147, 148, 151
- Proroci** (viz Projevy)
- prorocství**
- ‘Abdu’l-Baháova 24-25, 33-34, 42, 47-49, 66-67, 106, 114,
 - Bahá’u’lláhova 50, 52, 67, 85, 105, 161-162, 192-193, 203-204, 209-211, 212-213, 228, 230-231, 239-240
 - jejich naplnění 114-115, 133-138, 142-143, 147, 158-159, 171, 186, 198
 - o Apokalypse 244-245
 - o Bábovi 153, 158-159, 169-170, 171, 212
 - o Bahá’u’lláhovi 132-136, 158-159, 169-170, 171
 - o islámu 212-213
 - o Světovém řádu 141, 175, 192, 231-232
 - ze zoroastrijské tradice 132-133
- průkopníci Víry** 74, 76, 79, 92, 106, 111, 115, 121, 122, 238
- prvorozenectví** – právo 176, 177
- Prvotní Bod** 138, 156, 157, 169
- předsudky** 56, 61-62, 77, 121, 185, 234
- Přechodný věk Víry** (viz Věky Víry)
- přesvědčení**, názorové 41, 53, 106
- přijímání svaté** 39, 184
- příkazy** 37-39, 79, 183, 208
- Přislíbený** 134-139, 158-159, 169-170
- publikace** 109, 238
- dohled nad nimi 20, 24, 87-88
 - literatura ve 25 jazycích 129
 - literatura ve vzdálených zemích 115-116
 - nepolitické 87-88
 - Výbor pro ně 111
- půst** 38, 39
- Q**
- qádžárovská dynastie**, její pád 186, 205
- Qá’im** 42, 85, 131, 151, 156
- Qayyúmu’l-Asmá’** 132, 157
- R**
- radikalismus** 48-49
- Ra’ís, Deska** 230
- Rakousko-uherská monarchie** – její pád 203, 217
- rasová nesnášenlivost** 49, 60, 216, 222, 243
- rasy, jejich jednota** 58-59, 61, 65, 68, 187, 194, 198, 201-202, 235-236, 241-244
- rasy, rozmanitost původů** 61, 66
- renesance**, duchovní 102, 105
- Ridván** 150
- „Rovnováha světa narušena“** 141, 175, 192

- rozmanitost** – jednota v rozmanitosti 61-62, 63, 234-235
- rozvod** 222, 237
- Ruce Věci** 35
ustanoveny ‘Abdu’l-Baháem 175, 178
jejich posláni 142
- Rusko** 186, 217
Bahá’í v něm 43, 120
komunismus, celosvětová kampaň 215
- Ř**
- řecká filosofie** 79
- římský císař** 209
- Římská říše**
její kultury 219
její pád 51, 101, 186, 240
její raní křesťané 79
- S**
- Sadratu’l-Muntahá** 82, 149, 164
- sankce** 61, 227
- Sdružení pro Bahá’í chrám** (Bahá’í Temple Unity) 111
- sebeobětování** 76, 92, 106, 185
- sekularismus** 51, 186, 204, 215, 220
- schizma** 173-174, 232
- Siyyid Yahyáy-i-Darábí** 86, 131
- Siyyid Kázim** 171
- Síla** – služebník Spravedlnosti 243
- Sión** 136, 209
- sjednocení světa** 36, 53, 55, 65, 99, 187, 192, 213, 226, 240-245
- skepticismus** 49
- Skrytá slova** 67, 82, 149
- Slunce Pravdy**, srovnáváno se sluncem 82, 101, 132-133, 151, 158, 162, 199
- služba**, postavení ‘Abdu’l-Baháa 162, 168, 170
- Smlouva Bahá’u’lláha**
její síla 33-34, 113-114, 138-139, 174-175
Kniha Smlouvy 163, 164, 167, 168, 173
stanovuje ‘Abdu’l-Baháovo postavení 160-161, 166
- Střed Smlouvy** 54, 99, 117, 161, 163, 166, 168, 174, 176, 180, 192, 206
- Smlouva Boží** 157, 167-168
- Smlouva národů** 56-57, 228-229
- Smlouva Společnosti národů** 48
- Smlouva u každého Zřízení** 157
- Smlouvy mírové** 48, 54, 226
- Současný věk**
blahobyt, dočasný 76, 191, 235
duchovní kapacita 83-84
„generace polovičního světla“ 200
chaos a zmatek (viz též Pohroma) jeho příčiny 54-55, 144, 192, 221, 230-231, 239-240
lék na něj 52-53, 57-59, 59-60, 63, 67-68, 83-84, 185, 193, 221, 231-232, 240-245
světový 23, 47-49, 50-51, 55, 105-106, 185-186, 199-200, 201-202, 214-215, 223-226

- instituce, jejich nemohoucnost 33, 40-41, 48-49, 52-56, 62, 76-77, 185-186, 192, 221-226, 230-231, 235-236
jeho charakteristika 48-50, 53-54, 67-68, 73, 105-106, 214-216, 222-225
jeho rozklad před obnovou 50-51, 65-67, 105-106, 185-187, 191, 199-201, 203, 220-221, 225-226, 229-231, 240
snahy o kolektivní bezpečnost 52-53, 55, 68, 194, 227-229, 241-242
utrpení porovnáno s kolapsem Římské říše 51, 240
- soudní dvory Bahá'í** 26, 237
- Spojené státy**
‘Abdu’l-Baháova návštěva v nich 112-114
americké (viz Amerika)
evropské (viz Evropa) 65, 227
světa 59-61, 243
- Společenství národů světové**
60-61, 66, 128, 175, 182, 200, 215, 241-245
- Společenství Největšího Jména**
34, 130, 231-232
- Společnost národů**
jednala o odvolání podaném Bahá'í věřícími 77, 121
může zahynout ve světové katastrofě 229
postrádá univerzálnost 225, 229
Smlouva 48
snahy směřují k jednotě národů 64-65, 227-229
- účelem je kolektivní bezpečnost 227
- spravedlnost** 36, 47, 53, 60, 193, 212, 221-222, 228, 243, 244
- spravedlnost, Domy** (viz Domy spravedlnosti)
- Správní řád**
Bahá'í fond zřízený ‘Abdu’l-Baháem 20, 24, 176
Boží program Bahá'u'lláha 32-33, 34-36, 53, 83-84, 181-187, 192-193
Boží program stručně shrnut 186-187
Boží společenské uspořádání 36, 38, 40, 84, 192-193
cíl Světového řádu (viz Světový řád)
Domy spravedlnosti (viz Domy spravedlnosti)
důkazy jeho životaschopnosti 73, 78, 185, 191, 199, 231-232, 239
- Instituce
Bahá'í fond 20, 24, 175-176
Bahá'í publikace 20, 24, 87-88, 109, 111, 115-116, 129, 238
Bahá'í rady 20-21, 23-24, 34-35, 87, 111, 129, 175-176, 237-238
Bahá'í soudní dvory, 25-26, 237
jak jsou zabezpečeny 32-33, 35-36, 40-41, 56-57, 73, 86-87, 88-90, 129-130, 173-174, 183-184, 187

Správní řád – pokrač.

Instituce

jedinečné postavení 'Abdu'l-Baháa 160-161, 171-172
 jejich konsolidace 73, 75-76, 99, 117-118, 191, 231
 jejich platnost zpochybněna 17, 24-25, 31, 41, 99
 jejich principy zjevíli Bahá'u'lláh a 'Abdu'l-Bahá 17, 18, 19-20, 24, 35-36, 38-39, 53-54, 62-64, 172-174, 176-177, 181-182, 191, 236-237
 právo prvorozenectví 36, 38, 176-180, 183, 184
 všeobecné volební právo 184
 vyhlášeny a založeny 'Abdu'l-Baháovou Vůlí 18, 20, 22, 32, 38-40, 107, 110, 117, 172-176, 187
 zajištěno následné zákonodárství 39-40, 173, 175-179, 182-183
 zajištěno nástupnictví 18, 36, 37, 173, 176-180, 183
 jeho dvojí instituce se vzájemně doplňují 32, 35, 38, 176-177
 jeho účel 23-25, 172-173, 176-177
 jeho vznik umožnili mučedníci 74, 187
 jeho zavedení ve čtyřiceti zemích 77, 129, 172, 199, 236
 Kitáb-i-Aqdas – zdroj zákonů (viz Kitáb-i-Aqdas)
 kněžský úřad zrušen 39, 184
 legalizován americkými věřícími 77, 120, 237-239

Mashriqu'l-Adhkár (viz **Mashriqu'l-Adhkár**)
 materiální zdroje 73, 76, 91, 98, 102, 122, 238
 národní nadační fondy 120, 238
 nástroj Víry 38-39
 nebezpečí přílišného zdůrazňování maličností 25
 není výslovně aristokratický, autokratický, demokratický, monarchický 181-184
 prohlášen a ustanoven 'Abdu'l-Baháovou Poslední vůlí 18, 20, 22, 32, 38-39, 107, 110, 117, 172-176, 187
 Ruce Věci 35, 175, 178
 srovnání s církevními institucemi 34-38, 79-80, 97, 173-174, 182-184, 192-193, 235-236
 srovnání s politickými institucemi 182-184, 192-193, 235-236
 „Stanovená hodina“ 52, 67
 Strážcovství (viz Strážcovství)
 střed 100, 187, 238
 udržuje neporušenost Bahá'í učení 32-33, 77, 80, 89, 98-99, 176-177
 ustanovení v Americe (viz Amerika)
 ustanoven Bahá'u'lláhem 17, 19-20, 23-25, 35-36, 53, 173, 175-177, 219, 237
 útoky proti němu prorokovány 34-35, 38-39, 99, 200
 volby a metoda ustanoveny 'Abdu'l-Baháem 20-22, 179, 182-184

REJSTRÍK

- Výbory a konventy 24
Vyhlášení práv a povinností 26
Vykладаč jmenovaný Bahá'u'lláhem 160-161, 164, 166, 168, 172
základna Bahá'u'lláhova Světového řádu (viz Světový řád)
základní nezbytnost 24-25, 176-177
založeny 'Abdu'l-Baháem 35, 36, 110, 175, 176, 187
záruka proti schizmatu 99-100, 173-174, 183, 232
- Stálý mandátní výbor Společnosti národů**, jeho rezoluce 121
- Star of the West** 111
- Strážce**
jeho postavení vysvětleno 177-181
chráněn a veden Bábem a Bahá'u'lláhem 179, 180
Shoghi Effendi zdůrazňuje základní Pravdy Víry 32, 130, 180
ve své podstatě je lidský 180
Vykладаč 178, 179, 180, 183, 184
- Strážcovství**
doplňuje pravomoci Domu spravedlnosti 22
jeho funkce 32, 36, 177, 179
jeho pravomoc 34, 177-184
nástupnictví – zákon o něm 36, 37, 173, 176-180, 183, 184
postoj věřících k němu 180
předpovídané 'Abdu'l-Baháem 179-180
předpovídané v Kitáb-i-Aqdas 176
stálá hlava Domu spravedlnosti 178-179
- střed Správního řádu** 100, 186-187, 238
- stvoření – nové** 58-59, 66, 138-139, 141-142, 191, 195-196, 200-201, 243-245
- sultán Turecka**, úhlavní nepřítel Věci 206
- sultanát** 80, 186, 206, 208, 233
- sunnitský islám** (viz islám)
- superstát světový** 21, 59-61, 194
- Súriy-i-Ghuṣn** 163, 164
- Súriy-i-Haykal** 141, 169, 201
- Svatá aliance** 64
- Svatyně** 92, 114, 238
- svět**, jediný komplexní organismus 68, 223
- svět je v porodních bolestech** 52, 200, 214
- světoobčanství** 56, 57-58, 61, 194
- světová civilizace** 194, 245
- světová federace** 243, 244
- světová jednota** – aktivita, experiment nepřímého učení 24
- světová jednota** (viz Světový řád, cíl)
- světová katastrofa** (viz Pohroma)
- světová válka**, její výsledky 47-51, 54-55, 64, 203-204, 227-228, 229-230
- světová válka**, předpovídaná 'Abdu'l-Baháem 114
- Světové centrum Víry** 208
- světové Společenství národů** (viz též Světový řád) 60, 61, 66, 200, 230, 233, 241-245

svět přirovnaný k lidskému tělu 59, 221-222

světový parlament 60, 228, 241-242

Světový řád Bahá'u'lláha

Američané, jeho vítězni budouvatelé 75-76, 100, 119, 171

Archa spasení 35, 111, 186, 231

Boží společenské uspořádání Bahá'u'lláha 36, 38, 40, 84, 192-193

cíl jeho, světová jednota 35-36, 53, 55, 61, 64-65, 66-69, 192-193, 228-229, 240-243

dědičný princip nezbytný 36, 38, 173-174, 176-180, 183, 184

charakteristiky 32-33, 35-36, 53, 59-61, 241-245

charta vypracovaná 'Abdu'l-Baháem 172, 191

instituce ustanoveny 'Abdu'l-Baháem 17, 32, 35, 36, 38-39, 110, 172, 175, 176, 187, 191-192

jedinečný 38-39, 173-174, 181-184

jeho evoluce 41, 47, 191-192, 200-202, 231-233

jeho principy 18,19-20, 24, 35-36, 38-39, 53-54, 62-64, 172-174, 176-177, 181-182, 191, 236-237

jeho účinek na svět 141-142, 174-175, 185-186, 191-192, 231-232

jeho zrod 74-76, 100-101, 106-107, 116-117, 119, 171-172, 174, 181, 184-187, 191, 199-201

Kitáb-i-Aqdas, zdroj jeho zákonů (viz Kitáb-i-Aqdas) nutně vyvolává pád bezmocných křesťanských institucí 219-220

perzekucím odolá 232-233
pohroma, která předchází jeho zřízení (viz Pohroma)

proroctví jej předpovídající 141, 175, 192, 231-232

předjímaný Bábem 175

schizma nemožné 173-174, 232

Správní řád, jeho základna 21-23, 141, 172, 174-175, 181-182, 192-193, 200-202, 233

Světové Společenství národů 60, 61, 66, 200, 230, 233, 241-245

záměr Správního řádu 23-24, 35-36, 177, 187

zjevený Bahá'u'lláhem 17, 32, 34-36, 53, 56, 141, 191-192, 199-200, 231-232

světový superstrát 21, 59-61, 194

Svíce jednoty 58-59

Svoboda 58

Š

Šalamoun 137

šarí'a – zákon zrušen 208

Šejch Aḥmad 171

šíitský islám (viz Islám)

Šíráz 171

T

Ṭabarsí, její hrdinové 92

Tahiti 115

„**Tajemné síly civilizace**“ 56

„**Tajemství Boží**“, ‘Abdu’l-Bahá 5
164, 166, 172

tarify 54

Tasmánie 115, 239

„**Ten, jehož Bůh projeví**“ 151,
175

tichomořské ostrovy 105, 111

tisk 223, 242

Tóra 136

transformace lidstva (viz Zje-
vení)

Tribunál nejvyšší 60, 77, 242

**trpělivost projevovaná Bábí
věřícími** 155

Turecko

hnutí Mladých Turků 208

jeho pád 232-233

jeho vládcí trýznili Báhá’u’-
lláha a ‘Abdu’l-Baháa
206-207

vnitřní křeče 208

výzva sekularismu 215

zrušilo církevní soudní dvory 25
ztráta Svaté země 206

U

učení (viz Bahá’í učení)

učení, nepřímá metoda 24

učitelé, američtí ve vzdálených
zemích 76, 104, 111, 115-
117, 119, 122, 185

úhlavní nepřítel Vírý 109, 206

umírněnost nezbytná 230

uniformita 62, 99

**upomínková slavnost ve West
Englewoodu** 103

V

Vahíd 86, 131

Váhy 210

válka

kdy je ospravedlněna 57, 60,
192-193, 228

prorokována 66-67, 225, 229-
230

příčina 47-51, 54-55, 192-193,
224-225

výsledky 47-51, 54-55, 64,
203-204, 227-228, 229-230

Vancouver 239

věda 65, 68, 142

**věda a náboženství jsou v sou-
ladu** 242

Vedení Boží 38, 55, 83, 91, 101,
104, 105, 133, 152, 171,
183

„**Vědění je dvacet sedm písmen**“
41, 85, 156

věk dospělosti lidstva 194, 240

Věky Bahá’u’lláhovy Vírý

Apoštolský 128, 171, 172, 203
Formativní 128, 171, 172, 187,
199, 203, 214, 220

Hrdinský 74, 117, 128, 171, 199
Přechodný 128, 202, 203, 214,
220, 240

Zlatý 75, 98, 102, 106, 114,
117, 128, 171, 172, 191,
194, 200, 203, 223, 245

- Velká Británie** – američtí učitelé v ní 111
- velká hospodářská krize** 223
- Velké Oznámení** 135, 157
- věrnost projevená Bábí věřícími** 156
- věrovyznání** 80, 145, 149, 153, 159, 194-195, 197, 208, 216, 220
- Versailleská smlouva** 48, 208, 223
- věřící** (viz též Američtí věřící)
čas od času očistěni 31, 99, 106-107, 232
egyptští věřící 25-27, 43, 75, 120
charakteristiky 40-41, 53, 57, 61, 63, 68, 83, 89-90, 185-186, 231-233
jejich jednota zabezpečena Správním řádem 53, 57-59, 73, 90-91, 176-177, 183-184, 231-232, 241
jejich odpovědnost 33, 41, 43, 84, 87, 88, 89, 183, 237
jejich poslání 33, 43, 105-107, 191, 199-200
jejich postavení 139, 143
jejich povinnosti
studovat Bahá'u'lláhova slova 80, 130, 134
znát rozdíl mezi Bahá'í Vírou a církevními organizacemi 34-39, 97, 173-174, 182-183, 236
jejich rozmanitost 24, 62, 68, 92, 185, 234
jejich sebeobětování 74-76, 91-92, 106, 122-123, 185, 237
jejich úspěchy 64, 77-78, 86-87, 171, 185, 237-239
jsou posilováni Bahá'u'lláhovou mocí 74, 91, 193-194
jsou přeměněni Bahá'u'lláhovým Duchem 42, 68, 193-194, 234-235
nebezpečí špatného výkladu 'Abdu'l-Baháova postavení 167-168
některé Desky nebyly západním věřícím poskytnuty 87
nezapojování se do politiky 87-90, 236-237
perští věřící 22, 74, 75, 78-79, 80, 117, 120, 121, 129, 175-176
postavení raných věřících 171
postoj k nacionalismu 55-56, 60-61, 64, 87-91, 227-228, 235
pozemský prospěch je pomíjivý 235
prorokováno utrpení 33-34, 39, 42, 109, 113-114, 199-200
společenský styk, nikoli formální přijetí členství 87-90, 237
Společenství Největšího Jména 34, 130, 231-232
- Větev** 244
- Víra – jedna společná** 51-52, 59-60, 193, 197, 233-234, 243-244
- Víra Ježíše Krista** (viz křesťanství)
- Víra Muḥammadova** (viz Muḥammad)
- vítězní stavitelé** 75-76, 100, 119, 171

REJSTRÍK

- vítězství zaručeno** 33-34, 40,
74, 83, 102, 106, 112, 117,
128, 130, 137, 142, 144,
169, 171, 203, 205, 227,
238, 243-244
- vládci**, Bahá'u'lláhovy epištoly
pro ně 79, 192-193, 206-
207, 228
- vlády**
jejich pravomoc 88-91, 235-236
jejich rozličné podoby 90,
181-183, 196
- volby** – jejich metoda ustanovena
'Abdu'l-Baháem 21-22,
178-179, 182-184
- Vyhlášení práv a povinností** 26
- Východ** – kolébka Božího Zje-
vení 101, 105
- výročí Víry** 69, 127
- Vůle 'Abdu'l-Baháa**
autenticita 18, 118
citáty z ní 40, 159, 162-163,
178
dosvědčuje prorocký úřad
Bába 85, 154, 159, 162
dosvědčuje prorocký úřad
Bahá'u'lláha 159, 162-163
pojitko spojující Věky Víry
128, 172
potomek Bahá'u'lláha a
'Abdu'l-Baháa 172
potvrzuje pravomoci Domů
spravedlnosti 20, 21, 39-40,
175-176
ustanovuje jednotu Víry 22-23
ustanovuje Správní řád 18, 20,
21, 32, 38-39, 107, 110,
117, 172-176, 187
zavádí Strážcovství 22-23,
176, 178-179
- Vůle 'Abdu'l-Baháa a Kitáb-i-
Aqdas**
doplňují se 18, 19, 35, 39-40,
173, 177, 178, 187
dvojí klenotnice Bahá'í insti-
tucí 18, 22, 32, 35, 36, 187
jsou v souladu s ostatními spisy
Bahá'u'lláha a 'Abdu'l-
Baháa 18
účel a metoda jsou totožné 18, 35
- vzájemná závislost** 58, 60-61, 63,
234-236
- W**
- Wilson**, Woodrow, prezident 48
- Z**
- Zanján**, jeho hrdinové 92
- Západní Indie** 115
- Zástava Boží** 52
- zbrojení**, zbrojní potenciál 50, 54,
57, 59-60, 192-193, 224,
225, 226
- zdanění** 60
- získání svatyní** 238-239
- Zjevení Bábovo**, jako slunce ve
znamení Berana 158
- Zjevení Bahá'u'lláhovo** (viz též
Bahá'u'lláhova Víra)
jako slunce ve znamení Lva 158
jednota se Zjevením minulosti
39, 80-82, 147, 160
není konečným Zjevením 81,
146-148, 160, 176-177, 234

Zjevení Bahá'u'lláhovo (viz též Bahá'u'lláhova Víra) – pokrač. srovnáváno s Bábovým 86, 140 srovnáváno s předchozími Zjeveními 35-36, 63, 77-80, 83, 138-140, 158, 171, 173-175, 181-182, 193-194, 198
vyvrcholení všech minulých Zjevení 130-137, 144-145, 147, 198-199, 240

Zjevení Boží

Bahá'u'lláhovo skončí za 1 000 let 161-162, 171
je ho dnes třeba 53, 65-66, 68, 83, 133
podle kapacity lidstva 63, 80-86, 132-135, 148-151, 160, 193-196
přeměňuje lidstvo 42, 51, 62, 63, 66-67, 74, 76-78, 155, 193-195, 197, 220, 234, 239, 241
přirovnáno ke slunci 81-82, 101, 151, 158
Zlatý Věk (viz Věky Víry)

zlo centralizace 61, 62

zmatek dnešní (viz Současný věk)

Zoroastr 132

zoroastrijské proroctví 132-133
dovšedňuje Bábí Zřízení 132-133
dovšedňuje Bahá'u'lláhovu moc 133

zoroastrismus 79

zpověď z hříchů 39, 184

Zřízení

Bábovo (viz Báb)

Bahá'u'lláhovo (viz Bahá'u'lláh)
budoucnost 150-151, 198-199
Den každého z nich 78, 138-139, 157, 198
Muḥammadovo (viz Muḥammad)
Smlouva každého z Nich 157

Ž

Ženevský protokol 65, 227

Židé 79-80, 209

židovské společenství 182

život, duchovní, posílen Pravdami Víry 130

Shoghi Effendi

Bahá'u'lláhův Světový řád Vybrané dopisy

Z anglického originálu *The World Order of Bahá'u'lláh. Selected Letters*, vydaného Bahá'í Publishing Trust, Wilmette, USA, 1991,

přeložil kolektiv překladatelů.

První vydání v roce 1938 vyšlo
ve Spojených státech amerických.

© The National Spiritual Assembly of the Bahá'ís
of the United States, 1938, 1955, 1974, 1991.

Sazbu zhotovil Aleš Luffer a Radek Holík.
Vytiskla tiskárna Typos - Digital Print, spol. s r.o., Plzeň.

Vydalo Bahá'í nakladatelství, spol. s r. o.
Lucemburská 33, 130 00 Praha 3
e-mail: nakladatelstvi@bahai.cz
www.bahai.cz

Praha 2008

První vydání

© Bahá'í nakladatelství, spol. s r. o. 2008

ISBN 978-80-85478-24-2

Bahá'u'lláhův Světový řád

V sedmi vybraných dopisech tvořících tuto knihu se Shoghi Effendi zabývá tématem světového řádu, jenž je prvořadým cílem Bahá'í Víry. Jasně a směle líčí příčiny, které přivedly lidstvo do vážné krize a představuje Bahá'u'lláhovo učení, jež má jako jedině schopnost započít novou éru míru a jednoty.

Dopisy vyzývají lidstvo, aby vynakládalo snahy směrem k jednomu společnému cíli – novému Světovému řádu, „Božím ve svém původu, všeobjímajícím ve své šíři...“ Shoghi Effendi nás vybízí, abychom rozšířili své chápání loajality, abychom podřídili své národní zájmy „závazným požadavkům sjednoceného světa“ a abychom „odhodlaně a bezvýhradně povstali, abychom sehráli svou roli, jakkoliv malou, v tomto největším dramatu ve světových duchovních dějinách.“

Shoghi Effendi Rabbani (1897–1957)

- pravnuke zakladatele Bahá'í Víry Bahá'u'lláha, který stál od r. 1921 až do své smrti v r. 1957 v čele světového Bahá'í společenství. Jako Strážce Víry a vysvětlovač jejího učení přeložil během těchto 36 let mnoho spisů Bahá'u'lláha a 'Abdu'l-Baháa do angličtiny, vykládal jejich význam, inicioval ustavení místních a národních Bahá'í institucí a vedl sérii plánů zaměřených na rozšíření Bahá'í myšlenek do celého světa. Nesmazatelným způsobem se také zasloužil o rozvoj světového centra Bahá'í Víry ve Svaté zemi.

Bahá'í nakladatelství
www.bahai.cz

